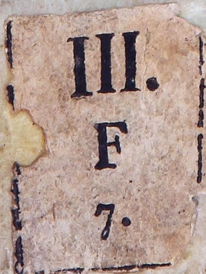
XIV

F. Guillel.
mi
Farinerij
XIIII Quaes
tiones de
ente

Manoscritti.
Conventi.
G
7
484

I

III.
F
7.

[illegible]

psciam ipsā ut nullus
appareat quid ē sbm i sciā
qualiter et q est ista summa
sciā quia potest sic descrbi
sciā ē aliq quo ipse de-
ciatur ad intellectum si-
plicem cadentem sup ue-
ritatem aᶜᵗᶦᵘᵃ ꝑ aᵃˢ pun
iuitatē aᵈ atēnuōtē m-
mouet retenta i intelli-
uni i itē hī ista descrip-
tō y conditiōes q sic p ordi-
nē declani ꝑ pō declā
q sciā cadit sup ueᵗᵉˢ
.s. qōbus cadendo sit
sit ueᵗᵉˢ puni 9ᵒ enim nō
ē gx se s; ex entitē puni
gᵃ nō cognitur ex se s;
ex cognitōē pnōꝝ q sic
ret se h; ad ēē ita ad
cognoscī ꝯ ineᵗᵉ Itez
appetitus nō ferit sup
ea q sunt ad finē sic nō
itellectus pᵗ ferri sᵒ 9ᵒˢ
nisi sunt feritur sup
pncipiū ꝯ 9ᵒ ad ueitē
ꝯ itellectum q patet ꝯ
phiᵒ Et ꝯtinuaᵒ quī
scire ad nō est ii cognoᵈ
cē quū h; est pp hᵒ .s. pp
cām uitē id phi 1ᵒ pōsᵗ

.... pōis ....

I

Obertū utrū corpꝰ de
gñi e cde sit sbm in
sciā naturali ꝯ arᵍ q nō ꝯ
h sic sicut corpꝰ de gñie cde eēt
sbm in sciā nāli sequeᵗᵘʳ q
sciā nālis eēt sbalterna scie
meᵗᵉ quꝯ ē flm gᵒ ꝯ aīs ꝯn
pluᵃ sic q tū scie sbalterat
tnē sbi aliam sciē sb tali sciā
sbalterna sciā illa s; corpꝰ de
gñie cde ē pars sbia entis
q ē sbm i meᵗᵉ gᵃ ꝯ Itē
uᵃ sciā se extent ad oīa
de passiōibꝰ aliqꝝ q nō ꝯti-
net sb cōsidaᵗᵒⁿᵉ sui sbi s;
sciā nāl' deciāt de passiōibꝰ
ꝯ dispōibꝰ entis p̄ q nō ꝯ-
tineᵗᵘʳ sb eoꝝ ut appet gᵒ
phiᵒ ꝯ phē deciat de vᵒ
motore gᵒ corpꝰ de gñie cde
nō ē sbm i sciā nāli In
oppm arᵍ q phīca nālis
deciat de passiōibꝰ corpis
phīca i ꝯtū sē patiēs ūi
ut dr in phēio de aīa gᵒ
corpꝰ nō ēē sbm i sciā nāl
nō corpꝰ de gñie ꝯmatū
q tale ē sbm i meᵗᵃ ꝯ i
geoᵗᵃ gᵒ corpꝰ de gñie cde

ē sbm i sciā nāli hᵒ iᵈ ē sbm
i sciā nāli cuiꝰ ptes cuiꝰ
pᵗēs sunt in libris sciē nāl' ^ puahbʒ
patet de se s; ptes corpꝰ de
gñie cde sunt sbm i partiᵇᵘˢ
libꝝ sciē nāl' satis patz q
corpꝰ aīatū ē sbm i libᵒ de a
nima .s. corpꝰ hūs uitā ꝯ aīaz
corpꝰ aūt gñiaᵇˡᵉ ꝯ corruptᵇˡᵉ
ē sbm i libro de gñie ꝯ sic
discurrendo p oīs libᵒˢ sciē nāl' sbe
gᵒ corpꝰ de gñie est sbm i sciā
nāli In ista qōe sᵗ duo
artiᵘˡⁱ declandi p̄ declanda
nī ꝯ sᵒˡ iō rōn ꝯ Pᵒ dē ē pⁱᵐᵘˢ articulꝰ
ad rē q̄tū uiᵗ iᵈ q mīstꝯ
pūi ē istud p dē nāli sciā
quid p sciam ineptāᵘ ut
nullus appeat q ē sbm i sciā
qlr ꝯ q ē iō summa .sciā gᵒ
potest sic descrbi sciā ē aq
quo itellm deciaᵗᵘʳ ad itel-
lectū simplicē cadentē sup
uitē aᶜᵗᵃ ꝑ aᵃˢ puriā uitē
aᵈ atēnuōtē memorie
retenta i intellm itē In ista
descriptōē sᵗ vᵉ ꝯdiōes q sic
p ordinē declanī ꝯ pᵒ decla
q sciā cadit sup uiᵗᵉˢ .s.

cognus eadem simul sup ipte
principii. Cognus enim non est ex se
sed ex entitate principii. Sed non cognoscitur ex se sed ex cognitione
principiorum quia sic res se habent ad esse
ita ad cognoscere ut dicitur in metaphysice.
Item appetitus non fertur
sup ea que sunt ad finem nisi simul
feratur sup finem. Sic nec intellectus
potest ferri sup conclusionem
nisi simul feratur sup principium.
Quia sicut se habent finis
et ea que sunt ad finem
ad appetitum sic se habent principium
et conclusio ad veritatem et intellectum
ut patet in physicorum. Et
ideo quantum scire aliquid
non est nisi cognoscere
quam hoc est propter hoc. Scilicet propter causam
ut dicit philosophus primo posteriorum.
Scire autem opinari cum tamen
cognoscamus quam sic est et
quod non contingit aliter se habere. Etiam
dicitur quod ubi intellectus eadem sub
veritate unica scilicet conclusionis et
principii est simplex et unica intellectus
ex parte sui quam vero actus
quo cognoscit quia hoc est propter hoc tamen
sit simul sup id quod est causa et
sup id cuius est causa. Sed actus

scientie sciunt quod est propter hoc scilicet scire
reconclusionem propter principia ut dicit inde
quo talis actus simul tendit in
veritatem conclusionis et principii. Et
consequitur quia actus habitus scientie
scientie non esset in predicamento passionis
nisi esset qualitas et complexa
et simplex. Tertio dico quod scientia
est ad quod intellectus determinatur
ad talem intellectum quod fertur
simul sub veritate conclusionis propter principium.
Intellectus enim potest se habere
ut verum et verum etiam veritatis conclusionis
potest se habere ut non verum et eius
nec ut patet in causalibus et
deceptis. Sed ideo intellectus indiget habitu
aliquo determinante ipsum ad verum
actum eliciendum intellectus conclusionis. Talis
habitus est scientia. Sicut se habent
notitia ad eliciendum sic intellectus ad
hoc scire. Sed notitia indiget
aliquo intelligibili movente ad rectum
tamen rectum ut dicit philosophus 6.
ethicorum. Sic intellectus sic indiget.
Secundo dico est quod id tale ad
est aliquid determinatum intellectus in
movit directe. Unde non est
id scientia quod nimis habere de-
terminatum. Ideo est ad determinationem
ex actibus qui transeunt sic generatur
Hic pone quod quis habitus est in collo aurem
ad actus conformes aurum facit
et punctum abiciendas. Et sic fit
prima demonstratione. Ideo cum habitu
acquisito animam potest intelligere quod
hic pone

verum

esto quod non deficiet ad eliciendum
hunc actum ex discursu sillogistico
Tertio experimentum frequenter inde vi-
deo quod ex relicta veritatis principii
alterius habitus dyscurrendo pacto sillogistico
et maxime experimento habitus iste
eliciatur. Sed autem est ex sola determinatione
habitus scientifici intellectus acquisiti
et sic clarum est quod talis habitus
est ad determinationem intellectus eius re-
spectu. Ad eius evidentiam
est sciendum quod quando autem determinat ad
conclusiones aliquas de quibus sciatur
tunc ubi tres habitus concurrunt
alterius et alterius rationis determina-
ns eam quorum quando cognoscit principia
sicut eis adheret per habitum principiorum
quando vero conclusiones et maxime sicut
determinatio potissima propter quod
Prima conclusio non adheret habitu scien-
tifico deductorum autem et illarum
sillogistica sic esse nata habi-
tu locorum ignoto et acquisito.
Differt autem adhesio intellectus
que est per habitum scientie ab ea que
est per habitum principiorum adheret enim in-
tellectus principiorum ex se et ex terminis
quibus sunt partes eorum. Conclusionibus non habet
ratio actus adheat. Non tamen
ex se sed ex notitia principii
ut sit actus scientie non sunt conclusiones
deducte et ex principiis quibus perfecte
ad locum. Sed conclusiones adheret deducte
propter premissas. Quarto dico est quod id est
est immissivum in intellectu per maneries
et ideo dicit philosophus 6. ethicorum quod scientia est
habitus inventivus et iudicativus per se et causa et certam dicit et per
quod scientia est habitus dubitabilis et sic patet
differentia habitus scientifici et cre-
dendi. Deceptus autem scientia aliter ab alia
doctore scientia est cognitio certa
in intellectu quod natum est facere
evidentias ab aliquo proprio applicato et
evidente ad ipsum per discursum sillogisticum.
Unde descriptione ponuntur et conclusio quo dicto
nes que sic per ordinem declarantur. Prima
est quod notitia est certa quam scientia et ita competit
omnem actum et vitium eo quod perficiat
intellectum et opinionis perfecte et hoc
dicit ab opinione. Secundo conclusio est quam
et necessarii quasi esset de eo quod contingit
esse incertum et propter variabilitatem
contingentis sed ex parte hoc conditio.
Tertia conclusio est quod fecerat evidentias ab aliquo
per notio et per hoc distinguitur ab intellectu
principiorum qui omnino ex terminis non ex alio.
Conclusio autem determinata habet evidentiam
ex suis principiis. Quarta. Quorum conclusio
est quod per principia esse applicatum ad
conclusionem per discursum sillogisticum. Ista autem
deceptorum ultima quia ad conclusiones vel
tamen non reputo verum. Non enim est

q ac aplic pmu z ad
gem p sillo dicesit p vno
aliq p eliq actu sciencie
cu esto q ac sillo non
discit sic declaratu e i pmi
descripcione z h sufficiat de p
mo qui Circa z^m diui
scd q de hoc ibi de diuse
opiones e ci oppio q nos sol
pmi l obi scie e p^o gtine
os vitates i vitute ulioni
to z ista opio declatur.
Primo expo q e doi po
vz gtine iº itaq; dico p
q no dependz ab aº sz ad
dependz ab eo qz pº vitute
otine vtu a ad e q
no depende ab aliis i otien
do h vitates sz a ab ipo
dependet ita q cu o aliq
adhuc otinet si ipa no eia
neret vl at a otinet i
p ac eius vg hac vitate
angle ix tres anglos po
tin z res tangli qz oi a
ppe res remaniete re ta
gli adhuc tangle otinet h
vitate sz ysochiles q e ifio
ad tanglin l figa q e sup
ad tanglin ita no otinet
ista vitates q est hec tres ex
exclusa re tangli p pole
vl impole z tangle po
tinet h vitate Cplur
at ista descripcio dr pmo
sic P^m ei sbm scie otinet
vt iu vitate cuiusz ppois
imete vitas ei toas ppois
imete otie vtuali e sbm
z sbo z pdi^tu otiet vtuali
isto z p ons sbm otinet
vtuali vitates cuiusz ppois
imete sz h ppoes otinet
vtuali vitates ppomi i
mdi z oclonu g^o a pmo
ad ultimu sbm vtuali ot
nebit totis vitus vitates
Sz cu equi z adeqta ot
net vtuali effcm totu
sbm sc h adhitu sic cu
equiocu adequata adeqo
at itm e q pmitas q ac
cipz ex diffide vniusal
vi necty pº posterior g sz
otinz vitum pº z vtualr
z osfir ista descripcio dn
videndo q eui pmu sbm
no heat res vtualr ot
nere sz g ons z pmu vz p duo
Ho sz sic sc h po ad obm
ita sc h vitus ad sbm sz
obm po aliqo oc ad oia

III

p se obita i sec ut pz
de colore i nulo g^o z hic
cuit ad oe ad oia cogita
p situ vtu z no ad ad v
tuals otentu cuius quia
colo i scus assigtur obm
oe ad oia q osideat i sci
enti sic i geomi linea i a
rismetica nus i me cui
Iste ioqtu istan no pcedit
P^o no qz ppoz obi ad pom
est pporcio motiuj ad mo
vl agentis ad passiu agens
at eiusde vous pº monere pas
sc qh eiusde vous z ido oia
ola p se po moue pom
p ppam rone vl una mong
i vitute alcius vit e i rao
adequata i no cous vniu
sal ad oia p sc ola ppoz
no obi adeqtu e pporo cu
ad effcum exma at ppo
tous tales no sc cousia
qz no opcieq i quo e ro
vnius respicit q h otet
vi olo cat vitum sz ad
pmi vtualr otinet cat
vpm z sic pa istu non
pcedit Scda istan no pce
qui vitu scientifiq i q
assigtur sbm o no h
beat spei vitutes sz grus
h at unte debitu quibus
spei z no grus tm Cista
opioz arguo Cvus pº sic
eadem e scia totaq z ptis vt
tangli z ysochel alis et
homus patet p phm pº p
oioz dicentem q una e scia
unius grus sbi ptes passioes
z vitutes huius pz et
etiam qz alias cent i nula
viles scie sz ons cogitabiles
vitutes de sbo z suis ptibz i no
si pº contic vtuali vl
ei no iesthoi p rem alis sz
p rem iralus z hic tres z
no iest tanglo p rem sige
sz p rem tangli g^o pmo
gtile ous vitates hitg
no est ro sbi nec valz si
dicat q iste sbi z vitutes
eas otinet pole vgine
sz quide no vz qz ad e pole
cotule z ad ylo gtine qz
ex contia poh no pr dom
a intellectus i nom ar
pole otentaus a cogito
grie posset cognosci ous
spes ex otientia at vtinh
pº de dua iter i noticiaz
oium otetiom Ca ar sic
Cinem copetit diffio z dif
fitum sz prio vi vntu

Ro

+ rem est obm vlis e sz
a q e h no vn q q q
sc obo.

eta sedm tiqu

vna opio

= pmi

a u

. alio

. alio

Ro

geius at
q opioz illaz deaz
ro

ro

v

adeqto .i. qunto
quar...

otinet omnes virtutes sciē qz iest
effectibz et sigñ signa namqz et
effectus dicunt virtutem sciē qz
ista diffic° cēt in v. b. ergo sig
et effectus cadunt primum probari i
ro sciā qz a. Contra i sola sciā
ppa quid sibi otinet et cadit
habitu In sciā namqz qz lo
nō cadit habitu qz nō eēt sciā
a priori sz effectus et sigñ poste
riora cadunt sibi ergo sola ppa
quid cadit sciam et hēt sibi
sola si ista deceptio est sz nā
ro Contra p posterior pma sibi ē q
bz ptes et pprietates otinet sz
phs h nō loquitur de otinentia ac
tuali otinet qz pprietates ptium
et virtutes nō otinent ig
vl. sz pōlr tm. ergo ista des
ro cripcio nō ē vā Contra a° obz
reali cadit habitu sic et effec
sz ipsi nūq sciē et ē dare pla
cam habitus pdictes. nā in
sciā geometrie iō triangli
cadit istam ptē geometrie q est
de passionibz. iō nō triangli.
ro vero— ? Istam ptem geometrie q tra
dz i tao euclides q est de pas
sionibz cadit et sic de aliis
pprietatibz fige ergo cadit pla sciā

geometrie vel idest sibi q
est cōc ad oia ista sciā
ptialia q nō est otiens
aīuisale sz pōlr tm Contra
vz q dz geometria nō eē
sciam unā spē sz genus tm
et eēt. tot habitus spē
i geometria quot sunt spēs uniuersa
otinentes passiones sibi ad
equatas hō autem stare nō pt
tm qz infinite pcedere in
geometria cum fige sm casum
potentia possunt pcedē i infinite
et deh eēt ubi sm hoc
infinite geometrie. cui i nō vz
qz nō solum sm spēs optet
multiplicari habitus. ymo i sz
paciones et passiones et spēs
posteriores p alias indiuiduales
tales cum otienē vl. et sz
q ipsum posteriores passiones
Et mediantes sm spēm et alias
passiones p ppā reb. Contra ro
G°. sic pma causa ppter
actum ad passium sic aīa ad
oia causa iō pportio
sic pa causa agēs ad
actum et effectum. qui sic a
gens eius rōis pt i eis pas
sic eius rōis sic agens

eiusdem rōis potest i eis
effectum eiusdem rōis sz obz
respicit habitum sic agēs
effectum ergo qualis spēs p
ticipans obiectum scilz p mō
cautus habitum pdicti. cum
ergo p°. otinet totum habitum
nō operit unum rōi spē
cifice. sz cōtinet p cōi
tate et pnē quadā Contra
ergo sciā p solutōe argu
mentorum eorum ... deci
dendum apparet q ista di
ffinitio vīnz i sciā ppa q
tum ē que hz unius sz
conuincle suspen et pa
ime..tas passionum q o
cdur ... p difficultatem
sibi si aliquid tale iue
natur sibi. iō hēt rōz
Pro predicam. qr ite...
assignat et fortea ...
ita et lune et si dicat
q eclipsis lune q cadit
ab interpōe terre it sole
et luna pliare de lum
ppa difficultatem sibi ppa q
sō q h maiste ē f line
clipsis est p2 de luna
p ... terre cat. ...
cat terre ... nō ē difficultas lu

ne Est iudicium et sane. d°
igitur q desciptio doctoris vā
ē sic diui ... immediatū pā
q pban° ... p diffinitōne
sibi que ouūt ex itnas pn
cipia sibi et ad istum intēm va
dit rōes doctoris Est at alia opio
alia oppio omis alios redar
guens de isufficiā ostendens
q omnes alii errauit nesa Pro
entes distigere int obiectum et
sibi dicit ē cui ista q ē obz
sciē pm° q°. terminal' vel cōclō
terminata sibi at pma sciē
ē sibi pm obi p sciē. vnde
dicit q si sciā sumat p habitu
cōclus terminal' vl terminate
q cōclō est obiectum adequatum
illius sciē et sibi illius cōclōis
est sibi pmū illius habitu sumat
sciā sumatur p habitu multo
cōclonū quodā ordie ...
rum ... cōclones p se sibi
pmum tal' habitus addit q
eē obiectum ... sciē ē eē obz
pmū rōis incluse ...
scie Istud at ... p e..
rōes pmo qz oīs habitus iudi ro
cat.. p obo iō complexum
quo aīa vm dr affirmando
negando sz sciā v'm dr de

de conclusione igitur conclusio est obiectum sci-
ro entie. [S]ecundo quia sicut primum intel-
lectus est obiectum primum intellectus sic primum
scibile est obiectum primum scientie sed
primum scibile est quod demonstratur igitur
ro etc. [T]ertio sic unius scientie est per
prius obiectum ipsum subiectum de quo
passiones probantur vel ipsam
passionem probatam vel medium
vel primum conclusionem non dicitur quod
nulla acceptio alia est acceptio
simplex nec passiones per se scientia
cum sit habitus enuntiationis de aliquo
complexo. Item nec medium per eandem
rationem nec primum quia est obiectum habitus
qui vocatur intellectus igitur conclusio est primum
obiectum scientie. [Q]uarto arguitur id est primum
ro obiectum scientie quod per denominationem a quo
ipse actus scientie sed conclusio denominatur
vel denominata est huiusmodi igitur etc. [I]tem
evidenter arguitur omnium opinionum doc-
torum precedentium qui posuerunt
obiectum primum scientie esse obiectum primum
scibile quia in scientia assignatur triplex
obiectum scilicet obiectum de quo scitur de
quo probantur conclusiones passiones
et sunt et obiectum quod scitur et
conclusio in scientia qualibet et istud est
conclusio scita. [E]st et obiectum quo scitur
sive per quod scitur et istud est medium per
quod scitur. Sicut patet exemplum de triangulo quod

nunc scitur ista conclusio quod triangulus
triangulus habet tres angulos e-
quales duobus rectis angulus
est obiectum de quo scitur et ista
propositio habet tres sed ipsa conclusio
tota constituta ex triangulo
et ex habere tres est obiectum quod sci-
tur. medium autem est obiectum quo scitur scilicet
diffinitio subiecti quod autem quilibet istorum
debeat dici obiectum scientie licet
alii et alii plures ponunt sic.
[I]llud est quod obiectum necessario
cognitionis scientie potest dici obiectum
scientie sed quilibet istorum obiectorum cognitionis
scientifice ergo quilibet potest dici
obiectum scientie. maior patet de se
minor esse patet quoniam sciens quod
triangulus habet tres per propositionem conclusionem
complexam et per omnes obiectum conclusionis
quia totum non potest obici sine parte
habet et per conclusionem medium quia scire
est rem per causam cognoscere unum e-
adem simplex notitia ferri sic
conclusionem tamquam super id quod scitur
[E]t super medium tamquam super id
quo scitur. [S]ed obiectum potest de-
clarari per simile quod dicitur omnis conclusio
quod deus est primum obiectum fidei
non tamquam id quod creditur sed tamquam id
de quo creditur. Statim propositio articulata
incomplexa est obiectum fidei tamquam

id quod creditur sicut ista deus incarnatus est et
ista deus creavit celum et terram
et tales enuntiationes creduntur et sic
obiectum fidei tamquam id quod creditur sed
deus est id de quo huiusmodi propositiones
Quod subiectum sit primum obiectum non conclusio demonstrata
creduntur. Deitas autem est id quo ista
creduntur de deo. Assimili est in ipso
conscientia est id triplex obiectum. Ne-
que autem sciendum est quod omnes doc-
tores posuerunt obiectum scientie
esse idem quod illi intellexerunt
de uno solo scilicet de quo scitur non
autem de aliis et apparet quia ipsi
nominant esse obiectum scilicet de quo
est scientia et sic apparet quod non
rationabiliter reprehenduntur a pro-
[I]stis. Sed autem probatur quod conclusio
demonstrata non sit simpliciter
obiectum sed subiectum de quo demonstratur
de quo demonstratur est primum obiectum
ro scientie augustinus. [I]nquiro est sic
id quod est primum obiectum in scientia
est primum cognitum est obiectum scientie
sed subiectum de quo patet conclusio
probata est in scientia primo
cognitum prius posterioribus igitur subiectum
ro scientie est obiectum primum scientie. [S]ecundo
id est primum obiectum scientie quod pre-
supponitur subiectum ut cognitum
scientie subiectum est huiusmodi prius pre-
cognitorum quia de subiecto presupponitur
quid est et quia est igitur subiectum sci-
ro entie est primum obiectum scientie. [T]ertio

quod est primum scibile est et obiectum scien-
tie patet per eos sed subiectum scientie est primum
scibile quod probo quia sicut ipsi dicunt
subiectum est materia scientie et est pars
conclusionis sicut eos sed autem non esset in
omni ita sicut scibilia licet ali-
ter subiectum enim est scibile quia est id de quo pas-
siones sciuntur. Primo enim est scibile de
subiecto conclusio est scibilis tamquam quod sic
declaratum est sit. Certum est autem quod sicut
potest primum potest et cognitorum sic
per universalium potest sicut totum
et si dicatur hic quod subiectum non est
scibile habitu scientie quia habitus scientie
est complexus et ideo habet pro obiecto complexum
non tamen incomplexum. [C]ontra hoc contra dicta
arguitur primo sic quia sicut dicitur
quod scientia sit habitus complexus nullum
est complexum cadit directe in
actu proprio sed scientia est in predicato
per se quia in se qualitas ut ap-
paret in predicamento igitur etc. [S]ed autem intel-
ligatur quod scientia est complexus habitus
obiective tamen et non formaliter sed ita dicitur
esse primum probo enim quod conclusio scientie
obiectum subiectum omnis enim cognoscens
tale complexum eadem enim cognitione
uno cognoscit enim de actu proprio
sic habet notitiam de subiecto tamquam de
eo de quo cognoscitur tale complexum
sed cognoscens cognitione scientifica habet
per se quod cognoscitur conclusio constituta
ex subiecto et predicato igitur eadem cognitione
scientifica habet notitiam de subiecto tamquam de eo

de quo cognoscit tale conclusionem
et si dicatur quod eadem ratione predicatum
erit obiectum scientie quia est pars conclusionis
et sic cognoscendo conclusionem cognoscitur
et predicatum et eadem ratione sicut et subiectum
dico quod non reputo inconveniens
quod predicatum sit obiectum large ca-
piendo obiectum sed subiectum est obiectum principale
et primum quia per illud primum omnia alia
cognoscentur et obtinuit. ro [C]ontra
arguo ad principale probando eo
quod sunt virtute magis est contra
eos quia per eis ut in inductione ar-
cissio (?) est primum obiectum scientie de
quo anima cognoscit scientifice primo ve-
rum dicitur sed subiectum de quo est scientia est
illud de quo anima primo verum dicitur af-
firmando ergo etc. maior probatur
eos intendo (?) quia subiectum est id de
quo aliquid dicitur non conclusio denominata
vel denominativa. anima enim non dicitur verum
de conclusione vel conclusio est verum quod dicitur
et subiectum est aliquid de quo verum dicitur sa-
cius cum idem dicitur de conclusione
in qua est conclusio sed dicitur conclusionem
de subiecto aliquo et sic obiectum scientie
appellatur quod obiectum scientie de quo
scitur et cognoscitur conclusio
est idem est subiectum de quo est scientia et
ita doctores alii intelligunt.
responsio ad rationes alterius opinionis [N]unc respondeo ad rationes quando dicitur
oppositum. [A]d primam quando dicitur
quod omnis habitus (?) [illegible] pro

dico primo complexum id de quo
anima primo verum dicit conclusio sed scientia
dicitur verum de conclusione vel con-
clusionibus. secundo primo nego non
enim dicitur actus de conclusione sed de subiecto
conclusionis dicitur [illegible] verum quo
de [illegible] quod dicitur verum dicitur [illegible]
quod subiectum de quo. [A]d secundam soto
quando dicitur quod primum scibile est primum
obiectum scientie sicut primum visibile
est primum obiectum visus et quando dicitur
quod conclusio denominabilis de
natura est primum scibile nego
tamen plus probatur. [A]d tertiam
dico quod per tanto primum dicitur primum
scibile quia omnibus presupponitur sicut
declaratum est supra. [A]d secundam soto
quando dicitur quod subiectum est conceptus
simplex non complexus nec
enuntiationis scientia autem habet
complexus et enuntiativus
et proponitur habet per obiectum enuntiationem
complexam. [R]espondeo dico
quod habet pro obiecto quod enuntiatur e-
nuntiatorum complexum sed pro
obiecto de quo enuntiatur habet sub-
iectum enuntiationis omnes enim
enuntiationes ad enuntiandum de
aliquo. [A]d quartam quando dicitur quod illud est obiectum soto
primum scientie quod primo denominatur
a cognitione scientie [illegible] dicitur
sed conclusio denominatur vel denomina-
tur primo denominatur a quo [illegible]

scientie negatur et quando dicitur quod conclusio
est primo scibile vel scita [illegible]
tamen quod scitur sed subiectum est primum
scibile tamen de quo scitur et
sic rationes non adducunt maius in-
ad nec infringunt oppinionem.
opinio sua [N]unc pono oppinionem meam in-
dividuum (?) consistit in duabus
prima conclusio conclusionibus. [P]rima prima est quod
esse subiectum scientie est esse genus sub-
Nota iectum partes et proprietates
scibiles [illegible] unum genus cog-
noscitivis et unum modum speciale
est proprium cognoscendi. [E]t hoc quantum ad
se quam ad partes et passionibus
prima ratio suis. [I]sta conclusio probatur per
philosophum primo posteriorum. quod ponit
istam descriptionem si dicatur quod
philosophus non intendit describere
subiectum sed omnem unitatem scientie
ex unitate subiecti consistit probatur
quia tunc secundum istam positionem
esse unum subiectum et hoc conclusio
rationes procedunt [illegible] esse de-
clarat in suis descriptione un-
ius eius est subiectum [illegible]
quia [illegible] genus habens partes
[illegible] binarium ternarium et
similes habens in proprietates con-
sequentes paritas et impa-
ritas quod de numero et eius par-
tibus [illegible]
[illegible] eodem [illegible]

in suis declaratum quia sicut est subiectum
quod habet partes et [illegible] tamen
quod tale subiectum in se et in suis
partibus et partibus scibilis de-
beret unum modum specialem
cognoscendi et iste modus proprius
cognoscendi vel ad est quod unus modus
in specie abstrahendi unde
distinctus modus abstrahendi
abstrahendi et distinctus modus
cognoscendi in specie quod [illegible] de-
claratur primo quia alius modus cognoscendi
est diversus secundum quod [illegible] diversi-
ficatur et distinguitur secundum
individuas virtutes secundum diversos
modos abstrahendi. [H]ec [illegible] non
[illegible] diversificantur secundum individua
et entitates et apparet quod aliqua
quae sunt apta ad mathematicam et non
ad physicam. aliquid [illegible] habet
quia [illegible] scientie aliud et aliud modum
sibi declarant abstrahendi quia
alie abstrahunt a materia et alie
physica [illegible] intellectus [illegible]
[illegible] metaphysica non [illegible]
physica ut dicitur 6° ethicorum [illegible]
diversos modos abstrahendi [illegible]
erit quod diversos modos cognoscendi.
[C]ontra [illegible] ad modos sciendi 2a ratio
et cognoscendi secundum quod cognoscitur
sunt distincta sed secundum diversum
modum abstrahendi cognoscitur
distinguuntur quia [illegible] sit

t ro

intellcā cognoitiua si induat u
nū mod' abstrahēdi speciē
habebit itēz unio cognit
iōe z cogle si induat diu
sos mods abstrahēdi habebit itēz
duoꝝ cognoscētium g° diuisā
modꝫ abstrahēdi ē distinctꝫ
modꝫ cognoscēdi. Item sic. idē
mod' scīa spēalis ē quo sciē
distiguūt adiuicē sꝫ ꝑ diuā
sū mod' abstrahēdi sciē distī
guūt adiuicē g° iuioꝝ pꝫ
ꝑ xij. sciās distīguēdo sꝫ
ei xij. sciē i uniūso hnāt
adiuēire. s. tres sīmocinales
Gramatica. rethorica. logica
poetica. ei ē qñ una pars
rethorice. due nō sꝫ mathe
tice. s. arismetica z geo. tres
nō sꝫ sīmocinales z expules
pure ut nāles moral' z
medicinal'. tresqꝫ sꝫ me
iā expimētales z mechanicas
Ut astrologia z arismetica
z ꝑspectiua. una aūt intellec
tue. s. methaph' sꝫ aūt v° mo
dise hmōi itellectꝫ nisi v°
modos maioris seu minoris
affirmatōis. hꝫ ei se aliū itel
lectꝫ i cognoscēdo reflectiue zhē
mod' appat sibi z. sciē ro
nales sīmocinat' qꝫ sic pꝫ

nā itellectꝫ aliū reflectiue
ad actꝫ ꝓprios. s. itelligē sꝫ
plr. coponēe z diuidēe z
discurrēe z sic logica sunt
sua ꝑncipia reflectiue plura
cōiugatōes utiles z i
utiles silloꝝ z cōseqnciarū
nisi id qꝫ expimētos scīe ac
ꝓpo discursuo plura z mo
ꝓponī modalium z decisie
z ypotetice z cathegorice z sic
de aliis nisi id qꝫ expimētos
i ac° ꝓpo cōpoīto z diffu
sivo z nim diabliū i
oplexoꝝ nisi denariatꝫ
coptū qꝫ i actu simpli
expi. Reflectiue aūt aliū
itellectꝫ nō ad actꝫ seu
conceptꝫ sꝫ ad modos i
tendi z cōcendi z ad habitu
dīs q° cōcapt z ex q° hñt
z modis itendi oriūt mo
signdi z se gramatica sunt sꝫ
ꝑncipia reflexiue suas cōceptꝫ
ex modis signdi z mō sig
ex mod' cōcendi z exhñtibꝫ
desendendo reflectiue aūt aliū
intentꝫ ad sensibilia cōceptum
z oplexiōēz qꝫ i nō mō
ocipiēde mag° qꝫ iā° expi
z sic rethorica z poetica sunt
sua ꝑncipia reflexiue ꝑ suas

bilitate cōceptuū ex cōplacentiā
asciendo hꝫ aūt aliū itēꝫ se nō
reflexiue ad actꝫ ꝓprios sꝫ dirc
te se extēdēdo ad obiā z ea qꝫ sꝫ
ex q° qꝫ extēn° directa p° cē
ad ea qꝫ ul' ad ea q° attigit
nē sensuitioꝝ qui ē virgiliū
ul' ad ea q° attigit nē sensu
exioꝝ qui ē uisꝫ z auditꝫ
q° nisi qui illi sꝫ ut alios
sꝫ ea z ꝑncipium discipline ut
pꝫ nō desibi z sensato z p°
nē ul' extent se ad ea q°
attigit nē utioꝝ sensu in
tioꝝ z extioꝝ exp° uidēs
g° nī itēꝫ extētōis ad ea
q° attigit nē ygrialis oū
modꝫ cognoscēdi duas sciās q°
sunt nē p° geonitē. s. z
arismetice z ite due duc ad
inuicē distiguūt qꝫ una ē
abstracto i nuis de q° ē
arismetica qꝫ i mag°bꝫ de q°
ē geometria ex z° nō mō ex
tētōis itellectꝫ ad p° sensibilia
oꝝ p° ꝑmꝫ nioꝫ cognoscēdi tium
sciāꝝ. s. scia nal'. ad qꝫ sꝫ
tant oīa sensibilia i cōi z
duaꝝ q° sꝫ. q. ꝑticlires q°
siderant unū spēle spāle. s.
hoiem z una quidē q°sitas
cē ꝑmū cōnuat birutē q°sitas
ul' saītas z hꝫ ē scīa mādi

cā. a° nō oservat aiaꝫ z hꝫ est
moral' z ciuil' sꝫ q° leges z ca
nones otinet ex z° mō oītētōis
itellectꝫ qꝫ ē ad sensibilia et ymā
gialia cōiūgitur z osurgit ꝓprius mō
dū sciāꝫ me. nā si fiat extēsio
ad id qꝫ ꝑ auditū sit ē ꝯiūgit
ꝓprēdē tē osurgit modꝫ ꝓprius un
q° ꝑ ymaginatiōs ꝓpit sonoꝝ
nūbs z ꝑ auditū expi° dira
sonoꝝ grauium z accutoꝝ si
nō itellcā extent se ad a° q°
appehent nē ygrialē z uisu sit
hꝫ de° qꝫ aūt extent se ad ista
q° apphent nē ygrialē z uisu
sic qꝫ idiget illoꝝ adiuīclo
sic osurgit mōꝫ astrꝫ qꝫ ē
ygriatōe lineaꝝ z colloꝝ ē
uisu adiuīcto nē actꝫ osīto
coꝝ de celestibꝫ corpibꝫ ūtū
iquirit aūt extent se ad in
sibilia z ygriabilia simul sꝫ utrꝫ
adiuīculo sex expiencias ꝑuas
scdo z sic osurgit modꝫ ꝓprius
ꝑspectiue deinū nō sꝫ itellcā
nō reflexiue nec qn extēsiue ad sensibilia
sꝫ mē abstrē z ꝯsū mod' ꝯ
tēlec nē qui ē me itellcā
Et sic appet qꝫ xij. sciē distigūt
ad iuicē ꝑ diusos mōs pcē
alteꝫ iōis q° sꝫ xij. spēs abstrēdi
ꝑ numa abstractōꝫ. abstrāc°

e in phica morali et mea in
quo intellectus ad sensibilia se
extendit maior non abstractio e
in talibus mediis astrologia lo
s. mathematica et perspectiva in quo non sol
se extendit ad sensibilia sed etiam
ymaginationem maior est abstractio
e in geometria et arismetica in quo sol
abstractio e ad ymaginationem propter
quod abstrahunt a sensibus et a materia
et a motu maxima est modus abs
trahendi e in metaphysica in quo intellectus
medietate ymaginabilium speculatur
concludit igitur quod distinctus
modus abstrahendi facit distinctos
modos cognoscendi modus igitur cognoscendi
speculativus quem induit unum genus
scibilium ipse et suis partibus et partibus
partium vel ad e quod unus modus
abstrahendi speculativus et idem modus abs
trahendi e de toto scibili cuiuslibet sci
d[icit] q[uod] dea Et hic sunt dubia Utrum quia tempus habet
partes et proprietates partes et tempus sunt
preteritum et futurum sive partes ..
longum et breve et sic de similibus
ergo tempus erit scibile in scientia
naturali quantum ad partes ipsius si
ro procedat dubitatio sit verum Item mo
tus habet partes et proprietates similiter ergo et
ro scibile in scientia naturali Item videtur esse
falsum quod intellectus se habeat extendere
ad sensibilia e sic postea intellectus quia

vel materiale cognoscit extendere
ad sensibilia e quando in
nullo ordine Item videtur quod ad omnia ro
se extendat medietate sensu eadem
ratione quia vel est intellectus quia po
fuit in sensu Ad istud dicendum soto
respondeo ad primum de tempore et motu
quod passiones temporis et motus sunt
passiones illius in quo sunt tempus et
motus sicut et alie passiones
quia sunt in subiecto non medietate alia a
passione cuiuslibet e motus sunt a
alie passiones quia in subiecto non medietate a
passione unde ei passiones pertinent
in scientia naturali per motum non sunt
sed motus e subiectum primum per se subiectum
passionum Sed e et de in tempore
eo talium passionum proprietates
ergo motus et temporis sunt per se
primo ipse subiectum in quo sunt motus
et tempus et sic per hoc dicitur Item ante
non procedunt Item probatur dicendum
esse quod habent proprietates et partes
non tamen induunt modum proprium
cognoscendi quia omnia naturalia sunt mo
di materie cognoscendi et in omni
e materia naturali Et sic dicendum
quod anima e scibile de anima et ce
se facit librorum animae naturalis
Nec potest omne esse unum scientia nisi
quod licet sit alia particularis
scientia unius libri et alia particularis

alius libri tamen omnes iste parti
sunt integrant unum totale
scibile in quo qui e unius unitatis
integratis non tamen unitate generis
soto Ad istud dicendum quod hic non capitur
extendi intellectus quantum ad actum sui
sed tamen capitur pro directa ap
prehensione alicuius sensibilis quantum
tanto de sic extendit quod directe
de apprehendit ad medietate extra
soto sione sensus Ad 2m dicendum dico quod
multa sunt intelligibilia que non sunt
sensibilia ut sunt separata et quando
dicitur quod nihil e in intellectu quin prius
fuit in sensu verum de intellectu
simpliciter sed multa intellectus apprehen
dit intellectus argumentando
quod numquam ipse fuit in sensu nec
esse possunt sed ex unitatis sensibilibus
arguimus ipsa cognoscendi sunt se
2a q[uestio] separata Et non quero e quod forte
ipsa ro scientia e id quod mediate
est scibilium et omnia subiecta que attri
buntur in scientia hoc e dictum quod
id e ro scientia quod e causa quare
omnia subiecta pertinent de scibili et
e ro quia scibilium recipit proprietates
omnium predicatorum in scientia considerat
eius sunt sunt primum scilicet subiectum
partes totius ipsius sunt passiones ipsi
sunt partes suarum primum dicendo

quod e causa quare omnia ista ipso scibili et
ipso quod sibi attribuunt e forte
ro scientia quod potest et declarari ro
Ipso quia id e ro scientia quod e ro
scientia dicendum scibilium predicatorum sed causa sunt
scibilium et predicatum clauditur in
scibili sed ro mediatione unitas ut
scibilium et predicatum e causa scientie quia scientia
predicatis ergo talis ro mediatione e causa
e forte ro scientia Item e causa ipso
scientifica principaliter in scientia causa
causa ex a non dicendi per se et
vel prius per se vel reducatur sed in a
ipso e per se in quod predicato ex parte sui
ro extranea non mediante ut
scibilium et predicatum ergo in a ipso sci
entifica predicato ro extranea ideo
sed ro intranea sunt ergo ro subiecti
et recipiendi predicatorum et sic ro est
ro scientia maior ipso e cum
dicitur quia ipsa scientifica ut
prius dictio de dicto et sic e ipso
modus dicendi per se vel predicatum pre
de subiecto et sic e unus modus ut
prius passio de subiecto minor etiam
patet quia dicendo ipso alibi e aliter
non e per se quia potest ex parte sui ro
extranea non mediante ut scibilium
et predicatorum Contra ei habet in quantum e ro
est quod sit alibi Item unio illa

est ratio subiectiva. quia posita causa
omni quo tempore sequitur quod id
sit subiectum et qua dempta omni
aliqua posita non remanet
subiectum sed ratio mobilitatis est subiecti
predicta posita esse ad omnino
quo tempore sequitur quod id sit subiectum
et tali ratione dempta quocumque
posito non remanet subiectum ergo
talis ratio mediante est ratio formalis
subiectiva. maior patet de se
minor declaratur quia posito quod
aliquid habeat causam non
per se quod aliquod predicatum insit
sibi omni alio tempore id est
subiectum et tale predicatum prima
concluditur in isto. patet quia posita
causa ponitur effectus remota et
tali ratione mediante per se non remanet
subiectum nec tale predicatum quia
remota causa removetur effectus
tali enim causa remota nec subiectum
habebit primam nec subiectum habebit di-
ffinitionem nec habebit partes subiectivas
nec passiones per se et per consequens tota
consideratio scientie periret. Ista
cum sit predicta quod subiecto attribuitur
Et ideo quolibet attribuitur ra-
tio subiecti formalis subiectiva. Sed hic
est unum dubium quia dictum est quod

dubium

quod subiectum dicatur prius ergo differt
ratio subiectiva a ratione ipsius passionis quia
est finis. Ad hoc dicendum quod differt non — solutio
prius ex parte sui cum prius predicatur
de subiecto licet enim per differentiam predicetur
prius de subiecto non tamen extra debet dici
ratio subiectiva quia non mediat inter
subiectum et predicatum sed magis medi-
at sciendo. et ista sufficiant
de primo articulo quantum ad primum. Circa — 2us articulus
secundum articulum sciendum quod sunt diverse
oppiniones cum [illegible] veritate — opiniones
tam. Dicit enim aliquis quod ens
mobile est subiectum in scientia naturali aliquis
quod corpus mobile aliquis quod mobile
per se est subiectum in scientia naturali concor-
dant autem in hoc quod mobilitas est
ratio subiectiva. Et ideo quod arguo — quod illas
sunt omnino quod mobilitas non
est ratio subiectiva arguo et sic. Nulla — prima ratio
scientia considerat rationem oppositam sui
subiecti licet possit considerare op-
positas passiones esse eius subiecti sed
naturalis considerat quietem que oppo-
nitur motui ergo mobilitas non est
ratio subiectiva in scientia naturali. Maior
patet quia in omni consideratione scientia
supponit subiectum ratio autem opposita sub-
iecti destruunt subiectum. Et forte — contra
diceretur ad istam rationem dicendum uno

modo quod quies non opponitur mobili
in aptitudine sed in actu. Alio modo quod per
actus potest esse consideratio in scientia de ratione
solutio — subiecti. Sed ista non valet primum quia
quia mobilitas in potentia tali vel sit
absoluta [illegible] rei mobilis nec potest
esse ratio subiectiva quia de ratione presupponitur
quod est vel secundum esse quod nec per se
nec per accidens remanet. Alia quod
secunda ratio — dato destructa ratione subiecti. Arguitur
sic vel mobilitas in actu vel in
potentia est de ratione subiecti non mobilitas
in actu quia tunc cessante motu
non remaneret consideratio scientie naturalis
nec mobilitas in potentia quia tunc sub-
iectum naturalis esset unum eius per
accidens constitutum ex re mobili et
~~[illegible]~~ per absoluta et ex [illegible]
mobilitas ergo nullo modo mo-
tertia ratio — bilitas est ratio subiectiva. Tertio dempta
ta mobilitate remanet consideratio
naturalis ergo mobilitas non est
de ratione subiecti. consequentia patet quia des-
tructa ratione subiecti nulla consideratio re-
manet in scientia. antecedens probatur quia
posito quod nullum esset eius mobile
per potentiam vel impotentiam adhuc veritates
possent probari de celo et macula
de luna tales probationes esset probationes naturales
quarta ratio — Quarta nullus artifex [illegible]
[illegible] de [illegible] patet quia ipsum supponit sed
naturalis probat [illegible] mobilitatem
de corpore ut apparet de celi [illegible]

[illegible] quod corpus est mobile ergo mobilitas
non [illegible] ratio subiectiva. Quinto sic celum corpus — quinta ratio
sensibile ad physicam ita corpus mobile sed corpus
sensibile ita se habet ad physicam quod physica de-
tractat de corpore simpliciter de eo quod est causa tamquam
de subiecto et de sensibilitate tamquam de passione
ergo tractabit de corpore mobili quantum ad id
quod est causa tamquam de subiecto et de mobilitate
tamquam de passione. Sexta sic omnis ratio — sexta ratio
subiectiva mediat inter subiectum et omnia predicata
que in scientia tractantur sed mobilitas
non mediat inter subiectum et omnia alia predicata
patet quia multe passiones sunt subiecti
ut raritas et densitas non mediante mo-
tu ergo mobilitas non est ratio subiectiva in
[illegible] naturali. Sed hic est dubium primo quia — dubium
[illegible]
[illegible]
[illegible]
de accidentibus aliquarum partium entis sed conside-
rat de ente in quantum est ens et de pas-
sionibus eius sicut scientia naturalis. Considerat
de uno et magnitudine et suis accidentibus
[illegible]
et de quadam parte entis scilicet de ente
mobili et de accidentibus [illegible]
est mobile et de motu. Secundo quia physica — dubium
[illegible] distinguitur per motum ut [illegible]
Tertio quia [illegible] — dubium
[illegible]
[illegible]
[illegible]
astrologia [illegible] physica. [illegible] quia — dubium

moto simplr a phico ut hz
ex 3° phi° g° ut ee sim qz
nulla pa° simplr i scia. Tertio
dubium q. ꝯ negatē motū nō pt aū
ut hz i phi° g° motꝯ nō pa°
sz sim pt qz oīs pa° pt demū
dubium ri si negē ab a° Quarto 6°. qz
qui negat motū negat pse
motū ergo nō ē pa° sz sim
qz nulla pa° ē pse nota. ē pa
nosca. s. p meum p q ꝯ de
dubium scdo Quinto 1°. qz qui negat mo
tū destruit totā ꝯsidaōz na
lē g° nō ē pa° sz sim. negata
eī una pa° remanēte alio pt ee
ꝯsidaō de aliis paribz eā
r° no ad du tale sim. Ad ista du° rn°
ad pm qz eius i ꝯtū mo le
p tanto a core appellatos
qz mobilitas ē pa° cois multas
aliis paribz ⁊ i° me te motū
sim scie nal lia° talibz pa
ribz vni potest dr ⁊ ꝯcedit q
corp° soli q ē mo le ē sim pn
i scia nali qz mltē passiōes
ist corr nali me te mobli te
ut ee ꝯnale ⁊ corruptle ⁊ ee al
teratle ⁊ sic de aliis q ist de iū
ne motꝯ nō tam ē corp
mo le ut est mole uniusale
sim i tota scia nali. cū mo
bilitas sit qda pa° demōrata.
necē itenr ꝯpz qz apparz qz ipē

ms ꝯ a aut p° ache ⁊ uidi ꝯ° hi°
q corp° ē sim vniusale ipi°
nē siue artis. Ad 2m dum ad pm
q phica ⁊ meta nō distigē
p motū sz p diuisionē abs
hendi sic supra ē ꝯsisū. Ad ad 2m
3m q phi nō itēn distigue
⁊ phia artificer sz 3a gra
cium sic ꝯ expositione
ad rōē quia imobilitas ee
set de rōē sbi scie me ca
sic de ente imo le sic mobi
litas est de rōē phica ex h
q ē de ente mo li q tamē
nō ꝯcessit qz imobilitas
dr negōz. Ad 4m q motꝯ ad q(ua)r(tu)m
ꝯ ponitur i scia nali v° ons
passionū q ulo rōē motꝯ sz
nō simplr simplr qn possit
p rōē plan. Ad 5m q ꝯ ne ad q(ui)n(tu)m
grātes motū nō pt argui
qz motꝯ z pa° nota ad illz
Ut hz a pho 6° phi° q° at
negat sim negat demō
demōrationz nō qn possit mo
tus p̄uiam retem ꝯcludi
Ad 6m qz motꝯ dr pa° pse ad 6m
nota q p sim nota nō
qn possit p a° demō vn
sa q pse nōa p se nota
dr dr vno m qz li pse exclu

ab olo ad obm ⁊ sic ē illa nō
h est nō p a° obie cogitum
⁊ isto mō ppō tales i me te di
cunt pse note h est nō per
alias ppōes uel note nō excl
udūt notam terminorum ⁊ i° mō
motꝯ nō ē passio p se nō
ē p a° sic me m possit de nō
cognosci. Alio mō dr pse
notū qz li pse nō exclu ab
olo cognitio p quod obie cogi
tat. sz q exclu tm cogte dem
a m doctrine ⁊ sic est illa pse
nota h est nō p doctrine a m
motu ⁊ sic itelli distinctio phi
pō positiorum v° dr q ppō pse
nō ē sic max qz phs nō p°
uso uocabulum p se nota
q nat ē hēre qlibz doctēz
Vel 1° mō oīa a a sz p se nō
q stati sit omni doctore et
sui i q sitione ppa. sz i ꝯtū ue
niut i notitia euidetz l p
sillim i pp le ut oē totum
maius ē sua parte. Sta oī ppō
nociat i me te ex i° sillo de
ꝯtinētes ad totū ⁊ ulem hoc
pls est maius ꝯtō ci parte

ē hoi. g° totū est maius sua parte
Ad ultimū q motu destructo ad .x.
adhuc remanēt ꝯsidaō nalis
sic declaratū est supra vin ē q p
nām loquendo p tanto destruc
to mo° destruit oīa nalia
qz eo destructo lo° uī ubi
nō sumptm ⁊ q° ad deū deest
nā q est cā ⁊ pn m sbi sciētie
appet ex pdicts q nō tm h est
iō simā. Et ideo ē alia o- opio [illegible]
pio qdicēt q nā est sim i
scia nali ⁊ isti q ponunt istā
oppiōem facuit eā i sua p°
diffinit nām ⁊ ondūt q ē
de metaphi ⁊ 9 m in mugos
de scdo motore ⁊ auicen nāz
ee sim i scia nali. Prio li p
bat diffinit enī sic nām
Na ē ꝯtiens ultual inata
deriata p se nō p accīns i re
tōls ul pparat ꝯtinēte q ē
talis eā bilia. Expoīt ista
diffiō p° q nā ē ꝯtiens ul
.i. vis iciata i rebz ex silibz
silia pēans. Et q tal ꝯtia
ē inata ad diuz artis q ē
ultra acq sita. 3° q ē deriata

ad o'ium compoti q ad oppa
Tc. o'iat p se z nō p accn̄s
ad o'ium cās z forme q̄ sc̄ āe
p accn̄s. Uno dr̄ i re totalr̄ i
re p aali. Contra q2 ūm ca ta
p̄r sui p eā totalr̄ de q̄ o'iatr̄
q cā ē ad cuiq ēē sc̄a ad p iū
vl' potest sui p una ca p th
So poit cōtra q ali q3 talr̄ ca
lia li est apta nata cāu āli
na ē apta nata cāre. Ut
g° o'iduit ista opinōs ēē de
mēte p'oū phōr q2 mīte
actōtes li clamāt ut i a pūn
phi scia ubi ē de nā z multe
sūe quas poit plies q̄s nō
aud icatan q2 ouīs nēco
ūbo soluit. C°z z h' d' und
ro phīo li h3 ab eo q nā ē
sūm h3 sc̄ae z postea nālia
hugo d de sc̄o in ordre dic
dyaslolicō q nāl phia agi
de īuisibilibz visibiliū cāis
Cāe āt īuisibles sc̄ ipa nā [marg.: nō]
Plat ēē h' rebz p sic v ē p
sūm īscia q ē sūm ma z eo
muīsiaz cōdō nā i scia e die
z pater ita q2 ab eo ouīs cōdo
nes alic hūt ordit. b'it s3 sūz p
p'so z cōsiliās cōm nāl phie
ē nā g° z e. ouor declaro ita

ōdones q̄es h3 sc̄ae ut ē sci
nā a ta sūca i oī tāsīsitōe
p phi z ita oīa q̄ sc̄a nā
vnū a cōtinuatū̄ z ō iūs h' sū
nāl z ita nā ē p̄m motor z
quietis z sūes nō co adducit
cā b'uitatis q2 ouīs uūa ma
soluit. Ista opinō q̄n ad [marg.: ref'pbō opīōis]
eā q̄ d' nō placz m' p° q̄n
ad diffītōz n°. o° eiq diffīo
nō sit vā z p° q̄ dī q nā ē
cōtinē vtualī. Ut sic d' hoc [marg.: r° o]
cōtinē ē v's nā ē q̄ ab eā p3
q2 m' z for sc̄a a nā g° nā nō [marg.: ab sō]
ē cōtinē vtual'. forte diaē
hic q nō capz cōtinē p for
li r°. s3 p sūo r° n' ē p ioto
cōsito vtualī. Ut vel cōtinēt [marg.: r° o]
[marg.: v'] nāli ē vel nāl. nō nā ig
u' ē dēū. Itē ipse uocat cō [marg.: r° o]
uen̄ z i abstracto q ē cōti
nēs i cōc'to. Itē sic dāmū [marg.: r° o]
talis r° q̄ ē vnū eius actū h' exiūs
nā at p ūtos nō ē eius actū
li exīs i se q2 ēē bm q ia
diuit scia nāli. sc̄a altna
sc̄ie mēte sūm. Itē ēē ps
sūa nā sbi mēte. Itē ab° sic [marg.: r° o]
p'nt illa diffīo nō ē bona
q̄ nō cōpet ouīo teto sc̄ de
sūo G. co ista ē h3 g° re
mīo p3 q2 cōtinē vtualr̄. [marg.: 88]

[marg.: 88] solū cōpetit cāe agēti nō aliis cāis. et sic sola ea ageſ ecē. q̄.
:) de illa diffītō nō ē bona eo q̄ opp°ō cōpetit alicui cōceto sc̄ diffītō
p'oppō lēa quo cōtinē vtualr̄. +

I cū de tali [illegible] p' q̄ [illegible] fuit

+ compet° matie z for° q2 cōtinet eā
sūm actualr̄ z nō vtualr̄. ergo
[marg.: r° o] nā nō ē cōtinē vtual'. Itē ista
diffīo nō ē bona q̄ destructa
remīz diffītū G. co° s3 ista ē
h3 q2 destructa oī cōtiu vtualr̄
i eutibz cāti' ad uuicē adh' m
z for° ēēnt vē. q̄ d n° g° e sc̄
gīo dūt ē dētiāta nā ad d'uaz
p'o q̄ ē ad oppo° Cōtra m' ē
vē n' s3 ipā ē ītiāta sōlr̄ p
for p nālm g° ia ōdīo ē sta q
nās. sit dētiāta. Ut nō m'
q̄ndo dūt ēē de itencōe phi
z comūs dēm ē q nā sit sūz
i scia nāli z potime ista nā
q̄ ipi diffiūt cō' cū expōt ac
tōtes phi q scia ē de natā
s3 ē de rebz nālibz vn̄ d'. cō'
p° ēē z mōi q nā cōcto ē
nē ē i cōz p nām cōt cō'
[marg.: +] ite p phie nālia nō ē ēest de
nite eoz q nā sit sūm i sci
nāli s3 res nāles ex m' z for [marg.: +]
[marg.: p'oppositōz] res a nāl vtut accepta tā +
p'ne q̄ p sūo q̄ p aliis ē m' a nā d'
[marg.: a'ctis] br at q2 i ipls sc̄z q̄ sūm
Ista ēē diffio q̄ ipi pount n'
q̄ poi° a phō n° agē g° de m
de eoz nō ē q nā sic desc'pt

sit sūm i scia nāli de que
n° de eis p'babz p'nt p'ncipes
scie nāl s3 p'n° q̄ ē motor
nō phaō de nā q̄n tūm nā
ē p'm motor z nō moue
n' de a ta ptz nē s3 tūm de
cor° g° nā nō ē sūm sc̄ie
nālis. Itē a a rō ē sūm q̄ nō d°. sc̄a r° o [marg.]
ē tūm cā sūi z p'n' s3 nā
ē cā sūi sc̄ie nāl ut d' cō'
z° phi cō' z z g° nā nō ē
sūm i scia nāli. Itē i° nō ē
sūm q cōsidat p'p'a ad s3 nā
cōsidat p'p' re nāle z nō
p se sic d' cō' eod' cō eod'
cō q° sūi. vn̄ d'. i. cō q
sic cōsitea° sit sūm z n a sit.
p'pi quādō m' z sic me
z cōsidat sanitatē z m'
p'pi q̄ sani s3 phicus cōsidat
m' z form° tāq̄ p'n a sui sūi
appet g° q nā nō ē sūm
i scia nāl. Itē n' m sūm ē [marg.: q̄r. ta. r° o]
medīū i deūiatōe pa omū
cōsui de sūo s3 a ta cā sūi s3
p n' p'nt p'nc' de sūo sc̄ae
nāl tamq̄ p me p3 q2
phr deuatr ouīs cās. s. p
m' z form g° z e g° nā
nō ē sūm sc̄ie nāl s3 ē cā

ratio ad argumenta in oppositum
et principium subiecti. Et ideo per eundem
modum auctoritati philosophi et aliorum qui
videntur oppositum dicere dicendum est secundum quod ali-
qui philosophi et similiter commentator vocant subiectum
quod est causa et principium subiecti non quod sit subiectum
quia isto modo intelligunt auctoritates
commentatoris et philosophi quando dicit quod non
est subiectum et principium naturalia intellectus causa per
naturam subiecti et naturale compositum
ex principiis naturalibus quod est verum subiectum per
huius auctoritates sed per principia naturalia
intelligit materiam et formam quod per totum
dicitur hoc subiectum quod sunt principia essentialia
questio
et intrinseca subiecti. Et si dicatur quod sic
habet positum quod ideo quia est causa subiecti est
ideo scientia sic igitur natura est causa subiecti et
principium igitur natura erit ideo scientia.
solutio
Concedo totum quod causa scientie principalis
dicitur uno modo per causam extendi quia
subiectum habet esse et entitatem in se et sic
natura est causa subiecti. Secundo modo dicitur causa subiecti quia
est causa scientie mediante qua subiectum
et passiones quas dicuntur de ipso et omnia
alia predicata et isto modo vocatur
vocatur ideo scientia natura igitur est ideo
quod subiectum habet esse sed non ideo quod subiectum
recipit predicatorum omnium predicatorum
scientie naturalis sicut declaratum est supra.
questio
Et si dicatur quod per naturam probantur pas-
siones ut ego dixi et sic natura est
responsio
medium sed dico. Concedo quod ad est medium
conclusionis et ad subiectum. Sed medium non
causat formaliter ideo scientia sicut sic

est omnis. auctoritas illa primi physicorum
et secundi et primi celi et mundi et omnis
alie similes quod dicunt quod scientia est de
natura debent exponi hoc est causa de re
naturali sicut de plano exponit commentator
primo celi et mundi sicut supra dictum est pro-
posito et quod intelligunt de natura
possit dici quod per totum dico subiectum quod est
principium scientie et causa subiecti quod non subiectum quod
subiectum quod in quantum intendo non in primo
natura declaratum est et similiter illa et auctoritas
hugonis de sancto victore intelligitur quod
naturalis habet considerare de invisibilibus
visibilium causis sicut de principiis et causis
subiecti et apparet quod auctoritates si bene intelli-
gantur idem patet per eas. Idem arguit contra
non quod dicunt quod natura est subiectum quia
conclusione scientie naturalis nego propositionem et quod
adducit non sunt conclusiones demonstrate
in scientia naturali sed sunt quedam conclusiones
note quia est principium et causa subiecti scientie naturalis et
si dicatur quod subiectum scientie in primo physicorum
sic est conclusio hoc manifeste est falsum
In alia eius premissarum scilicet maior
patet in primo et in secundo figura et ideo ita proposito
natura est principium motus et quietis est quedam
propositio constituta ex natura tamquam ex quadam
materia et ex hoc quod est esse principium motus et
quietis tamquam ex parte sicut ita et
totale mobile est visibile. Nunc sic visi-
bile demonstratur ab homine per totam di-
ffinitionem quia est ens aliquod mobile mobile sed
per aliam diffinitionem non tamen ad pre-

senses sic motus probatur de re naturali
per propositionem naturam tamquam per medium. aliter
autem ergo istam propositionem sed prima in
scientia naturali quedam ex quibus possunt
veritates passiones concludi de subiecto
scientie naturalis et quando dicunt quod idem est subiectum
in conclusione et premissis hoc est manife-
ste falsum quia in prima figura medium subicitur
in altera premissarum et tamen medium
non ingreditur conclusionem aliqua autem in tertio
propositionem quam sunt allegate per eas
non sunt conclusiones nec principia proprie sed
sunt quedam manifeste declarationes et con-
clusiones necessarie quibus artifex
huius principii sive subiecti aliqualiter decla-
rare licet non probare quia hoc pertinet
ad scientiam superiorem apparet igitur
ex predictis quod natura non est subiectum in
scientia naturali. Et ideo pono opinio-
opinio domini petri aureoli
nem venerabilis et subtilis doctoris
qui est quod corpus de genere substantie est subiectum
universale et primum in tota scientia naturali
Et hec opinio confirmatur multis rationibus
Sed doctor omnis rationes non ponit
Primo sic id est subiectum naturalis scientie cuius
cuius omnia considerata in scientia certa
sed ratione corporis de genere substantie omnia
que sunt in scientia naturali considerantur et ad
ipsum omnia reducuntur. Tunc igitur
corpus de genere substantie est subiectum maior
patet quia in qualibet scientia omnia habent at-
tributionem ad subiectum et omnia considerantur

propter ipsum et non econtrario minor patet quia
omnia que considerantur in scientia naturali vel sunt principia
corporis de genere substantie ut materia et forma vel
sunt partes eius subiective ut corpus animatum
de quo determinatur in libro de anima et de
plantis et sic de aliis vel sunt pas-
siones eius ut motus tempus et locus et
similia vel sunt passiones suarum partium subiecta-
rum. Item illud est primum subiectum scientie naturalis
ut apparet per commentatorem et philosophum commentatorem et
qui dicit quod artifex diminute naturam
declarat causam subiecti sed materia non est causa
nisi corporis de genere substantie igitur de se ergo corpus
de genere substantie est subiectum in scientia naturali.
Item illud quod est primo cognitum in scientia naturali
est subiectum in ea patet quia subiectum omnibus precog-
noscitur primo passionibus sed corpus de
genere substantie est precognitum in scientia naturali
hoc patet quia dubitatur ab aristotele
et philosophis et facit questionem de hoc utrum
declarare de materia et forma procreat ad
principium et probat quod sic quia ad ipsum
pertinet declarare de composito ex materia
et forma et compositum est primo cognitum et
per consequens est subiectum. Item ideo quod subicitur
per se passionibus demonstratur in scientia
naturali est subiectum in ea sed corpus de
genere substantie est huiusmodi ergo etc. maior patet de se
minor patet quia corpori subicitur motus
locus tempus et omnis transmutatio
naturalis. Et si dicatur quod materia est subiectum
transmutationis ut habetur quinto physicorum

rude q ui est tm q° fine e scz
q° q appet q ui no mo ucht
u. phi° uc tras sz to copoiui
trasmuta. m at e pill° et ca
ta alum r copoitu de som
trasmutatois no q som a trs
muta sz id q° copoitu e uita
Ite ul corp de gne sbe e sic pa
i scia nali ut sic ps sa ul n
m° e de osidatoe nal scie ul e
som i scia nh pz p suffic dicoz
no p° d° q sit de osidatoe scie
nalis pz de se g° remanz q sic
som i to scia nali Itez ap
pz p ro 8. phi° 9° rr. q de
plano uocat nalia sbz inar
tis q dissi uocat ho° anco
bn dia 9 rs ista q negat
motu negat nam r q negt
nam negat nha r q negt
som aliq art nllm hz som
e eo artix ulls artis app3 8°
dare qex negoe iexs nalim
ar 9oz negoz scie nalis re
ru nalu h at u ee deu
nres nal ee som i scia nh
Ite id e som i scia nali cum
ptes sbicti° libris pcialz
scie nal sz ptes cor de gne
sbe sbicitur Itez pcialz libris
scial. g° cor de gne sbe e sbz
i to scia nali maior pz mior
declarat p oms libros discurrdo
scie nalis i quor quolz ho

co de gne sbe p° d° c° diditi
p simp° r copoitu sunimx
tu. simplr at corpa sc ue
ut e. ela r a. oena. s. corp
at ex corpa i me mo q to
to som e i e. lis ce. r md
Et id naui de co° r mdo
p deriat de pribz ce r mda
q sc i gnalitas nldi r icor
rptas ntas q ps r ceta
oia q competut ele° r cet
ic sc co sim corpa at
mixta diditu q a° sc i
copleta r iplete mixta
ut grando nix a° no p
fed mixta ut amiabilia
mia hia r aliu r plate de
mixtis quide i gnali r icola
gr° i h° de gnoe r corp°
r de actuibz cbz ecbde. q
i p° agi° de gnoe sp° r de al
tatoe i ceutoe ta acc actoe
r p° r mixtoe Ihi r° ho
i pncipis mixtor i gnali a
se e ela uu de elear ut
se corpa simplia osita io
deriatur i z° a° eo celi r mda
isptu no se osita mixtu
declarat i r° de gnoe mixtu
itaz i goi e som i h° de gnoe
mixtu isptu aut e som i
tbz prys libris meth at do
deriat de mine r gudie r sibz

mixta at pfca diditur q a°
sc a° sc uniona a° no mine
ra ut malalia lapides r m
talla et de mixtis q e pfcis
dela i e° meth° r ospalibz
cbz eis qles sc digestio pu
trefco h° sfco r ecte siles se
sibles q aliter mixt g° sbi r
icd e som i e° meth°. mixt
no pfcm ypa no i co° sz mix
tu no mine e som i h° mi
neralia u agit de lapibz
r metall ca a° mineni didt
et q a° ai sc uegelia tm q
ata r sbbilia de corpibz at
i ca dela° i h° de aia i q°
som e m corp de ei foz. s. aia
agitur i toto h° tcu de pn
forz sbi i fine no dem a e
corp de actuibz a° cbz agi
i h° de uita r morte r de a
logitus r bripitus uite r de
iuuete r sentute ca a° ui
uetia r negatabilia tm eo
mo e plata sbt som i h° de
uegetabilibz r plantis a° at
i tcu ab e sc i h° de aibz
r de sompno r uigilia r de
ca moty aliu r sbbilibz e g°
sbe cor de gne sbe sc ps to
nibz sbe scia i libris pcialz
phie sc nota q corp i cati
de gne sbe e som i to scia

nali corptas aute nal e to
sbm q no corptam nal
mdiat i som. s. corp r a° pta
scie nali Ibz a° pcdaz opioz
p° mlte dubiu p° q 9° e°
phi° d° p som hz scie e na
r i° de grade p nam Ie uoe
corptis no deriat de motu
sz uoe n° g° corptas no e to
sbm a Item sc q scia nt
sit sbalterna scie me° q corp
e q a° pris sbm entis Ite
scia nal pbat a p°oi corp
de gne sbe dn sic q° hz
ni r foz e corp sz lapis hz
matia r forma g° lap e corp
som a i ulla scia p° a p°oi
pbari Ite destructo core
de g° sbe adhuc remanet pa
ssiones nales ut appet i
sacro altaris u e motu ab
uno colore i aliu colore et
de uno sapore i aliu r sz ills
motu at e p°mo nale Itez
continui ee diuide i isinta
abstcta ab oi core de gne
sbe id at e sbm nalis Ite na
scia trascent i osidando naz
sbi sz phica trascent corp de
gne sbe q deriat de p° mo
tore r de sbis sepatis ut app
g° phi° go corp de gne sbe

no e sbm i scia nali Hec ois
artifex dz diffinire sbm sz phi
cus no diffinit corpus sz nas - c
phi v g° ro Item no nance
scia de corpe sz scia nal' qr e
de na g° ro Ad dubia m'a
porodies licet ab aliis no tac
tam. ad pmu d° q° p tanto
nacit sbm nam qr e pnm r
q na e sbm q° sz corpus qponit
ex na r gnatum e sbm q nl
icte g° au nullo at negat
qh na sit pnm scie nal' Ad
r dico q de motu detiaa re
n° sic roe cae r pnm qr na e
pnm motus sz determinat de mo
tu roe corpitatis sic roe sbi qr
corpus e mole roe corpeitatis sz ac e
qr corpeitas e ro sbi Ad 3.
q p eand' roem posst pbari
q ois scia eet sbalia r sac
mec qr sbm cuiq; e q̃ da ps
sbia entis n° vz sidicat q na
e sbm i scia nali q̃ nulla ee
hz i se sz tm i ca sua r io
no e ps sbiva entis sed q e
sbm i scia nali tm qr de s'o
phuppom qr e h e qr hz eet de
ca sbm scie nal' eet nuu n°
qr res ice vtruh ut nale n e
tm eet qr na e nuu et adde

exnis m oi r hor et na so phi
ut a actuali existit r io m°
e q suppo q sbm sbiaa so
no ps hoc scia sbalia sac
Ad 4 q a a scia sit sbale
na alia scie oz q sbz se hat
p additoz ad sbm scie sbale
nat r io psx m sbalia
geomice qr geomia e de lea
sto mag'ne simplr sz psx m
e de linea ualmali q̃ includit
lica simp° e isto addito natli
corpus at de gne sbe no se hz
p additoz r° entis y° e accep
tu simp° sic acceptio entis
no i includens acceptio entis r
ulte h aliq ultiore acceptu
Ad 5. q illa ps no e phica
n° e a priori q mag° e notu
corpus de gne sbe q sua pna
Ad 4. q oia actu q se i sa
cro altari carent sbo Ad 6.
q si qtinnu sepe a sbo p
diuz pt' carent po r pma
sbo r ois pia es ipso Ad 7.
q i accidentali ar determinat de
accidentibz p° r s sepatis
vn licet ad phm ptineat
pbare pm motore tam ad
eu no ptinet pbare de pmoibz
eius sic dt qd° p phioz vii

p tanto phicus determinat de
sbis sepatis qr s ca r pu
motus unius corpis r sic p
attributoz ad corpus deter
at de eis i scia nali no a
i se r ab'e Ad octauu q
no e nece q artifex p
diffiniat sbm suu qr a pz
q i h° ethico ar no diffi
nit hoiez r tam illa sa
ea hz hoiem p obo r qa
de q phe diffinit nam v
ii qr na sbi e pnm scie
nal' Vn frequt diffio
sbi pncal' dat intelli
p diffioz suoz pnoz
Ad non q n° e dat
ista scia no nocat de
corpe g° no hz corpus pro
obo scia ei mouil' no
nocat de hoie q̃ptu ad
corpus mod' lo hz hz
uite sit de hoie scia g
nalis ad huam sit de
corpe sic de sbo tam in
coi lodi nocat scia na
l' qr de corpe nali iunt
tum ergo de solutio
sudato q' ps mod' corpus
lodi q' ee hinc sunt
no e gi q diuitur lu
cidu istam imitate ar.

at corpus sit solutu i ex
qsit Et ista sufficiat
de p'a q ne

Queritur utru qe ee p
ter deu huit pnm sui
esse, r sic nuq incepit q at ct m° q no q uo e
no hz p
motus no heat pnm sui ee
pbat qr sequeret q illa qpone
ex pncias qr po — no q ad
mouea sr lz sic q eius
mo tangat eenitate
lu. Incipiat g° motus ee pn
mo aut acquirit p aliq di
aut idi de lu sr q moue
no acquirit p ad di le qr ee
motus no semper q̃ uitato
ee sz i mo dimsib r sic no r s.
eet pnm. si g° acciderent
ad idiuisibile ut g° acquirez
idile q habat f ad ime te
hns no acquirez idile l g°
acquireret idile qd habet al ad i
mediate sequs n acquirez idile q
habat claret pse g° acquiret
idile imete re.h r sic ha g
pone ex pncias Item de nouo
agens deducit de po ad actu r et
sz deus no deducit de po ad actu
g° deus no e nouu agens ma g sex agebat
pz qr de q nc agit r p° no a
gebat aut q agit erat i po
ad agend r nc agit ac sz nuoz

patet quia esse in ipso imperfectum repugnat
in deo aut nulla est imperfectio potest Item
2o quia tunc eternitas esset producta de
non esse sed est impossibile generaliter Dicit aut hic quidam
ad solutionem ex non esse simpliciter sicut dicimus fieri
de nihilo aut de nihilo per se aut de nihilo
per accidens non per se quia ex uno quidam
non fit aliud tamen ei nunquam quidam immu
tatur in ad suddictum per accidens est
esse per accidens reducitur ad per se opor
tebit dicere quod ipsum non sit quietum
et aliquo ex quo fit per se et sic sunt
tales forme procedunt Item pro
bat sic quia res quantitates et con
non inceperunt omnes aut propositio vera et necessaria
et immutabilis requirit eternitatem esse necessaria
ex minore patet sed ulterius secundo propositiones necessarie
et necessarie et immutabiles ut ista
homo est animal et similes a secundo ipso modo di
cendi per se quia tales habent ex ma
terna necessaria et immutabilia minor patet
quia omnes sciencie presupponunt suum subiectum sed
veritas est propositio entis sumitur quia et
ideas eorum et preter adinvicem et circa
eos sed minor patet de se Et confirmatur
quia secundo quod per locum apte innocens si homo
aut quia homo est hominem esse quod est alterum
non sit deinde dimittens Ideo si homo
non est homo non est animal per locum a toto in
quantitate non inferat aut a toto ad partem
aut in forma adinvicem esse exitum ...
animal esse sed non sit copula quia si
propositio est copula est Item in oppositum

+ preteritum fuit

aut sic quod dies preterita fuit fu
tura et aut quod est futurum sed nunc ^ corpus
omnium aptitudinem potuit esse futurum
potentia ergo quod est non potuit esse durantium
ab eterno per propositionem quia si
essent isti homines in actu sed
quilibet homo currit ergo omnes homines
currunt ita quod ab hac distri
butione non homo excluditur
quamvis essent homines infiniti nisi dicto
quod aut essent non potuerunt esse
futurum patet de se et si dicitur
quod sit propositio necessaria quia quelibet dies preteri
ta esse futura vera est si sit signatum ^ fuisse
quelibet distribuat sigillatim nu
merum dierum preteritorum ita quod quelibet
dies habeat distributionem distributa
sigillatim. tamen supponit quod quelibet
dies signata ipse tamen habeat sup
positionem distributam igitur quia sic
esset falsa et per consequens non sequitur
si dies eterna fuit futura et
cetera aut et sic de quelibet signata igitur
omne tempus fuit futurum quod de
claratur per simile sic necessarium est
quelibet diem futuram aut aliud esse preter
tam igitur omnis dies futura erit
preterita non sequitur propositio quod tempus du
ret in infinitum ex parte post eadem
ratione non sequitur omnia in proposito
sed sed ita evasio non valet
licet quo consumit propositionem sed quelibet
dies preterita signata fuit

futura necesse secundo quod omne tempus
preteritum fuit futurum quia est dico
quelibet diem signatam preteritam vel
dico aliquid finitum quamvis dies ^ in infinitum si
vel dico unum infinitum omnium di
erum vel dico unum infinitum vel
dico unum infinitum quod ideo uno
acceptum non possit accipi aliquid ^ non dico in infinitum sed terminum
sed dierum autem dico quod unum esset dicendum
est quod fuit futura quod est falsum
ergo dico totum unum preteritorum ergo
quelibet dies preterita fuit fu
tura nunc innuat istam de fu
turo quia si esset ista dies
futura in suo actu sit sine
principio infinitum dies fuisse pre
terita in suo actu sit sine ergo si
nisi sit secundo infinitum dies sed
esset in accepto esse opposite
quod quando fuisset futura ante esse
acceptum vel acceptum esse
Item 2o probat sic esse de ^ quod opponitur
ducitur de non esse ad esse in
stanti producitur habuit principium
sui esse sed quodlibet est preter deum
est deductum de non esse ad
esse instantanea actione
ergo quodlibet preter deum habuit
principium sui maior patet quia ante
instans in quo res producitur
habebit res non esse et post hoc
esse et sic tunc instans erit principium

sui esse minor patet quia dicitur est ratio
per quam res sunt deducte de non ^ producte
esse ad esse est actio instantanea Et
si dicatur quod motus et tempus et cetera ^ et eius
non sunt creata deducta de non esse
ad esse sed secundo necessario et sunt principium sui ^ sine
esse hoc non videtur bene dictum quia consilium
veritatis quod prius tamen quia omne quod est
vel est creatura vel creator esse et expo
nunt doctores quod quidquid est et est creatura
est et habet esse de novo post non esse
Item omne preteritum est totum acceptum
sed infinitum quantum ne potest esse totum ac
ceptum ergo preteritum non fuit infinitum maior
patet in hoc differt a futuro quod preteritum est per
transitum et acceptum futurum est accidens
minor patet si est totum acceptum iam
necessario est finitum Item in speciali quod res
creata habuit principium sui esse et hoc est
sic quod esse secundo eterne ut sunt
principium sui esse sed non secundo eterne ergo
opponitur principium sui esse maior patet quia
esse eternum est quod non habet principium nec
finem probat eternum non sit principium et finis ^ est
sine minor patet quia fides catholica solum
deum ponit eternum Forte dicere
quod essent abstracte ab omni dura
tione tamen eternitatem et tempus et sic ^ quod
non sunt eterne Sed contra quia esse contra
nobilis et dignius est deo creato
aut est magis abstractum ab
omni duratione ratio vero esse persona
ad magis quantum ad istam adeo
Item 2o quia essent ante eternum essent ^ existat

realiter vel sit vel non sit sicut ergo sit
eius et per consequens ad eius erit necessario
pro secundum quod est contra unum esse et
eius idem sit et non durant in genere
tualiter tamen si diceretur quod non sit
provintum quod postea sit et sic incipi
unt. si dicatur quod sit aliquid quod exis
tat realiter iam [illegible] eius duratio
ut probatur in quo est plus et minus in eius
fuisse in eius duratio est sed in eternum
est plus et minus in eius fuisse duratio
ergo in eius erit duratio maior pars
quia plus et minus fuisse idem est quod
plus et minus durasse minorem pro
bo quia si eorum [illegible] aliquis ponatur in
esse existentie reali et nunc alia eorum po
natur in esse existentie post aliquas eo
rum quam ponitur post aliquas in esse ex
istentie et plus in esse eorum sunt reali
existentie quam [illegible] ponitur aliquis et sic ibi
comparatio eadem ad eorum que magis ad plus
et minus esse [illegible] esse eorum excluditur
esse existentie. ergo quod dicitur [illegible] quod [illegible]
dat sibi aliquam durationem. Hic
quia de [illegible] est verum dicere et sunt
erit de tali est verum dicere quod durat
sed de talibus eorum secundum ita vera
est verum dicere quod fuit et sit et erit
sine principio et sine fine ergo in esse
necessario durat. Iste in ita quod sunt
tres articuli declarandi. primus
utrum sit generatum fuisse aliquid
in esse existentie ab eterno. Secundum est utrum
sit generatum aliquid de novo causatum.
Tertium est utrum sit [illegible] eorum esse
et [illegible] sine eis existimus
fuisse ab eterno. Quantum ad
primum articulum pono sex conclusiones.
prima est quod impossibile est quod sit [illegible]
aptum aliquid fuisse ab eterno ^ infinitum.
Hic quod generaliter impossibile est causatum
actu causatum ab eterno. Secunda quod
non repugnat causato fuisse
ab eterno ex hoc quod est electivo
voluntate productum sicut aliqui
dicunt. Tertia quod non repugnat
fuisse ab eterno ex hoc quod dicit
reale aliquid. Quarta quod non
repugnat causato fuisse ab
eterno ex hoc quod est alterius natura
aliquid a quo producitur sicut aliqui
dicunt. Sexta quod causato repug
nat fuisse ab eterno ex hoc
quod eius productio mensuratur in aliquo
instanti. Prima quarum probatur
sex mediis. Primo sic esse
infinitum quantitate est actus potentie
permixtus sed preteritum non est
actus potentie permixtus ergo preteritum
non est infinitum. minorem probat
Aristoteles 3 physicorum ubi dicit quod infinitum
tale est in quo [illegible] infinitum
est successive sicut dies generatio
successive [illegible] dicit quod
infinitum in re non est nisi [illegible]

^ potentia
possibilitas existentie in esse minor
est in [illegible] preteritum illa est
preterito esse. Dubitatur quia hec conclusio
dubitatur quia deus est [illegible] actus
et [illegible] est infinitus ergo eadem ratione
et preteritum poterit esse infinitum
ergo quod nulla sit ratio. Ad
minorem forte dicetur quod preteri
tum est preteritum [illegible] est acceptum nam
accepta die externa possum
accipere tertiam diem et sic infinite
ita quod aliquo accepto semper [illegible]
ibit aliquid ad sumendum. Contra
non solvit [illegible] preteritum non quia
infinitum secundum entitatem est necessarium
quod est deus et de tali non loquitur
tale enim infinitum accipere per [illegible]
[illegible] dicitur [illegible] et declaratur
dicta enim hec [illegible] limitare simpliciter
ad [illegible] potentiam [illegible]
et de tali dicta caret deus
et ideo est infinitus quia non est propor
tionaliter limitata sed est ens infini
tus [illegible] consistens sed
infinitum secundum quantitatem accipere
pro [illegible] ad [illegible] secundum quantitatem
[illegible] completum [illegible] suarum partium
et [illegible] infinitum secundum quanti
tatem [illegible] completum in
actum in suis partibus et ideo
quia accipit tale infinitum [illegible]
necessario ad complementum [illegible]
ad [illegible] faciendam [illegible] aliam
[illegible] ad [illegible] obiectio
non potest quod consistit preteritum nam nunc
sit accepta dicam externam et prius
et postea precedente aliquo esse accipias
prius diem externam et postea precede
tem et facias de preterito futurum et de
futuro preteritum et per consequens tamen possum quod
infinitas accipitur ex parte accipientis et
non ex parte accepti. Si dicatur
ad hoc quod maiore quod tempus futurum ab
isto nunc ab isto nunc [illegible] usque ad in
infinitum est infinitum et tamen non est
actus potentie permixtus quia est solum in potentia
deest actualiter. Responsio quod futurum numquam
erit in actu acceptum. sed aliquo accep
to de futuro restabit aliud accipien
dum futurum et in actu potentie permixto
et numquam erit totum in actu acceptum tot
tum quod durabit in infinitum sed preteri
tum in actu acceptum [illegible] ergo [illegible]
integre ut apparet. Hic sic probatur de
infinitum consistens in processu habet infinita
tem ex una parte ad quam proceditur sed tempus
consistit in processu ergo si infinitate habet
habet eam ex illa parte ad quam proceditur ad probandum
de processu sic Tempus habet infinitatem
ex una parte ad quam proceditur sed non pro
ceditur ad preteritum sed a preterito ad futurum
ergo non habet infinitatem ex parte preteriti
sed futuri maior patet quia in numero est infinitas
non ad unitatem a qua proceditur sed in
contrario infinitas est non ad totum sed ^ non est
ad partes quia processus ad partes minores et
partes in processu ad unum a quo est in actu
ergo ex parte eius non est infinitas. forte
diceretur quod in tempore potest esse processus ad preteritum

na possit cape dicem extinaz
z aliam pcedente to z sic sz ad
ptitu pcedo Ad h rn q dce
nunctat ptitu i futuz z io
i medio pt ee i finitas i ptito qz
med pt pcedere tam sz i re e
oppositu nio qz e pcessio ab an
i pn ideo i re nio pt ee i finitas
apte ptita licet nio repugnet
i ymaginatione sic nio repugnt
licet nio repugnt loco aug
ymp fit m que ee in z i ymaginatione tm z hoi
nio repugniat sibi i re Et
si dicat q deus plus pt facere q
mes nra cocipe dn q pnt e de
itellectione oplexa nio tam pt de
pducere aliq intellectus pt finge
Et si dicat ad h q i finitas pt
ee idrectne tam ex pte an pce
q ex pte ad qua pcedit nam
pcessio dious e i finit ex ea pte
ad qua pcedit z e finitus ex ea
pte a q pcedit pcessio aut opositi
e oppositu nio qz e i finit ex ea
pte a qua pcedit z e finitus ex
ea pte ad qua pcedit qz pce
a ptibz ad totum osili nio dicit
q i finitas pt ee i tra tam ex pte
ptiti q ex pte futi Ad h
rnde q i otinuo pt ee tm i fini
tas rone dioni nio rone opois
Nn pcessio opois pse nio e i finito
qz te i otinuo ee finitus pcessio

i actu posito totus sunt e
ptes i otio actu coponunt
totu sz sibi tm i finitas
rone diois q pt otinuz
dividi i i finitu Et si dicat
ulterius q oe q resoluit i
illa resoluit ex qbz pone
z p ons si otinu i ptes i
finitas e resolubile ex p
tibz i finitis ex quibz oponitur
Rn q otinuz e oponitu
i ex ptibz ipo i finitis h e
dcu ex ptibz i finitis nio
q ut sic ac tota tesio m
sic nio sito ut i finito qz
in nuim dut sz i e plc
tas ipo rone diois eadem ^ fic da
In i o i finito sm qtitatem ^ pt
repugnt actu ee z i actu
exiuisse sz ptitu repugnt
i finitas ma qz pz qz oe ptitu
e finitu ex h q ia cessat
z totum exit i actu mior
patet qz si i psito ee
aliquid ex hind v nio ^ acci
erit ptitu sz futu
Forte dicet q ad ista
rocem q exiuisse i actu
pt dr i te vno nio exti
tisse aps pinixta actu
ad po pinixta actu q
e fuit i pa motz e ad
+ cessat et actu totu exiuit
g ptito exeo q ptitum

exit de quiete ad motu a
nu trasit ab actu pinixto
po ad actu puri i pinixto ^ et
po q fit i fine motz. dicet
g q exiuisse de po actu pino ^ ad
mo repugnt i finito qz tal exi
tus fuit p aliqd pimu Co
at nio nio repugnt ptitu
aut sm phm exiuit alii
de po ad actu po in nio po modo
^ g Sm i tra rocem ac sic qz
accepit pnd actum fuit
accipid ergo exiuit de po
pa ad actu qua pz qz exi
re de po i pinixta actus
ad actu e qu potio q pg
erat pod z medioiq erat ergo
potitu aut pbo sic de qz
^ fi accepto fuit vm dre i a po
pteriti q accipit z ponebat
qz pso de ptito nio e ud
n fuit u p a ptiti sig
e vm de quolz ptito q exi
uit fuit vm de + [illegible]
+ ptito exiuit p a pti z an i d p q ghz
cedens fuit vm q nio exi
bat sz erat i po ad exitu z
p ons qz ptitu fuit i po
pinixta actu. anq exiuz
i actu Et ofirt q dies
hestna exiuit de po actu i
pinixta ad actu qz an ex

n erat. tal erat de die extra
i actu sibi die stra zu sic de
singlis g tempus ptitu exiuit
de nio ee ad ee z de po i pinixta actum
ad actu z p ons pz qua p loc
a ptibz i qtitate cotinuas sufficit
ad sum totu Cro pnat iste
to iec i finitas ex illa pte qz h
rocem i mpfci ut i copleti z
ptis sz temp nio hz rocem in
pfci z i completi ex pte futi ^ ex pte ptiti
g qe nio hz i finitate ex pte p
titi sz ex pte futi ma pz e
phi z q me z p oe mag
expsse quia attbuit q attbuit i pfito
i so rocem impfci z i oplet et ptis
ex pte i finitatis Co sm qntitatem
sz mior pz qz tempus rone q ptrit
e hz rocem pfci z copleti et
totius qz ut ptitu e ut e i ipsa
ex n expectat ad q sic ergo
qz qtq expectat e pars sua
h e to grls 3o phi z g G. 4o
qi de q totu et pfectum pena
se i ptito z oppita se i fito
Cro pnat nullu i finitu pt
ee p reduplicatoe ptis sic to
hoc accepti z osupti sz qe
ptitu e p reduplicatoz totu
accepitu z osuptu g qe ptit
nio e i finitu ma pz qz finitu
nio pt totu i finitu msurare

nam istud quod quantitative accipientibus
ipse est extra ad sumere 3o phisicorum
minore plus sic omnes dies preteriti
sunt consumpti et transacti per replicationem
eorum dierum naturalis ergo totum tempus preteritum
(preteritum)
consumptum exceptum per replicationem
partis finite et per consequens non est infinitum
Ad istas duas rationes forte tunc
debet quod totum preteritum non est accep-
tum licet sit totum pertransitum in
natura non tamen est tota quantitas accepta
ab anima. hec autem modo
intelligitur philosophus acceptionem quantitatis
infinite et ideo non dicit quod ex eius quantitate
sumptis sic ad extra semper semper contin-
git accipientibus aliam quantitatem
parte et mensura dedicata quod accep-
ta una parte adhuc restat ad
ad sumendum Sed hec ratio non sol-
uit quia per acceptionem et replica-
tionem partis finite sic datum est. f. d.
quod naturalis totum preteritum est excep-
tum unde si fuisset unus angelus
tam cito quam fuit tempus potuisset
accepisse et mensurasse totum quod est
mensurasse per diem naturalem sic in-
natura totum tempus est acceptum
Et si obiciatur ultra quod anima potest
accipere totum tempus futurum esto quod
sit infinitum Credo quod accipiendo
accipiendo diem post diem totum
si non potest futurum accipere primo in
finitum restabit ad sumendum
sed de preterito non est sic quia die
post diem accipiendo totum preteri-
tum est acceptum Cum ergo
principalis infinito in infinitum
ex illa parte quod habet rationem ipsius
ut completi et partis parte
preteriti sed quod non habet rationem
imperfecti et completi ex parte
preteriti sed ex parte futuri ergo
tempus non habet infinitatem
ex parte preteriti sed ex parte
futuri maxime per eo phisicus
et commentator et per consequens magis
expresse quod attribuunt rationem
rationem imperfecti et completi
ex parte infinitatis dico simili
quantitates sed minor patet quod tempus
si tempus preteritum fuisset
infinitum preteritum esset equalis
suo toto quod est impossibile ergo
et antecedens quia patet quod
fuisset infinitum ita esset in-
finiti menses et infinite ebdomade
et infiniti dies Ista ratio est so-
phistica tamen solvitur ab aliquibus
plus modo negando quia
quia dando omnes annos futuros
et omnes menses futuros sic
dico istos annos ita dico
et istos menses et istos dies
sed ista instantia non est bona

quia non excedit quod istud anni vel
finiti dies sunt futuri quia ...
[illegible] sed tamen in isto priori quod ...
diurnum infinitum Ceptima ratio
si tempus preteritum esset infinitum se-
queretur quod pars sequens esset ma-
ior toto et equalis sed hoc est impossibile
ergo et id probo quia si tempus
sit infinitum ex utraque parte
sequitur quod in aliquo signo di-
videtur in duas partes equales
quia quod in quocumque signo di-
vidantur partes non per se exce-
dunt ex quo utraque est infini-
ta et alio extremo preterito ergo
quod quod sit infinitum ex parte preteri-
ti et ex parte futuri dicatur quod in
aurore in duas partes sic
preteritum aurore et futurum
aurore erunt equales ut
datum est dicatur totum tempus in
in duas partes crepusculi
iste due partes erunt equales
sic probo Unus visis patet
quod preteritum crepusculi erit
totum ad preteritum aurore
quod continet ipsum totum et a-
plus spatium unius diei
Ulterius ergo quod preteritum auro-
re quod continet ipsum totum
et amplius sit maius quam prete-
ritum crepusculi et sic ex
quo est minus uno dico ergo
aliud est minus alio ex primo ergo
sed preteritum aurore et futurum au-
rore sunt equalia et crepusculum
est minus futuro aurore ergo et
minus preterito aurore quod sunt
pars eius quod autem preteritum crepusculi
sit quod est maius uno duorum
equalium est maius alio sed futurum
crepusculi est preteritum et preteritum
crepusculi sunt equalia futuro autem
aurore maius futuro crepusculi
quod continet ipsum et amplius una
die quia futurum aurore ma-
ius erit preterito crepusculi et
per consequens preteritum crepusculi est
minus preterito aurore quod est eius
pars Ad hanc rationem dico quod hoc
est falsa sed non causa ut cum
enim licet possit concludi ista contradi-
ctionis dicere supposita quod in aliquo
signo dividitur tempus infinitum
dividitur in duo equalia per non
excedere et non excedi non tamen debet concedi
per consequens quod sit tempus dividere in signo
aurore dividatur vel in signo
crepusculi in duo equalia quia hoc
non ad esset nisi quod maius preteritum
preterito aurore esset equale
esset equale futuro minori quod sit aurora
futuro aurore Et hec
ratio non vere difficultatem
solvit et declaratio. o dico ergo quod
dico tempus in signo aurore
in duo equalia supposita dividatur prius dividatur

no pcedit ee tps 13 desc 8 o
dicuntur a sua est novum fortium
ee prius pcenit

i duo eqlia. Ad hoc sic dicitur q
no se excedentes ad invicem
aplicate sunt equales ista pro
i pri euclidis sz prius fuit
futurum non sunt equales no se ex
excedentes e ut sic ista ex
uno extremo posito q ee dio
i sit aiunct. Istas duas ro
nes ultimas posui ad exa q
q forte sunt sophi licet sint
ad ptem ista. Contra qd dubi
tatur p sic deum e i pn
q no e dare pm mo esse
i motu. g nec pm tpe qr
ante ista tps i quo e
motus certum ad mutatum
esse. Ad hoc sic dico q e de novo p
duratone h no ee q heat ee
sz li poritas e tempus g ee
cature e tpe. et si dicat q
sufficit no ee pcede esse sm
ronem no at pcede ee q p
pcede sm duratonem h no v
qr id aliud no ee pcet ee sm
ronem tm e no duratoe ee
alium sz qr da q no sit ac
nit tc deus pcet duratoe id
i illo at posy hebit no ee e p
ous no ee sua pcedet duratoe
sem ee. Et ostit qr pori
tas e posterioritas sic ita p no
sanaphies qz opp mo ammsige
posterioritas creature est real
et sua poritas erit real

Ad hoc sic id q de re sua e ua
futi et sic priti g no e
dare pm istas ina p
qr istam acap istas
flud ad posteriora. Et si
dicat q e istas q da
ual futurum e q da elatum
priti e q dam elatum ut
e de ultio ot adu ro
sz no de alus duobs h no
v tm qr perte pm tm qr
p istas dapz i istas e nd
oapz istam g istas. Ad
ista duo pm ad pm q no
tu no e dare pm istans
a q incipit sz e dare pm
o a q icipit. unde sic i mo
no e dare pm pciti i q icip
motus e q p q e tm dare
p pcctu a q icip motus
Ad 2m p pcctu e a q motus
icipit e io no e aced q
motus ee icipit i o q
no icipit i a sz icipit ab
o e ite phe 6 phisi q
ad qd mot i flore istam
q no e dare i pm o i q i a
pit sz bm p o i a q icip
al no eet e fito. Ad
3m rn acedo maiore
na id q de novo h ee post

XIX

no esse p duratoe hunt no
ee q heat ee no tam oz q i a
duratio sui poritas sit i al
qr negoes no msurant duratoe
reali sz sufficit q sit dato p
magina. Nec sequitur exlii q eata
sit etna deo lz no ee pcedit
ee duratoe reali qr sufficit q
pcedat ee datoe reali y gina
Et si at no eam pcedat ee ii
tui e no datoe solu qui y
gina tic eata eet de ae
tna posito q p impole ul
pole q eate pducent ab e
tno a deo adh no ee ea
pcet ee tc no tam datoe
reali n y ginaria e ita y gina
do e aiunct. Et si dicat q e
tempus poritas a me no reale
e p ous ome qe e y ginalitum
Ad 2m q vm e forte sz no
nulli id at q pcessit ee necessario
no e reale nec q m ad nulle
nec q m ad forte e si dicat q
deus pcessit duratoe reali ee
cature ali eata eet deo
reale coetna. Rn q deus
pcessit catam sempo no ex
th reali me. unde deus
durant p etni q no e
aliquid reale forte m h
q utm deus licet i g exst

so i mo intelli mo gnot ygin
duratam exta. Ad ostit oz aut
Rn e q si post e care e reale
e sim p e reale qr sequitur
p moi do q post eare no e
reale put reset do p me
suras no ee sui sz uta e sz
ybe vm id o i q p mo sit res
e parcal poritas sequitur
instantem. Ad 3m du rn ose do
negando maiore q de re o
de se no e oriatum pciti e
futi sz ut a nob oapz qr no
aceapio istas ut accedendo
i quodam fluxu sz itellem
abstracte forte oapz no
ut o sz ut nec. Est at o
it o e nec qr o d q no stas
put e i fluxu quod sz nec
put ac tat ymn tpe e io
pm o tpus deb deber nocam
i o qr nec oapz ut i ac. Sz
dz de pma octoe. Culti
q sunt q repugt ulr care
fuisse ab etno. Hac ostoe m
tunt a q pre apor no co
recitre sz plo eam p roes in
isolubiles lz sit a posteriori ar
ea p sic fuiudo eet ab etno
eent me ac istite fluas
setu appet qr no possot f
ples ae qr isto no pot f. Ad 6 pz p phm i phi

hec i pole g et i plo ouaz qr sap fuit
spes hois et sic fuissent homes i fiti
et p ous dic actu in fiti

Ad 2m principale dico quod licet mundus duravisset ab eterno non sequeretur quod continuum possit esse totum actu divisum in omnes partes suas vel in partes eius divisibiles vel indivisibiles. non est dandum quod continuum divisibiles quia continuum esset ex indivisibilibus componeretur vel divisibiles quia non esset totum divisum. Contra istam consequentiam arguitur videndus pro sic aliquod quodlibet tempore finitum deus potuit producere creaturas sed aliquod quoddam tempus finitum non est tempus infinitum ergo deus potuit creaturam producere ab eterno maior est evidens quia quodcumque tempore accepto finito deus potuit producere creaturam minor patet quia tempus finitum tempus non potest esse aliquod quod tempus infinitum quia esset aliquod

Confirmatur ista ratio quia ante diem hesternam deus potuit producere creaturam et ante aliam pro certo et sic de singulis in infinitum sufficit consequentis ad singulas.

Ad istam sic deus creaturam potuit conservare ante si fuisset creatum potest deus ex se conservare ante sed si igitur fuisset ab eterno ergo creaturam potuit ab eterno producere.

Aliud patet quia aliter deus esset mutatus quia appetet quia deus aliquando productor creature potuit creare.

creaturam et non potuit ab eterno ergo fuit aliquando in quo deus potuit producere creaturam et aliquando in quo non potuit et sic fuit est potens de non potente ergo permutatus aliquando non permutatus vel quia vos non erant ergo permutatus.

Dico quod est impossibile quod deus ab eterno producat creaturam ergo creaturam ab eterno producere ergo eadem ratione saltem contradictionem sequitur.

Ad 2m arguitur sic deus potuit ante non potest actribuere possibilitatem sui implicationem ergo deus est ipsum producere creaturam non potuit actribuere temporalis sui actione ergo creaturam producere fuit possibilitas maior est clara minor sic declaratur quia si creatura non fuit possibilis ab eterno produci sequitur quod ante prima mutatione creature fuisset ergo mutatio primo quia est in tempore est quia fuisset ante mutatio prima ante quod producere potuit producere et ab eterno non potuit producere ergo deducitur de potentia remota ad potentiam propinquam antequam produceretur sed est esse non potuit sine alia generatione.

Ad 4m arguitur sic esse de novo producere est deducere de potentia ad actum sed deus non de

ducitur de potentia ad actum ergo deus non producitur de novo. Ad istam dico verum quod antequam tempus finitum deus potuit producere creaturam in tempore hoc est verum si istud signum quodcumque distribuit ista tantum tempus signati quia ante quodlibet tempus determinate acceptum potuit fieri creatura sed non licet inferre ergo antequam omne et cuiuslibet accepte sic appetet quod antequam partem motus determinate acceptam est dare aliquam partem indeterminate acceptam et non licet inferre ergo ante omnem partem determinate acceptam est dare aliquam partem quia in motu non est primum sicut appetet ex dictis philosophi 6. phisicorum ideo est in talibus fallacia figure dictionis arguendo a suppositione distributiva signati ad suppositionem distributivam. licet ergo ante quodlibet tempus determinate acceptum deus potuerit producere creaturam non tamen ante omne tempus est accepta quia produxisset in non tempore ut ex dictis apparet ante quodlibet tempus finitum signatum acceptum deus potuit producere creaturam non tamen ante quodcumque tempus permagnum acceptum tamen sicut quocumque minori finito dato deus potest facere maius sed non quantitatem dato quia non potest facere in quantitatem quam dato est ergo non potest facere maiorem nisi omni minori dando.

Ad confirmationem autem quando dicitur quod deus potuit producere creaturam ante diem hesternam et ante aliam diem et sic de singulis ergo ante omnem diem signandum. dico quod de signando sit signatum et de accepto accepto et ideo ante quodlibet acceptum determinate deus potuit producere creaturam non tamen sequitur ergo ab eterno. sicut non sequitur in tempore dividi in isto signo et aliqua sic dividi alia et illa et alia singulis ergo potest esse et totum divisum. sed bene sequitur ergo est divisibile in infinitum sic supposito non sequitur deus potuit facere et producere creaturam a aliquo et ante ab hesterna sic de singulis ergo potuit facere infinito tempore, sed infinito accepto sed bene sequitur ergo potuit facere tempore.

Ad 2m dubium dico quod non propter impossibilitatem maiorem non tamen sequitur quod deus possit ab eterno largiri creature in quo ipsa creatura deesset creature si fuisset eterna. vel sic dico quod est falsa sicut dictum est quia immutatum quod impossibile dico quia deus potest facere quod creatura permanet facere sed non sequitur quod possit facere quodcumque fecisset creatura si fuisset eterna. unde ex uno impossibili potest sequi ad impossibile licet ut dicitur impossibile per se supra et aliud dicitur veniens sed obtinere quod si homo est asinus ab eterno quod homo sit indivisibilis ab eterno et tamen non sequitur deus potest facere hominem indivisibilem ab eterno.

Ad 3m dubium dico quod ista quod deus potuit producere creaturam ab eterno est vera sed quod est ab eterno deducit sed potuit quia semper deus habuit potentiam producendi

pa^o tempe si at deciet le
pducē ē ffla q̄ i^ta po^az deq
no huit p etno q̄ h impli
cat ḡtoz z repug^a sic dixi
z eod' m i^ta ppō cata potu^t
pduci ab etno ē via sulle
ab etno r^o yo abbl^e deciet h ubū potu^t
q ab etno fuit i cē poli pdu
ci i a^o tempe si at deciet
h ubū pduci est ffla z sic p;
qd deo nunq̄ fuit ipō reō
y^o ab etno fuit i cē po^li p
duci i a^o tempe si a dec
imet h ubū pduci ē ffla
z sic patet q deo nunq̄ fuit
ipō remota y^o ab etno
fuit i pō ppinqua ad pdu^d
i quocūq tpe sito tuz si
dicat^o ult q an deo pduce
q et potuit pducē posito po
sito q le ante deciet h
ubū pducē z sic fuit potu^t dari
tempo i q^o potuit pducē
anq pduceret z fuit dare
an i q^o potuit pducē an
q pducē z fuit an i q^o
no potuit q n potu^t ab
etno z p ons nun tc fuit
q n potuit cē trasitus de
rio contradictorio i contradictorium sit mutatio

tal' aut mutaō no potu^t cē
i catiua g^o no fuit i de
q̄ tē catiua n^l cirat. Ea
ad h q i quocūq tempe ac
cepto fuit ua h potuit p
ducē i tempe a^o z fuit
h ffla po^t pducē ab etno
n^e iste due ḡdit vmlar^m
pce^t ex ffla v nigra^a vigra^o
ci q tē fuit aliq an su
ps i quo deo an potuit
pducē z q fuit ad a^o p^s
i q^o no potu^t pducē h at
vigra^o ē ffla. na an q^e tps
teciate accep^m deo potuit
pducē catam. g^o no lic
i ffre g^o ab etno sic decla
tu ē i r^no cotra p an^t. Ad
e. du^m ^{xxii}^o p eande via cu dr
q h ppō a^a cata fuit ab etno potui
poi' pduci ē va si ab etno
deciet le po^l si at deciet
le pduci ffla ē z q^a ult
d^a q anq pducē^o potu^t
pduci posito ē q le ante
deciet le pduci z no po
tuit p m pduci ab etno p q^s
x d^o q fuit i pō ppinq ab e fuit ipo tempore ab etno x
tno q poss pduci i tpe
a^o finito infinite an illa duo

stant q ab etno n potuit^{nit} p
duci i tpe infinito z ab etē
no fuit po^l pduci z i pō
ppinq p tempe tū a^o z sic sito
patet q rō no pce^t q p
quocūq tē teciate accepto
cata fuit po^l pduci g^o
n̄c l; i ferre g^o ab etno
sit le ab etno deciet le p
duci sic declaratū ē p Ad
4. du^m rū^o q ma^a ē ffla
na ad p^s cē de nouo pdu
cē esto q n^a mutaret i
eo na pducto ē i pducto
z no i pducente ut alias
apparebit h de ?^a qone
Quīc pbo 3^a conclusionem q fuit
q no repugnat catē pduci
ab etno ex hoc q e de voluntate
z no nīa^{ri} ē pducta ad
hac conclusionem pbo tē ppmo sic
si repugnaret catē pdu
ci ab etno ex h q no ^{te}
et dependere ē pducta h
cet q^a no posset cē cotingens rep
i tempe i q^o ē si ois pduc
ceret cotingens it^e i q^o ē solu g^o
est cotin gens no repugnat catē q sit
ab etno ex h q ē cotingens.
ma^{or} p; q no ex a^o vō
tolli cotingens si sit cora

cata z sua pductio. n q res
it^e i q^o ē necco ē. mior p; q
n potest cē contingens n^a d ē a q n
sito q cotin^a z ncc^s sic dicit ct
exist^a d ct q nt ē no ē cotinges
n^e necco nō res aliq fit n
ē cotingens ne necia. Ea ar^o
sic potest oib; neccio existens acci
ad effcm aliq pot^e effcus as
h i o i q^o res ē exns ponit ponit cotinges
oia a sic necia ad h q as
sit exns. g^o res i o. i q^o exist cotinges
ē cotingens p io ō. ua p; ō.
me v di q potest oninz necclis
ad effcm necco pot^e effcus
z h necca p ulcia. mior p;
q i^a q nec^r ad h q effca
sit cotingens se^o q sic ap
hen^o mar ceteria^o ug^e
ut aliq cotingens h pdu aliq ct q yō sit et
ceteris ad pductum alias q yō sit necco hi rn ter
no posset no cē i o. ct si cam et effcm ista at
dicat^a q pducit i o^n i q^o p; i ō. i q res ē st ppn
pducat ut qn pducit i illo ō ē apto intuit
ut ē i illo cotineo ut i illu set et decto volūtatis et
diso ē ffla. Ea^o ar sic pbes
tma^o ē ut
z cotingens
h potentia^o ē etna h potentia
ē etna g^o etiā p^s cē co
tinges z volūtas. maior p;
p aplm qui dt q deus p

declinatur nos sim ppo nos
sic maior pro pondemaps
qui dicit quod declinatur nos
ab eterno. Contra istam sim
... producens est ...
aliquando non esse et oritur ...
esse effectum si non esse quod debet
sibi esse sed producens ab eterno
non potest iterum esse effectum sine
... si non esse quod debet sibi esse
ergo ... producens non potest pro
ducere ... maior pro quod
... iterum esse non possit ...
iterum ... sibi non
debet esse maior pro ...
... quod non sunt ad ...
ipso eterno. Et ... sic ... quod
producens oritur et non esse
pro non esse sed ... ab eterno
... tale non potuit
non esse ergo non sunt producta
non esse et oritur ... maior
pro ... maior declinatur quod
res ... non ... non
esse quod esse quod ... necesse
... Contra ... sunt
producta et ab eterno sunt
esse ab eterno sunt ...
necesse esse. Ad ... ad
... producens non
... oritur ...

esse sunt quod debet sibi esse pro ...
non ad ... temporis
esse quod non ab eterno fuerunt
producta ad ...
... si non esse ...
non ... temporis. Ad ...
... maior ... sed negatur
... ad platonem ...
quod ista ... esse quod ...
... opposito sed est
... diviso ... dicitur
... quod ista ... esse
una ... de ...
si ... necesse esse quod ... est
... est ... quod ...
... necesse ...
... additum ...
non ... ergo necesse est ...
arguit a necesse ...
ad necesse simpliciter et sic ...
illa sim quid et simpliciter sicut
Et si dicit homo est necesse colo
ratus si sit albus ergo necesse
est coloratus simpliciter sim est non
licet ... est necesse
coloratum ...
... et ista ...
... non ...
sit ... una ...
... Et ista ...
quod sit ... res sit est necesse est

... tertia

+ sequatur ad istud aut homo est albus
quod est ... quod ... homo est albus potest esse
... esto quod istud sit
... homo necesse est coloratus

XXII

... sit res sit est necesse est
quod sit aut ...
... necesse ...
... necessitatem ...
... quod ad ... aut ...
necesse ...
sit aut ... necesse ...
... est ... aut ...
... si dicitur homo
est albus non necesse est coloratus ista
est ... de necesse ... quod ad
esse ... necesse esse coloratum
... dicitur necesse ... quod
... quod ... homo necesse
est coloratus ista sufficiat de
... Contra duas ...
... ad ...
... ista quod ...
repugnat ... ab eterno ex
... quod est ... Et ...
... sic ignis esse
... splendor esse ab eterno
...
... splendor ...
... sine ...
... ignis esse ab eterno ab eo
... splendor esse ab eterno sit ...
sit ... licet ... sit ...
sit ignis est eternus splendor erit
eternus ... non ...
... platonem quod ...
necessitatem ...
non repugnat eternus ex ...
... producit ... licet
aliud repugnat ...
... illa ...

... tenet illa ...
aut ... sunt ... ista
... si asino volanti alas
... tenet est
... volans ... alas ...
... sit ...
esse ab eterno splendor esse et
...
sit ... quod est ista producta ... pro
ductum ... potuit esse
equale ... de ista ...
sufficiant. Contra ...
unico ... producit ...
... et ... esse ...
sed ...
... producto ... non potest
esse eterna maior ...
...
...
... producto ...
... possit ...
... quod non indigeret
... esse necesse esse ...
... non esse. Et si dicitur
quod ...
ab eterno ... non repug
nat ... ab eterno
sit ... Contra ...
... ex ...
... non ... sibi
... quod ...
... esse necesse
esse non ad ... quod ...
... et oritur ...
... non debeat sibi ...

^ s' m

i o' et ista sufficiant de p° ar-
ticulo. C tercium articulum p° se
presentende quedam distinctiones
q sunt ponende quia actiones
P° distinctio e q h q e ex n'o
pt quad' expoi vno mo q
le ex dicat habitudinem cause mater-
ialis q sic sit q res fit ex nichilo
sicut ta q ex m' et i sic e
ipo' q nich' no pt ee m' alicu
real' productois. Alio mo pt ex
poi ex n'o sic e ex tio p sic
albu fit ex nigro et i sic e i
po' q nul' esset p se l' p accis
no p se q ex uno opposito no
fit p se album nc p accns q oc
p accns reduc ad p se s o
teret dare aliquid ex q° res
fieret p se. T° no pt fi ex
no q le ex dicat habitudinem
porus ad posteris sic d q ex
die fit nox .i. post diem fit
nox et sic e no capit h' q
res fiat ex n'o q t e et sic q
res sit eius postq fuit nc q
e fluit. q nuq res forte fit
nich q e flu q nuq res
formal' fuit n' C° no
pt expoi ex n'o q le nich
dicat carentia tl aq° est
et i sic debet itell C io ex n'o
cam q dx e impo tar q a se e

^ s' a distictio est

impo tas illa quedam e ipo tas
ab ta ipo tas relativa voca
q e p oppito ad agens ut e
dicitur q ptare i magnu
pondus est ipo le pro licet i se sit
possibile ab te ipo tas abta
e illa q oritur ex t' et i ta e
dx quedam e p modi quia 2° mo
p ut hoiem ee sim i' et ut se
hoiem ee sim i' H° his visis
ponuntur q conclusiones p° e q
productio rey ex n'o no e im
po' p° mo. 2 est q e ipo' s
mo 3° e q e impo' cause
e e q e po' apud deum H° tar
aclacem p° d p° sic pdicto
cane no e tn oppositu n' sz
i p° mo dicendi p se go seqo pote
nis cate aq° et sic no est
repug vera et i h sensu i p°
mo · antecedens de se patet
q repugnu p modi vocare qui
aliquid separ ab alio cui
e id i p° mo d i p se. Ta ar
sic i po tas p modi e affirmare
ide et negare s3 productio
ee sim tio p te so no e ide
affirmare et negare p3 de se g° hoc
no e i po le i p° mo. S3 hic e
dubiu q productio cire vz ee
transitio cire autlo ad eius
q oportet q e ad e eita aliu

^ agit ad ... i ... ut p gius ...
... ad ... ad ... est
q d productio ei cate ex n'o no est
... cate ano ad e

existit sicut aliu s n'o sic
lignu qd transit de n'o albo
ad albu · aliu existit s n'o
albo res aut nunq existit s
n'o C° ratio plo ime
et ar sic i d q inclu ad n p
ite sm i° itellectu simpli et
no iclu ipm i p° mo d i p
se vz i d iclud i 2° s3 prodc
rey p se concludit tm aq°
et sic no pt inte sm ill i
itellectu simpli licet possit
ite itellectu argud et n
iclu ea i p° mo d i p se g°
i 2°· maior p3 q hic accipit
iclusio sm mo large p
quacq3 necita cntioe tioy
q no est i p° mo nc dire
vl reducti inoz p3 q
ois p d° ite ex na sua ex
duos tios .s. tm aq° et tm
ad que me so a° n ali
alis pt inte intellectu
plu licet possit argu et
io plin no potuit cape
productionem de n'o C° hic plo
2° aclacem p° productio s coil
dt ei au p de t° c° ^ f° q ^ g°
nc bonos angelos nc ma
los fuisse putasse ctore s a
et dam lo d c. f° et dt q q
cuiq3 aiut an tor coditores

q cum equalis sit hm se prussim
dyu C° Anaxagoras et anoniot
dt q ee i sum eem no e impossi
nua q e catrix e C° Et atha
nasia plus q arriu dicit
cato ee no posse nulli est
ambiguum C° potest et consim
roibz pbabilibz satis q iclu ^ ipse sic
repug tioy sm p° mo sm 2°
e ipo le cate p3 q q pt facere supra
q nam tioy oz q sit supra
nam s3 pd° rei ex n'o iclu
repugtioy g° no pt h sup
nam T° sic plo pt ite ite
q' catiuu facit s3 ite no pt
itellectu simpli ad m' d de no
n ite d de eam g° h e ipo le
cate · maior p3 q ite no
tm e distinctus moza se dis
tincta p° ee illa separ a no
se separata p se. C° Contra istam
q ar t productio rey ex n'o
no est infinita g° pt opere
cate omni patet q infinitu
no vz repugnare cate s3
ans p3 q no e infita roe
ti producti e cato sit fita
n modi pondi q modi p e quedam
q cata e et p ous e q infite
n roe productionis ipius q e forte
q d a de catu fita n roe
distancie n'o n et ens q e t

ostan̄ r ē ſcta q̄ inſiuātº p
tiū poitiū qui ē ſcitº Ho ~ eſt
ar ſic ēata pᵗ pducē foz
gº pᵗ pducē fozm̄ ē foz ſit
nobz Cº ſic ēata pᵗ adna
re gº pᵗ ēare oīa pz q̄ ea
dᵗ poten̄ ſit requirī rᵒ incz
ſ3 aūſ p q̄ i cozpore foz nᵗ
deformā remanz ꝛ ſic ad
iſtaᵒ Ad dubia rn̄ ad
pᵐ q̄ ita ꝯpoſſitas onit ex
na tᵒ ſic dem̄ ē ꝛ nᵒ ex
h q̄ ſit iſtiuta Hᵐ q̄ pls ē ad
pducē nīz q̄ fozm̄ q̄ h idᵗ
repugnᵃᵗ i rº mō ꝛ ıᵒ non
Ad 3ᵐ q̄ ēata nō pᵗ rem
adnare nᶜ foz adnātᵒ q̄
nō ē res paſa pſe ꝛ ctiata
ſ3 ē nᵗ faſit uni nᶜ corpe direccē
ſ3 tᵒ ꝯpūtā corpē ꝛ adnā
Nunc pono eᵃ ꝯclōz q̄ ē q̄
pducto rey ex nō eſt poᵗ dᵒ
uſim pdōo h pº dᵗ Cº ſic ıᵒ
q̄ ē i ſe poˡᵉ ſ3 pduc̄o rei
ſ3 pducto rei ex nᶦʰᶦˡᵒ ōi ſeqᶦᵗᵘʳ
mª ꝯcl'a ᵒᵒ q̄ ſ3 nō ē ꝯpoˡᵉ m
pº mō q̄ poˡᵉ ē ꝯpoˡᵉ ꝯdᶦᵗᵘʳ
pº ōnſ nō ē impoˡᵉ pº mō
ꝛ ꝯpoˡᵉ pº m equipollet Hº
ar ſic ıᵒ ē poˡᵉ apd deū
q̄ icluᵗ repugnᵃᵗ i rº nᶦ ſolū

ſ3 h includit ſolū repugnᵃᵗ
i rº nᵒ ſolam ſ3 h icluᵗ ſol
repugnᵃᵗ i rº m gº ē poˡᵉ
apd deū maioz pz p multa
exᵃ deꝯ eā dex actus ſitū faſit
ſō facit dº corpa locut ap3
i corpibz ıglōſiſ iſta vᶦᵈᵉᵗᵘʳ
icludē repugnᵃᵗ i rº modo
Sz q̄ · maᵗᵉ iſtaꝯ rō iſta dᶦᶜᶦᵗ
cig̃ nō pᵗ facē qū oᵖ demriā
ſit vā alᵗ nō ſareꝯ aliq̄
ꝯclōem n ſuppōᵒ q̄ deꝯ ꝯp
poitiū nō fcaſſ3 ꝛ ꝯſtrª q̄ ſcia
ē de ꝯpoſſibˡ ᵇᶻ alr ſe hz Ite
deꝯ nō pᵗ facē qū ēata ſit
cāˡ ᵇᶦ q̄ nō pᵗ facē qū ipē
poſſit ēatam ēare ꝛ p ōnſ
qū ēatura ſit eāˡ q̄ nō pᵗ
eari nᵗ ēablē ēablitas at
ē paſſio ēatē Ite nō pᵗ facē
qū ſtēs ſit itēˡ q̄ nō pᵗ facē
qū ipē poſſit i p̄me ſpēm
actū inteᵈᶦ nᶜ pᵗ facē qū
celū ſit moleᶜ nᵗ pᵗ facē qū
triangulꝯ hēat tres anᵍˡᵒˢ
equales duobz rᶜᵗᶦˢ nᶜ pᵗ
facē qū totū ſit maiꝯ ſua
pte Ad iſta dūᵃ ꝛ ndeᵒᵒ
ad pᵐ q̄ deꝯ pᵗ facē q̄ ꝯº
demrata ſit fla na dēmᵗ
i ſeoᵃ q̄ maiꝯ corꝯ iſta
maꝯ corꝯ nō pᵗ totū ꝯtineᵣ

ſū ſui mutatōe cuiꝯ oppᵐ
ē i ſacraᵒᵒ altaiſ ꝛ nᶦˡᵉ
aliē oᵉ iuenient ꝛ qū
dē q̄ nᵗ ſareinꝯ n ex ſup
poē nō repito igenꝯ q̄
ſuppōnᵒ q̄ ıᵒ hꝯ oppᵐ n dᶦᶜᶦ
fecit hꝯ q̄ demrāᵉ ſ3 dᵒ ociamᶦ
poſſ q̄ multa ſcimꝯ de qᵒ
deꝯ nō ſe itromitit iſta
Hᵉ Eſt qūdiaᵗᵘʳ q̄ ſtra de
impoˡᵇ alᵗ ſe hz ē vinp
nāin Ad aᵈ dē q̄ ēabli
tas ēarē ē q̄dam denoīa
extriⁿᵃ a pº dā ēatiᵘᵃ
meᵗᵉ aᵈᵒ ēandꝫ ꝛ iteꝯ fa
cit illā denoiatōz ſidᵉ
caᵒᵒ q̄ ēata ē pduᵗ ē ſtº q̄
nō itelligatᵘʳ dīn ē p ta
to q̄i vtute cāe ꝛ nō i ſuē
ſe nō ē ad ex deū Ad
aᵈ de itellitate dico q̄
ſi itelligiblitas ē aᵈᶜᵃ
res addita ſpūm potit
p diam potū ſequiᵗ
ꝛ tam ꝛ adhᶜ renebit
potēs itellᵉ ꝯº obediⁿ
nō ꝯº nalᶦ ꝛ idē demo
bilitate celi · ul' pᵗ dici
q̄ tales aptitudies nᶦˡ
addūt ſup rē nᶜ foz
nᶜ realᵉ nᶦ q̄ ꝯnotāt
actū ꝛ de talibz patet

bz q̄ nᵗ reale addūt ad foz ſtim
nō itelligo ꝯpᶦᵒᶻ iſtā · n̄ reᵃ
ſ3 de hiſ q̄ dīt realitate diſtīam
diſtictā ꝛ idē de equalitᵗᵉ dico
tangit q̄ nᵃᶻ rem addit ſū
ꝯpm tangētm ſ3 tm̄ unā ne
gatōz vz nō excede q̄ ꝯrᵃ nō
caᵒ eq̄litas Ad aᵈ de toto
dico q̄ maiozitas nᵃᶻ rē addᵗ
ad totū ſ3 tm̄ rōez q̄ fūdaᵗᵉ ē
i re ꝛ ab aiā ꝯpleᵗᵉ redditz gº ma
ꝯpᵒ maioz vā Cz ar q̄ ꝯᵒᵉᵉ
quadᵗᵉ res nuq̄ fuit nᶦ p m
gº ſp fuᵗ enſ q̄ alta pſ ꝯdᵒᵒ
ſp fuit vā Hº ſic iſta erat
vā ab etrno enſ ſp fuit pduᶜᵗᵉ
gº iſta pduᶜᵗᵉ ē enſ ē vā p
ꝯuſioez ſimpˡ Aᵒ nᵗ pducᵗᵉ poˡᵉ
vz ād addē ad nᵗ impoˡᵉ ſ3
nō pᵗ addē nᵗ q̄ ſucʰ ē ꝯe
neqꝫ gº addit ād Pº pducto
ē actꝯ ſ3 nō pᵗ eē i nō p
ducto q̄ illū pcedit gº ē i aᵒ
ſō poeᵗ Ad iſta dūᵃ rnᵒᵒ
ad pᵐ q̄ nᵗ pᵗ capi dᵉ r
ſinchᵗᵉ ul' catheᵗᵉ ſi acci
piaᵒ catheᵗᵉ tc̄ nuq̄ fuit
vā iſta res ē nᵗ q̄ nuq̄ nᵗ
pº dere ē ſine ꝯpᵒ ſi aūt
accipiaᵒ ſyncheᵗᵉ tc̄ nō ut
ē · n · ādā negaᵒ ꝯpꝫ ꝛ tē vᵗᵃ
fuit vā res ēnᵗ an̄ ꝯ ēarē

·1· Relt res non est aliquid te
eum nichil non pretrus sz e
nego spa de re r isto modo
due ostradunt res e nt res e
aliquid capito le nt lyn
p negare h spa ad de re non
capito non capito le nt p p
to r significatine q uacat ca
sun Ad 2m dubium Rte
q ista pro ad e ponle dz qu
te i istam ponle erit ad c
to r q coutre i istam ponle
e aliquid posset cedi q ponle
e ad non ise sz i ca sua Ad e
dubium ren q ponc e atte e
dict spa cutatiua r qui di q
poncto pcet poncati actius a
deum non pcet ipsum yno dspo
Ho q actiue p pcede pm
i sto non in tribue qui ipsi pcre i
ce dem pcet actius r ista suffi
de 2o ar lo Contra z. ar
q e uiau qsitates r eene rerum
cauantur sunt pte exnas ab
etno dimitendo qualitate ee
r eem dimut qz al habitulo
au pono bruto cor actores ite
tas Ha e q qsitates rerum
se i dd ab etno Ha e q ex
isten rerum se i dd ab etno +
Ce e q exne et qsitates non

+ ad 2m pud q nt pdeti le at dit ad nt i pdeti le n ad i se set in sua ca

^ et

+ t est q eene rerum non se i se forti etne

hnt ex se ee exne sn ^ et
deo abstrahendo ab oi ca
duso Prima qo pbo
dr 2d q ab etno ite i
a dd e ab etno sz qsitates
itellit i dd ab etno ma
pz qz nt in dd mite nisi
sit i eo ad unu obie minor
patet qz q deus ite pti
tet ab etno Hc sic id
q e obm dre oplacen
ab etno e i dd ab etno
sz deus complacet i rerum
qsitatibz ab etno go se
i dd ab etno ma e cui
deus qz deus i n oplacat
n sit i eo ad unu obie
minor pz de se Et hic est
e dubia pmo qz sequeret
ur q lapis r asinus sit i dd
r multa talia turpia
Ho qz quicqd e i dd e deus go
si lapis e i dd lapis et deus
Ho qz si qsitates se i dd
i ee cognito se q nobis
hs sit ise q i dd qz ee
cognitum e ee diminu
Ho qz non in videtur q modo
deus sit non sciunt ab e
tno qz ipse scit nec ista
ppone ubi dz sunt etern

go fi deo ab etno

Et tamen non sciunt eam ab et
no qz ee erat eflatio Ad ista
rnda ad p qz non e i deus
q eent i dd forte Et p
term rem ad 2m q ista p
po lapis non e dimintum si
c i nob est ee debitum qz
ee cognitum i dd est deus
ut qui dicit q lapis e deus
non e rev qz iste tres lapis
non e i deo forte sz tunc
menti r utuali Ad 2m
rn q ee cognitum i deo
non e ee dimitum sic i nob
e ee dimitum qz ee cog
tum i deo idem e q deus et p
omnes res hnt nobilis ee
in deo q hent i se ipsis
Et signo nt deus posset
ponere res ex se i ee cog
to dimite nt h e ipso ap
dem qz ipse eas posit i
ee pfassio cogto i qo ora
sibi relucet ex ipsorum
a mtes mea e q ipsa sic
cognoscat ipsorum r dim
te qz ea non oritet sic eum
ut deus Ad e dim ...
q coutti e fla signe dons

Du a

+ q vr q sic cum nt i tellectus posset h facere = Rn dectur q dr res non pt pcere i ee cogto dimiunte

^ sr emine e ee tum i deus si eent i deo

communi quod i est i deo
noyt ab etno unus
e n humana abstract
oum dina tesal Sic lo
2 a gelac q sunt q eene
rerum se ab etno i dd sic ee
architectum e i suo arte
sz exne rerum se i dd arte
go se i deo non de nouo
qz eet innitatu go ab etno ^ ab etno
+ sz de q fem e erat inta
i dd ab etno ut hz. io.
pmo q fem e in ponitac
rat r exne se fac go exne
se i dd ab etno Ho sic de
uirtuali l in inabili qta
tum i dd e i dd ^ go exne se
i dd ab etno. et qsitate
qz exne directe ponet
a dd go mirabili uirtuali directe
i dd otinet. sz hic se du
po qz ee erit ad ista eata
existit ab etno e sunt
existe sit ab etno Ho qz
se eene se etne i exne
erunt etne q non sequent
d. Ho qz sic eene se nec
ita exne erit rerum q
non sequent d. Ho qz set

+ fo sic de q erat i deo innuere ab etno est i deo ab etno

^ ab etno. sz exne qta e bant intuali i deo ab etno

de eentiais est scia itate exitus
est scienti aiusit eque necce
Ad istam dubitationem ad primum quod ista
in eatura existat extra
in deo extra virtualiter sic similiter
ut est in deo ab eterno in esse
virtuali non tamen secundum se hoc quod
creatura in se existit non formaliter
quia sua existentia non est in deo
formaliter sed virtualiter. Ad 2
rationem quod non reputo inconveniens
quod sic esse essentie sit in deo ab eterno
non conveniens virtualiter ab eterno
eterno reputo necessarium

Ad tertium dicendum quod obiectum intellectus
forte non oportet nunc declarare
Ad 3 rationem quod sic esse essentie creature
sit necesse ut sit in deo ita
existentie ut sit in deo sed non ut
sit in se secundum esse essentie et existentie sit
~~oten~~ quia contingentes sunt posite
Ad 4 rationem quod de existentia non
sit contra per modum huius potest esse
scientia naturalis ita quod est scientia et potest de
natura quod existentie sit contingentes
et habent esse in se et nulla ratio
potest demonstrare de existentia creature
potest abstrahi ab esse hic
et nunc unde de existentia ut est
hic et nunc non est scientia Et si
dicatur quod abstrahe ab esse hic
et nunc de quo vero intellectus noster

^ quod existentie sit in deo ab eterno convenienter et virtuali

^ existere non potest

unum existere potest concipi ut non est hic
et nunc sicut apparet in hac propositione negativa
existere non existit cum essentia existere
Ad tertium ergo ex hiis dubiis declaratis quod tale esse
existere quod ad esse quod est in deo sit esse ^ habet
non sequitur ad esse quidem in se non
sit ethe. Ad esse probo 3 3 9 ...
quod est quod esse essentie non habent ex se esse
existentie sit primo absolvendo
ab omni duratione tamen eternum
quod esse essentia sic aliquid dicunt
accidentes quod tales quantitates
ex se non sunt ens nec res sed
tantum sunt esse essentie et quantitates
accidit eis quod sint res et ens
et quod existentie. Ad istam 9 ...
... Ex. primo sic nullum virtuale
contentum in deo quantum ad suum
esse perfectionis et simpliciter habet ex se
tale esse quia si ex se haberet non
haberet a deo tale esse sed creature
quantitates ad suum esse perfectionis quod
habent extra deum contentum
in deo virtualiter patet quia
sic daret deus esse diminutum
creature ita quod ex se haberent nobilius
esse quod recipiat a deo
sed esse quantitatum est simpliciter
est nobilius quam esse reale et per se
ergo tale esse quantitas non habent
ex se et non habent a deo Et
si dicatur quod quantitates habent
esse essentie primo modo ergo habent
ex se tale esse 9 quod habent ex

se tale esse 9 quod habent ex se
formaliter sed ab alio effective
Ubi dicatur quod quantitas non
est causa creationis sed existentie
sive quantitas ut esse sit existentie
non quantum ad esse existentie habent
unde quod esse sic datum est habent
esse a deo modale quod est
esse ipsum et simpliciter quod
et ex se habent esse simpliciter et
perfectum. Ubi ad 2 sic quod sic ~sic
essentie ex se quantum ad esse essentie
sicut isto ponunt essentie res
ex se et ens hoc est falsum
esse simpliciter eos ergo ... quod ...
essentie ens res ergo probo
natura quod est causa per se entis
et rei unde esse ens et res
sed tales quantitates sunt
causa sicut per se simpliciter ... ergo
per se sunt res et ens an
... et essentie. Item tales
quantitates movent intellectum
ergo sunt actu ens quia quod
movet ens tale in actu
quale est motum in ... ut
habetur 8 physicorum. Et si dicatur
quod tales quantitates stant
intellectum et non movent nisi ...
naturale quia est per existentie in
tellectum quantum ad esse con

unde quod possunt intellectum movere
est intelligantur ab aliquo aliquo
qui non movetur ab alio. Item
... est per se ens an debent passiones
entis sed talibus quantitatibus debentur
passiones entis scilicet unum verum vel bonum
ut presupponunt ab esse existentie ergo sunt
ens ut presupponunt ab eo considerata
quod eis non debentur passiones entis
ut sic presupponit. Secundo quia qualibet quanti
tas in se est indivisa et ab alia
quantitate divisa ergo est quid unum quia sic
est esse formaliter unum. Item tales quantitates
possunt se intellectui manifestare ergo aliquid est quod verum
quia ... est esse verum quod intellectui manifestatur
Item approbatio complacet ... quantitatibus ...
et ut presupponit apparet quod ipsi de
lectantur in istis quantitatibus opera ... de eis
quod sit ex se ergo sit quid bonum quia
hoc est esse bonum formaliter scilicet esse obiectum com
placentie approbative. Tertio arguitur sic primo
si essentie quantitates ex se non a deo non
possit causata quantitate causam quia causa est de
nullo scilicet non ... ... at
... quantitas precedit creationem et sic non
esset de non. Et si dicatur quod quanti
tates precedere non tollit creationem
quia creato ... ad esse reale res
autem est quidem modo adveniens
quantitati ... Hoc non valet autem
quia sic datum est a deo habent esse

gdonale et sm quid et ex se hi
bent ee pfcam simpr tm qz
deus dependet cauto ab ista
qntatib3 tum qz ysas psuppo
net tm qz deus cator oiz tam
uisibliu qz iuisibliu ut fides
catholica dicit. Et hoc sic pn
si qntitates ecent ex se et no
ex deo ad eet neccm ex deus
h3 e egens g° et io pbo qntaz
id e nceim q e ipole ar se hre
sic e de qntatib3 ~~g° no~~ Et ipos q
sile e ea no esse bm eos g°
nece ee ar qz e ppollet. Et ita
e fla pole e eas no ee g° ita
e va nece e eas ee qz gdnt
Et si dicatur q ipole e ali
se hre abstrahit a necco et io
abstraht no se° ipole e eas
ali se hre g° st nece Ista
euasio pu durat qz forle
neccis e h3 q e ipole ali se
hre g° ancqz ic neccm Et
dico et ad alia qntutes q
de talib3 no accipit gdcio
nc eas copet gdcio qz abstrhte
Ad te ma oppio no gdcet
sine q e flm e sit affirmo
et nego ma et eigde et ab eod
et Et de eis no eet scia e sa

sit p pma et io i oi pno igr di
pluu pm i ute Et ita g°
dubitao m qz h3 e necca
ho e al g° ho e p loc apte
i mo Et ghitur ho no
e g° ho no e al p loc ato
imo quitenz ne de Ista
scia e de impob3 ar se hre
h3 scia e de qntatib3 g° qnter
st ipoles ali se hre Et tez regule
rte ethe de quib3 lo° aug
de va religione constituite
ex qb3 sic totu ex suis ptib3
g° st ethe tales qntitates
qz tom no poet ptes suas
Et tales qntitates st obm
intellectu diuy saltim scr
tum no mutabile g° imu
table g° no hnt ee cause
ex se et immutabli Item
ista fuit va ab etno res
e possibl tal at possibilitr
no fundab3 ni i qntite g°
qntas erat Et gcordiao
poicom uz poede pce i re et ab
et i ite. et ab ee i do. ordiao
at pmcial constituitur ex
qntitab3 Et qntas e i dus
ad ee i ite et i re ex g°
ex se h3 ad ee ab ut qz ita

Cu utruqz istoz sibi acci
dat. ad ista du a rno p or
dinem ad pm q no sequi°
ho est al g° est sic no se°
chima e chima g° chima
e Unde ar ab ee 3° adiace
ti q e ee sm quid ad ee
sm adiacens q e ee sipr
sic ghiti° fla sm quid et
simpr ic ubi e loca apte
i mo qz le al no detiat le
esse nc se hnt sic detrao
et detiale h sic pma copla
pti e sco nc i. e loca ato
to i mo ho no e g° ho no
e al p cante caz sic nec
e chima no e g° chima
no e chima nulla gnae
ut ~~appz~~ Et si dicat q se°
ho e al g° ho e salte sm
q e ee q coplacet al at
hoie qz si pmu e et copla
pn Rndeo q tale ee no
e nc admicto pa e sco n
at e pmu et io no licet
iferre apto ad coplam
pn q. e vn q si copla uite
qz pmu no iest h3 e ro i
condi pmi e sco sic appz
q no se° i ex° dato chi
ma e chima g° chimae

Ad 2m du m i vnde° q scia no
e de neccis et impob3 ali se hnt h3 e
hre qz tm ex quib3 e hnt p tato
neccaz gntoz su sit i re su
i ite vn ho et rile i re sepa
no possut ad mu p nam
nc est i itellcu negando ur
nu ab altro et io deus e scia
et p tato dr necca et ipos ali
se hre et d e de pmis neccis
no at e sic de istis duob3
tis homo et albu et io ista gdo
no ~~ee~~ subitus hic e alb3 qz ho pt
ali se ee et i re et i ite. no
a sic ho e hic alb3 ho e risibl et gm
su ho sit i re su i ite. Ad
3m dubiu rno q regule
ethe de quib3 lo° aug st
sunt ab etno ut st i do no
ut sut ex auum vn e q p
tato possut dici ethe et ex
deu q ursit e qz queqz eas
itelliges pr ve eas gcipe an
q sit i re ex aiam et ext
deu existant qz st pmpez
e eas gcipe et ye pmpte
st concipi ab ite no q
esse heant aliq ex itellez
aniqz existat res i se. Ad
e. q qntitates no tenat ut
st ex deu intellcm diuni

per eandem possit probari quod ex natura creata sit eternum quia hec est natura ab eterno

nec prima nec secunda sed etiam ut est in illo. Ad 4. eternum extra est producta unum secundum veritatem sed ut ad esse extra est ideo ipse in esse virtuale et eodem modo esse est ideo in esse virtuale non autem oportet quod sit ad esse reale ita producta quod non est nec quod denominatur extrinseca a possibilitate eo actu quod attribuit intellectus causa [illegible] concipiente et sic dicatur quod esse quod non concipiatur est producta causa quod esse quod non concipiatur est in [illegible] sed non est ipse. Ad [illegible] concordia [illegible] est in anima sic aliter attribuit. Ad [illegible] dum [illegible] quod quantitas non attribuit in essendo ab esse in anima et ab esse in re sed tamen in [illegible] quod [illegible] considerare ut in dicens ad utrumque esse sic [illegible] non abstrahit in essendo [illegible] [illegible] et post considerari [illegible]. Et hec sufficiant de questione hac declarata a [illegible] [illegible]

Queritur utrum causare conservare sunt due habitudines distincte extra naturam existentes et videtur quod non duorum enim [illegible] uniformiter acceptorum non sunt due habitudines eiusdem modi [illegible] sed causare conservare sunt eiusdem modi [illegible] quod si [illegible] non possunt esse duo modi cum sit eorum [illegible] uniformiter acceptorum scilicet dei et cause. Ho sic due oppositiones non habent eundem terminum [illegible] si utraque ponat terminum oppositum sed causare conservare habent eundem terminum [illegible] vero una ho oppositionis sic in non sunt idem quorum unum [illegible] alio remanente sed causare causari sit quod est in [illegible] conservare remanet ut apparet [illegible] causare conservare non sunt idem. Et nota est [illegible] se ipso sed causare [illegible] conservare [illegible] causata [illegible] conservare [illegible] causare conservare non sunt idem. Ad istam questionem videtur [illegible] declarari [illegible] tamen in [illegible] postea [illegible] ad [illegible] [illegible] vero [illegible] quando [illegible] vocabulum [illegible] [illegible] [illegible] est [illegible] duorum [illegible] [illegible] ita quod non possunt esse [illegible] intellectum in duobus [illegible] in unum [illegible] [illegible] [illegible] non intelligi

+ in relativis sic in [illegible] dicto [illegible] habitudo et hac de causa ultima [illegible] vocant habitudines

[illegible] in [illegible] duo scilicet fundamentum et terminum sic patet per omnia discurrendo. Relatio enim est habitudo quia [illegible] per modum [illegible] duorum extremorum. Actio vero et passio sunt habitudines duorum unius per alterum causati. Est enim actio habitudo media qua habitudo qua agens causat effectum. Passio autem est habitudo media quam effectus causatur ab agente passo et sic dicitur actio a [illegible] [illegible] quam incipit ab agente et terminatur ad effectum [illegible] exprimuntur per ista vocabula ab hoc in hoc. Sed passio [illegible] opposito modo [illegible] incipit enim a producto et terminatur ad agentem et ideo modo opposito exprimuntur et per ista vocabula hinc ab [illegible] actio [illegible] et passio sunt habitudines duorum extremorum [illegible] non causate unius extremi per alterum extremum licet modo opposito sic dixi. Et in hoc conveniunt a relatione quia relatio [illegible] per modum convenientis extrema non per modum causantis unum alterum extremorum per alterum extremum sic actio et passio [illegible] extremi causata [illegible] [illegible] [illegible]

Vbi est habitudo locati ad locum quia non potest esse nec intelligi duo [illegible] habitudo non est [illegible] [illegible] habitum in locato et ipse locus [illegible] [illegible] [illegible] hic vel ibi est in tali loco vel tali et sic sine tale [illegible] sit significatio [illegible] figurate ut [illegible] [illegible] locati ad locum vel [illegible] passiva et [illegible] ut realiter vel [illegible] non [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] appellabitur. Quando est habitudo et relatio duorum scilicet rei temporalis et temporis [illegible] habitudo non ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] tamen a tempore in re temporali et habitudo exprimitur per esse [illegible] ut hodie esse vel heri esse et si dicatur quod est absurdum quod esse hodie vel heri sit imaginarium et non sit in re extra animam [illegible] quod [illegible] [illegible] re temporale et tempore non est [illegible] in re extra [illegible] a tempore et re temporali et ideo [illegible] [illegible] et res temporalis non faciat [illegible] [illegible] si volumus quod [illegible] sit [illegible] distinctum et res per se [illegible] [illegible] aliquid [illegible] [illegible] ista. Et tale [illegible] est ab anima [illegible] licet sit in re

similiter et in p̄o p̄p̄hiꝗ. Initus
esse prout est distinctum p̄dic̄tm̄ ab
aliis est habitudo extrinseca inter duo
scilicet habens et habitum expressa per hec
vocabula actum esse vestitum
esse et similia et tamen ad(dit) quod quidam
considerare debent a talibus que
circumponuntur corporibus animatis. Sed
illum finem ad quem talibus corporibus
apponuntur non cum vestes apponuntur
ad ornandum sed vel ad ornandum
vel custodiendum a frigore et sic
intellectus accipit a talibus circa
corpus animatum tale aliquid quod est
denotatum scilicet ornatum esse vel arma-
tum esse. Et si dicatur quod homo est
armatus vel vestitus dico quod
non intelligatur ... per ... anima ad
esse talium non facit. Et ... quod
licet vestis sit coniuncta et di-
sa cum homine ad hoc ... tamen ... non
est ... nego sequitur ... ad invicem et
quod homo vel vestis non ... se ... realiter
patet. Et adhuc non habet habitum
prout est praedicamentum distinctum cum
esse vestitum nichil addat realiter
... circa hominem et vestem que non
unitatem ... scilicet ... se
patentis ad invicem quod esse homo
dicitur vestitus quia vestis non est
ab eo situaliter separata. Ergo ad

hoc quod habitus sit praedicamentum distinctum
et unum est per se positum ex cir-
cumstantia acceptum inter ... vestem
et hominem ... negociatione praedicamenti
... intellectus ... vestes
vestem non separatam ab homine
fabricat unum ... in ... ista
que vocatur habitus et sic apparet
qualiter vestitum esse et arma-
tum esse ... in re prout armatum
esse non dicit ... quod hominem
et armatum ... praedicamenti
non tamen ... in re formaliter ...
dicit aliquid formaliter deno-
minatum ab istis ... ut patet
tertio. Ad ... esse quod positio est situando
et situatum duorum est ... sed
quod ex eo quod corpus est aliter ... ad
... inquantum ... est ...
... scilicet quod omnes partes eius ...
iaceant et stent plane
aut ... et stet ...
aut iaceant ita quod corpus
sedeat non est ergo ... ut
est distinctum praedicamentum a ...
... ut ... quia ...
... de ... quantitas ...
... in toto corpore intelligitur de
... esse hic ut alibi
a corpore ... sic ...

hoc modificatur per esse hic scilicet aliud scilicet
virtualiter vel ... et ... modi-
ficatur ipsius est ... prout est praedicamentum
distinctum. Ex hiis ergo patet
quod ... ultima sex (?) ...
habitudines ... duorum extrinse-
carum et qualiter ad invicem dis-
tinguuntur et quare ... habi-
tudo. Nunc ... ad duo vo-
cabula sequentia scilicet creare et
conservare quid per ista formaliter
importatur sciendum est quod creatum
... ... habeat esse ab alio
... sed esse ... ... quod
... non esse indiget ne
... manutenente ne decidat
in non esse tale ... ...
... quo participat
et accipit ... esse a deo ita
quod non est nisi ... et accepto
passiva tale esse participatum et ac-
ceptum a deo ... conservari ... quod
... conservatur et tenetur
... sic accepto ne decidat in
non esse in quo est ... sibi
... ita quod non ...
quod conservari sit idem quod conti-
nuo ... qui est accipere e-
sse a deo ut aliqui opinantur
sed est manutenere ... sic

accepto ne vertatur in nichil quamvis
non sint idem accipere esse ... et ma-
nutenere ... patet in ... dia-
... nam filius accipit esse
a patre non tamen conservatur et manu-
tenetur ab eo ... sic accepto
ita ... sic nec pater a filio ...
... ab utroque quod ... est ...
in non esse. Queritur ergo quod utrum
illa ... qua creatura ...
sit eadem cum ... quam ma-
... et ... per ... declarandum.
Modo declaratis vocabulis non re-
citando nec impugnando opiniones vari-
as nec diversas dico ad questionem ...
do ... questiones ... Prima
est quod ... et conservare ... duc-
tiales extra animam existentes. Secunda est
quod sunt distincte realiter ab ipsa creatura. Tertia
est quod ... distincte realiter ad invicem ... se.
Prima est quod non sit de ... Secunda
quod ... de ... passionis. Prima ...
probatur licet non sit multum ...
non eam ... ... sequentes.
et ... sic nullum ens ... est ...
non effectus non dependentie ...
... ista est de se clara
... ...
et conservatur sunt ... quod ...
pendet ab ... per ...

adeo intelligo quod lo accipe sit bu
quam quod hic accipe in angelo uo ly

res pont in ce p conuatue sed ca
creature sustenta ut dam e
g ista non sunt entia ideo Sz
quem plo s quod distingunt realiter
ab ipsa creatura et p ostendo h
de crea arguo p sic nulla res
est ca sibi ipsi ut sit in genere ce
efficientis aur lo p de titu te
ca v. sz creatio est causa creature
qz illud quo ponitur in esse g creatio
distingunt ab ipsa creatura.
Dicetur hic quod sufficit distinctio
formalis et quo Contra nulla
res dependz a non re in genere
cae efficientis sz creatura dependz
a creatione g ut dependz ab eo
ul e res ul formalitas tm non
p dici quod sit formalitas tm qz
sic dixi res non dependeret realiter ab
alio quod non dependet est res sisit
res g est distincta res ali de
dependebit realiter a se ipso quod e ipo le
sic dixi Et sic via m tinu
non est tmg sz creatio e realiter in ca
tiua g realiter non e creatura a ma
pz p phm e mea et qr e idez
g v diuidens ens diuit quod a ca se
q sit ut sua a qo sit entis et ita
distinguunt qz q da sit entis ut
dispoitione tm qda ut uia modz

pz qz acta an hu accipe ce
in quod sit ab aliquo nec p ad
sz a se et p se Sz uo e illud quod
e me in quo creata deum aspicit
e quo producit producens sic
quod magis appropinquat ad pdu
cens quod tu productus et ideo
non e idem quod ipse tmg alias
idem ab eodem distaret
plus et minus ur qdo sz p
creatio creaturam quo producit
deum aspicit ut producte
i quod crea indicat nil crea
turam et deum g creatio
differt a creata Et sic cu
dico creatura creatur a deo
aut dico passe creata clare
e h nec dico creatum et dm
tm nullo addito medio qz
eodem deus esset a creata
sic ego qz e deus deus ce a
creatam non deus sm ista
uia ut deus et creata Ergo dicendo
ce creata accipitur ce a deo
p hic accipe intelligo aliq
medium dispositum realiter a deo et a crea
tura Et hic dr p
quod oppositum declarat qo porte
tamen quod q e ut e creata
ut creare ce g non e medium
aut deus tm aut uel tm
aut utrumque cum aliquo addito medio
inter ista uo dico deum tm
ipse creatum tm

+ ita quod talis opo uo qo ipsa creatura . dr ei sic
p creata semper conseruent i esse sz ipse aliquo sequi
quod ds uo posset adiuuare creaturam

g non e medium inter ista Et
quo de isto creare qualiter accip
ce adeo quia r se ipso non me
diante et eadem ro e dicta
quod creatura recepit me medio ac
capit ce ut sit dicatur quod ab alio me
accipit ce quam de illo me
dio et sic in infinitum Ad istud
dicendum quod ad primum quod creata p
accipi large p omni eo quod
quod quod aliqui e et alii non fuit et ideo
modo creare p vocari creata
et ideo modo loquendo oppositum sz non sequitur
ulterius quod sic creata qz crea tamquam
quod si esset creata quo aliquid creat
Ad sim dictum p ide quod creatura
non accipit esse ipse sz e ipsa
accepto ce et ideo ibi e status
ex h etiam de non ce ad ce
qz deus medio eo ad aliquo ponit i
esse ita quod e dico creata poni
i esse dr duo s ponitur quod poni
et poni quod poni et creat Per ead
argumentum potest argui quod oppositum
differt a creata quod argumentum fuit
quod creare differt a creata
Adduco tm unam rationem spe
lem quod satis clare probat quod
deus habeat operatorum aliquid in crea
ture medio quod conseruat quod creatura +

h e sim g et ideo p b omnis qz
aut adiuuaret eam p actionem p
uatiam aut positiuam non priua
tiuam qz non e sz e p uno actionis
nec p actionem positiuam qz actio posi
requirit tm positiuum et medio e
quod nulla agens sz p se p uire
agens ei non inest p uoner
p uno gratie sic medio Item nec facere
non e facere g nec p actionem
positiuam nec p actionem priuatiuam
possz deus creatam adiuuare et p
deus nullo modo sic dicitur se
ipsa nec modo ma aliquod p
qua possit adiuuare creatam
nec p conseruatorem subtractorem dicit
quod conseruat et manutenet i ce
te et adiuuabit non p actionem
ut operatorem aliquid sz p solam
subtractionem operationis qua tenet
ne decidat i non ce i quod crea
ta quiescit e ita ex se ipsa sic
dam e p h et h dr aug eorum xii
d. quod si deus potentiam sua sustenta
toria rebus subtraheret i non
erit sic ante fuit Hic dicun
tur p qz alie cae i b oes q
seruat effectus suos continendo
sua causalitate ut pz de sole quod
conseruat lumen i medio p continua

sue caulitatis nō mete aliquā
opatōe g° deꝰ potit h̄ face ē
nō sit unioꝝ uirtutis Itē
2° querit de ista ꝯsuari acti
tiua p q̄ re exit de nō eē
ad eē omīe cui q̄ de nouo
hꝫ eē ul' est io quo res poi
mēe cuiusmōi sunt actō ꝛ pā
ul' est ipā res pducta ꝫ ꝯs
uari n est io quo caūra
potit iēē q̄ p caūa ponitur
iēē ꝛ ꝯsuari caūam iesse
psuppōit ipām eē positā i
tali eē g° est ipām caūam n
pt dici q̄ pducaᵗ p̄actiūs
taq̄ seqla caūe ēē cū reali
tas ꝯsuatōis dependet a cā
tura si essꝫ sequela ipīꝰ ꝛ
sic eēt caulō i dependētibꝫ
ceūlr q̄ caūra depēdēt ab
ipō ꝯsuari Itē 3° sic q̄ro de
isto ꝯsuari p q̄ re mautēo
a dō q̄ ul' se ipō l' ao meo si
seipō eadē rōe ꝛ caueo si a
meo q̄nam de 3° ꝛ sic iūfiāl
Ad ista duo dā rāo ad p̄mū
do q̄ flm ē q̄ assiūit sol' eū
nō ꝯsuat lum̄ i meo [illegible]
caliter sūa po aliq̄ opatōe
sol pducit lum̄ i aere ꝛ aa
opatōe ipm ꝯsuat alias

deꝰ nō possꝫ radiū a sole p
ductū ꝯsuare imete ul' ipz
pducēt de nouo ꝛ educēt
de nō eē ad eē q̄ flm ē q̄
impoble ē p pductoꝫ iterupi
ꝛ inouarᵉ q̄n res inoueᵃ
s· radiꝰ nō iterūptꝰ ꝫ idē
manēs i nouo q̄ sunt a
sole pductꝰ pt ꝯsuari a dō
g° cc· seqret ꝛ q̄ idē radiꝰ
eēt bis pductꝰ semel a so
le ꝛ semel a dō g° pꝫ q̄ ꝯsū
re nō ē oīe pducaᵗ Ad 2m
rn̄a q̄ ꝯsuare exiē de nō
eē ad eē l' ē io q̄ res poī
i eē ul' ē ipā res posita eē
da· ꝯsuari uō ē io q̄ caūa
posꝫ iēē q°· g° ē res posit
i eē· rō· ꝛ do q̄ nō ē res po
sita i eē p caūoꝫ passiuāꝫ q̄
tal' caūra ē quid absolūt
ꝫ ē res posita i eē p ꝯsua
actm potete tam ipā caūte
ipīꝰ caūe Cum pt credi q̄
ꝯsuatō ē seqla ipīꝰ caūō
nis p tanto q̄ nō ē ꝯsuao
ni rō· rei pꝫ posite ex caūe
Et q̄n dr̄ q̄ caūa caulꝫ i
ceūlr dependentibꝫ q̄ caūa
dependꝫ ab ipō ꝯsuari si
ē deūm ē ꝛ ꝯsuare ꝫ· istā
+ deo mediante ꝯsuari actō
de qua dr q̄ de q̄ exit de nō eē
ad eē

uiā dependebit ab ipā ē
actiua q̄ ē seqla eiꝰ Itē 2°
q̄ caūa q̄m ad h̄ q̄ ē caūa
pēē se dependꝫ ab ipō ē
ai ꝛ nō a ꝯsuari q̄
esto q̄ nō ꝯsuare possꝫ
poni iēē ꝫ dependꝫ ab ipō
ꝯsuari ex h̄ q̄ nō ꝯtiūt
i nō esse ut g° mautē
iēē dependet ab ipō ꝯs
uare ꝛ ꝯsuari dependꝫ
ab ipā caūa q̄ut ad h̄
q̄ ē actiue eē ꝛ dedūꝗ
de nō esse ad eē q̄ nō
dedūcto iēē n pꝫ potee
iesse ipā caūa ꝛ sic nō
ē caulꝰ q̄ alr̄ ꝛ alr̄ unū
dependꝫ ab altō ut ui
sū ē ex istō Et si q̄rā
utm istō ꝯsuari poat
ad ad iēē q̄ istud uidetur
eē de eē ipīꝰ actōis ꝛ
paōis q̄d ponat aliq̄ ꝛ
pducat Dīcō q̄ nō
ipsꝰ se hꝫ cū actōa q̄
poīa declaro exm nā
ꝯluna ē cū lapid ut
sit sup̄ i meo ꝛ tū co
lupna nō poit lapidē
i meo i q° ipm ꝯsuat
Itē nō ē idē lapid poē
re sup aq̄ ꝛ ipm sup

aq̄ tenē + ꝛ sic ponēs ꝛ te
nens eēnt cū lapid q̄ eēt
sup aq̄ ꝛ igne caūe effit· nō
cū asset q̄ i ao g° nē caūē g°
claūē ē q̄ ipsꝰ se hꝫ caūe
efficiēne q̄ ponē iēē Ad 3m
dum rāo q̄n q̄o quo istō
ꝯsuarē mauteo a dō Itēm
seipō ul' ao mō dico q̄ ē ad
quo a dō ꝯsuatur ē cū ipām
ꝯsuao ꝛ iō ie ē statꝰ h̄ de
ꝛ ꝯclōē Cō accedo ad 3am
ꝯclōꝫ p̄bandā q̄ ē caūe ꝛ cō
ꝯsuare sūt due hītūnes ad
iūuicē distīcte hāc ꝯclōꝫ
pbo dūo Itē sic uia iniū ꝛ
mauteneū i eō nō sꝫ unū
opao ꝫ caūē ꝛ ꝯsuare se hīt
sic uia inīū ꝛ mauteneū
i eō q̄ p caūē res deducat
iēē ꝛ p ꝯsuarē res mau
teo iēē g° sꝫ idē Itē pꝫ
p exm supiꝰ positū leuare
lapidē ꝛ tenēre nō sꝫ idē
q̄ columna pt tenē lapides
ꝛ tū nō leuare Itē phe ui
phco li dt impoble ē eū sꝫ
ire ad telus ꝛ eē illuc ꝛ
ꝯsistitur q̄ mauteneū i
eō excludit uia i eō idē ut
seipꝫ nō excludit Itē caūā
dicēo ad h̄ q̄ dr̄ ē uia· un̄

+ nam aliqꝰ possꝫ lapidē sup aq̄ ponere et aliqꝰ possꝫ illum tenere

q est posterius imperfectum ad perfectum
et est posterius ei a quo i terminum
ad quem et hoc via est motus
alia est via que est ab agente
ad terminum productum et talis via
est causatio et est instantanea deprima
ma potest ro et non de est etiam
ei agentis ad productum cum habeat
tantum sit per continuatorem productionis
omnis creationis dicte causa principalis
conservatio sui ad operationem C
ista ratio non valet unum sic tac
tum est supra sequitur quod causa q
tis deducitur de non esse ad
esse quod reputo falsum et ig'ens
H° principaliter ad non potest causa con
servare quod de se non habet quod per se
duret nisi per ad aliquam conserva
re sicut eo quod habet fortis conser
vare sed prodimo quam est de se
durat tantum per ad quod si haberet
quod duraret ex se sua a manu
nutentione esset ex se necessaria
esse quod non est necesse esse quod du
rat ex se quicumque eius cuius perp
to C igitur si productum
conservetur post primum esse in quo
producitur quod a producens
manutenea quod per producti
one C hic dubitatur quod
primo sic distincte operationes et
actus arguunt distinctos

effectus sed idem est effectus causationis
et conservationis idem est
causatio et conservatio ergo causatio
et conservatio non sunt distincti
actus H° sic nullus effectus
dependet totaliter a causa
a qua dupliciter dependens sic
dependens D° causa oppositum
nulla illarum esset erit est
quod quacumque earum existente ista
effectus potest remanere
dependens in eodem genere causa
litatis sed causa dependet
a deo totaliter per causationem et con
servationem et hoc in genere causae
scilicet efficientis ergo causatio et con
servatio non sunt operationes
distincte C 3° sic ita duos
terminos uniformiter acceptos
non possunt esse due relationes
eiusdem motus sed causatio et conser
vatio sunt due relationes eiusdem
motus scilicet factum ergo non sunt due
distincte habitudines est sic
inter duos terminos uniformiter
acceptos scilicet idem et eadem
C 4° sic unius potentie ad unius
effectus et tantum unus actus probatur
quia potentie distinguuntur per actus
sed eadem est potentia creativa et conservativa
ergo causare et conservare sunt unus
actus est sit eiusdem potentie ad
eiusdem generis causalitatis sic
quod potest se principium dependentia

eiusdem effectus scilicet creatura ad
ista duo respectu ad primum quod dis
tincte operationes possunt habere in
operatione tamen aliter et aliter licet
non eodem modo probatur patet quia
idem est lapis qui movetur sur
sum per istam operationem movetur et
idem lapis tenetur sursum ne ca
dat per hanc operationem tenetur
sic eadem creatura potest
tenere esse per causare et tenere
in esse per accepto per conser
vare decidit in non esse
Ad 2 dubium videtur quod
idem effectus potest depen
dere ab eadem causa dupliciter de
pendentia aliter et aliter ut
patet in exemplo dicto dico ergo quod
creatura ut non habet per se
esse sed percipit suum esse
dependet a deo dependentia
causa que est causari mere quo
percipit et accipit suum
esse a deo sed ut per se est sta
bilis in non esse dependet a
deo dependentia que est conservari
mere quod manutenetur a deo
in esse suo Ad 3 videtur
quod falsum supponitur causare et
et conservare non sunt habitudines
de genere relationis ut se patet

ut inferius clarius apparebit non ne
go tamen quin possint esse relationes
si accipiantur per modum intentionis et rei
et nominaliter tamen non sunt de genere
pationis nec est inconveniens esse inter
duos terminos non variatos
secundum ad absolutas duas relationes
distinctas eiusdem motus relatum
natura inter duo alia eiusdem genus sunt
et similitudo et equalitas que sunt due
habitudines de primo modo relationum
et si dicatur quod relationes distinguntur
per terminos nego primo se ipsis formaliter
distinguuntur sic se ipsis formaliter
habent esse Ad 4 dicitur
quod maior non est necessaria ubi non
potest potest habere respectu eiusdem effectus
duos actus distinctos alterius
rationis D° causa quod clamant
homines potest ipsum localiter movere
et mittere aer ergo possunt dare
et quantum dicitur quod potentie distinguuntur
per actus verum est in notescendo
de potentiis passivis spiritualibus non
autem de potentiis productivis hoc de
3 que sufficiant Nunc
probo 2 conclusionem que est quod causare et con
servare non sunt habitudines de
genere relationis et hoc probo sic nulla
relatio est causa fundans sed causare
et conservare sunt causa causae in quantum

sine quod calefacere et conservare non sunt
relationes. maior est vera quia relatio fun-
damentum supponit. minor est etiam
vera quia per calefacere res potentialis in esse
et per conservare tenetur in esse. quod sunt
cum res. Item nulla relatio producit
fundamentum suum quia potentialis ex unius
potentiis sed calefacere producit calorem quod
non est relatio caliditatis. Contra
istam quaestionem dubitatur est primo quia
conservare non producit caliditatem sed
[illegible] sequitur et sic videtur esse relatio. Item
quia actus non producit formam nisi cum
est forma sicut cum actione in com-
posito ex vero phisico quod creatio et
conservatio non producunt caliditatem
in qua sunt sine. Item deus
potest separare relationem a non sunt idem in
proprio modo dicendi per se sed conservare s.
istam non differt a creata quod
deus potest conservare caliditatem sine
isto conservare. Item quidquid deus potest fa-
cere mediante causa secunda potest immediate quod
si potest caliditatem calefacere et conserva-
re per relationem potest et sine omni relatione. Ad
istam dicitur videndum quod actus potest pro-
cedere sine in terre licet sed
procedat actus naturaliter perfectio
et sindicanda quod actus non potest
esse cum sola negatione quod vero non
potest esse cum quo hoc non sit causa quod

+ quod est possibile in carcere procedendo in infinitum ad hoc
quia deus est causa quod posset. Ad primum
est dicendum quod loquendo de actionibus
quae sunt secundum se [illegible] mediate et forte in com-
posito non autem de actione mediate
quo causatur ab agente. Ad
primum quod conservatio licet non procedat
caliditatem quantum ad hoc + quod est conservare
in esse quia causata non esset conservare
caderet in non esse. Ad 2um dicendum
quod in isto composito caliditatem
calefacere adeo vel caliditatem con-
servare adeo inclusive tamquam
conservare et calefacere sic in isto
composito albo includitur albedo
et ideo sicut necessario album sunt al- ^ modo [illegible]
bene sic est concreto caliditati
calefacere sunt causae et caliditatem
conservare sunt conservatione. Ad
3um dicendum respondendo quod deus potest
facere immediate quidquid facit
mediate actione agente ita quod
immediate preveniet medium tamquam a-
gens quod et non preveniet in indu-
quo ultimum tamquam agens potest agere
sine actione vero esse actio primum ^ [illegible]
modi et hoc sufficiant de 3a quaestione.
Nunc restat probare quaestionem ultimam
quia est calefacere et conservare sunt termini
de genere passionis. Et probo sic
Ille termini sunt de genere passionis
qui opponuntur huius de genere

actionis patet quia nullus terminus oppositus tur
est actioni nisi passio sed calefacere et con-
servare opponuntur istis terminis
s. calefieri et conservari qui sunt nec
actiones dicitur quod calefacere et con-
servare sunt termini de genere passio-
nis. Item autem sunt relationes ut
videtur et sic de aliis istis terminis sed
non sunt relationes ut visum
est nec sunt de alio genere relationis ut
patet inducendo quod sunt passiones.
Et calefacere et conservare sunt causa
calefaciendi non tamquam actio nec sic-
ut forma vel materia ut superius
claret per se quod ut passiones.
Hic dubitatur est quia primo quod passi-
one relationis passi ad agens
sed iste terminus vel similiter
passum sed terminus productus
quod non sunt passiones. Item
2o quia passio videtur esse receptio
formae in illo sed hoc non est receptio
formae in materia quod [illegible] Item 3o sic
quia in divinis est nec passio sed pro-
ductio relationis producti ad pro-
ducentem quia filius refertur ad
patrem ut quod producitur ad
producentem. Item est quia de ratione
productionis est quod actus passionis
per causam hoc significat relationem
passionis sed per calefacere con-
^ modo subiective
passionis

servare nulla res patitur quia non est
vel sibi passum sed tamen producitur
quod non videntur esse passiones.
Ad istam dicitur relatione ad primum quod
passio non est proprie dicenda nec est
habitudo passi ad agentem sed productio
ad producentis unde in [illegible] non
causa producta vel agi quod passio
quia actus talis relationis quod per ipsum
aliquid patiatur. Ad 2um dicitur
relatione per interemptionem passio est nec
est receptio formae in materia proprie
est proprie dicta vero actus sibi
talis receptio. Ad 3um quod in divinis
sunt habitudines actionis et passionis
ad personam constituentes non tamen
in proprio actionis vel passionis quae
non inherent alicui et ideo non
sunt actiones sed habitudines constitu-
tes habent tamen modum actionis
et passionis et producentis et pro-
ducti. Ad 4um dicendum quod isto
vocabulum passio est in usu pro eo
quod productionibus naturalibus se
similiter passio licet sit inter-
res magis debeat vocari
potentialiter agi et produci quam pati.
quia per passio producti distinctio ^ predicamentum [illegible]
non est nisi agi et produci passio
Sine et hoc sufficiant de quaestione [illegible]
[illegible] Guillelmi [illegible] n. f. [illegible]

Queritur utrum in continuo
continuo sint infinite partes
existentes in actu et videtur quod
sic quia quecumque composita actu
ad actuale existunt actu
composita quia patet quia nullum actu
le compositum ex hiis que sunt
in eo in potentia tamen sed continuum componitur
actu ex partibus infinitis aliter
non esset divisibile in partes in
finitas quia nichil componitur nisi i
lla ex quo resolvitur ergo partes
infinite sunt in actu in continuo. Item
oppositum quia tunc esset magnitudo vel
tudo infinita actu quod negatur
ab omnibus. In ista questione sunt
duo declaranda primo. est utrum
in continuo sunt infinite partes sin
tate. Secundum est utrum sint
infinite partes secundum formam naturale
id est quod non sit devenire ad in
divisibile aliquis. Circa primum po
no 3 conclusiones prima est quod in con
tinuo non sunt partes infinite exi
stentes in actu et aliquos quod sequitur
quod in continuo sunt infinite partes
infinite existunt actu
aliquos licet non substat.
Secunda conclusio est quod in continuo non sunt
partes infinite in potentia sic quod si sunt
referatur ad partes. Tertia conclusio est quod

in continuo sunt partes in potentia finite
in infinitum. Prima conclusio probatur primo
primo sic si in continuo essent partes
infinite in actu quod sic probatur contrarium
esset actualiter infinitum quod est
impossibile ergo et ans[eque]ns falsitas con
tus apparet secundum probo omnia quia
quantumque pars quantumcumque modica
infinities replicata redderet in
finitum ergo si in continuo sunt partes infi
nite quibus illarum partium erunt
infinities in continuo et sic continuum erit
infinitum. Secundo arguitur sic si in continuo es
sent partes infinite omnia continua
essent equalia quod ponitur ex par-
tibus equalibus magnitudine et multi
tudine. Sed sequens quod omnia continua
existerent partes infinite in ac
tu omnia componerentur ex equalibus
et in quolibet sunt infinite in uno
non sunt plures quam in alio quia infi
nitum non excedit nec excedi
et sic sunt equales in multitudine
non sunt equales in magnitudine quia
quod si partes unius essent ma
iores quam partes alterius tunc
sunt essent infinite partes in alio con
tinuo ille partes maiores pos
sunt dici inequales aliis par
tibus minoribus alterius continui et
non quod excedunt et sic in continuo

quis est
pote ergo
tenere quod
quantum plura
continua sit
quanta

in quo sunt partes maiores
essent plures quam infinite hoc est
falsum quia non sunt data plures partes
tes quam infinitas et si diceretur
quod tales partes non essent equa
les nec inequales quia equalitas
et inequalitas sunt passiones
quantitatis finite. Responsio quod licet
non sit ibi equalitas que est
convenientia duarum quantitatum
quia talis est proprie quantitatis finite
est ibi equalitas que est non exce
dere quia infinitum non excedit infi
nitum nec exceditur ergo si partes
unius continui non excedunt
partes alterius continui neque totum
excedit totum. Tertia at dicitur
et ultimo quod non est inconveniens quod
in continuo sint infinite partes infinita
et hoc non est unum quam infinita
multitudo partium accipit totum
multitudines partium quod si non
totum ergo partes sunt at partes
ergo finitas quia si infinita parte ergo partes
ergo totum non excedet parte
quia ut dictum est quod infinitum
non excedit nec excedi.
accepta ergo sic partium multi
tudine infinita in continuo possibile est
quod sit plures. Et si di
citur ultra quod in multitudine

infinita non est dare totum neque
partem quia pars dicitur totalis proportio
tionem ad totum finitum. Finitum autem
ad infinitum nulla est proportio. Secunda
talis multitudo est divisibilis ergo hoc partes
quia ut dividitur vel in partes ex quibus
componitur. Hic est dubium quod
multitudo an maior possibilium sit
una sive infinita. Et dicendum est quod
maior est propter multitudo indivisorum
possibilium sed duabus speciebus quam
sed una tantum et tantum multitudo in [...]
speciebus per se infinita ergo infinitum est
magis infinito. Secunda conclusio quod numquam
est possibilis multitudo infinita sic at
dixit sed finita infinitum et id falsum
est quod supponebat. Tertia at sic
probatur aplicite si in continuo existerent
partes infinite continuum componeretur ex
indivisibilibus quod est falsum sic declara
bitur ista ergo et ans consequentia probatur
quia et quelibet illarum partium infinitarum
non est divisibilis vel indivisibilis
si est divisibilis hoc propositum si indivisibilis
ergo in continuo erunt partes plures — vel immo erunt plures
quam sunt in actu reputando ipso.
Secunda conclusio ista probatur sic illa
que constituunt aliquid actuale sunt
ens actu et existunt actu
illi composito sed partes continuum consti
tuunt actu ipsum continuum ergo existunt

i actu nō fuit eē tm̄ g° istē
g° pȝ q̄ nullā actualitē de
pendȝ ex hijs ∂ſē ipō tm̄ m
noꝫ pȝ de se. Alit' l' ptes otī
sē actu ens l' actu pō ens
ul' nī nō sē actu nī qꝛ tē
otīm ɋponit° ex nī g° sē actu
ens ɋſe existit actu nō
sēte tm̄ uno g° istē qꝛ sēte
te otīm ɋponit° ex idisīb̄ȝ
Alit' p dictā nō cāt forma
ptū qꝛ p dictn̄ nī cāt
nī pctā g° an dīcē forā
anglīȝ ptēs ex istē sȝ actꝰ
ē forā g° an dīcē pt' hūc
actū suū ɋ p q̄n̄s existūt
i actu. Alit' realitas ptiū
i ɋto° sē adiūncē distīctē
q̄ xp° dīse ad iucē q̄ ad
suas entitātes g° existūt ac.
qꝛ actꝰ distīguit ɋ sepāt
q̄ am̄ realitās ptiū sīt dis
tīctē adiūcē ɋ distīctē
entitē plaꝰ qꝛ una entitē
plat° qꝛ una r° ab alia
negat° vñ h̄ parfa actꝰ
ɋtūq̄ȝ vis nō ē illa pō at
negat° i actū ē ɋ vīdētū
dīdē dīsa. Ad ista dīnt q̄
p oꝛdīeꝫ. Ctrā sāl' q̄ sīc eēi
pō dr̄. dr̄. ita eē actu. Ideo aūt

ipō alii accipīt p eē me
taph̄ .ſ. p eē q̄ h̄ȝ i metu
te sue eāē q̄ a°q' vocāt
ut ē i ipō obīa ɋ male pt
at appellari eē ipō obia
res at res at q̄ tale eē
h̄ȝ ut mōh ē i sē sȝ h̄ȝ q̄n
dam dēnotātōꝫ a pō actī
ū q̄ ūtualit ɋtētur ɋ 2°
mō cāt° am̄q̄ caret ɋ crāt
ipō tm̄ nō crāt aliquid
i sē sȝ tm̄ ideo. Alio mō
eē ipō tm̄ ē q̄ carere nō
distīcto ɋ ūiato ɋ 3° mō
dīcim° q̄ ɋ° pt' accipi dr̄ ‸ i por gēt
uno mō ut appōt° pōē pē i ipō q̄ i distīctā
ɋ isto mō accepto actꝰ idē sīlr.ɋ
ē i sē q̄ existit ɋ ex nī
ɋ 2° mō dr̄ q̄ una q̄ȝ rēs
ponitur ex nī p sua entitates
ɋ p sua ppā actualitātē
ɋ 3° mō q̄cquid ē i sē ex
nī tēa q̄ nō ē tm̄ i ɋ te
suē eāē dr̄ actu. Alio m°
ē i actu idē ē q̄ eē clau
sū ɋ ūiatū i sua ppā entitē
ɋ 2° m° accipitr̄ actꝰ a pho
ɋ·met° ū dr̄ q̄ actꝰ distī
guit ɋ sepāt. Cont' ad dīa
ad pm̄ q̄ licet pt' ɋstī
tuat actu otīm nō oȝ q̄ ad

existant ex nī ad 2m dīr
q̄ ptēs i ɋto° sūt ac° eīs
nō tamē ppē h̄ sē° q̄ sīt i
suis realibꝫ eāē ɋ ūiatē
‸ clause vñ otā ūtē sē vel eē clauso
‸ actū ens et q̄ actū ɋstītuit otīm et q̄ sē actū i ɋtīnuo = sē i ɋto° nī sē° ex h̄ q̄ sīt
ac° distīcto .i. eī actꝰ
accipit' sīn quidit ē .ſ.
ɋtāto eīꝰ totīꝰ ɋpōsīs
nō a° accipit' i actꝰ sīp
pūt ē alt' ex moꝫ.
Ad 3m ē vīn ūū° q̄ h̄ȝ alē
pt' i ɋto° an dīcē hēat
formā suā nō tm̄ h̄ȝ e
am distīctē q̄ i v° omēs
ptēs ɋtīnuat ad unā
formā totē q̄ ē i ac° sē
at mīxte forē ipō. Et
q̄n dr̄ q̄ actꝰ ē a forā
d° q̄ actꝰ distīctꝰ ē a
‸ ɋpleta forā totali ɋ distīcta n
at a forā pciali q̄ y°
eo q̄ p sē ē caret ac°
distīcto ɋ ūiato nī tal
pars sīc ɋ ipēmꝫ actꝰ ɋ sīe
ahȝ distīguatur a mō i
ɋpōsito ɋ tamē r° o dis
tīgendī aquaō ab alio
qꝛ ē ɋ ipēmꝫ actꝰ. Ad ē m
dubiū ɋ 3° q̄ i ɋpōsitō
affīrmātā vñ ē eē q̄ ē

et sīm eē q̄ nō ē i ɋpōe
at negat° vñ ē nō eē
q̄ nō ē ɋ sīm nō eē q̄ ē
eū g° dē q̄ uniūdē p ɋtīn
uē negat° ab alia ɋ q̄
ipō negat° i tm̄ ē vñ i
q̄ntū dīdit dīsa vñ ē
ul' ixm dīdit dīsībilia
ul' dīsa actu. vñ una
pt' ɋtī negat° ab a° qꝛ h̄ȝ
nō sīt actu dīsē sē tm̄
dīsībiles. sē i a ul' negat°
ab alia ɋ q̄ ipō negatur
a forā. qꝛ sunt dīsībilia lȝ
actu nō sīnt dīsā. h̄ sufficiat
de p° ɋbe. Illuc plo ɋ an ɋ q̄ɋ
videlicet q̄ i ɋto° nō sē pt'
sīte i ipō sīc q̄ sīt pō q̄°
ad istātam multitudīēꝫ pt
ium. Si eī eēt ɋto° pō ad
istītas ptēs pt' istīte posse
tur poi i ac° qꝛ poll' posito
i eē nullū sē° i ɋuēiens
sȝ eē i instātē istītā impli
cat repugnātiā ut plarꝫ g°
re. Et sī i ɋto° eēnt i
sīte ptēs sīc q̄ pō respicēt
istātē ptiū istīta ɋtīm
possȝ eē ultīate dīsū h̄ ē
sīm g° re q̄nā pla° qꝛ
ex q° eēt pō ad istītas pt'
ptēs istīte possēt poi i ac°

porcio cui claudet' in sibi si
g° ponit actu infinite ptes ul' p°
ille reman ebut divisiter t idi
sibiles s̄i indivisibiles hec ppo
q' cōti^m erit ultimate divisim
b' ē pbu g° ac si divisibiles erit
plures ptes q' infinite i cōti° q. s.
prius erant infinite postea q̄h
p^t dixi b' ē impole q' sit dare
plus infinito pluritas at cōtinuis
app3 qz tc cōti^m cōponere ex
indivisibilibz ex q° dictu^m e° divi
bilia ultimate. Et sequentes
q' oia cōti° erit equalia q'
cōponerent ex equalibz ptibz, in
finite 7 mag^ne ē i quolz esset
infinite 7 n^e erit indivisibiles sic
dcm ē sup^a. Sz h' sc' a^ct dicta
p°. qz cōti^or 7 phs dicunt i multis
loc' ut' p° de gnōe q' i cōti° sunt
ptes infinite i pō. Hec ut' sc' ro
te ul' infinite ptes q' sc' i cōti°
i pō nō sc' finite qz ul' accipi
cōti^m nō remaneret divisibile 7
sic cōti^m nō eet divisile i infinitu
g° sc' infinite. Ite i cōti° sc' ptes
i finite i infinitu in pō sz finite i
i actu sc' finite infinite ut v3
g° 7c. Ite quaucuq3 multitudine ptium accepta p^t accipi ma
ior sz nulla multitudo ē ma

quaucuq3 finita n' infinita al' eet
maior se ipa g° i cōti° p^t ac
cipi multitudo infinita. Ad ista
dua rn^o ad p^m qz auctores
phi debent expōi .s. q' i cōti°
sc' ptes infinite i pō. h' ē i pō
infinita. nuq^m eni p^t cessare
pō ad pt^m 7 i° pō ē infinita tn
ita pō nō ē ad infinitas ptes
sz ad infinitas i infinitu 7 sic de
bent expōi dicta phi 7 cōtr^a
qn dicit q' i cōti° sunt ptes
infinite i pō. Ad 2^m q' ptes q
sunt i cōti° sc' infinite 7 qn dr
q' ul' accept' nō potuit plures
accipi n^c cōti^m remanebit divis
dr3 q' ē v^m si eent i pō i certo
uno terminato tn sz q' cuiq3 uno
dato adh^c ē i pō ad maiore
nō eni accipio q' sit i^e c. pts
ul' al^s uno tn excludendo aliu
nuz q' cuiq3 finitu sz ē i pō ad
nuz finitu i infinitu. nuq^m at finu
mero infinitu nō potest cuiq3
ciari. Ad 3^m q' quaucuq3 multitudine
ptium accepta finita p^t ac
cipi maior q' cuiq3 danda p°
ē oppm i alo q. s. p^t accipi
maior multitudo quacuq3 accita
tas oi eet accidit 7 q° p^t ac
cipi 7 nō accipit cu^a ex q° eet

maior quacuq3 accita sic ea
ipa nō esset accita 7 q° p^t accipi
al' essi maior se ipa. Et sic di
citur q' ee° quacuq3 data p^t
dari maior qz illa 7 ista 7 sic de
alus sig^do oms quacuq3 danda
p^t maior accipi d° q' i a fact
de dando datum cu sign^f eam
d° g° q' quacuq3 multitudine data
finita p^t accipi maior 7 finita
7 h' sp i infinitu. sicut qnas dt
sc' ptes q° i cōti° d° q' p^t i m
di i differenti q' mille. x. c. x.
quauta 7 sic de quacuq3 uno
finito huio p^t ee vel dicere
uno fito ē dare exclusia ul
sc' q' sit mille tn f duo
milia tn 7 sic appet satis q'
cōti^m nō ē i pō ad infinitas p
tes sz ad finitas i infinitu ē i pō
ut apperebit clarius i sequn
q°. Nunc ptanda ē 3. q°
q' i cōti° sc' ptes finite i infinitu
sic q' nō ē devenire ad pte
i divisile ex q° cōti^m cōpōnat̄ et
b' n^r ad ē n^r q' cōti^m nō p^t
dividi i divisibilia n^c ex ipsis cōpo
m b' ac pbo viij. roibz i
demonstrativis n^c audivi
q' ad duceret istos roibz u
na evasione appenter. Pro
pono rōes phi i 6. phi°

Prima rō formatur sic accepta. ia
ex quibz cōti^m cōponitur i ultimu
hus ultimu sz pūcto nō posse
sic dividi g° cōti^m nō pōt ē ex
ipsis ma^or pbatur ab auctoritate p diffi
tione cōti^l qz cōtiua sc' quoru ultima
sc' unu 7 g° q' sc' cōtiua hnt
ult^a ad e^a ultimu 7 huius ultimu
sic ē vera ma^or q' i a ex q9 7c
mior p3 de se. Et rō e h' ia
ex q9 cōponitur cōti^m sc' se tan
gentia tactu cōtinuitatis ex q°
tactu resultat magnitudo sz
i divisibilia nō posse cōtiuari n^c cō
tiguari ut ex eoru tactu re
sultat magnitudo g° cōti^m nō q
pōt ex i divisibilibz ma^or p3
p diffinitionē cōtiuo ma^or p3
a phō qz i quolz tactu vel
totu tangit totu ul' pars
ptem ul' pars totu sz i divisibilia
nō tangunt se sm pte ē ptes
nō habeant g° sm totu 7 sic eoru
tactus erit suppositū et g° nō
facient magnitudinē qz de rōe
magnitudinis ē q' eius ptes sint situ
ta distincte ē ois magnitudo pte
habeat ex pte. Ista rō qui de
clarāt' b' mō vbu ē q' de
utute ro̅is n^r ad exponendo
maior p̄bo posset dedmq' cōtiua
phm qz duo corpora sicut se tāc.

gunt in superficie ergo superficies
et pars corporis cuius est prima
item plures. Item due linee
se tangunt puncto tamen ergo
punctus est pars linee cuius est prima
item plures ergo etc. quod non
philosophus innuit contra ipsum. Et tamen
si non bene intelligatur et redu-
catur ad intellectum quem habet
non ad verba translationis non
dubito quod demonstrat. Non
enim accipit aliquam partem proprie sed
vocat partem omne quod est aliquid
eius preter se quamvis non sit totum
et si dicatur quod quicquid est preter se aut
eius aut est totum vel pars dico
quod falsum est quia cum res non est
infinita res nec est pars eius
proprie dicta sicut apparet in 1o quod ...
tamen est aliquid eius et non est
totum corporis quia in eo est ... hu-
manitas nec est pars eius quia
... non est compositus aliquid sed est
eius tamen preter se. Sic dico
assimiliter quod punctus sit eius licet
nec non est pars linee nec est idem
quod linea sed est eius tamen idem est de
quod linea respectu superficiei et de sufi-
ciens corporis et de ... respectu
et de unitate etc respectu motus
Ideo ergo philosophus sic intendit quod
illa que se tangunt preter se tam

gunt se totum vel se tangunt
aliquo sui et quo non sed puncta
non se possunt tangere aliquo
sui et ideo non cum punctus sit
simplex nec resolvitur in duo
quorum utrumque sit pars et non
habeat partem nec in duo quorum
alterum sit pars ultimum et al-
terum tamen cum punctus sit unus
unus ergo tactus punctorum est
se totum et sic eorum tactus est
per se et per consequens ex eorum tactu non
resultat magnitudo continuus
magnitudo sed pars extra partem
ex suppositione autem simplex est quod fuit
magnitudo habens partem ex parte
unum ex superpositione linee super lineam
non fit magnitudo in latitudine et
superpositio superficiei super superficiem
non facit profundum quia superficies est
indivisibilis secundum profundum ergo est punctus
sit divisibilis secundum longum latum et
profundum tactus ipsius est ad punctum
non faciet magnitudinem quia tactus
est suppositio et ita declarat commentator in
8 physicorum commento ... Et si obiciatur
quod tunc quando due linee se tangunt
eorum ultima erunt in eodem situ
quod est falsum quia tunc erunt unum et
per consequens due linee que se tangunt
erunt continue quia continua sunt quorum ultima
sunt unum. Dico quod sed ultima duarum

+ Nota hoc est dictum quod posito quod puncta sint in eodem situ sicut puncta non reddunt in actu

sicut unitas distincta ... hoc sicut ... in uno puncto ... in puncto

linearum se tangentium sint in eo-
dem situ sed aut puncta non con-
veniunt tactu ... tales linee
essent continue et si dicatur quod de
linee continue non sunt linee nisi continue
per unionem situalem ultimorum
et sic quorum ultima erunt in eodem
situ ipsa erunt continua. Dico
quod due linee contigue non fi-
unt continue per unionem situalem
tantum ultimorum. Esto enim quod ultima
duarum sint in eodem situ dum tamen
ultima sint in actu duo distinc-
ta realiter et entitative sed non
distinguantur situaliter non sequitur
ex hoc quod tales due linee sint
continue de ratione enim continuorum non est
tantum quod eorum ultima sint in eodem
situ quin vero sint idem realiter et
entitative. Tamen difficile est videre
quod duo puncta sint in eodem situ
et quod non sint unum punctum
Et ideo dicunt aliqui quod numquam
duo possunt se tangere quin
sit aliquod medium inter ipsa aliter
essent simpliciter continua et non conti-
gua tamen sed hoc est contra philosophum in
5o physicorum ubi diffiniens contigu-
a dicit quod contigua sunt quorum ultima
sunt simul id est in eodem situ vel lo-
co proprio ita quod inter ultima non est

et eorum ... extremi et hoc est contigu-
itas ut dicit commentator 4 physicorum
commento 11 in contiguitate autem media
duo ultima reducuntur in unum et
assimilantur continuo in actu in natura non ...
continua remanet ... demonstrata
hec sunt verba commentatoris ut supra apparet ergo
ex predictis qualiter ratio philosophi est effi-
cax si bene intelligatur nec est in-
contra ipsum. Tertia ratio hec est. Si continuum
componeretur ex divisibilibus continuum divideretur
in divisibilia indivisibilia essent contigua
quod tamen continuum continuum non divideretur in
indivisibilia aut non possent esse con-
tinua nec contigua quia ut dictum est con-
tigua sunt quorum ultima sunt simul
indivisibilia non habent ultima ut pro-
batum est ergo etc. Istas 3 ratio-
nes ponit philosophus in primo 6 physicorum
unde est quod 3a ratio prima addit ad
precedentes aliquid tamen videtur
solvere istas 3 rationes dicunt enim *demonstrationes*
quod in 1a descriptione continuorum continua
sunt quorum ultima sunt unum ultimum
tamen non debet accipi pro aliqua
parte eius quia continuatur aliud sed pro
... respective loquendo continua sic
quod ante istius et retro aliquis sit
omnino unum vel sursum aliquis et
deorsum istius et hoc modo est possibile
continuari puncta et superficies et

licas adiunctas esse istam in
quantitate quia licet ista sint indi
visibilia secundum partes quantitativas sed tamen
determinabilia et indistinguibilia
secundum differentias respectivas loci vel
temporis sic apparet quia superficies
est distinguibilis per intra et ex
tra dicimus enim quod totum superficiat
est totum intra superficiem non extra
sicut corpus tangens est extra et non
intra et sic superficies indivisibilis
existens distinguibilis per intra
et extra. [L]inea circularis indivisi
bilis existens per latum et profundum dis
tinguibilis per convexum et concavum
linea autem non est concava et convexa
et concava secundum eandem differentiam
localem. ergo linea indivisibilis existens
secundum duas differentias distinguibilis
cum per differentias loci distinctas
sit in recta eadem sed linea
recta non intrans eam constituit
duos angulos ex altera parte
linee et non ex altera. [S]ic punc
tus qui est in medio circuli per totum
secundum diametrum natum est a par
te dextra non tamen a par
te sinistra similiter ex omni differentia lo
cali. [T]empus idem instans est finis
preteriti et initium futuri esse autem
finem preteriti et initium futuri sunt se

duo respectus et sic distinguitur secundum illi
et respectus et conceptus. [S]ic idem
mutatum esse est terminus motus
et inchoat motum sequentem
inchoative continuatur et sic
distinguitur respectu. [S]ed adducitur
ut patet per ambitu quod axis
sphere erit centrum sphere revol
ute revoluta sphera quod axis
linea est secundum differentias quod axis
localem que dicitur sursum erat
superficiem que est sub axem
et secundum differentiam localem que est
deorsum erat superficie que est
inferior sed axe existente quiescente superius sup
erior sit inferior et inferior sit su
perior per revolutionem sphere revol
vitur necesse axis habet eodem
modo post sicut de centro et de
polis sphere revoluta sphera
omnia ista mutant sursum
et deorsum et alias differentias lo
cales simul totaliter revoluta
[S]ic nunc instans ad res ad pre
sens quia in prima dicitur parte continu
at dicitur continua sed etc. non actu
ultimum pars anterior parte eius quod con
tinuo aliud secundum per differentias loci con
tinuis ita quod dum unius est
pars secundum omnino unum vel prius
unius deorsum illius et habet modo

le
pro contraria parte est ista habeat
istas differentias. Sic ut dictum est. [D]i
cit autem quod non philosophus contra dic
tum suum quia dicit quod puncta non
habent ultimum. Dicit enim philosophus ut
quidam dicunt autem alia patet in
divisibiles quia indivisibile non habet unam
partem dicatur quod indivisibile non habet partem et
aliam partem et ideo non sed ultimum
ex quo ubi hoc quod ultimum res est
patet rei cuius ... plane in
tentum. Sed quod ista responsio non
sit omnino sic. vel cum idem
per dextrum et sinistrum videtur
fundatus in puncto vel secundum
quod sunt puncta vel ipsa nunc
puncta vel aliquid aperit quod continuo
idem realiter est puncto sed est
aliquid eius videlicet pars vel eius
puncti sicut prius dicatur scilicet quod
duo puncta sint in continuo quorum
dextrum unius et sinistrum alterius
sit omnino idem et unum acce
ptum dextrum et sinistrum per
respectus fundatos fundatos super
duo puncta sed ut est dictum
[T]antum quia ita velocis non
possunt esse omnino unum. vero
sed dicuntur velocis habentes
duo distincta fundamen
tum et quia sunt entia realia

continua at habent continuitatem
ex natura rei sicut autem accipiunt
dextrum et sinistrum per situm
in quo sunt puncta videlicet quod puncta
sunt continua quantum sit in quo situa
tum a dextris et alio unum
est totum in quo situatum a sinistra
sed esse non videlicet quia tunc esset in eis
punctum sed totaliter eundem
situm et sic totaliter duo puncta
non facient magnitudinem nec continuitatem
partem extra partem est sunt totaliter
in eodem situ non enim est possibile
quod punctus habeat nisi unum situm
a dextris et alium a sinistris. ergo sicut
sunt duo puncta que sint in eodem
situ ex una differentia loci necesse
sunt totaliter in eodem situ quia sicut
punctus indivisibilis sit et punctus
est totaliter indivisibilis. [S]ed licet
accipiatur dextrum et sinistrum
punctorum ipsamet puncta sunt ut
est dictum quia si duo puncta fiant
totaliter idem impossibile est quod ex ipsis
resultet magnitudo continua quia omnis
magnitudo habet partem extra partem quod omnino
non sunt idem indivisibiles. [S]ed licet
accipiatur dextrum et sinistrum
punctorum aliquid aperit ipsorum
videlicet quod duo puncta sunt continua
scilicet quantum quod est a dextris unius est idem

habeat nisi unum situm in
divisibilis totaliter cum punctus
sit totaliter indivisibilis et
non habet =

cum eo quod est a sinistris alterius. Sed esse
non est totum quia tunc ymaginationes quod
in puncto sint duo distincta de
extra et sinistrum quod est falsum quia tunc
esset punctus divisibilis videlicet quod est a
dextris et id quod est a sinistris.
Et si ita non esset videretur
quod unum punctum possit moveri
secundum alterum punctum motu circulari
quod est falsum. Consequentia patet quia
probo sic accipiantur duo puncta
quorum unum tangat alterum
a dextra parte. Ipsum tunc id punctum
tangit potest moveri circulariter
ad sinistram donec redeat ad
dextram ex quo eum potest eum tan-
gere a dextris. Cum hic non tan-
gat eum a sinistris et ergo po-
terit moveri unum circa alterum
immediate localiter. Sed quod hoc
sit impossibile probo sic: id enim non
est mutatum localiter quod tangit
eundem locum quem prius tangebat. Sed
punctum sicut aliter tangat punctum
tangit eum totaliter. Ergo punctum
sic punctum non potest moveri lo-
caliter quia si punctum quod tangit
aliud punctum tangit ipsum totaliter
totum. Et si dicatur quod si punc-
tum tangat punctum poterit
moveri circa ipsum quod sed non
mutet locum comparatum ad aliud [al' puncti]
mutat tamen comparatum ad re-
Et manente eodem situ dato
et tamen non facta variatione in
altero manet idem vel ergo si
puncto tangens punctum ad
ex una differentia tangat idem
alterum omnino sicut ex alio habe-
bit necessario eundem respectum ad ipsum.
Et tunc respectus non est propter tantum mo-
tus quo philosophus ergo punctus
non potest moveri de respectu ad
respectum nisi moveatur de alio
ad aliud omnino sicut ex alio habe-
bit necessario ad ipsum eundem
respectum. Et respectus non est non est
propter aliquem motum philosophi
ergo puncto non poterit moveri
de respectu ad respectum nisi moveatur
de alio ad aliud sed punctum
complete tangat punctum tan-
git ipsum totum ex quacumque differentia
tangat ipsum semper tangit idem
ergo punctum non potest super punctum
localiter moveri circumvolvendo
ipsum. Et sic ergo unum
quod unus punctus possit tan-
gere punctum a dextris quam a sinistris [& cetera]
et tangat eum a sinistris
semper accipio ibi a parte quam
semper contra et ista ponunt

ergo utrumque tangit in eodem
puncto totaliter vel aliquid unius
et non est dare quod aliquis tan-
gat quia tunc non continuarentur
quia se tangunt tantum quia
non est dare quod tangat aliquid
et aliquid non quia tunc punctus divi-
deretur in duo ergo secundum quod ultimum
quod extremorum punctorum tangat
medium totum et per consequens [al' puncti]
in eodem situ in quo est medium quod
impossibile est quod aliquid tangat
totum aliquod et totaliter quin sit in
eodem situ puncto indivisibili et
eo stat semper in eodem situ in
divisibili est impossibile quod ex ipsis
resultet magnitudo cum omnis
magnitudo partem habeat extra
partem situaliter tenendo est
igitur quod tactus punctorum non
potest esse per adiacentiam unius
ad alterum ex uno latere ut
isti fingunt quia iamque dividunt
necessario ipsum punctum nec
potest tangere punctum a dex-
tris vel a sinistris propter eandem
rationem sed motus eorum necessario
est suppositus ut dicit commentator 8 physicorum
commento primo non a latere dextro
vel sinistro non movens aliquod per se
occupet licet aliquid assistat hore nisi
actio quod motus. Et etiam quod differentie
quia indivisibile potest distingui et determinari per
differentias locales, falsum est. Et est quod differentie
locales distinguuntur loco et situ rei
indivisibilis per comparationem quia si locus rei
indivisibilis habet istas differentias scilicet
sursum et deorsum et sic de aliis necessario
ipsum indivisibile distinguetur. Ad maius [al' respectum]
aliter: scilicet quod ad esse in alterum quod esse
sursum de pecto et ad id quod esse
deorsum quia locus et longitudinem semper
quantitas et per consequens indivisibile extenderetur
licet ergo idem indivisibile extensive posset
dici sursum respectu unius deorsum respectu al-
terius est ista duo nullam vocem [variationem]
realem ponunt in puncto sed sunt
relationes secundum rationem per animam et ideo hec non
faciunt ad continuitatem realem
quia quamvis aliqua duo continuantur quod
se tangant realiter punctum autem
non potest punctum tangere nisi per suppositionem
ut declaratum est sicut consequenter est per
positum ipsi enim dicunt quod sursum unius
puncti est idem quod deorsum al-
terius et illa duo puncta continuantur sed
sursum punctorum sic puncti totius
quia ut totum est totus deorsum sursum

+ i dictis ergo ex hoc videtur inveniri
qualiter sit una pars contra aliud cuius
continuitas sit aliqua pars =

posito quod id quod est dextrum et sinistrum
sui esse alterius puncti est toto sic
positi ergo sinistrum unius et dextrum
alterius secundum eius unum. Sed non ad
est nec oppositis unius est eius unum
est situ alterius respondens et in eo
de situ totali nec est separata
in situ quod ipsi cedunt salvare
quod non dicunt contentum esse
prout totaliter secundum ... quod
necesse a dextris non tenendo
contentum ... assistit hoc
sed tenendo due duce a dextris
et sinistris distinguunt lineas inter
a diversis partibus ... non autem
distinguunt realiter ipsum penetrat
unum totum contentum secundum se
totum lineas undique ... sed
nec narrati in a ... realiter
secundum totum ... de convenientia
et ... linee quod sit in eo
situ totali situm ...
linea totalis secundum latitudinem et profunditatem
nec esse est in ea assignare
et ... districta et distincta
in se sed tamen in opposito extrinseca ad
diversa ratio non est ... quod
si deus possit facere unam lineam
... et post faceret aliam li-
neam ... quod una posset

alia tangere intra sed ex quo in-
tra non essent districta realiter
in tali linea ... si tangerent
se necesse tangerent totaliter per
suppositionem non per applicationem
ad ... tamen nec ad extra tamen
ut dicit ... ut fantasie
... grosse licet ergo intra
... distinguuntur dicere
locales ... tamen
non tamen realiter distinguuntur
Sed dicit ulterius quod philosophus
vult innuere pluries dicendo sic
quod puncta non continuantur
quod non habent ultimum est hic
quidem ultimum ad est alias
post et ... ultimum linee scilicet
punctum et pars eius sed ac-
cipiat ... hic et
... quod aut concedi-
tur pluries quod punctum non
resolvitur in duo quorum unum
sit totum et aliud ultimum eius
et punctum sit medie ultimum
Sed nec est aliquod punctum quod
non sit pars quanti ... equalis
quidem et ... est tamen pars eius
totalis effectus qui resultat
ex puncto et linea et de effectu
est ... et partem ... continuatur

XXXX

tionum et punctorum resolutio
in duo scilicet in totum et punctum
tamquam formale et in id cuius
est punctum et eius tamquam ma-
le Vult ergo dicere quod in puncto
capto per se accepto non potest
sed ita duo assignari cum sit
punctus et totus simplex et indi-
visibilis sed in linea sed ita
duo quia est necesse terminata et
punctata non quod tamen eius
sit pars eius terminum et est
continuum et quod ad hoc ulterius
philosophus pluries sed bene est pars
formalis istius effectus qui est
esse terminum et ... natura
sic albedo non est per hoc
in quantum lignum est tamen
pars eius in quantum lignum al-
bum sic punctum non est
per linee in quantum continua et quan-
ta est tamen pars eius quod est
esse determinatum et ...
Iste enim effectus sic dixit
includit totam quantitatem lineae
tamquam unam partem et ...
tamquam aliam et sic apparet
quomodo qui ... apparet
quod ... dicat quod non intelligo
quia ipse ulterius dicere quod ...
... lineam non
est talis unius effectus qui

resolvatur in duo quorum unum
sit ultimum et aliud sit alia pars
Sed dicit linea penetrata et terminata in
terminata resolutio tamquam pars ad
ipsum tale effectum qui est esse ter-
minum apparet ergo quod ratio philosophi manet
... illesa bene intellecta Sed
... rationem philosophi ... istud sic ad
primam. videlicet quod indivisibilia possunt esse
continua et contigua et est hic loco distinc-
ta. si sinistrum unius et dextrum al-
terius secundum simul sive sit sed alterum in
pluribus supra et ideo non curo re-
plicare Ad probationem philosophi
dicitur quod ... sive continua est et contigua
in minori quod omne quod tangit aliud secundum
tangit totum vel pars parte vel
pars totum cum hec se tangant
... et pars linee cuius
... philosophus pluries et sic
... sibi ... Sed quod ista redar-
guitio philosophi sit ... procedit
ex falso intellectu unde supra de-
clarando qualiter philosophus non accipit
in parte ... quia non est necessarium
quod tactus sit in toto vel ipse
accidit parte isto modo sed vocatur large
parte isto modo id quod est pars ad
aliquod tamen non sit totum ...
aut est per se ad ipsius linee quia
est terminus eius non tamen est pars linee in
quantum linea est quidem licet sit pars

eius licet sic pars eius in quantum que punctatum et in maiori parte prohibetur debet sic intelligi et ex predicta illa que se tangunt vel se tangunt se totum ut ad sensum quia tangunt se suis ultimis non tamen tangunt se nec se totum nec se per se, parte autem parte quantitatis. [I]llud 2am rationem dicit sic ad predictam quia eadem via procedit sic [illegible] sicut intelligitur componitur ex divisibilibus minor circulus est maior erit equalis quoniam est ipse [illegible] continua plura quia tunc tot erunt partes minoris quia sic declaratur describatur quod duobus circulis super idem centrum. [E]t cum una petitio Euclidis quia super centrum est circulum describere describantur quod duo circuli sic quod minor includatur infra minorem et habeant idem centrum et vocetur a. et dicatur a centro a una linea recta usque ad circumferentiam circuli minoris quando tangatur in puncto. b. et iterum a centro a ducatur una alia linea ad circumferentiam minoris circuli quando tangatur minorem in puncto. c. minime puncto. c. b. iste due linee secabunt minorem circulum et hoc ut in duobus punctis im-

dicatur ut in duobus mediat et in uno tamen. [H]oc ultimum non potest dari tamen quia ab isto puncto usque ad centrum non erit nisi una linea quia ille duo puncta non cadit nisi una recta tum erit quia angulus que est totum respectu alterius anguli erit equalis quod sic declaratur ille punctus sectionis minoris circuli vocetur d. super quod erigatur una linea recta perpendiculariter cadens super lineam a b. certum est quod linea recta constituet angulum rectum cum linea d. b. et cum linea d. c. quia aliter ipsa et ultima una linea non [illegible] quod due linee exeunt a centro a. ad duo puncta immediata. b. c. quare se in circumferentia maioris circuli secabunt circumferentiam minoris circuli in eodem puncto nec [illegible] secundum viam quod secabit eam in duobus punctis immediatis se habentibus et sic sequitur quod alterius circuli et minoris sunt equales quia ambo sunt tot maioris [illegible] unum punctum in maiori et sic [illegible] partes in maiori tot erunt in minori. [C]ontrario hoc

si continuum componeretur ex indivisibilibus diametrum et costa eius quadrati erunt equales quoniam est ipse [illegible] et alius continua plura quia accepit duobus punctis immediate se habentibus in una costa et ab illis duobus punctis deducantur duabus lineis rectis ad duo puncta immediata se habentia duobus oppositis in alia costa iste due linee secabunt diametrum in duobus punctis immediate se habentibus et sic si due coste resolvantur in puncta per deductionem linearum super diametrum diametrum resolvetur in totidem puncta et non in plura et in pauciora quare diametrum et costa erunt equales per illam rationem quandoque componitur ex equalibus multitudine et magnitudine sunt equalia. Iste duas demonstrationes ponit Scotus in 2o suo distinctione x. [Is]tud aliqui nituntur ad ea respondere et male quia super demonstrat si bene [illegible] et ducunt contra has duas rationes [illegible] contra [illegible] sic si continuum esset dicitur

in infinitum et componeretur ex infinitis maior circulus erit equalis minori quia ambo componerentur ex equalibus multitudine et magnitudine, multitudine quidem quia utrobique sunt infinite, erunt etiam equales magnitudine quia si dicatur quod infinite partes maiores deberent puta si sint maiores in duplo dividantur eas in duo media et tunc erunt equales in magnitudine erunt etiam equales in multitudine quia utrobique erunt infinite nulla autem multitudo est maior infinita. [E]t eodem modo probatur quod diametrum et costa erunt equalia si continuum esset componitur ex partibus indivisibilibus infinitis et sic rationes iste ut dicunt ista magis ad oppositum quam ad propositum sed quod ista deductio ad oppositum conclusionis [illegible] nulla sit [illegible] quod continuum est sic quia continuum non componitur ex indivisibilibus non tamen ex hoc concluditur quod componatur ex infinitis sed concluditur ex partibus que sunt in se divisibiles in infinitum. ita quod continuum est divisibile in partes semper in infinitum non autem est divisibile in partes infinitas simul [illegible] qui tenet istam positionem dicit quod non sunt [illegible] anguli infiniti sed eas [illegible] sunt [illegible] semper in infinitum

sed maiores quam infinite partes minoris circuli dividantur partes maioris circuli donec sint equales partibus minoris circuli

r sic apparet q fluxum respondit
indicando [illegible] q actione itē
tam ¶ Ad fōr[illegible] nō dicunt
negando utrūque omnibus r
ad pbāem pᵉ qm̄e dnt q
due rectē lineē ducte a cētro
circuli ad duo puncta circū
ferencie circuli inmeᵗᵃ nō accipit
ut de circūferētiā circuli nō qᵐ
accipet una earū dnt q
q i duabus lineis sic dispositis
equitatis lineē sup lineam inter
positā lineē ad lineam re
cto linee a linea r recte sic de
apiantᵒ duo puncta lineē
i circūferēn circuli nō qᵐ accip
et una earū dicunt r q i
duabus lineis sic dispositis
equitatᵒ lineē sᵗ lineam inter
po linee ad lineā remo
linee a linea r recte si accu
piantᵒ duo pcta i metā
circūferēn circuli p q trāsseat
due lineē ¶ Item p contrariū
eiusdem circuli ducte usque ad
oppositum latus eiusdem circuli ex
totum circulum ēē eqᵘaᵒ lineā
durabit a latē circuli usque
ad ad latus circuli s intra po
illarum ē sola i eᵒ puncta il
lius circuli i duobus istius lateris
r i duobus altius lateris p[illegible]

duobus oppositis. Ratio ad
lineā ex totum circulum dnt
r q i. nō ē n inter lineā
i minori circulo usque ad m
iore r p qm̄s nō scᵒ q
maior angulus sit cōtingentie
minor q nō erit r. ma
r mīa anguli ¶ Et quod istē
nō sit bene dictum apparet q
manifestē ē i. quod dicē q
due lineē ducte a cētro
circuli ad duo pcta i meᵗᵃ
i circūferēn circuli nō acci
piat de circūferēn circulo
nᵗ qᵐ accipet una corporis
r cū h tamen lineā corporis
ex puncto duco lineā at
capiunt d. partes i duo
puncta una at accipit
partem tm r q unum pcto
g due accipiet partē cau
et q unum punctū g de
accipiet plus q̄ una ¶ Item
ēē valet q dnt q nō
erit n recta lineā a mi
no circulo usque ad maiore
q eadē rōē si perallela
c. ns. q. a cētro circuli
ut ad circūferēnᵃᵐ maiorō
circuli ad puncta i meᵗᵉ
se h̄tia segregaᵒ q cē
ite lineē cēnt una lineā

a minore usque

a minori usque ad maiorem
¶ Et q dicunt de equitatᵒ
latē r inter pōē exacē r
quam scīm r id nō curo
ad plures altiᵒ omnēal
tis rōis dicunt q si due
lineē ducantᵒ a duobus
punctis i uidiat i una
costa quadrati ad ad
duo puncta i meᵗᵃ i oppositā
costa ille due lineē
cadunt diametrᵘᵐ dividᵒ
totā i equales pertes sed
minime i tamen costa nō
tm i partes equales sed
magnitudines q si lineē
cadent sup quadratum pē
declarareᵒ i plures partes pē
sed dividi q nō dividi [illegible]
neas cadentes oblique sed q
[illegible] nᵃ sit apparet q tē
lineā cēē lata. si ei lineā
cadens sup diametrᵘᵐ accipit
plus unius puncti ut accip
et plus i latum diametrᵒ q i longi
si i latitudine lineᵃ ppoᵐ q lineā
sit lata. si i longum sequereᵗ
q illa linea nō sit recta q
descēderet i dicitur p unum
punctum diat ¶ Et q̄ linea ei
dens sic dicitur continetur dī

ntro ex uno latē i puncto. v.
ut exit ad ad latus sit idē
punctū ut sit ad descēnsᵘᵐ si
exit p idem pctū nō accipit
n unum pctū si nō exit p idē
sz descēnt p diametrū plus p unū
punctū apparet itaque q i a lineā obli
quaᵒ p descēnsū. si dicitᵘᵃ q tē
sic demonstrātes maᵗᶜ dico q
cū hic secuᵒ demonstraᵉ ut p se
apparet. ¶ G. id ē hec si totum
corporie ex i divisibilibus sequereᵒ q i
divisibile dividetur qm̄ multiplicat
i dobecō gᵒ r aius quasi plures
ad aug cuius sic [illegible] pᵐ
ē q i ot tᵉ quaerit assignare nē
locus r tardius. ¶ Sᵐ ē q velociᵒ
i equali tᵉ plus transit de spacio
q tardius ¶ Sᵐ ē q i ot qr
attingit a velociᵒ r pertransit dū
spacium vel quomodolibet sit sm
quamque proportionem pᵐ ad tardius
si et accipiatur mole m
duplo velox i equali tpr
transibit dimidiū magnᵘ. si
nō accipiatᵒ velocius s. sex
ā latā proportionem i equali tpr tran
sibit longitudinē maiorē sm cā
de proportione ¶ Hiis premissis sit
talis deductio accipiatᵒ mole
velocius alio motᵘ. s. sex lata

pportoes tale mo^le trasibit spa
ciu sex quitlos velocis p^us
spaciu ptrasiit a mobili tardi
ori i eode tpe dicatur g^o spa
tiu p q movetur mos velox
z tardus i idivisibilia z sic i
q magitudo velocioris divideretur in
ena tdsibilia puta · m · a · b · c ·
mag^do at tardioris ptr i duo
idsibilia q^o se hnt i sexqlatera
pportoe unu g^o istoru idsibiliu
sit · c · ptr eo q^o tpe i quo velox
trasit athos dividetur i logitudine
i tia athoma q^o tpe z mag^do
pportoalit dividuntur · ista at tria
athoma tpris sit · k · b · l · m ·
n · cu g^o mo^le velox ptrasie
at tria athoma ipsius spaciu i ilbz
athois tpris z mobile tardi
ptrasibit duo athoma i eode
z · athois tpris z io necesse e
q mo^le tardius ptrasiet unu
athom i medietate illius tpris sz tpus
copositu ex tribz athois no pt
divid in d · ptes n^a athom me
athoma dividi · g^o a p^o ad ultimu
si cotinuum cpoitur ex idsibilibz i
di^le dividetur q e q^odo hic e ro
pha m · c · ph^a · A · ar^r sic si cotinuum cponitur ex indivisibilibz se
querentur q no omnis linea dividetur i

duas ptes equales ut q i
di^le dividetur g^o e ipole g^o
id q an sit ipole idsibile
divid p^t de se sz i q sit ipole
dare a^a liniam q no pos
sit divid i d · ptes equales arguitur q^o oia equalia
linee date de^o pt faciendo eqale
z ex illis duabz costituendo i^a
dupla ad utraq^z illoru
z quadrupla ad medietate^o vius
videtur o^s linea p^t divid dividi
ta in d · ptes equales sz q^a
patet q si accipiatur linea
coposita ex idsibilibz imparibz
puta ex · 9 · ipole e^t q tal
linea dividatur i d · ptes q^a
sunt ples p^t i una medietate
q i a^a v^t nona ps dividatur
dividere ista io demostrat
in^i hz ab aliis q^o c^o indum
no tangatur · B · sic si cotin^m cponeret
divid ex idsibilibz seqretur q^o m
di^le dividetur ut q tota rota
mota no eet rota mota
utraq^z e impole g^o z c · qua
plat ad aliq evidentiam
suppono q qn rota revolvit
velocius movetur p^s exme
q ptes q^a s^t ppinque medio
ipius rote q^a maiore circulu
hnt facere i equalitpe · Accipio
Require sig^m istud post p^s quarta i xxiii^a

Ista media quarta tai debz poni post p^a dum ... immediate libri i leuies sig^m istud

⊕ aliquid pnia^m · puta ad
ma^a dem sz tracg ad ptes s.
e ordo cent g^o i ito or^me
erit sump^s aliq pnm
puta a^a ps a^a hic e ps
quo totu tal at psoz
q sit idsibile al^r no eet
sump^s p^a z ponis p^e ptr
q^a sit p^a idsibiles · 2° · arg^o
sic ob aq^o e acceptio^le
aliq idsle ^g^o cotin^m e de^le
i · tialia maior pz q^a tle
acceptio^le no e totu g^o e
pars minor plures dup^o
sic pono q linea tr deqt
liaz costat q tagit e
a i a^o sup z obsedit
e io a^o ut ad mediu id
accipit dividendo eam
illud at q^a accit^t e id^le
z ex h^s leo ta · p^o q linea
e divisibilis p^o · i z · ptes
s. i d · lineas z i io idsle
q tactu sunt z allegatu
p lineam trecantem q^a
istud patet q a linea
e ad idsle accepta · 3° · hoc
hoc q i^a due lice q^a re
net ex utraq^z late dis
tat p ad idsle q^a pz q^o
no s^t cotin^e ut otigne n

sut quide cotin^e q^a no hnt ul
timu ide n^e s^t otigue q^a nul
la corp no s^t sit q^a s^t cent
sit seqretur q tia puncta eiq
de linee cent sit q e ipole
cu g^o tales due linee no s^t
otin^e n^e otig^e nec^o e q sit
distantes p idsle q e i medio
· 4° · Ex h arguo sic ad pn^le
otin^m p^t copoit ex ois eo q p^t
ee medium faciens extrema dis
tare sz io idsle medium e
distan^s facies extrema dist^re
re g^o ex io idsibilibz sumi sibi
linis p^t otinuum cponi · 5° · hz ex
fodo dice linee p lineaz q^o
idsilia s^t imetamio q^o
idsilia illarum linearum duarum
s^t imetra i medium meo^o ex q^o
i ar sic ad pn^le idsilia s^t
imetra i otio g^o otin^m cponi^m
ex idsibilibz · minor e p^s filli
pblema alr posita ex mag^ne
plana · s · s^t ipaz erigat
linea z s^t sitim mag^ne
extenditur una a^a linea aliq
p^m sit i pede erecte linee ta
d^es ipam punctalis e illa te
tus no sit motus possit an
stro p rectitutoz hec extrese
alia recta i^a g^o de istu otina

indiuisibilis fiet necco i 9ti et h
p acceptioz et t'ilitu alicui
diuis' line recte et sic p3 q a
9ti e acceptle ita fiut mi
nor plan dat. Tercio ar' sic oe
mensurale prephicatoz idiui
bilia e compositu ex idi'libz
s3 oe 9ti'm e hui' g'o et c
minoz plac' sic idile p' loca
li' mouil g'o 9tiu p' oblui
replicatatem e copoitu ex
idi'libz s3 oe 9tm e hui'.
g'o et c minoz plac' sic idi
sile p' locali' mouil g'o 9ti'm
p replicatoz idiuisibilia est
copoitu ex idiuisibilibz s3 oe
cotin'm e hui' g'o et c minoz p
la' sic idi'sile p' locali' mo
ui g'o 9tiu p' prephicatoz
idiuisibilia mensurant 9tina
p3 q2 p h plat phs 6. phi'
q indiuisile p' locali' mouet
g'o 9ti'n p' p' prephicatoz p'mi
idiuisibilia mensurat misile
ans plac' sic oe varians
suu ppu situ s' alic' mag
nitudinem moue' locali' s3
idile e h'o g'o et c ma'oz p3
de se s3 minoz plac' q2 si
linea moue' p' p'uctibz
deriatu situ t'h' s' qua

mouet cum at to linea
mouea' necco et i'e p'ucta
mutat situ suu 9ti'e hoc
idem possz plus de sp'a ta
gente planu in p'ucto
si ei mouea' ^via p'ucti pa si planu
^no 9sumabit plan. sic mouebit p'
valent i'te roes phi q p puctu et si
lut q indile no moue p'uctus.
3. ph'. Arguit ei phs
p'o sic oe q moue' p'te
e actio aq'o et p'tum i t'io ad
quem s3 indile no h3 p'te
ad p'tem. Ho sic oe q mo
p9 e i spatio sibi equali
q maioy s3 idile no p' p9
ee i spatio sibi equali q
maioy q2 tc linea 9pone'
ex p'uctis p equale ei mot
tota lineam 9sumat. Ergo
ar' sic p'he simule mouet
que copone' ex istis q'e
illa p'o ar' sic oe q mo
necco mone' i te' 9tiu g'o
p' mouil tot. Dicunt
q' isti q i'te roes no valet
p' si q'de no. q2 oe q mo
ista pp'o p'tum e i tio aq'o
et p'te i tio ad q' dz itelli
i' tendo p'te ad p'te ipius
no ad p'te. 9'ol oe ei q mo
re q'ire sig'm istud post s' quarta ta' riye te

g'o q p indiuisile ex'ma mouea
tur p unu athomu te ul
pius q iuxta me'm mouet
l' no moue' si no mouet
g'o tota no moue' q no mo
ue' oms p'tes sue si at mo
uet necco mone' ung' ve
q ps' ex'ns iux ex'mu s3 illa
moue' p athomu ut s'
potat e g'o ista mouebitur +

+ ung q' p' et atomu et sic atomus diuidetur.

Ad ar' sic s'g'o 9'e ex idiuisibilibz
sequit' q idile diuidetur ul
q totu no mone' celu
uel trunq3 e ipole g'o et i'd 9ma3
plo ad ans euidentz s'
ps q p'tes celi q s' iuxta
equinoxiale celeri' velocius
mouent' q' p'tes celi q s'
iux polu q2 i eq'li tpe. s. i
die nali h'nt facere maio
re circulu. s' g'o celu copo'
ex idi'libz accipio una p'te
idiuisibile iux equinoxiale
q mone' p unu athom
te p d'le q e iux polu t
mone' ul no mone' g'o
no mone' totu celu s'
s3 ata ps mone' et ata q'es
cit si' no mone' mone
bi' necco ung q' p athom
q2 mone' tardi' q' ps

ex'ns iux equinoxiale et sic
diuisile diuidet'. Ex'o ar' sic si
9tiu 9pone' ex idiuisibilibz seq're
q i d'isile diuidet' ul q mo'le
tardi' ptrasseat equale
spatium velo' ul q no mo
mouea' ee dicu moue' qlz
istoz implicat 9diccoz g'o
et id ex quo ista sequitur
. s. q 9tiu ex idiuisibilibz 9ma3 ^9pone'
plo sic accipiant' 3. hec
sic q due tangat me'am et
uno ex'mo et capiat alie
mouil s' s' media una
velocitas et a'a tardi' q'n
g'o p'ma ps' idi'k hec q'mo
ue' velocit' ptrasiuit p'm
p'uctu hec t'mo' q'. ut'u
p'm p'uctu alti' line q mo
ue' tardi' ptrasiuit a
liquid ipi' line t'mo' ut
n' ptrasiuit si dica' q n'
g'o no'o e mota et sic mo
ue' et no moue' q2 suppo'
e q2 s' ambe incipiant
moueri. Si dicas q p'm p'c
tu' ipi' linee q mouet' tardi'
ptrasiuit id qu' p'm p'ctu linee
mote velo'ci' ptrasiuit vnu
p'ctu tm' 9'o q2 at ptra
siuit plo'q unu p'uctu

et tunc sequitur quod mobile eciam
moveatur velocius aut prius
sunt unum pretium et sic movetur
et sic dicitur dividitur et sic patet conclusio.

Si autem dicatur ad istam de
monstrationem quod licet mobile ve
locius et tardius pertranseant sil
unum indivisibile non tamen pertranseant
sil totam unam lineam divisibilem
et ideo non movetur eque velociter. Contra
sic pertranseunt sil indivisibile in
ita simul et cetera et sic de omnibus partibus
indivisibilibus totius linee ergo omnes partes
pertransient simul sed si omnes partes
pertransient sil a duobus mobilibus
necesse est totum mixtum compositum ex
illis partibus simul pertransire ab
eisdem mobilibus ergo et cetera. Ex
hiis ergo determinatur conclusio ma
quod continuum non potest componi ex
indivisibilibus nec resolvi in ea.

Ultimo est dubitatio utrum divisibile sit in partes
infinitas in infinitum. Secundo ista quaestio
dubitatur fortius quia si sic esset
totum compositum ex partibus
infinitis infinitum est infinitum
actu sed nullum continuum est infinitum
actu ergo nullum continuum est compositum
ex partibus infinitis infinitis
ergo ex finitis et per consequens ex determinatis
sibilibus quia si non esset deve
nire ad indivisibiles esset
infinitum. Contra sic nullum divisibile
in infinitum potest esse actu ultimate
divisum sed continuum potest esse ultimate
divisum ergo continuum non est divisibile
in infinitum maior patet 3° physicorum
infinitum est cuius quantitatem accipientibus
semper est aliquid sumere
extra. Si ergo aliquid est divisibile in infinitum
quantacumque divisione accepta adhuc
est extra aliam sumere. Si ergo est
aliquid divisibile in infinitum quacumque
divisione accepta adhuc est extra
aliam sumere. Minor probatur
ita omnes potentie nullum ordinem
ad se invicem habentes quarum quaelibet
per se supposita potest esse ad actum
reducta in quocumque instanti sic possunt
esse simul reducte ad actum
in eodem instanti sed potentie ad
continuum nullum ordinem per se habent
et quaelibet per se supposita potest esse ad
actum reducta ergo omnes pos
sibilitates continui possunt simul
esse ad actum reducte in quocumque
instanti et per consequens continuum potest esse ul
timate divisum maior et minor
patet de se. Secundo arguitur sic
in omni continuo ordine et simul

Ista quarta debet poni post secundam quartam immediate
per se supposita potest esse ad actum
reducta in quocumque instanti. Ergo omnes
simul possunt reduci ad
actum. Dico quod per eandem
viam possem probare quod possem
ponere magnitudinem infinitam in actu
et omnium tenet quia signatur
se in isto. Arguitur Accipio
enim potentias in divisione secundum unum
statum aliquorum talium possum sumere
quod est infinita quod possunt multiplicari
angulus secundum istam potentiam
in se in isto divisio et ve
rum autem est quod possibilitates a
liquorum eandem nullum ordinem
habent in se non enim
potentiates quia una aliquem
aliam non supponit nec in
potentias quia unus angulus non
est alter in corpore et quaelibet per se
suppositus potest reduci ad
actum in quocumque instanti. Ergo omnes
possibilitates possunt simul re
duci ad actum in quocumque instanti et
per consequens possunt secundum angulos
infiniti sed arguitur contra quod ad
et tamen ipsi dicunt quod Deus
non possit facere infinitum
infinita. Ad formam ergo arguitur
et per maiorem et per ipsius quod potentie
et secundum continuum habent ordinem
in progressione ad diversas et significant
in divisione partium habent ordinem quia continuum
non potest dividi in eadem partes quam dividitur
in divisione tamen bene potest dividi in duas partes
esto quod non dividatur in tres ergo divisio
in duas partes praecedit divisionem in tres partes
et est prior quia illa est propter aliquod non
continuo resistendi et maior. Secundo
ergo quia in quolibet signo indivisibili potest
dividi continuum in duas partes et sic
unum signum non est prius alio
nec ex hoc est in potentias sed ex eo
quod divisio est accidens ad ultimum pro
est quia in qua multitudo habet ordinem
prioritatis et posterioritatis unde secundum
divisionem in duas partes omnes possunt ad est. Contra
continuum est in potentia ad duas partes in quolibet
signo voluerit recipiat divisionem
prius demum est usque ad est et sic in
infinitum. Consimili modo de infinitis
angulorum sed potentie angulorum eandem
dorum secundum eandem speciem habeant
ordinem ad invicem et per se unam
ad aliam comparando. Infinito
tamen angulos est huius ordinem
et ideo non possunt poni angulos
omnes potentie quia quaelibet infinite
diversa angulorum et nona
potentia ad maiorem infinitatem. Consimiliter
in proposito omnes partes continui non pos
sunt reduci ad actum sic quod

multitudo
in signo possibilitatis post se
ad actum non simul per se quod
una divisio in uno signo non
supponit aliam illo signo
sed in signo per se divisionem sed per
rationem ex partis et cetera.

scibiles sunt i istanti successive
qz licet dio i signo a. nō
sit prior dioe i signo b. z ut
sic nō est i. succo dio tn
i d. ptes ē prior dioe i eo z i
e. prior dioe i b. ut sic ē
i. succo z prioritas et qz oz
do i compoito qz ut dt 9oz
sca dioe i uno signo pt idē
fi i ao ao nō quidē i idē
titate sz i detiate accepto
mago z sic patet q morē
sla qz dt q potes oti ultz
ordies hnt Sz g. solutioez
9ris istat dm p q pto i
qua sbiect tn cois vage
accepto nō pt hre tamū vitp
n p ao detiato z signo ut
ipole ē q ho auriat n qz h ut
ille auriat sic ipole ē q dicē
sca i isto sig repugnz dio
facta et ao signo i detiato
n repugnē i ao idetiato.
Ideo ar sic si dioi fce i sig
a. repugnē dio facta i ao sig
i detiato vel sint i signo
idetiatu p sig imeo f m ho
t idiffer accepto sup sig
mo ho ponitu sup imcto
h dm alis nec qz na ē io qm
9 sit repug facto i signis

distantibz p isita signa
sup signo i diffini accepto
ad imetu z mediat g ps
sz dari signu imetu alcd
sig z sic m 9psit n solo
gris Sz contra ad dn m
fcam 9 9rem ad pm gn dr
q pro i qua subiectu tn
vage accepto nō vificat
n p ao signato do q ffm
ē q patet p isitu ex
p aqt ē ud da forma
ncto ē i n z tam nō est
ud p ad detiatoe qz m
pt ee sn ad formu detia
te acceptē z sic ille due
pe ue m nō pt ee sn da
for qz sn ia z sn ia et sic a
m pbe sin for detia de eptal:
de singulis Atē h ē ud
sfities nō pt ee sn locabre
ao lodo nah silo ao heat
suppez i detiata ē tam
sla p quocz colore detia
to ut pz mon do Et iae
ud corp nō pt ee+hoie detia
to qz uns ho detiate nō
pt aliz hoie gnaui n gna
reo plies q fcē dici i vo
signo repugnat fi i detia
to ao i no tam detiato
Ad 2m dm r q id signu
i detiatu p signo meo in
sn alico loco lo quē do de loco nalē
h lo alco heat supioroz i detiatan
et tn est fla p qcuqz loco detiato
ptē ysta est veta q uis ho p aqs hoie
p fce te geuari est tn fla de qcuq
de ...grap ... ...

XLIII

t i tpē moue sm q motu disti
guit a mutatoe ē g tpē sit
dile sic i tpē et dile ai g plu
ru sic i b. ph q motu in
toto spatio nō sit in spatio
sibi equali n p istans Sz ets
q i tpē erit in plibus spatiis
sibi eqlibz qlz aut duo spaū
eq tuo pant i moe ad ipm
tiā eq aqo z i q i vna pte
tēpis ē i spatio sibi eqli z
i alia pte z i ao spo sibi i
eqli z i toto tpē q mo pa
ē atio aq z pta atio ad q
h at pasilitas resptur ad
pte z pte tpis nō at mo
Ad 2m at ide dnt q nō
ē i gens p lica 9 putur
ex pncip ad q deducebat
vō Ad z p idē s. qz ide
i genes tpē copon ex ista
tibz p ē ncom ē qz nō
h at entitate n ex ista bz
qz nlla entitas tagit
p p sens n istans Ad ny
voez dnt q tale moue
sup spatiu sibi eqle i istās
qo stu nō ē dare ulla q
vd dnt q i q nō obr
tatibz rotibz plu tale pt

Acpris

locali moui Sex ar sic
ad pncip si gm cet dsile
i istan color cet disil i ista
z cet actualis i isto vtu
9us ē i g ens g z aus sit q pri aus
pun dt ph i de spu i isto
p nulla p ot. ē i istan disil salty
Ad aus nō tāget plac
qz ē ipole ma Sz ona
plac qz color acqsitu p
motu hz tot grads quot
sic mutata ee sig sic imu
tata ee i ista erit i isto
grads i colore z ita color
erit disil i istu ut i grads
isto erit q acqsita i isto
qz ē motu calefcois tal
color qz aliz coloris sic iste
tu colores facietes unu
ē co z io ē color Heat isto
ta mutata ee neco ē q
p colory sunt addita i isto
n grads z p 9ns i isto
colores qz quilz grads
fo ē i tende est eade
spēy ē p go quilz color
acqsitu p motu ē act
i isto Septio ar sic sui 9a m
9pone ex i dsibz ut ex
istis i isti et cet pariasic

9ns e flm g° z ans 9nia pz
qz in deus 9ti^m statuu p
casuy sz flitas 9ntiv appz
qz mo^le dum moue pse
ime° q i tio z i me alig
mediy signo st infinita me
ni q pueniret ad tini z e
argutu zenonis negatis mo
tum. C. d. ar sic si 9tinu
componit ex indiuisibilibz p
tibz infinitis sic q essent ptes
infinite ipo 9ti^m posset ee de
sum i pt infinitas qz a ptes
9tingit eliqz ee ipo tm
9tingit ee i actu z. hic ez
9ns e flm g° z ans. C. 9° ar
sic si 9ti^m eet diuisile infinite
oia 9ti^a eent equalia 9ns
e flm g° z ans 9nia ptz
qz eent 9posita ex ptibz
magne z infinite equalibz
mo quod qz i quolz eent
ptes ipo infinitu sn fine z
qt possunt accipi i maiori
9ti° tot i minori eent ee
equales i magne qz eent
maiori pt unus q alterius
puta i duplo ie pt ma
ordens ime^tes z te esset
equales i magne 9tite

z ait h remanebit equaler i
nuo qz inequalz sit infinite n
ac infinito e maior infinite
infinita. C. Scdo ar sic i
possibile e 9ti^m ee diuisile infinite
g° impossibile e q p^m dicit infi
cit 9nia plat qz q impossibile
e sic q impossibile e fcm ee p° ee
z inm. z vij. phis. C. ad i^a
d^a r° p oppone ad p^m 9° to
ar^m qz n^t e magnitudo corpora
ex partibz infinitis sz ex ptibz
q nec actu sunt finite ne
infinite nuo i actu qz ullz
nuum dicit i actu vn 9ti^m
e tm una res i actu z n^a
e infinito i actu sz e i^v. infinito
magnitudo ipo tal ac po n
e ad infinite finita nuo sz
z po ad infinite finita i infinit
sic po indiuisionib sz eade
pse no e ad infinita sic ee
dnt adusariy qz sm eos
no st pol^es pou nuo infinite
sz tal po e ad finita infinite
qz ptes no deuant sibi certa plurali^tas
pluralitate indiuisibilis. C. ad sz
r^e 9° male z neg minore
z quod plicit q pluralis 9ti^m
nulla hnt ordinem z qlibet

Ista quarta debet poni post pz i medietate ubi inuenies signum istud
alteris sic corripe ad 9nioz
C. Sz forte dicet q ad hec
remanet dubiu qz
no mensuratio pse tantu m
surabitur p accns ex h
q acqsitio mensurationis pse n
pt ad mutari msi m
sura q mensuratio. C. D°
q flm e qz sm ar
i 6. phisicorum no e dare
q acquirit i motu co
ac no deuiabo ab ar
in fortis impugnatio
C. D° g° q tal destio n
p^e reduci ad mensuram
idiuisiblem mensurantem p
ma acqsitionem idiuisibile.
C. Est g° sciendum q lica mo
uetur pse punctu v° p
accns z io motus pcy
e debito mensurationis p accns
tpz quo mensurationis motus
lice. accipio ac lica
p licato qz p^to q lica
i abstracto no possz
moueri. C. ad z^m p ista
m^ad platoz qn dz q
punctus mo^tus localr
C. D° q bn eet si moue
etur pse puncto a no
mouetur n p accns
ad motu lice q p se
mouetur z io no sequitur q

punctu possit 9ti° mensurare
sz localr moueatur p accns tu
sic dicas q aia mouetur localr
ad motu corporis z tam no
pt 9ti^m mensurare. C. Et si dicat
q no e simile de aia z de pcto
qz punctus pse e i situ idiuisibilis
aia io no. z° q punctus q
dm durat motus no est i
a^o situ i a^o sz i po z ideo
no signat sigualiter i actu q
dm moue lica sz sic lica
no signat i ac^u media p
transit sic punctus no signat
puncta e ac simile de aia et
puncto i h q utrumqz moue
p accns. C. Ex ar q corpus e i ispcto
situ p se g° pse oppone localr
z p 9ns pt 9ti^m mensurare
C. Dico q pucto q sit i situ pse
qz e i situ idiuisibili z qz pucto q
pse mouetur i^n q eet sepatus
ali^a sm aliq no sequitur q p ss
hoc possit punctu 9tium mensurare
C. Non sm a^os angelus e i loco
p se et mo locatur pse n^t
sequitur ex h q angelus mensurat
9tium. C. ad a^o de spa z plato
dnt a^i. q tactus tm fit i
puncto nali no mathematico z io
spa pt moueri sr placita p ta
le pctu nale qz pctus nale
e sit tam h no vz v^m. quia

puncto quod sit spera omnino rotunda
erit plana omnino planum ipsale
est quod una tangat se in indivisibili
et alia oportet quod in una parte tan-
gunt se vel erit planum
eo opposito supponitur. Ad 2m quod
licet spera tangat planum
in puncto quod dum non esset non
tamen motus sit per partes quia in
tempore quo movetur spera super pla-
num non sit tactus in puncto sed
in linea. Ad 3m tactus fiat [illegible]
debet esse. sed hec vera quod sit
motus. Ad 4m quod calor primo
dicitur intensive per gradus quia prius
dividitur in [illegible] et quando dicitur quod
ad [illegible] in descensu reservato quod na-
turam [illegible] est divisibilis in infinitum dico
non est devenire in gradu aliquo
ultimo quia si foret dividitur non posset
moveri [illegible] non ac intelligitur
quando posset dividi ultimum illum gradum
dicitur simul loco. Ad quintum cum dicitur
ultra quod tunc calor esset ac-
tu infinitus non possit dici in ca-
lores infinitos et per consequens re-
sultat infinitis caloribus
quia non sit ista mutata esse
et omnibus mutato contra unde
ac unus gradus est [illegible] ista

quod intelligunt quantum [illegible] non est divisibilis infinitum sed est devenire

gradus in quorum colore [illegible]
quod in medio quo addiretur
calor licet quocumque modo
[illegible] non sit infinita mutatio
esse ipso sed finita infinitum.
Ad 6m cum movetur [illegible] vel mo-
tum modo non significatur actus omnia
per que transit in uno instanti
medium significatur actu sed potentia
et ideo non pertransit infinita
media in actu sed pertransit
unum medium quod est singulare spatium
et de se in medio infinita infinita
[illegible] ac talis [illegible]
ipso ad dividendum infinitum
non est impossibile vero [illegible]
Ad 7m vero quod [illegible] non est
ipso ad dividendum infinitum
quia omnis potentia est reducibilis
ad actum et sic [illegible] possit
esse divisum in infinitas partes
sed est divisibile in partes infinitas
infinitum quod actu sed potentia
in actu vel quod dividitur infinite
actu [illegible] quod non [illegible] dicitur
[illegible] non est actu repugnans
sed bene quod sit divisum in actu
in partes infinitas est repugnans
et ideo ad hoc non est [illegible]
contra. Ad 8m vero quod [illegible]

[illegible] accepto et quando dicitur
quod hic est idem absque toto et [illegible]
dico quod ipsum implicat sunt [illegible]
[illegible] debent [illegible] quia est [illegible]
absque toto tamen [illegible] quia
Ad 3m vero quod ipsum [illegible] in
[illegible] in hiis que sunt ordinata ad
invicem ordine essentiali sic quod res-
piciunt unum per prius et posterius
ut apparet ex dicto [illegible] quod dicitur
quod ubi est primum et medium et ul-
timum [illegible] non [illegible] medium est
dependens a primo [illegible] sic
[illegible] licet [illegible] ordine
ad totum est partes ad invicem
non habeant ordinem [illegible] respi-
ciant totum ordinem prioris
et posterioris una [illegible] non
respiciat prius totum [illegible]
simul omnes partes componunt to-
tum [illegible]
arguebant quod partes in [illegible] non
habent ordinem in resolvendo [illegible]
in componendo et sic [illegible]
[illegible] Ad [illegible] dico
negando maiorem [illegible]
[illegible] accepta [illegible] et tamen
[illegible] non dividitur in actu sic
in partes suas. Consimili in proposito
licet puncto possit accipi [illegible]
a forte solum [illegible]
sit [illegible] dubium non tamen ex hoc

non habent ordinem [illegible]

sequitur quod linea dividatur in puncta sic
[illegible] in partem suam quia accepto
puncto a linea non est sic accipere
pars a toto sed sic [illegible]
unde implicat se [illegible] aliquo
ab aliquo quod partes a toto et ideo
in actu [illegible]. Ad [illegible]
[illegible] dico quod linea est [illegible]
linea non dividit realiter lineam
[illegible] ab ea accipere ad realiter
[illegible] in actu [illegible]
magis [illegible] non realiter. dico autem
realiter [illegible] sit per duo puncta in actu
si [illegible] sit per unum punctum
per [illegible] puncta puncta
ut isti [illegible] puncto tamen quod
[illegible] vel [illegible] quod [illegible]
[illegible] puncta in actu non
sequitur ex hoc quod partes [illegible]
[illegible] distarent ad invicem esto quod
esset puncto [illegible]
[illegible] quod [illegible] distarent quod [illegible]
[illegible] contigue [illegible]
[illegible] contigue [illegible] quia puncto
[illegible] non impedit tactum esto quod
non sit in medio sicut [illegible]
impediret puncto in medio duorum
se tangentium unde sic possibile
vel impossibile [illegible] puncta distare
[illegible] duo [illegible] se tangentium non
impediret tactum in actu [illegible]
[illegible] distantia [illegible]

ac si poneret .c. anguli licet
no sit ex toto ple de anglo
z puncto Et qn dr q cet ta
puncta eiusdem linee cent i
eod situ d° q gdr quo°do
n. puncta sec° eius licet e diuq
tal dico sit i d. distinctus licet qp
quelz trat i puncto ad pre
mem no e eius aliq Et si forte
dicet q tm dico reali p duo
puncta q n recipia° me
it° ipa erat imeta ille an
q cent dista Dico q ptm
e puncta et cetra p dicem
an dicez no erat nc qta
nc qtia ilia nc dista qz no
erat q licet licet s3 nunc
cant p dicem zsequm
ptm camq neca leg mo
te. z si dicat ultra q ia
puncta erat pg illa ipo
z sic poterunt signa duo
puncta imeta i eade licet
d° q no erat .v. sic ipo
q posset signa i eade li
neate qtia z dista s3 p q
to erat ipo q licet erat
ipo ad dicez i d. l. ad q
dicez sec° necco acuatio
duorum punctorum Ad co
sirtoz no unorum qn de
q puncta licet extenso

deset punctu licet erit i
d. p acq° aliquem idesit z
sic idale accip alica
Dico q destio puncti no
sit i tpe nc i lo nc conp°
sit i te nc i lo. imitato
nes et pnade no hnt
mensura p se ut appet i
x° phis al sec° q sil cet
z no cet sic ait ar. eti
e et q p. desit ce ut g°
vs. i quo e ut i a° ut
me° ut imeto si meto
sec° q s. duret plq p°to
instās q e hdo si ime
sec° q s. e ime° instās
et q qx p qns opatur
ex idibilib3 cuio d°.d
arz si desit q i quo e
sec° q sil hz ce z ng ce
q e contradcto Ad g° q p
desit ce qz nc e z postea
no erit z qn qrit i q°
quo° i tpe ut i d. Dico q
maleq qr no hz i quo
qz ut dixi imutatoes puna
tie no mesuratur ~~pnade~~ pse
Ad aliud dico q punctu desinit
punctu z qn qr i quo male
qr qz no hz i quo e sit
imutato puatia vn desto
vinq et se hz p acessitatem

q ētium possit dici i ilt
no sec° q oia sit equali
z qn plat° q° conpon
en° ex ptib3 oportet e
qlib3 uno q ilt z mg
tudie ut declatu e su
q no conponit ex ilt
s3 n exil uno i ad
qz ptes i qtio nulla
nus3 faciunt i ad q q
faciunt nu3 ac oz q
sit dista Ad opoit
igt° cora ex ptib3
disfictū q possunt facere unum sic
poit at duab3 mag
tudib3 iequalib3 si ac
cipiant ptes equales nu
ex equali magne ma
z minori pt ma mg
erit maios ptib3 uno
ut si at ptes accepit
a maiori ut equate ut
magdne ptib3 accep
te m u optebit di
das eas .s. ma dom
equit ad i eqn Ad a
necco et iequal uno
quorum cent equali et ne
sit dise pt ma ing

tudis et a nō p qns at uita°2
ud° nūq illarum aliarum at
no appet maite q no se
uno equal z sic appz q
ma mag dd e desit in
ptes maies q minores s°
dida° i ptes uno equales
magdne z sic no opponit
ex ptib3 equalib3 Ad x.
r° q p°. qta no e ad ce
disu s3 ad dici i ... itum
arta sta i ppōnendo se so
luta i corpe cois deo
gras A......m....e. a.

Queritur vtrum actio z passio
sint distincta realiter
vel q no qr illa no sunt dis
tincta ad inuicem q se eadem
uni z eade rei p3 p pricipium
quecumque uni z eade se eade int se
se eadem s3 actio z passio se hnt
q vnus motus 3° phis. q re.
Et sic visio z coloratio se id
auditio z sonatio se ide p3 2°
de aia s3 ita sehnt sic actio
z passio g° re. Contrarium q de
ibidem qz eade e actio actiui
z passiue g° actio z passio se ide
Nota primo i q se realiter dist

q̄ ad dīuicē s̄t opp̄oīta. actō ⁊
pa° s̄t huiꝰ g°ēi ¶ Ist̄e est
distīcta q̄ s̄t in diu̇ssis s̄bu̇s
pz de se actō ⁊ pa° s̄t hoīg°
ꝯ° unioē p̄l̄uriū qz ac
ē i agente cum tendiet
ipm̄ ⁊ ē in passo ē tendiet
ipm̄ ¶ In īstā gōe declādi
sunt tī. ꝯ° dm̄ ē ad rem
qitam uix id q in ¶ Ca
pmū ē sād q sunt oppōa ꝯ°
q actō ⁊ pa° s̄t h̄itudies
agentis ad pa^m dn̄e ei
istī q il̄ agens ⁊ patiēs
s̄t z. h̄itudies p^a quidez
agent ad tm̄ forle. s. qd
tīz p̄ducat ut calefat
ad caloēz ⁊ i^te r̄ōs ē de gn̄e
r̄ōis n̄ actōis. 3° vō r̄ōs
agent ad s̄m passū ut
calet ad lignū q calefa
at ⁊ i^te solus ē de gn̄e
actōis ¶ Ist̄e q̄ⁿ declatur
p° sic actō ē q° id q s̄bicit
age dicit ꝰ i vi. p̄h̄iᶜˢ s̄t
ista diffitōe nō expm̄ᵃ
aliꝰ r̄ōs n̄ ie q̄m ē agn̄
tis ad passū ut appz ex
tis g° solus i^e r̄ōs ē de gn̄e
actōis. ꝯ° sic id nō ē de gn̄e
actōis s̄n q° nō p^t actō re

pūi pz de se qz s̄n tīo act
fīco pz i vi. p̄h̄icis sic
actō nō exigit q agat
s̄z i q° agat g° actō nō
ē r̄ōs agentis ad p̄ducē
tum ut appz cū s̄n tīo
p̄ducto posset actō repiri
¶ 3° calefactō ⁊ h̄itō q̄ ē
q̄dā actō d^r h̄itudies
ad id q calefac^e ⁊ illu
minat ad id q illumīa^e
pz i p̄h̄ico s̄z tīo p̄ducto
p calefacē nō calefac^e
s̄z s̄m calefit nō cū ca
loz q̄ p̄ducit calefit
s̄z lignū f aq̄ nō q̄l̄ilī^m
illuminat s̄z aer q̄ ē s̄bz
luīs p̄ducti g° dicit ac
h̄itudiez agent ad s̄bz
passū ⁊ nō ad tm̄ p̄duc
tū ¶ Ie° actō ⁊ pa° dn̄t
r̄ōs oppoītos s̄z pa° d^r r^m
s̄n passi ad agentis n̄
tī p̄ducti ad agens n̄
ā d^r q for p̄ducta ul
oppōm ex forma p̄ducta
⁊ ex s̄lo pacia^e nō ē ca
lor p̄ductꝰ ul oppoz ex
for p̄ducta ⁊ ex s̄lo pacia^e
nō ē calor p̄ductꝰ pūq̄
a calefa^te s̄z lignū q cale

fit patit^a g° ex opp̄ō^{to} r̄ōs actōis
ē ul^a agens ⁊ passū nō ita a
gens ⁊ compositū ul' tm̄
forlez ¶ Ist̄e i^e r̄ōs nō ē de
gn̄e actōis qui necō poī
poītis eximis. s̄z r̄ōs agentis
ad tm̄ forlem p̄ducatīnē
poī^{to} ⁊ poīto agente ⁊ tīo
p̄ducto ¶ Vn̄ impo^{le} ē q
sit agens ⁊ tīo p̄ductis
q̄n sit il̄ ipa r̄ōs p̄dūtis
ad p̄ducē. ig° tal r̄ōs nō
ē de gn̄e actōis s̄z i q° ē q̄
agens ⁊ passū. ma^{or} pz q
ul° r^m itho adueniēz ⁊
ul° r^m extrīe adueniēz
ē dīa qz r̄ōs ithoꝰ adue
niens qm̄o ē ⁊ s̄lo poī
necō poīto eximis sic poī
tis duobz alb̄ poī^{to} necō
s̄it^{eo} s̄z r̄ōs extrī^{ca} adueni
eus angᵉ s̄t sex p̄ta a^a v^a
nō ponit^{ur} necō poīto ex
imis nō ē poīto locato ⁊
loco poī r̄ōs de p̄to ū n̄
locatū sit i loco poītā
neste ⁊ poīto ho^e nō poī
necō r̄ōs h̄itꝰ ut s̄i uest
sit i archa qz ex h q cō
singat h̄itꝰ ex ho^e ⁊ uiste

orq ho s̄it ueste ad orīto
sic g° ē de r̄ōs extrīcō adue^{te}
q possit poī eximia sua es
to q r̄ōs nō ponā^r cū g°
actō ⁊ pa° sic r̄ōs extrī^{ca}
aduenientes nō ponit^{ur}
de necē poīto eximis y°
eximia possit poī poīto q
ipa nō ponatur ⁊ sic pz
minoz ¶ Ista op° nō m̄ plac
⁊ io pono opposita oppiaz
Ad cuiꝰ euiden^{tia} s̄ad q d
p̄ducēs ⁊ tm̄ p̄ductū s̄t de
r̄ōs altiꝰ ⁊ altiꝰ r̄ōis unꝰ
q ē origo ul° q ōnīꝰ ue or^{to}
ab agente ut forles a gn̄ato
⁊ i^{ta} r̄ōs s̄adit tm̄ p̄ductū
ma origis ē a p̄ducēs r̄ōs
⁊ p̄ductiuz qui nō ē origo
s̄z eam q̄s ut filia° nō ā fili
atō ē origo forles s̄z s̄e ca
s̄il ex pte p̄du^e ē unꝰ r̄ōs
q̄no origia^{ta} tīz ipa q ē ca
giate uecō^m ⁊ i^{te} ūd ē ⁊
p̄ce^t tm̄ vīa origis ē ex
pte p̄du^t a^a r̄ōs q nō ē con
giate ac^m s̄z s̄e ipm̄ ut
pritas ¶ Ie° i^{ta} affiōe p̄
missa d° h° d°. p^m ē q i^e r̄ōs
q g° origiōe acē ⁊ assūpo^r

ipm cum vnioi ē pritas ⁊
ie r͂ls quo se origiant
pat͛s cuiꝰ ē filiatō ita ut
duo r͂ls sit de gnē r͂lois
quis sit m͂e p̱duces ⁊ pro
ductu ⁊ h͛ plures no͂ in
diget licet possit plan
illi cu͂ r͂ls sit de gnē r͂lo
nis quibꝫ ope͂ r͂ affico r͂lois
in ei sit huiꝰ g͂ r͂ol. Est
a͂ r͂lo cuiꝰ ēē ē ad ad g͂
d͂am͂ se h͂re puit at d͂r
ad fr͂m et filiꝰ ad p͂rē
g͂ ista r͂ls ⁊ silēs sit de
p͂to r͂lois. Hec d͂o q̃ illi r͂ls
q̄ sit origo ū p̱ducc͂ .s.
ipm origiarī actiue ⁊
ipz p͂m q̄ sequit͂ ipz
tum p̱ductu͂ no͂ ponit
p͂ito p̱du͂ ⁊ p̱ducto sꝫ
sit posses ipm ū p̱ducc͂
tales iste r͂ls no͂ sit de
p͂to r͂lois sꝫ de p͂to actōis
⁊ pass͂. Istud at p̱. in
p͂o sic nulla r͂lo cat tꝫ
sunt sꝫ ipꝫ se͂ pꝫ ī oīb͂
r͂loib͂ discurrendo sꝫ origo
cat origiatū g͂ origo ū
ē r͂lo ⁊ si dicat͂ q͂. m͂ore
q̄ s͂ale cat s͂cidꝫ ⁊ tn͂ s͂ale
refferimr ad s͂cidꝫ sicut

nisi ad insatū ⁊ de͂ cat
c̄ab͂cꝫ ad q̄ refferē. sic in
sinu ad insatū. Hec q̄ n̄
ponit n͂ cant p̱ r͂lm insatu͂
sꝫ p̱ r͂m origis q̄ no͂ vꝫ.
Item simplas i p̱mis d͂
q̄ ēē actōis no͂ ꝯsistit ī
h͛itune adūmbrē sic dem
ad ꝯstruū ipsa h͂ne ꝯsis
tut sꝫ ī ēē sc͂m ad ab ipis
g͂ actō no͂ ē h͂ido ꝑ r͂la
sꝫ ē id quo ad d͂r ēē sc͂m
sꝫ p̱ origiem ū formal͂
sꝫ tom͂ ꝯp̱titū q̄ sit ori
giatū ⁊ sc͂m g͂ origo ū
no͂ ē r͂lo y͂o ē actō n̄ p͂c
Hec r͂lo no͂ est in a ī tn͂ sꝫ
origo ē in a ⁊ p̱cess͂ ad
ēē ū origiaq g͂ origo ū
no͂ ē r͂lo in a pꝫ p̱ ph͂m
g͂ m͂e͂ ⁊ q̄ gnē ibide͂ ꝯ͂.
quī d͂r q̄ q̄ār ē ens p̱ se
exn͂s ut sba ⁊ q̄ q̄d ē ens
q̄ ē in a ī ens ⁊ q̄ ād ē ens
q̄ ē r͂lo ⁊ h͂ido ens g͂ r͂lo
no͂ ē in a ī ens g͂ r͂lo no͂
ē in a ī ens ē ꝯ n͂ote ad
inuē. Hec r͂ls agentis ad
passiū ē de gnē actōis sꝫ
passiōs p̱ ꝯ͂ oppiōis ⁊ sm vite
sꝫ n͂c r͂ls ē ageñ ⁊ passiū

n͂ agēs v͂ q̄o tum attigit
q̄ quid ē origo q̄ pꝫ q͂
q͂o d͂r .i. m͂e ꝯ p̱to q̄
actō agentis no͂ depēd͂
a s͂to n͂ exigit ipm n͂
q̄ dependꝫ a for͂ tn͂ ⁊
q̄ r͂ls agentis ī passiū f
ite͂ ut q̄d vino ac͂ al
ab͂ios q̄ ē ꝯ p̱tātū h͂ ut q̄d
imxꝰ n͂ ut vino v͂ual
n͂ ut in passio ū formal͂ ipꝫ
p̱um no͂ p͂ d͂m q̄ loc͂
actō no͂ ē vino n͂ ⁊ m͂
q̄ tal imxꝰ n͂ ē n͂ ꝫ m͂
q̄ d͂ro v͂tualis no͂ ē actō
sꝫ v͂sit v͂ro actual͂ oꝫ q̄
aliquis actꝰ ꝑfluat ab a
gente ī passū g͂ r͂eliq͂
q̄ d͂e͂ .ꝫ. .s. q̄ attigen͂ q̄ a
gens attigit tum p̱ductū
⁊ ipm cat ē ei v͂ p͂s q̄ ē
il͂ agens ⁊ passiū ut p͂ ag
r͂ h͂ūi n͂ ille forte q̄ se͂
tum p̱ductū q̄ ē de gnē
r͂lois sic declaratū ē sup͂
Item sic orō r͂lo ord͂ ponit
tis loc͂ salte͂ de r͂loe real͂
sꝫ origo qua agēs oritū
p̱ductū ⁊ origo qua p̱ductū
tū origiat͂ ab agente no͂

ponit͂ exn͂s p̱ut͂ y͂o trāp͂ in a
p̱cedunt alc͂o exmor͂ g͂
h͂ origies no͂ sit de p͂to r͂lois
Item G. oīs r͂lo n͂co manet
in a͂ b͂ꝫ exn͂s ⁊ h͂ loc͂ de r͂loe
reali sꝫ iste origiatoēs no͂ vꝫ
manet p̱ducto ⁊ p̱ducte m͂a
y͂o post͂ q̄a exn͂a maneē eto
q̄ no͂ manent tales origi͂ oēs
g͂ no͂ sit origiatoēs reales
g͂ no͂ sit reales si cent de p͂to
r͂lois. Item A. n͂ fundat sir
ipꝫ sꝫ r͂loes p̱ducti ⁊ p̱ducq
fundam͂ sit agē ⁊ egisse g͂
agē no͂ ē r͂lo ⁊ id͂ ē de ag
sit g͂. i͂ h͂ꝫ r͂ls actōis p̱uo
q̄ agens p̱ actōēꝫ attig͂
sꝫ agens p̱ actōēꝫ attig͂
ꝯpoīm attigit ⁊ passiū ⁊
formale dicaq tum dicaq
eī q̄ agens attig͂ ꝯpoīm
diu͂te ⁊ attigit formā ex
p̱sse sū exn͂a idn͂cte g͂
actō hꝫ p̱ p͂to tom͂ ꝯpoitū
⁊ formā ⁊ sc͂m ita q̄ no͂
ē r͂ls ag quo agens attigit
passiū ⁊ ag q̄o attig͂ ꝯfor͂
⁊ forim sic an͂ fingit y͂o
agens unico p̱ simpli at
tigit ꝯpoitū diu͂te ⁊ si dicat

q agens nõ attigit passũ
nec directe nec indirecte
sz agit i ipo compositũ m[a]
z forma. Ad 2m q ptm e q agēs
grtur s. m[et]e. g[o] z q dic
q agens nõ agit forma
i m[a] velut receptiũ i rea-
sz facit for[m] i m agit circ[a]
to[m] cõpositũ directe z agit
formã z m[a] h nõ est pcedēs
nõ et agens agit i m[a]
ipz formis sz ex m[a] trahit
ipz z sic apparet falsitas i op[i]-
niõe dicētis q pa[o] n[l] adē
q recep[o] for[e] i m[a] z sz pt
for[e] i m[a] nõ recipit eodē
pt mod ipsi sz ex m[a]
extrahit sic dixi. Ad 3m dc
z pa[o] sunt r[e]l[ati]e opposita g[o]
vl hz acco p ea q hz pa[o]
p se. sz pa[o] accipit forᵉ
tum cõpositũ z sic q pati
p uno sõ totali q z q sz eo
in agēs g[o] acco e r[e]l[ati]e
ad totũ cõpositũ z forᵉ
tum ad fm alr z alr
appet g[o] ex his q acto
z pa[o] dut r[e]l[ati]e ad forᵉ
tum pductũ. n[ec] valet
motiva alteris opiniõis op-
posite. Ad 2m ad raões oppi[m].

oppo[te] p[a] duo nõ valet ut
actõr s. ph[or] p[te] et distit
accões vulgare z ipse.
Ad mehia d[r] acto e sz q
id q sbicit[ur] agē dcim q
dicat[ur] i id q sbicitur q[z] sz
vire sola pt[e] agens nõ
agit i fm sz agit ex sõ
z sic exponit[ur] distio dicēdo
q id q sbicit[ur] sz e ex id
q sbicit[ur] tc e vra z solo
de accõe cauls dare z q
dr q acto nõ requirit
q agat sz i q agat. do
e q sõ vulgat. Ad 2m e
q[z] i accoibz corporis sicut
cõbustioe domus sz apparz p-
ducit sz corpti sz fm ite
ad pducendo q[z] agens
nõ e pncipiũ p se sic d[r]
q[o] r[z]. me[te] q[a] ie. g[o]
i cõbustioe g[o] i cõbustioe
domus ubi calor pducit[ur]
z h iste vulgat[ur] dcim e
q[z] agēs nõ requirit q a-
gat z i q[o] agat. sz h ag
rõnem nõ sit vim nec ē
magnũ icõveniens negare
actõres s. phõr sz posit
aliqualiter excusari dcõ q sõ
ex itento sz vulgat[ur].

Ad 10m vz 1m dubiũ qñ d[r] q lu-
nõ accendit[ur] sz candela ac-
cendit n[ec] lu[n] illũiat[ur] sz acc-
dit q ptm e vñ calor z lu-
ia accendit q[z] accendi de
e q calore pdũq lu[n] nõ
illũiat[ur] q[z] illũia[r] ide est
actibuat[ur] i[ta] max[e] sed z
nõ for[e] ex[m] z nõvz q[z] nõ
solũ in d[r] pati acto y[o]
z for extũ cõpõn[e] ve p[ra]
un[ca] capit[ur] pt[e]. Ad 2m
sed q aliũ capit capitz p a-
gi u[l] sz z vo nõ oppo[te]
accõi directe z cõstituit
pmum distictũ. z istõm
sic dixi operantur cõposito
z for[e] pducte z nõ solum
me aiũ nõ accipit[ur] p aplic[ne]
illius a quo abiciat ad n[a]
le sic aliq pson[a] vlis ut
ego dr pati z fm de q[o] a
biciat[ur] a[c] for[e] sz tñ nõ
nõ e pncipiũ vñ q[o] d[r] z[o]
d[r] aia q nõ e ca patõis
sunt sz tm[en]. s. recepit
Ad 4m e nõ p[ote]t q[z] tales
vg rõnes nõ ponũt
patris tis y[o] precedunt
tum pductũ. sic dcõ
tũ e sũ. Ad 5m a[a] q i[a]

cõclem duoa[a] z ps q v[a] q actor
pa[o] nõ s[t] r[e]l[ati]e q[z] r[e]l[ati]e e rõ acco e
pa[o] dicunt[ur] cõtra r[a]cõem g[o] nõ s[t]
r[e]l[ati]e. Ad 2m legē e vñ acto e rē e
vñ acto ista at nõ s[t] r[e]l[ati]e ut
vz i[t] duo g[o] acto nõ e r[e]l[ati]e
Ad 2m floze albe s[t] quedã accões
ut d[r] doctores sz ista nõ dicũt
r[e]l[ati]e ad aliq tim ut apparz de se
g[o] acto z pa[o] nõ s[t] r[e]l[ati]e. Ad 3m vz
q nõ s[t] r[e]l[ati]e r[e]l[ati]e ad tm pducũ
n[ec] sit origo ipius et pducq sic
movere et locare e q[d]dam acto
movio q[d]dam pa[o] sz p i[ta] nullius
tis originat[ur] q[z] ut tal tñ ee
mo[le] localis z h nõ q[z] pexistat
loca et e sificies corp[or]is cõti[nu]s tal
at sificies p motũ nõ acq[r]
alt[e] ut tal tñ ee r[e]l[ati]e loci ad lo-
catq. s. ipm n z h nõ q[z] tanq
nõ e r[e]l[ati]e accõis z pa[o]is dire-
te ip[o] fm doctore ipm g[o] ac[co]
z pa[o] nõ s[t] originatões. Ad 4m
captũ pduc[te] motq e q[d]dã ac[co]
sz p dic n[a] for[e] capit ee u[l] ori-
gia[o] ut plibus g[o] tal acco
nõ e origo p[ro]p[ter] motq q[z] sup
dicē mtus ad capet ee ut h
ee p[er] se mte z h nõ q[z] p[ro] ite
e i forma p[ote]st q dicat obm [illegible]
h ee obm itel[le] z h nõ. q[z] sz

ꝰ sit eam spec impsse inte^m q pte
ipm dre sic dixi g^o re [G]o q
seruare q^o deus ↄseruat eãtam
ↄseruant quo eãta p^te ↄserua^d
se de p^to actois ꝛ passiois sim q
alias declarã ʒ ista nõ se origi
natores eãtura ei nõ origiatur
n^c capit eẽ p ↄseruatoꝛ ʒ p eã^o
g^o actõ ꝛ pa^o nõ se origiatores
[H]o i diuis grãm est quedã pa^o
et grãre est q actõ licet nõ
sint i p^to actois ꝛ passiois ʒ p
ista nullus a^9 tiq origiãs grã
re eã i diuis h3 p aio ipm grãm
dat nõ h3 tñm ꝓductũ sic ori
giatũ ʒ tantũ ↄstitutũ s. ipm fi^t
qui p grãm formr ↄstituit ꝛ
nõ ꝓducit^o ut d^r ite doctor lic3
ꝓducat^o p grare actiuũ g^o actõ
ꝛ pa^o nõ se origiatores [A]d ta
dua^a vii^o p ordiem ad p^m q^r v^s
put capitur pp^e sim ↄnexioꝛ
tioꝝ ꝛ sic tñ vio e r^o^s ul p^t
capi large p oĩm eo q nõ e ab^e
ꝛ sic actio ꝛ pa^o possut d^i r^9 q2
e vuallũ d^o [A]d ꝛ^m d^o q
lege e hi^do legent ad obm q
le^o vn p^t capi lege p inte^le
ũum p^a^d ite^x eã ide q ite^m lege
ꝛ te lege mag e pa^o q actio

p^o ꝛ accipi large p ac^o pfect
ꝛ te e bido i^e me psente ꝛ q
satu de eĩ^d at dico q idut
duo s. mouẽ ꝛ moui [S]ecunde
curre ide e q uelocit^e mou
i mo^v pgssio ꝛ sic p3 q e i^a
b^do mo^tis p^o ꝛ moti q oẽ
q mouẽ se dicit^r i mouei et
motũ 8. phi^s [A]d 3^m q
flore ꝛ albure ꝛ siha nõ se
actões reales ʒ quidã effec
formles licet accipiãt p mo^m
eẽssio [N]õ flore ide e q flos
o^tq p mod' fic ꝛ albure ide
e q albedo o^ta p mod' flux^9
ꝛ fi^o ꝛ q^m ad h q hnt motũ
actois ꝛ pa^ois h3 nõ sit ra^t
actões si dicat^o q ita se re
aht i p^to actois ꝛ p o^9us hnt
for se reem actois tñ q2 se
ab aĩa [E]xũ q se i p^to actõ
nis ↄcep i nõ realr [U]bi sa^d
q de ree actois eẽt h^o se do
uuit e q cedit ab a^co p
mo^m fi actõ [I]llud q p pas
actoꝝ dd agit^e s. ipa pe^o
e for aĩa ab^ta pcede g actões
s. flore albure ꝛ siha hnt
tñ motũ actois ex h q p
ipm ad exth^cu reali ꝓducat

sic i^a distiguitur quoꝝ q^o
unũ trãsit reliq^o nõ trã
seuntẽ g^o actõ ꝛ pa^o dis
ꝓ^re^e [H]o n^t e eã sim ips
i gñe cãe efficientis p^o
de tm. c^o p^o q n^t ʒ g^o
s^m eũ e eã sm ips^9 ut
sit ʒ actõ ꝛ pa^o se eã
for^e ꝓducte i gñe cãe
effitis g^o distiguiñ a for
ꝓducta [E]t si dicat^o ad
istas d. rões q for ꝓducta
p^r denoiat efficiens d^r
actõ ꝛ put denoiat pas
su e pa^o h n^t e dñ q
p ista denoiã^o ite r^o^s
ul itelligit^o qda no^la g
malia ut inte^o ad altũ
[A]d p^m mo hr ꝓpm q2 te
actõ ꝛ pa^o eent q dã r^s
additu ista for^e [A]d 2° mo
te ac^o ꝛ pa^o erũt g^ma^lia
tñ q fm e [A]d 3° modo
te ac^o ꝛ pa^o eent ens p
actius ꝛ sic nõ eent p^a^ta
p se q e fm. ꝛ si dicat^o
alr q pa^o e receptio for
put ↄnotat p^m o h yo
ig tñ q2 fm e q pa e
receptio actõ uo nõ e ad
q for ut e i m ab age
te recepta ꝛ i c^m ↄnõt
recep^o for^e e de g^e actois

[U]o^9 vz q ↄnt i^a^g i^o o. nõtu
e de gene actois ꝛ passiois
ꝛ h nõ q2 te actõ ꝛ pa^o eent
ens p actius f tale nõ e de
re^e actois ꝛ passiois ꝛ te for
ꝓducta eẽt actõ ꝛ pa^o q e
fm eũ oio sit res abta nõ
itelliga^o at r^t ise [M]agis
i tñm ꝓductũ q^o ↄstat fm
actois ꝛ a^cõs r^as q2 ↄstitu
fm actois pa^ois [A]d ᷓpn^te
ar^o si actio ꝛ pa^o nõ essent
reali^ter distĩcte ite agens
ꝛ tñm ꝓductũ ↄnecteñ tñm
ꝓductũ eũ ipo agente n
poss^t rõ assigñri de duob3 a
gentib3 eq at passo appriati
q q^re q for ꝓducta mag
eet ab uno q ab a^o h3 e i
ↄuenienas g^o et i^o [D]ico q
mãs pono duos ignes eq
appriatos alic^e stupe pono
ꝛ e h q uno ignis agat tñ
i stupa ꝛ q dõs suspendat
actiuz alio^9 ignis te sic ac^o
nõ e ad q for ꝓducta q2
q^re iste index ignis ꝓdu
tm i stupa ysta e ab uno
agente cui^9 actõ nõ e sus
pensa q ab a^co agente cu^9
actõ e suspensa [C]erta e eaq
i quob3 igne reãnz for acti
reamet equal ↄnexio sicut

mt stupam utriusque igne oz
g° ad dicendum quod est ad mt formam
productam et ipsum agens quie
uens spiritualiter formam est ipso agen
te quia omnia a(li)a se(cundu)m equa ¶ Ho(c) contra
quia tunc non a(cti)o differt ab agente
et termino producto aut non deus sus
pendet suspendendo actionem agentis
quod est (inconveniens) ¶ Ex quo etiam ipso quod
non possit tunc assignari quare mag(is)
creatura est a deo quam ab alio agente
ex quo non debet et creatum non est
ad quietes creatam est deo et
si debet ad tale quietes habet
proprium scilicet quod creatore non est deus
vel est ad modum et ipsa ¶ Hic se
a(cti)o dua p(ost) quia si actio diceret ab
agente et producto essent iste
realiter et actio hic est (et) (in)fini(t)um gene
prolo(n)gatum quia contra per quid
actio capit esse mediante per se
per aliam actionem si per se eadem
ratione et forma producta si per aliam ac
tionem de illa et sic in infinitum
¶ Dicendo sic idem est forma producta quam
prius producitur ab agente vel per
agens scilicet actio prius producta per agens
g° actio est idem quod forma
producta. maior patet de se minor
probatur quia si actio non est idem quod prius
producitur per agens sequitur quod ad
producitur ante actionem et per consequens

actio precedet actionem ut
que de prima actione et sic in infinitum
¶ Tertio sequeretur quod actio
esset producta et non esset
prius producta quod est contradictio ex hoc
enim quod actio est prima res producta
ex hoc autem quod est omnis res per
aliam producit productionem se
quitur quod ipsa actio non sit res
prius producta quod est contradictio ¶ Secundo
sic dicatur quod actio est idem tamen
aliquo modo producitur idem quod productio
alio quam hoc idem quod est deductum
de non esse ad esse tamquam quo
non tamquam quod tamen est productum
tamquam quod sed actio est deducta
de non esse ad esse tamquam quo non
tamquam quod tamen probo quia idem quod habet
esse per non esse tamquam quod vel
non est negando quin sit vissie
res huius esse per non esse tamquam
quod ¶ Ad ista dicendum ad primum dicendo ad
primum quod actio est tamen idem productum
licet non sit idem quod productio
et idem vel est status ¶ Ad secundum quod
actio non est idem quod producitur
sed idem quo ad productionem prius
sed non sequitur prima contradictio quod non
sit prius producta et non per pro
ducta quia non est producta
nisi quod est idem productum formaliter et cetera non
sequitur quod alia actio precedat ipsam

¶ Ad 8(um) quod non est de mente doctoris
ris quod simpliciter actio et passio habeant
tantum extrinsecum productum unde ipsam
originare. licet per formam terminante
productum et ipsum originem primum
non habet tamen extrinsecum capientem
esse simpliciter per ipsam actionem vel passione
motione g(ratia) localiter est origo
pro tanto quia per ipsum originatum
ipsum mouens passiuum et ipsum mo
uens passiuum est originare passiue
quia originatum a motore actionem
¶ Actio g(ratia) et passio se originantes et
terminantes ipsius producunt ad terminum
productum ¶ Hic intelligendum vel aliquid
forma per actionem et passionem capit
esse ita quod non dicunt habitudines
ad passum ut dicebat a(lio)q(uin)
proprio quidam doctor intendit im
pugnare ¶ Vel tantum per actionem et
passionem formam aliquam capit esse
ita quod non dicunt habitudines ad
passum non est intelligendum quod dicat
habitudinem ad aliud tale ex
trinsecum productum cum in non sit
tale et si tunc actio dicit respectum ad
ipsam passionem et passio ad ipsam
actionem cum non sit idem et (con)sig
nare actionem et (con)signari passio
¶ Ex istis et actionibus et passionibus

nulla capit esse tamquam ab actione ¶ Ista
hic intelligendum quia secundum istum
doctorem realiter non potest esse uno
termino per actionem et per consequens mo
tum passiuum potius intrinsece et pro
ductum per ipsum consignare actionem
ut mente actionem ab(solu)to ¶ Hoc ad
hoc quod ipse non intellexit hic ulterius
cum in dictis de plano dicat
oppositum licet quod ipsum generare
actiuum habet per formam terminando passiuo
ipsum generari passiuum et non
ad aliud ipse enim dicit quod consimile
est de actione et consignari vel passio
et tamen secundum eum ipsa creatura non
capit esse per consignationem sed per crea
tionem intellectum igitur quod vel actio
et passio sunt tamen quo forma producitur
sic talitatem et istis actionibus
philosophus tunc non producitur realiter de
generatione passionis nisi mediante actione
forma absoluta sed vel actio passio non
est quo ad capit esse ab agente
mediante agente actiuum esse ipsa passio
est termino producto per actionem et ideo
motio est in motione localiter actiuum
et in motum passiuum et ideo actio
et dicitur passio ipsius itemque et consigna
re actionem et consignari passio in idem
¶ In omnibus enim istis idem quod prius productio

per ipsam actionem est rationis de genere passionis non nego tamen quin per actionem ipsius iterum obiectum possit poni in esse intellecto sed quando iterum dicat se ipsum esse est quia non est ens absolutum quod capiat esse absolute sed tamen ipsius actum est ipsum dici passivum

Et si dicatur quod motum localem esse ipsum motum passivum habet tum extrinsecum scilicet locatum ut ipsum vel dicitur quod locus non ponatur absolute per modum localem licet bene acquiratur locatum per ipsum motum et ideo locus non est tamquam quod simpliciter producatur et ita intelligo sed prius sibi possit locus quia ipso locato habito cessat motus et ultimo modo intelligo quod locus est terminus motus localis

Et si dicatur quod philosophus dicit quod motus ad tria praedicamenta scilicet ad ubi ad quantitatem ad qualitatem et per consequens ubi est terminus motus dico quod motus non tendit ad ubi formaliter primo et per se sed ex consequenti et secundario unde per se motus localis tendit ad locatum sicut dicit philosophus 6 physicorum secundario et ex consequenti tendit ad esse ubi quia habito loco statim per actionem consequitur locatum

Et si dicatur quod hoc ut esse abusio quod per accidens facit vel cum res sit in loco sicut manere esse actu in loco id est quod ipsum ubi. ergo ipsum non erit realiter extra animam

Respondeo adhuc quod esse in loco hoc est esse indistinctum a loco et re extra animam id est non addit super locum et locatum nisi unam negationem scilicet ipsarum identitatem locati a loco quia tunc res dicitur esse in loco quando situatur sed identice a loco esse ponitur et ideo ubi est in re non nihil sed non formaliter et licet sequatur formaliter quod est positum nihil non posse hoc unde sequitur tamen terminus et intentionem quia dicitur ratio quod positio necessaria sit plurium aliquis posset de facili hoc videre et sic solutum est dubium et quaestio 6 et primus articulus

Pro secundo articulo pono 6 conclusiones prima est quod actio et passio distinguuntur realiter actio productio ... et productio tunc est quod distinguuntur realiter sunt accidentia inter se

Secunda est quod distinguuntur realiter a motu capiendo motum pro partibus fluentibus formae quae producitur

Tertia est quod actio et passio non sunt agente sive forme sed sunt in passo sicut in eo productio

Quarta conclusio probo tribus rationibus primo quia ipsa actio est prima ratio producendi

Hoc valet consideratio similiter cum est quod actio deducitur de non esse ad esse tamquam quod ut est id quod et ad est deductum de non esse ad esse tamquam quo et quando dicitur quod necessario habet esse post non esse tamquam quod consequenter quia ad est licet esse post non esse tamquam quo et ad est diverse de non esse ad esse tamquam quod et per omnis ratio non consequitur hoc de primo et secundo quare

Hec probo tertio consequentia quod est quod actio et passio inter se realiter distinguuntur

probo causalitate quaecumque sunt termines sunt oppositi et reales relative distinguuntur sed actio et passio sunt oppositae et reales ergo etc. maior est nota in omni genere oppositionis scilicet quod unum oppositorum non est alterum minor est nota quantum ad duas partes quas includit primo quia sunt termines oppositae patet per philosophum consequenter 3 physicorum qui dicit quod actio et passio sunt opposita sicut descensus et ascensus habent esse termines extra animam existentes quia sunt ent realiter

Secundo illa quae sunt unum secundum et diversa secundum quantitates extra animam existentes distinguuntur realiter patet de se sed actio et passio sunt unum secundum et diversa secundum quantitatem et per quantitates reales patet per consequens 3 physicorum dicit quod actio et passio significant idem quod secundum quantitates ut tunica et vestis sed significat unum secundum secundum et duo secundum diffinitionem

Secundo non est effectus sui ipsius in genere effectus cause efficientis sed passio est effectus illius quae actio ut patet in 6 principiorum ergo actio et passio non sunt idem

Tertio nihil precedit se ipsum sed actio precedit passionem ut omnis precedit in originis tamen ergo actio et passio non sunt idem

Secunda hoc sed dicit prima quia eadem est via ab agente in passum et a passo in agentem sicut eadem est via inter duo loca eundo et redeundo sicut dicit philosophus 3 physicorum ergo actio et passio non sunt via inter agentem et passivum cum non sunt realiter distincta quia sunt una via

Item si actio et passio sunt realiter distincta ex hoc quod sunt inter duos contrarios motus oppositos eadem ratione hoc et hoc erunt duae termines a contrarietate duo pra... cum sic

motus habens continuum in quanto
sed hoc non excedit quia essent plura
predicamenta quam x ergo actio et passio non
videntur esse due res ut duo predicamenta
distincta. Tertio tunc ubi et locus
et locatum essent due res
et duo predicamenta scilicet locare et locari
quia sic habent oppositionem nam ubi locus et
locatum sic actio et passio vel agens
et patiens et idem posset argui de
omnibus aliis predicamentis. Quarto
si actio et passio essent realiter
distincta tunc idem bis produceretur
scilicet effectum ergo et cetera consequentia probo quia
actione effectus produceretur non enim
solum agens produceret actionem
effectum ergo per consequens effectus
produceretur per actionem ab agente
produceretur et effectus per passionem
per passionem et sic idem effectus bis pro-
duceretur. Quinto omnis causa formalis dat
et confert aliquid suum effectum forma-
lem non agenti quia non est in agen-
te quia non confert passo effectum
suum formalem vel ergo confert sibi
istum effectum quod est esse agens
et hoc non quia passum non est agens
formaliter ergo confert istum effectum
quod est esse agens vel esse et sic passi-
o producitur et actio per actionem
et per consequens non oportet ponere ad agi

passivum. Et confirmatur quia idem
est agere ut est actio per actionem
et idem est agi ut est actio tamen
eadem est agere quo agens
agens agit effectum. Sexto videtur
esse falsum quia actio et passio sunt
contradictorie opposite quia vel sunt
opposite relative et hoc non quia non sunt
relative nec contradictorie nec privative hoc
non quia utrumque est ens positivum
nec contrarie et hoc non quia contraria non
se sunt ita ut se in eadem sta-
tim passo nec tunc producto. Septimo quia
non sunt distincte realiter quia
eadem est paternitas qua pater refertur
ad filium et qua filius refertur ad
patrem ergo eadem ratione idem est
id quo agens agit effectum
et id quo effectus agitur ab
agente. Ad ista dicendum primo
ad primum quod philosophus intellexit
quod inter duos terminos est eadem via
abstracta sed sunt duo respectus unus qui
incipit ab uno termino et terminatur
ad alium terminum et alius qui scilicet
modo opposito et sic aliud agens
et patiens est una forma absoluta
sed sunt due denominationes una que incipit
ab agente et terminatur in passo
que importatur per hanc circumlocutionem hoc in hoc
et alia que incipit a passo

et terminatur ad agentem que importatur
per hanc circumlocutionem hoc ab
hoc sive hoc ab hoc passio [illegible] est
actio et est passio. Ad secundum
non modo possumus dicere quia alie denominationes
ab actione et passione non sunt
reales ideo non constitu-
unt diversa predicamenta. Esto quod sint
opposite tamen [illegible] sunt
opposite denominationes non tamen sunt
reales sed actio tamen et passio
sunt denominationes distincte reales
et ideo constituunt distincta
predicamenta. Ad tertium [illegible] non pla-
cet michi ad hoc et non satisfa-
cit quia [illegible] sic per [illegible]
sed tamen forte oppositio alterius
[illegible] sic actio et passio et ideo sol-
vit aliter simpliciter in primo
quia actio post respicit [illegible]
passionem sic ambulare [illegible]
[illegible] actio enim [illegible]
passio [illegible] et post respicit [illegible]
actionem sic [illegible] et
et ideo actio et passio constituunt
predicamenta distincta quia unum post
[illegible] respicit sed [illegible] michi
non placet michi tamen quia [illegible]
[illegible] non potest per naturam [illegible]
separari et tamen est predicamentum dis-

tinctum tamen quia forma est quia actio
et passio possunt separari loquendo de ac-
tione reali [illegible] quia actio
aliquid agit et sic est se agi
passum et esse agi agitur per actionem
actionem et sic agere et agi sunt [illegible]
[illegible] separabiles loquendo de
actione reali. Et forte si
dicat aliquis quod non est in-
conveniens quod sint plura predicamenta quam
[illegible] ponantur sed philosophus non dis-
tinxit nisi illa que habent valde
modicam entitatem. Ista esset michi
non placet michi non etiam [illegible]
quod philosophus dimisit scientiam distinc-
tionis illorum est [illegible] tamen con-
plexorum tamen possunt et omnia
ad decem reduci et ideo
[illegible] quod ita predicamenta habitus
et ubi possunt dici [illegible] uno
modo per modum habitus et [illegible]
sic quolibet tamen [illegible] est
una [illegible] Habitus sicut ar-
matum esse vel calciatum esse
est tamen [illegible] scilicet una habita
[illegible] et [illegible] non [illegible] habitus
et habitum non est [illegible] habitus et
ubi locari et locatum esse [illegible]
esse in loco et sic consideratur hic
[illegible] possit locare mutuo

locando de loco tangente et per genus ac
locus et locatum possunt esse due differentie
secundum tamen non est in genere loci continentis ut
locus sed in genere contenti ut locatum in quo
non due differentie sunt opposite ut se in
dividuis finite sed sunt disparate. Ad quintum
est quidem actio et passio accidentaliter tamen et
est ipsius paterfamilias et idem est de locante
et locato et ideo ut sunt actiones vel
passiones accidentales possunt vi
vel tales sunt accidentales adinvicem sed ut
capiuntur per modum habitus quoniam istorum
est una habitudo tantum et non sic constat
ut patet distinctio. Ad tertium dicendum
quod effectus non producitur immediate ab
agente per actionem vel in medio passionis vel in medio
agens immediate attingit passum vel effectum
sed medietate passionis non sequitur quod effectus sub
producatur ab agente quod actione
et passione tamen sit et semel et immediate
producit passionem actionem non mediate
passione sicut patet per exemplum declaratum de
duabus similibus inter quas sunt de
similes ad unum actius vero esse
in duabus albis sunt duobus similibus esse
tamen unitas similitudinis una dicitur
similitudo habet unum extremum per sui tantum et al
terum per tertio ad non similitudo est in
opposito non sequitur ex hoc quod simile sit in
simile vel eius similis assimiliter ipso

licet passione immediate afficiatur atti
gatur et agens actione attin
gat effectum mediate ipsa passione
non sequitur effectus bis producatur
producitur enim passione dicitur iterum
ipsum producere actione et producere
actione dicitur iterum producere passionem
quoniam per modum tamen habet de ratione
actionis et passionis quod actio
dicitur iterum passionem et eius. Ad
quintum quod non est necesse quod forma actionis
est egressus et fluxus agentis
denominet ad formalis locutionem de
reali et formali denominatione.
talis enim forma denominat agens
per modum egressus et non per modum
inherentis formaliter nec de tali
forma est verum quod dicitur aliquid
aliquid esse suum effectum formaliter.
Ad quartum quod actio et passio non sunt
in se formaliter opposite sed tamen
sunt denominationibus quoniam actio
denominat agens. passio vero
passum suum effectum quod egreditur
ab agente. Hoc enim est principium
actionis ut non denominet
id in quo est subiective sed non id
a quo est egressive et sic actio
et passio se habent non subiecto
denominando non tamen sunt

in se formaliter contrarie et sunt in eodem
subiecto ut inferius patebit. Ad sextum quod
sed eadem paternitate refertur ad filium
formaliter et eadem paternitate sit
sit terminus filius quoniam dicitur ad patrem sicut
tamen per aliud relatorum scilicet per filiationem
refertur ad patrem formaliter et per eam
autem est terminus paternitatis a filio. Ideo
hic enim agens per actionem sit agens
denominative et per eandem actionem tamen
terminus producitur tamen ad ipsum agens
per illa tamen habitudinem terminus pro
ductus est passione productus scilicet per passionem
quia passio habet profundatio et sic etiam
producitur et habet per tamen formaliter quoniam
opposito ipsam actionem et sic patet
quod articulum magister declarat minimum ipso
oppositum quoniam inter patrem et filium
sunt due distincte habitudines scilicet paternitas
et filiatio ut de se patet. Tunc
probo tertium articulum quod actio et passio
uno modo distinguuntur a motu alio
modo non ad cuius evidentiam pre
mitto unam divisionem qua ponit
commentator tertio physicorum commento quinto. uno modo
quod motus potest dici capi uno modo
ut est ipsa forma per partem et isto modo
motus idem est quod partes forme ut
sunt in fluxu et fieri ita quod forma
que producitur ut continuatur fluxum
et fieri nominatur motus. Alio modo

potest capi non per formam que producitur
sed per quod successiva sit pars ac
quisitione prius forme que producitur
et ut sic motus non est formam
producta sed via ad ipsam formam.
Iste motus secundum quod dicitur de quo est
famosior id est ad est verior. tertio
dicendum quod per accidens motum primo modo
scilicet per formam productam et actio
et passio differunt ab ipso motu
sed accidentaliter motum primo modo scilicet per
formam productam sed per acquisitione sui
ipsius forme isto modo est idem motus
quod actio et passio. Et enim actio prout
se tenet ex parte agentis sed est
passio prout se tenet ex parte
motus passive. agens enim sunt accidentaliter
est quidem motus et agi passive
et est quidem motus. Tunc probo
primo articulum partem huius actionis. primo sic nichil
est causa sui ipsius sed actio est pro
ducta causa forme que producitur ergo non
est effectus eius etc. Secundo sic quando
accidentia sic se habent quod unum transit
reliquo recte non sunt idem patet
de se sed forma producta recta
transeuntibus actionis et passionis ut de
de se patet ergo etc. iste due rationes
sunt tacite in prima ratione. Tertio non est
eadem sui ipsius sed motus est subiectum
actionis et passionis ut dicitur commento tertio
physicorum qui dicit quod actio et passio sunt

vno motu sunt q^o ee C^o actio
et passio sunt distincta p^{ta} aq^{te}
et q^{ntitate} et v^a alia sed motus n^o
est distinctus ab istis ut d^r 9°
3° phis q^{to} e. q^a dicit q^d mo
tus est sba licet ei n^o non sit
n^a p^{pe} et motus incipit i g^{ne}
s^{be} et motus q^i est i q^{ntitate} i g^{ne}
q^{ntitatis} et silr q^a est v^o. i q^{lite}
actio g^e et p^{as} differunt et disti
guntur realr a motu actio
et motu p^r for^e p^{ducta} p^r
est i successione et fluxu sic ite
dem g^e phi q^d motus est deti
no ad q^d vadit q^{antum} mot
ut est acquisitio succ^{iva} ipi^{us}
for^e no^n dicit ab actione et p^{ne}
appet q^a n^a acq^{sito} e ita a
gens et tm p^{ductum} n^a acto
et pa^o ut de se p^z. g^o motus
no^n est g^{no} n^r acq^{sitio} suc^{iva}
ptis post pte n^r a d^o e q^r ac
et pa^o et sic ite^{as} i^a diffi^o phi
3° phis^o q^d motus est actus ent^{is}
i po^a s. q^a i p^o no^n li acq^{re}
h^r motus p^r for^e acq^{sita} s^z
acq^{re} p^r ipo su^l for^e C Et sic
appet q^d fl^a e expo^o illorum
q^a d^{nt} q^d g^a d^r q^d motus e
actus ent^{is} ipo^o p^r ac^m ite^{as} p^{ns}

for^e acq^{sita} et p p^{om}
n^{otes} q^d e p^s acq^{sita} ab^{re}
s^z ut req^r s^{bm} i s^o r^o.
q^d motus idur i^d q^d g^a
s^{tiu} e de forma et i^d q^d
restat acq^d ita exp^o
imp^{fectio} a g^{neratore}
q^a te seq^{tur} q^d d^s q^r ces^{ses}
moue^{ns} s^{bm} ei q^{escens}
e s^b ad imp^{fecto} et e i s^o
ad a^d ulti^a acq^{ui}r^{endo} i^{ro}
d^{ici} q^d i^a acq^{ri} motus
p^s et no^d p^r for^e p^{ducta}
sic ee ite^{as} d^{bitur} g^a v^o
phis qui d^r q^d motus e
i reb^z p^{tis} sic d^r ph^s q^d
i^a ta p^{ta} s^o m^a motus
q^a colloca^o s^b eis et ista
d^r i eode g^{to} q^d motus
du^{ce} h^z co^{nsi}deratio^z. qui s^m
s^a m^a e i g^{ne} ei^g ad
q^d e motus. s^m a^r for^e
u s^m q^d e te^{n}s^o g^{ne}ta
acq^{ri} e i p^{to} p^a C lapp^z g^a
ex h^{is} q^d actio et pa^o no^n
d^{nt} a mo^d p^{ut} motus
p^r for^e s^{lite} s^z ex g^{ne}
ip^{ius} succ^{iva}. v^r sic s^{ta}g
et i s^{ta} q^a mle s^t actiones
et passiones q^a no^n s^t motus

vt illuminatoes visio ca^o et q^s m^d
et silia s^z o^{ns} motus acc^{ido} mot
p^r i^o q^o mo^z actie e acto acc^{do}
no^n motu p^r i^o quo mo^{le} mo
pa^{xe} te e pa^o sic q^a e i^a p^{to} s^a
dcz de isto^z C Hic s^t a^d^a
p^o q^d i^r mones et motu ee^{nt}
d^o motus q^a acto et pa^o s^t r^e
distincte q^{ns} e i p^o^{le} g^o et au^s
plitas q^{nt} a^{pp}z q^a te ide mo^{le}
b^{is} moue^{ndo} s^t eade s^{pe} mot
s^{nt} s^{ol} motus q^a e acto et s^{ol}
motus q^a e pa C l^o seq^{tur} q^d
motus s^t i duob^z p^{tis}. s. actois
et pa^{ois} o^g o^{ppin} d^r 9° 3° phis
9to q^o. qui d^r q^d motus e t^m
e i p^{to} passiois q^m ad ee s^m
s^{bie} C l^o n^r motus e ide q^d ac
to et pa^o p^{ut} e age et agi t^m
et h no^n q^a te oe age et oe agi
e t^{pe} acc^{epto} et fluxu s^t mo
tus et h no^n q^a temp^s ee^t de
r^{oe} motus q^d e p^m q^a et mot
et t^{pe} s^t due passioes phice
distincte C l^o seq^{tur} q^d motus
no^n t^m ee^t i p^{to} actois et pa^{ois}
q^n v^o et q^{ntitatis} q^a t^{pe} e q^{ntitas}
C ad ita d^a r^{nde} ad p^m q^d mo
tus duo d^r p^o. s. age et agi et u^m
s^{icut} q^{no}tie. s. i p^m t^{pe} ita

q^d acto et pa^o no^n q^{no}d^{nt}
vnu fluxu c^{sti}t^{ut} vnu
motu et sic no^n se^{as} q^d i^d
moues et motu s^t duo mo
tus licet acto et pa^o i^r se
distiguan^{as} et h^r de plano
d^r simplicit^r i p^{tis} C ad
z^o q^d p^r tanto q^{os} d^r q^d mo
tus e i p^{to} pa^{ois} q^a licet
s^t i p^{to} actois s^{ta}t^{us}
et mag^s p^{pe} acq^{ri} p^r i^o
quo mo^{le} mo^{as} pa^{xe} q^r
p^r i^o quo mo^{les} mouet
actie et appet q^d motus
d^{icitur} ad d^{ictam} mot no^n
ad d^{ictum} mot^r. motus e
q^m ad vocabulu et n^a mag^o
h^z no^m actois q^m pa^{ois}
C ad z^m. q^d t^{pe} no^n e de r^{oe}
motus i^{ntrinse}ce s^z ext^{rinse}ce et
q^{no}tie ita q^d age et agi
q^{no}d^{nt} fluxu et s^t vnu
motus r^{oe} q^{no}d^{nt} vnu n^o
e i^{nconve}niens q^d motus q^m
ad q^{no}tu^m sit q^{ntitas}
q^a a^{li}q^a d^{ixerunt} motu ee
q^{ntitatem}. h de z^o. q^{ue}st^{io}ne
C Nuc p^{ro}b^o e^{ir}z q^{ue}st^{io}ne^z q^a s^t
e q^d actio et pa^o s^t s^{bie}
i passo et no^n i agete q^m

ad realitates quas dicunt
Ad aliud cum sed ē q actio
& passio possunt dr̄ accipi uno
mō ut agere & agi & ꝯ
mō ut p ūbū exprimit im
portat formale r̄ōem actōis
& pass̄ōis alio mō possūt acci
pi noīatiue & ꝯ mō ꝯ tant
r̄ōes & ꝯ ip̄ r̄ōis & sic
una & eadē res & alr
accepta ē ip̄ actōis et
r̄ōis. h̄ ē mēs exp̄ssa si
plicit ip̄ūtur ū dr̄ q s. p̄ta
possūt accipi ūbalr ut sē
dē et agē & h̄ dr̄ noīatō
ut actio & ꝯ & sic de al
tē dr̄ q talia exp̄ssa p n̄
sē p̄t de gn̄ r̄ōis & id dr̄ q
ista agē ē dēct̄io r̄ōis ꝯ
talia exp̄ssa p ūbū sē in
ꝯ ad & ad r̄ōe ūn h̄
mō agē ē ip̄ actōis et
nō actī. ꝯ nc q agē
et agi sē sic̄ passo sz ac
noīat supta ē in agēte u
tāq r̄ōe pbo p̄m dic̄ Ad
sic si actō eet i agente re
alr tūc agens p̄o agēt ī se
& oīs pō actīa eet passiua & ē
ī pole g̃ & id ꝯ ōut ap̄z

cū pō actīa ē trāsitiua & ad
sui q ad ut pz ix. meth. cū
q̄ ēē agens pati & insufficien
dō actōz de nouo g̃ phm 3o
meth qui plā q actō de
nouo accidit agenti nō
pt pduci i agente effectus
et nō eēt actōz agente
q tē effectus ē cū sui ip̄ius
q q ē cū actōis eēt cā ef
fectus actōis Itē pt pōnq
actō i agēte ab aliq a nisi
ab ipomz agente Et sic
ap̄z q si actō eet i r̄ōe r̄ō de
nouo i agēte ēē agēs pō
agēt i seipm Itē nā forā
denoīans ad p mō ꝯ
ab ꝯ ē sēme ab illo q sic
denoīat ꝯ patet de seq
q sit eēt i denoīato & eg
diente ab eo q ē impossibile
actō denoīat agens p mō
egss̄ dicit cū q actō egdit
ab agente g actō nō ē
realr i agēte Ad q̄st
uim sō & dicā q̄ ꝯ ē ū
nā sēne ū ē & reliquū p̄
de se sz ꝯ dr̄ & phs 3o ꝯ
q actō & passio sē idē subie
ctū sēm & pāo ē i passis g

actō erit i passo Et cū actō h̄
h̄nc ad pō actiuam ut a
q g non h̄z ut in q Ad se
q̄rē q ea dīuū q pdū
eā eet i dō sūe q ē f̄lm
q noua realitas sibi ade
quare cū deꝰ careat de no
uo Et si dicat q eā
dīuū ē idem q uelle dīui
h̄ ē f̄lm q deꝰ tē sp eet
eāus cū sp h̄r actū cā
uis siā & uelle dīui eēt
idē Itē seq̄rēt q ēē moues
moueret ut art phs 3o phys
Ad sc̄dm q actō nō eet
ab agente sz i agēte Et
seq̄rēt q ꝯ pducet q
formā abstā cū i agēte ex
h̄ q agit nā for abstā p
ducta de nouo Ista tn
ūō nō ꝯ ūlr q nō ē icheus
q nō abstā pducat sm a
abꝯ ut ad ut sūg declai
i mō lr ū nō pductū de
nouo ad abstā Et q pdcta
ad ꝯ & p ꝯ h̄ q dcm est
q actō ꝯ noīat ē i agē
te sz ꝯ ūlr ē i passo. & h̄
sit q qn ad fora i abstō

ē ad formā & q ūe & ab ꝯ tē
ꝯ sui ꝯ de ꝯ sui q̄ ūe
p locū aguugit sic si al
bedo ē eet color albū eēt
eet coloratū sz p me actō
ē r̄ō q ūe g agē ē q ūe ref
f̄re q ē ꝯ r̄ōis q tam
ē f̄lm Itē ꝯ ē ordō
p̄bltū ad ium q ꝯtinet ō
p ꝯ ad actōz q ūe ꝯtinet
oīa 19. g actō nō ē r̄ō ē
sit ꝯ distinctū Itē ho. 6. ph
dr̄ q actō ē bm q i id q sui
agē dicit. sz r̄ō nō ē h̄
g & ꝯ Itē ut ēē f̄lm q actō
egdiat ab agēte q ut egd
dat ab agēte ni for pdca
Itē p̄bo pm ut ē p̄m distinc
tū sit sūe i agente Impole
ē ea effectū for̄le separa a
for sz agens dr̄ for̄lr agēs
p actōz g actō ē for̄lr i
agente Itē patiēs & agens
debent pportōari adiuuicē
i omnibz excepto q ē ūe pdc
tū sz i ꝯ sē ea. s. pas
sū pō pa & pa g i agēte
erit ad ea. s. agēs pō actīuā
& actō Itē oīs pfcō ē sēne

ieco q phia ß actio e pficio
agentis vnu quoqz ei i tantu
e pfcm & pt sibi sile gn
re g° re. Lz ang e pº eig
e actio ß pº actia e agent
g° actio erit agent. Lz
te aucifixio i blasfemo in
decorp actia sonne suisß
i x° q no e ddm q illa
sunt gramssia potita. Lz
fore oppote no possit ee
sil ß actio ipio se fore
oppote g° re. Lz ois for
denoiat sbm suu rdat
sibi forlle ee ß actio no
denoiat passu g° re. Lz
i eode sbo e sup i. sit
ß pº acti q e sbm actionis
e i agente g° actio e i
agente. Lz itlled no
sito pº qd actiones ß sc i
agente ß q° sbo oppes i
mates g° re. Lz si actio
eet i passo actiis idesse
eet idem q e flm plog
snam. Lz si dec° nima
caro in nima aq sugt
calefacit tale aqua m
ma talis calefacio e inma
nimi aq z tal calefacio e

disbilis q ois actio e i end.
Lz seqr q duo actia
eiode spei eent i eode sbo
q e flm gmaz pbo pona
q vnus ignis calefaciat
ex vna pte nnaz aqua
z alt ex altera pte te sic
due calefactiones a sp eiod
spei erit i una nnma a
q. Lz e agens i agendo
patit z pº reagit. Lp ph°
Lad ita dua ro ad pm q
no e i gens q ide actiones
sit i uno sbo re z i a° q
teptis. Lad z qr no e
sbo a gugat locu eu a
gugatis tenet i pmis
q iponut ad sign gned
no at q inpont ad sign
gen dua istorv gug
torv sicut e° g e nn ß pm
nom dr defu ad noiad
dram eig ad ibit pº q
no se cursu e n g° e
e noiare. Lz e q mem
naria no ci cursu z ei
no acapiut gtu ad
eom accipiut igugn
ta ß iq dua z sic dixi
de mois sign ita dico

de mois acapidi q ois for gta
p mod actius sedi ptinet
ad pmu actois ul passiois
gta no p mod hitg ad ô
pta z io i talibz no se lo
co a gugatis qz nec sic
comprimor ad ia q noi
nat eo dram z faciut
mag ea disiuta q gug
ta no g° sec° actio est vlo
g° age e refere y° refte
eo q sigat p mo ubi
Lad z. q id q otier ita q
se i pto age z no actio
noiar ipetat licet vsq qs
lo noeet actioz naial z
te d° q ad actore. G. pm
hoet sm re no debeat
ita dr sic patet i pr. q
noiat age z pati z no
actoz z pati z. Lad 2m q
actio sit age p tato dr
egdi ab agente q e egs
sq ab agente z sic no ta
q q ß ta q°. Lz no
Lad ar ta q pbant ac
toz ee i agente. Lad
pm q actio no denoiat a
gens forli ß p mom eg
dient z h si acapia° vla
li l pricipiali ita ei no

e actio for e agens l forl ag
Lrat actio acapia° noiat
sic e forlis denoiat a rde
esistente. Lad ang eiu
e sed q agens actione e agent
tali pto e forl z te actio
e i isto effectu toli q e agens.
ß ita pto ignis e agens
e extn ca z deno sic qn
dr i te b e calefacien ul
mosallan no ei calefaiu
ul mos e sbe i loie calefa
f mosallaniesi. ß ita pto
calefacien e cale e forl qz
i i to effectu totali calefacien
cocludr calefaciunn p mom
cae forl et h e iure. q
costit vnu effectu ex hoie
calefacien z calid. assilt i
pto de actione cogita si
nus p terpin. Lad 2m de
de pportoe ia. q no optet
q si pº sit i passo q i a
gente sit actio pº dram
tactu. Lad z. dd. q actio
no e pfo agent. ß e
sign pfois agent. ex h
qr vnu quoqz e ages qn
e i ee pfo z actuali. Lad
e. pposito q actio sit
agentis no e i agente

v e ffa fige ctos mu do
hi ne gn i similitudine gl
lati Ad 4. q actus
sunt i x° realr z phice
s sunt i intellis ipnta ve
z moral Ad 6 q acto
z pas° pnt respicitur
forte tm l' pncctu no
ponut i suis reallbz s
i suis denoiaboz ut dcz e
su Ad 1. q acto no e
r q p sito hus po at
n' pnt coccipi p mod
hitus z qectis Ad 8. q
for q no e n' p mod e
gsitus no oz q denoie id
aq° e z h reportat no lu
.s. cgsito Ad 9. q itellect
z noho se adi qualites
z no se i p. to actois Et
si dicat q nocam acto
nes ima Ad 6° q 1'. capz
acto p re acta. vel alr
z nicho q itellect z noho
hut mod actois licet sic
dudsi Et si dicat q ite
e qda pati Ad q n'. ca
pr p psici z iten e ad
e q psici sicut ne obi quod tu
e appreh eius obi Ad
q cito q esto q sit dare
nima cares sm for
loquado. no tn e dare nu
carnes. p. for d. ✠

Ademonct r. i quo est s

e realr qualitates

✠ q? forte vo o' est sip

✠ quis q p caus remaneat
disi isitu put est q q m
z sic appet q tale actus
no e in sito i de sm for z
qstitutis licet sm for z ma
stu s nat Ad q si de
calefactes sunt i eade a q
ita q duo ignes calefa
tiat eande a q quelz p se
calefact hebit p sito p° m
calore qui educit p eam
z q p ducit calefactes no
pduci' n' ide calor pdibil
libil id no erunt i eode
sito idi i totals. de hec a
ali erit sino utru s. ide
actus possit pduci a l' dui
sis l' duobz agentibz Ad
ad q agentia phca i a
gendo patiunt h' resis
ten az pussi z p actoz ipsi a
patientis Ad a ta
i oppin m ad p° m q acta
z pi° se ade motu sito z no
q ve Ad z. d° q qn di
q eade e actio agentis
z patientis. rz° q i. capz
acto p re acta. eade
agitur ab agente z sus
cipi i passo ul' pt dici q
eade e acto agentis z patis
q actio e agentis q e

n alat

a p du'

A° q

Ap° oppign

A° nt

LXI

sub agente z e pacit
q suscipit i eo z h
e ista qone suffiat
Oveit ut unu acciil
po isita iclu at re
pugna az tioz ui q no
oe id q includit repug az
i ee acciili iclut repug az
i ee poli s isitu no iclut
rep az i ee poli g° nc i ee
ac alii maioz pz q poli
posito i ee n' m sca ipole
minoz e phi 6. ph° q' d
q cottam e dile isitum
z q se. partes ipe isita
Item qcq; deo ite pt p
duce s deo ite isita sa
bilia q oia i de cigi
sciv g° pt pduci f face
Cuoppin ar de ide cuilz
cae e q sit li ta al' seqte
ad z eet ex liuites ca
re s nulli isitum e
re se g° nulli isitu pt e
ad Ite quocz dato i
ac° pt deus face maius
a al dei possit exauriri
s deo no pt maius face
isito g° nulli isimitu pt
i ac. Ista qone p un
e i quo ossistat ro isiti
Hd d° e adq Q adp

sa q isitu est d'x qdn cu
tu m ut deo qda pia z qu
tita m de quo tetat phe 3°
ph° vbe a isitatis ideo d
sudit ceen diam s for et quotaris
z quti e dicit caren ois
limitatois z sic p'sons q a
dicat forte pmu p'soz p° for matoez
quis z a ca opponitur ut hitu
z puo. oz qs ad dicat ad pu
tum forte q opponi dicit
puoz al' no opponi ut
hitu z puo. s isitu z sitas
opponunt ut hitu z priuat
ali' no posset opponi z situ
e hitus formale g° isitu
d' dicit puoz forte ita q i
sitas ossistit i p'rmatoe Ad
a isitu forte dicat p'soz
forte dicat hitu isitu p' pom
situ ei denit id a e q spo
ad ea geng z etam dicitz
entit aut al' lita p role
z color p dessgnatoe a z
g° q isitus citus i de d'
sudit ceen diam s for
d' negatoez ois sitatis
z situtatis spe Ad d.
e 2° Ad g° q deo repugt q
sit finitum z sic ipat for q fudat ut
q s vero so deo a e
nec actui g° n pt ee situ a fudamtu

aliam negationem Item si finitas
dicit gradum quantitatis equalis
illa infinitas, vel esse quidam gradus
equalis quantitatis. sed quantitas equalis
tantum dicit ad infinitatem, ergo infinitas
finitas dicit aliquid positivum
formale et non negationem Item
infinitas est in deo aliquid attributum
attributum. sed negatio non potest
esse attributum ergo infinitas non
dicit negationem Item infinitas
in deo dicit perfectionem. sed negatio
non dicit perfectionem quia negatio
nihil est ergo infinitas non dicit negationem
vel dicit aliquid formale positivum
Ad ista dicendum est ad primum
quod negatio non est in deo sine negatione
tamen non requirit positivum cum sit
aut. sed requirit positivum esse quod concipit
et a quo originatur et non dicit
fundamentum negationis sic infinitas et
immutabilitas quia ab ipso deo tales
negationes originantur et circa
ipsum concipiuntur. non quod tales
negationes sint in deo sine quia est
negatio nihil sit nihil realiter
Et si dicatur quod id quod nihil est
non potest originari Dico quod non
intelligo quod originetur a deo per
actionem aliquam realem. sed per talem
dicitur originari a deo quia necessario
consequitur ipsum deum Ad 2m quod

finitas et infinitas entium addit
addunt ad ens. sed aliquid est
est per suam entitatem infinita
non per aliquem gradum extrinsecum
sibi. deus per suam perfectam entitatem
est infinitus. ita quod finitum et infinitum
non dicunt gradus intrinsecos
additos enti sic aliqui
fingunt Ad 3m quod omnia
attributa in deo sunt idem quia
divina esse quoniam ad id quod dicunt
principaliter in recto. quoniam
alia negationem nec est in
quietens quod attributum connotet
notet negationem. licet aliquid
negetur quod infinitas non est
speciale attributum. sed est generale
conditio cuiuslibet attributi
Ad 4. quod infinitum dicit perfectionem
ratione dicendi esse quod dicit principaliter
in recto. non ratione negationis
connotate. unde divina essentia
est omnis perfectio que est in eo per suam
propriam rationem Capitulum ergo ex
predictis quid est formalis ratio
infiniti entis Dico autem in
finita parte et quantitate in quo
consistit. dico quod ratio infiniti
parte est formalis et essentialis successiva
sed quia ratione actio est ad in actu
et non est successiva propter quod ratione
talis est in actu in actu sed ratione
si potest ulterius procedi. post omnes ratione
proximi infinitas extra actum et non est nisi

post est ad quod nondum

praeterea nondum est ad quod non est. et verum
constat ex partibus que non sunt simul. sed
ratio infinita partibus est proxima
ta infinitas extra actum est possibile quod
patet quia numquam ad partem
infinitum necesse fingit aspectum
sed ad in actum. deum sic ad ad
in actum et sic potest dici quod ea
sit. sic autem infinitum non attingit
totum in actum. vero si attingeret
ratio non fieret. ergo ratio finita est sive
successiva Item in ratione quod est ut di-
cunt formaliter et agendo est forte
successiva Item illa ratio que est ut
dies forte et agendo est forte
successiva. patet quia ratio talis
se forte successive. sed ratio infini-
ta est ut dies et agendo ut
dicit philosophus et philosophus 2 contra dicit
aliud quod non est forte infinitum per
ea infiniti actum aliquid determina-
tum ut hominem vel domum sed
actum composita est possibile ergo ratio infiniti
est successiva Item illa ratio est successiva
quando non potest reperiri in successiva
ista est huiusmodi non est potest reperi-
ri nisi esse per successionem. sicut in
dicere [illegible]
dicere nunc autem impossibile
tempus autem multiplicitatem in

dicere in quibus omnibus potest esse
successive. in dicta namque quantum unum
est in actu et reliquum in possibili non usque
potest evacuari et possibile ergo ratio infiniti
est successiva Item id quod sic manet per
modum permissionis est successive quia huius
rationem successive infinitum est huius
gradus. unde probatur non enim
inest potest accipere infinitatem parte in
actu aliquid finitum idem
ad finitum usque in infinitum sicut continuata
et ideo dicit contra philosophus contra ergo quod ultra
apparet ideo esse omnibus speciebus infiniti
quod potest quis ex eo accipere ad infinitum
ad in infinitum et id quod nunc accipit
sic est in infinitum Item philosophus sic attri-
buit infinito vel contrarie 3o physicorum
primo quod infinitum est cuius quantitatem
accipientibus sic est ad sumere extra
sed hoc competit rationi successive ut sic
aliquid eius sic extra et non ratio per
manens Item ratio est quod infinitum habet
rationem imperfecti et implet et
istud competit rationi successive
non permanenti ut permanens est
Sed contra est quod infinitum non habet rationem
totius sed partis. totum enim est quod est
perficiens ad ipsum consistit infini-
tum non est extra quod sic aliquid
est et ratio de infinito non est nisi

+ q° quod e q infinitu nō contin^t h^o infi^ta qui^c eius ei e contin^r vel p^rtes contin^r l. h^at conpetit vni succ^ne et nō p^rmanenti

pars i ac^u. h^at compe^t vni
succ^ne z nō p^rma^ti + ¶ quod
e q infinitu e ignotu i ca^n
infinitum cuius nō est p^rs
illa q sunt i ac^u h^z ca^sa
ven^ss simul z tiatoris p^rtiu
sit aliq^s actuale ad ad
q e impo^e q at cau^z ac^u
e ignotu q^r itera p^s sunt
z actuat i^a q inte ¶ illud
at compe^t vni succe^ne z
nō p^rma^ti ut p^rmanes e g^a
vō infiniti forte e ei suc.
¶ Et si dicat q inte^s p^t p^
grum h^ntm infinita i ac^u
e^o inc^e ¶ Et vniq^s p^t v^rum
infinitu statum ex celi^s sit
z nō succe^ne ne^g ¶ illud
d^t q^o z inc^e dicis modu
qualis p^t inte^e l^a infinita q
ipo^le e inte^re h^ntm nunc
infinita ut qu^a acceptum fi^ta
in^e infinitudo p^rtiu infinitas
z hoc nō facit inte^re infinitu
.q. dice velit q^o hō nō p^t
inte^re magne infinita. s^z
finitu infinita. sil^e d^o q^o v^rum
nō p^t inte^re n^c caper fini
tum infinitu sunt s^z finitu i
finitu p^t augment^e sic ess^e
actu^o reab^t infinitu z li sunt

sicaut de parti lo ¶ Ex tunc z^m
articulu pono z. conclo^s ¶ p^rma e
q infinita multi^do nō p^t sil poi i
ac^u ¶ 2^a e q infinita mag^do nō p^t
sunt p^om i ac^u ¶ 3^a e q infinitu s^z
p^rfectem nō p^t poi sunt i actu
ut a^d ex deum ¶ p^a conclo p^rbat sic
impo^le e poi ad totu coplete sit
sunt i actu p^rmanetes z n p^rmanetes
succe^tes z nō succede^tes ¶ h^c ei
e concl^o clara ¶ Si ponat^r multi^do
a^ca infinita se q p^rtes hois infinita erit
p^rmanetes cetu p^rmanet ei z nō succedit ^p^rmanet
diuit i q^utu s^o p^rtes multitu^s ac
tualis succedit z nō p^rmanet
i q^utu s^o p^rtes infinita q vō i succe^ne
consistit ¶ Et p^ridem p^z q n^e a
inte^o p^t poi multi^do a^ca infinita s^z
possit poi sita infinitu impo^le e
ei q ponat^r multi^do a^ca infinita i
ac^u ¶ 2^a impo^le est q processus ille
euacue^r p q^uo d^r aliquis cog^t
i ac^u ex h^c conclo consurgit ad ipo^
nunq ei talis processus cessabit sicut
i mō e sic est q una sp^s reduc
ta ad actu. ex h^c ipo^ consurgit p^o
ad a^z stem. posito ei a^o mō i
ac^u stati q^a potest duplari z sic
infinitu. q ipo^le e q processus iste
p aliam p^t enacue^r s^z si ess^t
a^ca multi^do ac^u infinita iam tot

+ cet^s fita

processus nunq eet euacuat^s
i i^a sp^e. q^r infra i^a^z sp^em ut
continet nulla sp^es nunq z h^e
sl^m q^rceent illi duo z ca. l^r
v^r. aliq p^rcu erut z aliq^ue
nō z sic tō multi^do cu aliq^s
nunq euacuet eam l^r erut
v^r. omnes sp^es mino^r z sic tō
processus nunq erit euacuat^s
q p n^a^z p^o^a^z sit potest n^t dici
e g^o nō est po^l multi^do infini
ta i ac^u ¶ 3^a multi^do talis
e nus. s^z nus e multi^do mus
acta p unu multi^do at infini
ta p unu mesurari n p^t
g^o multi^do infinita nō e ca^t
¶ Item si deus abstrahet a
multi^ne infinita. datu aliq^s
nunc puta denariu tunc
mag^do reanet finita ut
finitu si infinitu. g^o totu erit
finitu q^r constituebat ex isto
nūo finito z denar^o substracto
s^z at tal^r multi^do substracto
denario reanet infinita te
infinitu excedet infinitu q^r illa
multi^do continet tota illa^m
q reanet z ultra h^z dena^m
substractum z sic excedet ca^n nūo
denario. isto at ex roe
sua repugnat excede et ex
ce^s. Item si ponere^s multi^do

infinita de^s posse^t adde^e illi multi^m
unu unu^z e possit ea^n substrahe^e
z ma^te eadem multitudine iste
rei repire. z eade roe posse^t
adde^e multas aias z sic i infi^e.
g^o ultra multitudi^ne infinita deus
posse^t face^e maius infinitu ¶ h^c d^r
in^r p^o sic ois sp^s p^t reduci
ad actu ut esse^t frustra s^z infi
te sp^es mino^r z sicutas i^a infini
ois sp^s ipso sit g^o ac^u ¶ Et nulli
ee^n^e repugnat q p^oat i ee^e
s^z s^e q. p^rma oms sp^es unu z
g^nalir omis res ph^rice z ali ^pole^s sunt rō^z ceni nt sp^s res
q^rm ee^nt finita g^o z ee^e ¶ Et
causitas eius nō excedet cau^s
effic^e s^z deus e ex^m infinitus g^o
p^t face^e infinita ¶ Item nō e ma
repugna q infinita sit i re ac^u. ^q sistit i ee^e i^o
sp^e aliq^s d^o multi^z s^z sp^es sicut infinita g^o ee^e. dc^t ipo^le
sp^s infinite ipsos g^o sp^s qualis
p^oat p^rduce^e unu i^o dd^m
z p ois possint face^e infinita
¶ Et deus potest face^e q^uod e
de p^rficie unius s^z de p^rficie
unius e q ois sp^es sunt
i ac^u s^m aliq^s i dd^m g^o
ee^e. + ¶ Item aut deus nō p^t face^e
ee^e infinitas aias q^r nō sp^s po
infinite z h^z nō q^r eam e q sp^s
polet. at h^z e q^r nō sp^s poles
ee^e sil^e z h^z nō q^r n^c ipse sp^s contine^re.

+ f^to nūo sito d^t p^t face^e ma^s eius nō nus^s nq^i eet fito nūo infinito g^o

nec est de ratione eorum successio. et
per consequens possunt esse simul. ergo
etc. ¶ Item deus potest facere quod est
natura rei permanentis sed non successive
apta nata permanere ab istis
individuis generis etc. ¶ Item quod
potest deus facere in istis diebus
potest facere simul nisi sit repugnantia
talium simultatis in effectu. sic est
repugnantia in successivis. sed deus
potest facere istas animas in istis diebus
ergo sit etc. cum animae non repug-
net nisi sit in eis successio. ¶ Item
non videtur esse verum quod dicitur quod partes
tes infinitatis intelligantur non
permanentes. cum enim dicimus x. dies aut
x. annos non intelligimus partes
diei permanentes. scilicet diei et anni
in uno supponimus quod succedunt.
¶ Ad ista dicendum ad primum quod aliquae istae
non sunt possibiles sed possibiles fieri
in infinitum et ideo est de numeris et fi-
guris. et ideo est quod infinitas prius
numquam potest declarare vel non adaequate
infinitam multitudinem actu ire in actu
quadrat intellectum. pro tanto additio
dicitur non ut facto est quod actu
succedunt. et sic dicitur quod igitur
sunt partes infinitae in potentia ut praedictum

dicitur quod si infinitas deberet
partes non esse successive. si autem possibile est
esse successive ut sit successio quod igitur
sunt partes ipsius infinitae non sit
et sic docet consequens istas partes
exponendo consequens inesse consequentis. ¶ Item
si dicitur quod in hoc infinitum potest
infinite in infinitum sunt infinite. dicendum
quod finitum est finite eorum in infinitum
sunt in se finite licet processus
duret in infinitum unde ...
erit tempus infinitum sed erit in infinitum
finitum in infinitum. ¶ Ad 2 quod di-
versa numerorum non possunt simul poni
quia sunt fabiles in infinitum non quod
sint fabiles infinite. ¶ Ad 3 quod
deus non est exercens infinitorum sed
finitorum in infinitum. ¶ Ad 4 quod in
dicto processu non est nisi mutatio
simplex ut essentia sua quae perfec-
ta non est perfecta pluralitas
infinita sed pluralitas finita in infinitum
nec in deo propter hoc est successio
sed in obiecto declarato tamen non est hoc
inconveniens. ¶ Ad 5 quod licet quaelibet
species deus potest individuum addere sed facere
species non sunt fabiles infinite sed
finite in infinitum. ¶ Ad 6 quod species
numerorum et figurarum non adiciunt
unitate proportione ad ipsum unumquodque

num non cum sint entia rationis
nec species figurarum cum sunt mathematica
et mathematica carent bono ut dicit
philosophus 3° metaphysicae. ¶ Ad 7 quod deus
potest facere maiorem multitudinem
omni multitudine data sed non potest
facere maiorem multitudinem omni multitudine
danda. quod est deus potest facere in infinitum
maiorem multitudinem omni multitudine data
quod potest facere quod est quod dicitur significat
aliquam et sic de singulis. ergo potest
facere maiorem multitudinem omni multitudine
danda. ¶ Ad quod si significat multitudinem
dandam iam de danda fit data
unde quando tu dicis quod deus potest
facere maiorem multitudinem ista multi-
tudine danda significando eam ideo tu
dicis eam esse ideo non dicitur danda
sed data. esse enim significatum et
terminatum iam est datum. ¶ Ad 8.
Ad aliud quod infinitas numerorum non aliquae
multiplicat quaedam non quod aliquae
adinvicem convertuntur extra infinita
cum sit actus successionis ergo dicitur
multitudinem actualem. ¶ Ad 9.
quod natura speciei non potest permanere ab
infinitis sed a finitis in infinitum. ¶ Ad
10 quod licet dies non sit infiniti
sic alias declarans et ideo

immo ipso deo dato semper adhuc est re-
pugnantia in istis simultatem. quia de ratione istius
tamen est successio et ideo in talibus non
semper. quod si deus potest facere infinitum
in infinitis diebus quod possit facere in in-
finitum tempus simul. non sequitur quod si
deus possit facere infinitum motum
in infinitis diebus quod possit facere
infinitum motum simul. ¶ Ad ultimum
quod aliquid est partes successivas esse actu
esse. aliquid est esse successivas eas partes
constituunt ad totum. dies enim
licet in se succedat non tamen
succedit in constituendo multitudinem
unde de primo quaerendo. ¶ Sunt plura etc. quia
est quod ipsum quod sit actualis multitudo
infinita in actu et hic plura tractantur
et ideo et 3° physicorum. ¶ Ergo plura
causa sic omnis magnitudo in actu
ponit omnes partes suas simul
sed infinitum non potest ponere omnes partes
suas simul ut declaratum est
sunt quaedam successive. ergo nulla magnitudo
infinita potest poni actu. ¶ Item
quantitas et tantum ideo sunt sic
tantum quantum nisi quod unum est de-
rogativum et aliud resumitivum. ¶ Id
cum repugnat quanto sed tanto re-
pugnat quod sit quantum infinitum

de ei tantu e vacuu vel e
cibitu et p ons instatu g
repugnt qto q sit isitum
Item si eet a magdo fi
ta hret a uitute ulez-
aliqu eet quid ociosuz-
vel g hret uitute isitam
et h no q cu iqualz pte
sit aliquid de uitute ep
tes sunt isite resultabit
pportata uto isita · vel habere
uitute isita et h no q p
manet i · et n mutet
rem a tio i tin trase p
totu spatiu i · et p ons fa
eet ide corp ee i plibz locis
q nulli ca ... p . tam
q si magdo dicat i duo
mo quelz pars et isita
et hebit uitute isita q si
gl ps essz sita tom eet situ q ex
fitis no resulta isti quelz g pars et isita ep
ons pars equalz toti q e
cadem Item de qtu h ptes
q e dle i ptes · s isitu si
eet no hret ptes q totas
ad ptes totu eet pportio scp
isitu at no h pportoz ad
situ g et Item de q p
p diam po mond · s isitu
p n po posse mou q

isitu spatiu occuparet et
no hret ub posset movi
g et Item deus no pt sua
poti exaurire qn quatz
fco qto possit face ad q ·
s si isitu essz i actu deus
no poss face ad qtu q d
euacuaret tota roem
qntt ex quo eet isitum
Item de totu ultas q ... e qti
duule · s isitu si essz · non
essz iduile q n diceretur i ptes fitas ut i fitas
i ptes isitas q totu eet
situ · aut i ptes isitas
q tc ps equare toti Itez
g ex hus q magdo isita
no pt poni i ac Itez q
ista gelocem ar p sic q
alicz magne fita deus
pt face maiore · s n magdo
est ma oi fita magne
fita n isita g et Item
uea isita pt itelli · g
diam poni pduq q deus
pt tin face sic ite et
plus q ite mr ite Item
deus potest dare ne linee
q sibi no repugnt · s situ
et isitu qntt ogruint ph
phi Item aune e mc
dt q si essz uea isita adh

essz i spe linea g line n
repugnet isinitas Item
3o phyc dt phc q si possz
ptendi i magne i isitu
sm potem · et eet pot
magdo isita · s deus pot
s adde aqua qsuem maris in
isinitu cu aq sit homogene
um et p ons sibi no de
ciat aliq qntt g et e
Item n pm ma cu m
plicat qtradcoz s ma
spoit q ... magne
data potest adhc dari
maior et alia poit q sit
magdo isita g et Item
isitas et isitas sic pet
qntitatis · s pao no re
pugnt sto g et Item di
duo pe q magdo no
pt addi magtum ... p isiste
diam po · sic q magdo
addita sit eid qntti
e pa · ita q parasea q
quaqz dearata et data
magne q te seqre
bene q possz poi isita
magdo i ac cuius rdo e
q oius ptes magnus
sm quas ipo e pttz ac
mitay ogruit ad una
magne i uno · sic ac

se h actus ad actu ita po ad
potm g sic ptes i ac ite
grat una magne sic po
ptuit itegrabit una po vm
a po pt reduq ad actu p de
poni g ap ad ultimi sup
fit tal addio i isitu pt poi
magdo i fita i actu Item io
do q tal unio e qpo amplice
qdocem Et si dicat q imius
pt insite ptc et tam no pt
poi nus isita Item pductio
alicui pt pcedi isitu et tn
no possit poi ae isite ptc
dice ou pt pce i isitu et tn
no possit poi ptes isite
Item oi lapidi pducto pot
deus adde aliu isitu et tn
no possit poi ptes isite
Item no e iquciens q sit p
cessus i isitu licet sit ique
ries q sit pcessus ad isitu
g assiti ur q deus possit ad
de alic magtum isitu
n sed ex h q possit poi isita
Item tn no obmat · pm no
q ptes ptialiu minor spec
dista totu no constituunt
una fozlitez cutensile n e co aut pportionatu totalez
titm una sptes imi ex oi
bz sptebz minor ... no e
ro q oes imgs senarius qsti

qm ad suum fontem esse ex dobz
trarius. sz tm qm ad suum m
le. vnu seml sex nos ter vir
tu ut hz u me. qz gs spes
unu est disparata ab ad
et i qntate gta ex oibz ptalz
costitr una mag in uno.
et silr do ad alm qr ex oibz
aialbz poubz no costitr
unum pdulz. Ad 2o et ad 3m
qr i dice gta no e una pro
demta v o gte oro una pro
tom enim gtm e ipo ad d
p. p o quam quelz e ipo ad
alias d. et sic multiplicat
po i ifinitu. Et e. et no
obviat qr deriata e spes
lapidis. Item n rei patia
ultra qr deus face no pt
qr hic repugt nec rei. Et ul
tiu ee no obviat qr lz
sit pcessz i ifitu ult illa ad
q pce no costitr uum tom
[ ] tm nos e pol tal pcessus ad q
pcedi unum totu costitr
sic e i aditoe magnitudis
Ad 2m pulo do qr lica in
fita no pt intel. tc eo obi
ce i ac. uqm ee mag
actual et silr accepta obi
cet succe et simgti acq
pi potest. rtoe ifiti qr e g

dco supius at dixi aroda
quali linea ifita possit
itel. qz silr do ifita i ifitu
vn u repugt line q ang
nite i ifitu i actoe licz repugnatio
sibi repugnet realir.
n se qr si possit ymagiari ho
fitam lineam ifita u q
possit ymagiari ifita. qz te
ymagiatio de se hz fictez
no sm ordiem. Vn fatu
u e ede intellie i. ymagio
ut hz 2o ph. Ad 2m do ant e
qr qntu no repugnat ifi
tas qm ad sptm sua sz qz q
ad suu existe actualez
p ide patet ad e. Ad q
do qr qntio no pt fi addi
i ifitu sm ptes eiusdem qn
titatis n i ymagiatoe
ul i itel. Ad 6 do qr mg
tudiez esse i ifitu no e
pnt intel. sz e petio qr me
suppot. tales at petitoes
st frequntr ficte. sic illa
q dr qr pute eat licam
et lica eat suphic p mo
sum istd e ipole i na. Ad
a. dd qr ro ifiti pt e suc
e pa qti no pnt e ifitas
corpz i act pma ifita
suffiat dcz et gelone

Illud probat qua q est
qr deus no pt face actu foz
ifita sm pfez itelme
sic qr fiat alrd i ifita ig
du l qualitas ifita. Ergo
ea sic si ee ea calor i fi
nitu possz trasire corp
frigidu a frigide i calu
d sitam i istanti. h pz
qr haret rez ifita. sz h e
ipole tm qz esse artu
dic. tm ee qr ide eet i to
ago et ad qr et i oibz me
sil et i eod oti qr no e i
talle. tm qr ut ee ipole
qr foz idivisil acquirat i
gti p aliq agens nale
go ipole e p agens dofi
tale forma ifite pfo
nis itendr. Item si eet
for aliq ifita itendr te
sequere qr pars eet equ
toti. qz si quelz pars foz
talis dicat i gradu e
ntos pars ifita li e g
dco go et id. Item seqre
qr motus posz ito ee i
ifitu h est ipole go et id.
ifitate entis ot phe. go
phis ons qr tal motus
eet ociosus. qr nunq p

set ad tim pueire. Item ide
arguo sic a pori ifitas ite
negat tim et ultim et ultim
itentois. qr qr hz tim et ulti
itentois e fitu itendr. sz
tal foz si ponitur ifita eet i
tem e ido itentois. eet qr si
dicetur qr no eet i tio posse ul
tra itendi. qr ifito a no
pt fi addio relinquitur ergo qr
forma itensiua heat fine
et tim itentois. sz qr hz tim
itentois e fitus itendr. go ifita
itendr e fitu itendr qr e adco
Et si dicatur qr ide pt argui
te do qr deus ifitus itendr. dz qr
i deo ppe no cadit itentio
sz sua ifitas e p carentiam dis
spectionis sic supius e ostensu
Contra actores arg po sic
pme illa q se tangunt ite qui
ee proptas ifita qr sic pportiona
quodz quotiaz qm i duplo v
i triplo et sic i ifitu albz illa
pporto l pfoe mulch d illo
ru q distigunt p unu cu
bitu. sz pportas e qdam
forma qr e queda relo go
pt fo forma ifita itendr
Item si repugnet fore ifitas
itendr tm no eet n qr eviret

liter sue spec' vis' s; pp h no
exiret g° rc. maior pz qz al
bedo itensa mag° e infra iz
albeni q° unq itensa qz sic
se h; unq ad unq ita mag
ad unq mag ad mg' 7 min'
7 maxi'. Itē deq p' face no
bliore forma oi for' data
sita. s; nulla ē nobilior sita
excepta ad ista g° rc. Itē
si deq no p' face mag' ne
albene ista h no eet n' qz
ipsor spes si ponde' ista ē i
ad idiō sic si mag' eet
ista itende' indefi' attinge
e pq excede albene sitam.
s; h no seqre' qz q'cz eet
ista mag' ipsfcior sita
albene ē ipsfcior in mode
visu g° rc. Ad ista d' p°
ad p'm qz qn a'ca se cōtigunt
no ē i' ppinquitas s; otigui tas
q ē quam i'lo sita. Ctrad
2m d'. qz for' qz for' itend' i sita
no sil' exi' liter n' spec'
q exit rōem ois entis q2 i
plicat otradcē. Ad 3m d' qz de'
no p' face nobiliore formā oi
for' data. q2 tc eet face istū.
sic supius declam de mag' ne
h a no ē ipō ex pte dei s; ex
pte rei q implicat otradcē
ut dixi. Pitem pz ad e.

Ad rōem i oppm sciz d' g
istu i clut' repug' i ee
po'li 7 i ee actuali lo'do de
isto pinat'. istu at suc
cessiuu no i clut' repug'
n' i ee po'li n' i ee actuali
lo'do de isto pinat'. vn qn
p' dici i istu. s; no p' dici
i ptes istas 7 io p' reduq
ad actu qz dici' otiu ac
tuiisitu p diam po'. vn
ista po no est ad ee sem
s; ē sil' succe'm. Ad 2m d'
ē i coze qois. h de ista qōe
sufficiant.

Utru eius sit genus d'
p dras otrahentes
et vz qz sic 1° qz p ol'ibz
drentib; spē i co. q qpe ē
g° hūs dras ipm ohent es
ad spēs de q'bs p' patet p
diffioez gnus s; es ē hmg'
ut fuit declatu i qoe pa
g° eius ē genus. In oppm
ē phs 3° me' 7 i po' inde ē
quid impte' rōe gnus. 2°
quid impte' rōe dre. Ad
quo' genus otrahit ic
se utru. ex nāe rei modo
a' distigan'. q'm ad rōem
gnus dō. q. dcuia g' ē qz
g° no d' rōem pte essio' cu
7 h ē qz porphirius d'. 7 io

Al' rō ē genus ali' rō 7 pte
to'sm ē qz g° d' rōem de
tiata 7 i detiata. qz dicit
rōem i detiata appet q2
g° dicit' una pz detiata ut
pz p oia discendo. q at
dic rōem idetiata pz q2
de genus ē detiale p dras
hz ē qz genus d' una n's
i actu 7 ples ipo 7 i plu
7 io d' .1°. phs qz equi
latet i genib; 7 h appz
p qre' 2° me' qu' dicit
qz genus tenet me'm it
pui u pnale 7 su' ad'io
d' ei aliquid i ac' pui
al' rōem spēi' 7 ē i po ad
ad sic al' ad hoiem. ē'm
ē qz g° hz dras exites
ex rōem ipius isto poi
ab a'. 3° me' 7 e th
7 pot rōe plura q2 ois
una rō idens ad ples
rōes detiatur ad q'h i'
rōnu ad quas ē idēs
p aliq' sibi aditu alias
i'e rōes no distiguens
ut' se 7 si fiat istā in
de ente d° qz es no ē
unq rōis | s; genus ē
una rō idens ad plēs
rōes ut dcm ē statī g°

genus ohit' ad rōes p quas ē id
ifens p ad aditu sibi | io d g° ad pres
bens noc' dra qz p ide una spes
differt ab a'. Ad 4m dcu' ē qz g°
ohit' p dras fozles ad dras spēy
spalissime que no otrahi p for
les dras s; p matiales sitamē
p aliquid otrahi'. vera a' for'
dra q ostit' for' aliq' qpte'
s; m' vocat' q no ostituit q'te
nova sic oio ptes adueiens
spēy no ostituit q' te' de novo
| qz spēs d' tota qtitate idi'. a
lias ididuu poss; sic spēs differ
| si distita idiua dicent dis
tictas qtitates | ois ei qtitas est
resolubilis q' te' i duos acceptg
q'ta'des quor' unq ē ex rōem
altiq p' ipe distin'. Ad 5m
dne punitto ea dcm 7 p'm ē
qz acceptu duē no recipit p se
pcitates gnus 7 h pz i e. to'
Cuius pbo ē q2 ho eet duo aia
eet ei al' p rōem alitatis q2 p
se ho ē al' 7 eet al' p rōez ra
bilitatis q2 ho p se est ralis
7 p ons si p se rōale eet al'
put distiguit' ab al' to p d.
rōes distictas eet p se al' 7
p ons eet bis al' 7 duo aia.
Bedz dcnuq ē qz dra ostit
forlem spēm ut porphirius d'.

Et .3. dicit est q dia no includit in
p ino odi p se ipm gl apet
q recipet p{ro} ipi9 s3 h' e̅ u
nu du{m} ⁊ uu q h sit p se
roale e̅e al' q oi{s} pp̄o u{e}
p se ul p accn̄s ac{cide}n{tal}is
acn̄s de acnte de ss{ub}o p se
de acnte ⁊ h' no e̅ q2 accn̄s
roale e̅ il' g̅ e̅ p se unor
pba{t}o q2 oi{s} pp̄o p accn̄s s3 h̅
no e̅ p accn̄s a{lic}o istor{um}
ut p se patet g{ra}{tia}o mo e̅ p ac
acn̄s. Ad istd du{m} in{m}{o} q i co{n}
pp̄o p se ⁊ p accn̄s possu{n}t ac
cipi p{ro}p{ri}e ul large si p{ro}p{ri}e
te h roale e̅ al' no e̅ p se n̄
p accn̄s | si large d{ic}o q redu
cit ad pp̄o3 p se p{ri}{m}o mo{d}o
[illegible] no est ext{ra}n{e}i rea
lis a s{ub}o ⁊ sic e̅ p se q{uia} ad re̅
et reducit{ur} ad p{ri}mo{s} p accn̄s
q{uia} in ad mod gadi ⁊ q{uia}
ad ro{i}3 | q2 no gceptus g{e}n{er}is
no p{ro}dic{a}t p se q{uia} dic | ⁊ no est
p{ro}d{icatio} extranei de extraneo
⁊ p oi{s} acn̄s de acnte
q2 ee̅ ext{ra}neu n{on} accn̄s
largo mo ⁊ ut sic e̅ p accn̄s
q2 ext{ra}nei de ext{ra}neo | ⁊ h' sit alic
mete oditiones g{e}n{er}is ⁊ d{iffe}r{enti}e i{s}tas
tn̄ p{ro}missē suffecit q2 ex his
potest [illegible] apercere. C[illegible]

+ h' hec p{ro}p{ositi}o est p accn̄s roale est al
q{uod} est p se u{e}l m{ai}or plat q2 oi{s} pp̄o p accn̄s
ul est accn̄s de acnte ul accn̄s
de s{ub}o ul s{ub}i de acnte

ad 2{m} p{ro}mitto una dis
tinctio{n}e postea pona g{ene}{ra}les
itentas. C Distinc{ti}o e̅ hec q
gen9 p{ot}{est} accipi ul t{ra}c
to suo abitu ul ut e̅
ad una spem applicat
sic al' p{ot}{est} accipi p{ro}ut e̅
co{mmun}e ad ho{m}i{n}em ⁊ a{n}i{m}al ^ad
ul p{ot}{est} accipi p alit{er} ip{s}i9
ho{m}i{n}is. Ista distinctio
p{ro}missa e̅ sed ult{im}9 q
nu{n}q{uam} fuit q{uo}d utru{m} al' i
tentio{n}i diffat in a{lic}o · i co{n}
ex n{atur}a rei ab una d{iffe}r{enti}a q
cu{m} e̅ q sic q{ui}a g9 eq{ua}l{ite}r
dicit{ur} (una) equa d{iffe}r{enti}a3 sic a{lia}
d{iffe}r{enti}e at dnt re{alita}tes q ex
n{atur}a rei s{un}t distincte g{e}n{er}{e}
realitas q{ue} d{icitu}r g9 no e̅
oio eade e̅ realit{er} c{um} g9 ^reali
d{iffe}r{enti}e u{e}l g9 d{icitu}r realit{er}
a{ctu}{al}{ite}r licet implicite q
distinguit{ur} realit{er} a realite
unius d{iffe}r{enti}e q2 d{icitu}r realit{er}
d{iffe}r{enti}e opposite i{n}de e̅ q
al' no e̅ oio ide realit{er}
e̅ roalis s3 b{e}n{e} e̅ oio ide
q{uantu}m ad re̅ e̅ q{ui}b3 d{iffe}r{enti}is
s{e}n{ten}cis dicendu{m} e̅ p{ri}{m}o al' ei no
e̅ ad realit{er} q{ua}ndo q{ui}d{em} ⁊
irroale de h' g{enere} no e̅ q
n{on}c dum{m} ad p{rese}ns. C[illegible]pnt

n{on} gen9 e̅ applicatu{m} ad u
na spem ul d{iffe}r{enti}am una
sic colo3 ad disgregatiuu{m}
e̅ du{m} ut{r}u{m} realitas q
ip{s}at coloritas i albene
⁊ realitas q{ue} ip{s}at disg
gatiuu{m} sic oio una realit{er} ic{a}
n{on} n{isi} distinguant{ur} ex n{atur}a rei
s3 solu{m} gcept{u} ⁊ uni acci
pia{t}{ur} ista distinctio g{e}n{er}a{li}e
ista e̅ q{uo}d q{ue} doctores mo
uet. C Et ideo p istis
dubiis solue{n}d{is} pono .4. g{ene}{ra}les
itentas p{ri}{m}a e{st} q{uo}d gen9 ⁊ d{iffe}r{enti}a
loq{ue}n{do} de g{e}n{er}e sic dico
no d{iffe}r{u}nt ex n{atur}a rei sic
d{iffe}r{enti}e re{alita}tes distincte. C{on}
9{a} e̅ q gen9 ⁊ d{iffe}r{enti}a dif
ferunt gcept{u}. C 3{a} e̅ q g9
⁊ d{iffe}r{enti}a differunt r{ati}o{n}e. C 4{a} e̅
q diu{er}sitas gceptuu{m} ge
n{er}is ⁊ d{iffe}r{enti}e no accipit{ur}
a diu{er}sis (r{e}){s}p{ond}entib3 sicut
aliq{ui} dicu{n}t. C 5. e̅ q
ista diu{er}sitas no accipit{ur}
a diu{er}sa s{ci}li{cet} e̅ q e̅ r{ati}o{ne} si
cut alii dicu{n}t. C 6. e̅ q
ista diu{er}sitas accipit{ur} a
diu{er}sis s{ci}li{cet} i{m}p{re}ssionib3
eade res n{atur}a e̅ fac{it}
i i{n}tell{ect}u. C Iste g{ene}{ra}les planu{m}

p ordi{n}e3 ⁊ p{ri}mo p{ri}{m}a sic
C Illa q{ue} solu{m} d{iffe}r{u}nt sic
implicitu{m} ⁊ explicatu{m} n{atur}a
tu{m} ⁊ n{atur}a{n}tu{m} c{er}tu{m} ⁊ du{m}
no dicu{n}t duas realit{a}tes
distinctas p3 q2 i{d}e{m} d{iffe}r{enti}e
no s{un}t i re s3 t{antu}m i{n}tell{ect}{u} s3
gen9 ⁊ d{iffe}r{enti}as s{un}t hu{i}9 m{od}i
g{ener}{is} ⁊c. Mino{r} plu{r}e{s} p{ro}ba{n}t{ur} ^p{ri}{m}o
q{uia} dicit .4. me{taphysic}e sic
q no e̅ i{n}i{m}agi{nati}o q{uo}d sp{eci}es g
pona{n}t{ur} ex g{e}n{er}e ⁊ d{iffe}r{enti}a sic
ex his s3 ista compo{sitio} i
tellig{itu}r p explica{tion}e3 ut sit
s{en}s{us} h{oc} e̅ ex r{ati}o{n}i{bus} ex ali{is}.
ho e̅ al' q e̅ r{ati}o{n}ale. Ecce
quo{modo} i{n}t{en}dit q no diff{er}{u}nt
nisi sic c{er}tu{m} e̅ du{m} ⁊ s{ci}l{ice}t
a{nim}al d{ic}o al' r{ati}o{n}ale i{ta} no e̅
in{ven}i{en}do q e̅ p{ro}u{e}nit s3 n{atur}a{n}tu{m}
⁊ n{atur}atu{m} g{enus} ista d{iffe}r{enti}a
sic n{atur}atu{m} ⁊ n{atur}a{n}t{em} s{ecundu}m
i{n}te{n}c{i}o{n}e{m} au{n}c et p o{mn}is i
solo i{n}tell{ect}u e̅ co{m}p{ositio} d{iffe}r{enti}a p{ro}
p{ri}e .4. me{taphysic}e dicit
q d{iffe}r{enti}a e̅ q{ui}d u{n}u{m} ⁊
t{antu}m h3 p{er}fec{ti}o{n}e{m} ⁊ r{ati}o{ne} u{n}itatis
illo{rum} e̅ ut ip{s}i dicu{n}t q
n{atur}a d{iffe}r{enti}a g{ene}{ra}l{is} to{ta}
diffi{nitio} e̅ t{antu}m diffo{rmis} i i{n}tell{ect}u
g{enere} t{er}mi{n}o u{nicu}{m} e̅ q2 oia d{iffe}r{enti}a

+ h' 2{a} e{st} q g{e}n{u}s et d{iffe}r{enti}a no d{iffe}r{u}nt ex n{atur}a rei s{ecundu}m r{ati}o{n}e{m}
s{ecundu}m [illegible] d{iffe}r{u}nt s{ecundu}m r{ati}o{n}e{m} d{iffe}r{e}nt{ia}

ponitur in diffinitione sunt unum
res i uno ut 9ª id de 9to et
q ultima dña ē sua sola
sp̃ey q illa q̃ sunt aū ul
tima solam dñam no sunt
aliquid i ac̃u ex aiam g
sm mentē ph̃i et 9ri gnūs
et dña distiguitur soli i itēt
Sz forsitan dicet ad p̃m
roem q 9ª aliqui loq ve
compositis est ex m̃ et form̃
et formaclis at cōposito
no est ex gnē et dña sz q
ista roe no sit bona appet
q ex duabz realitatibz
distictis no sit unum p se
n̄ unum se hēat ut pō et re
liquum ut actus sz q̃cq se
hnt ut pō et reliqum ut
actus sunt sic m̃ et forma g si
gnūs et dña dicunt distictas
realitates et 9ponūt p se sp̃em
oz q unum sit sic m̃ et re
liquum ut forma It 3o p̃ncipa
ar sit si genus et dña di
cunt distictas realitates
i sp̃e deus posset separe ali
ma a m̃ et ea ponē sub
reatē asinitatis gnūs ē
ph̃in ut de se ca p̃ et g g
et dña no dicit distictas

realitates omnia p̃bat Ulterius
quū actu res possunt respi
cere plures actualitates deus pt
face id q ē pōle sub una
actualitē sub aª actualitē
apet q h n̄ ē 9dco Et q
cum id pōle distigui pt
q realitas absoluta ab illa
actualitē et eod̃ m̃ pt respicere
aliā actualitē et no ē 9
dco actu q separetur ab actua
litate ēt poñat sub aª sub q
no ē Sz alitas q ē i me cide
alia respicit sicut asinit
vº alitas mea et alitas
asini no sunt distictē ali
tates sub roe alitatis g
deus pt separe alitatem
mā a me et eā poñe sub
roe asinitatis et sic alitas
roalis cadē i uno potit
separi a roali et pōt sub
irroali q no 9sonat roi
Sz forsitan ad istā roem
dicetur q colericitas et
disgrāre i albedine no sit
separabilia q no se hnt sic
pō et actus Contra ex duobz
actu exntibz i actu no pt fieri
n̄ unum sz ex gnē et dña
fit p se sp̃es ut ipi dicunt

go unum oz q sit ipō et reli
quum i actu It porphirius
dt q gnūs ē ipō ul x'n dñe
appet ug q h euasio ul va
let et no dē q̃da ad ista roem
q maior ipō ista ista filli
ē ura de pō sua q ē realr p
fabilis g corr̃nte p actōz
trasmutatum agentis nalis
gnūs at no ē sic ipō sua p
fabilis p actōz trasmutatiuā
Contra h ar sic ide ē pōle
apō deum q nullā repugnā
i clau? i p mō ddi pse h ipō
appet p multa ex Ideo et
facit actum sui sub q ē
repugnā ? sub mō et multa sit
nihil sz q poñā pōale
no posito actualr no ē re
pugnā ne 9ddco p mō Sim
ilitas et realitas mea siue
duē distictē realitates dis
tictē n̄ 9tradco ē q aliter
mea remet sui realitē
g q̃cq pō sit h deus potit
reatē gnūs a reatē dñe
separe si sit distictē re
q se hēant sicut pō et actus
Itē no repugnā distictis
realitatibz pō cē sui postiorū
sz realitas gnūs sz ista

mā ē ptior n̄ª reatē dñe g n̄
repugnā ē reatē gnūs reatē dñe
separi et sic potit colorentas
p se sui sub roe disgrāti et ea sine
dem roe potit eadē colorei
tas poni sub 9grāuo Itē no ē
maior ro de pō natura ut pūt + q de absā no mis
actōz reale si tam tū pō sit ee ic flux supp
reale q oi pō reale correspondet ine q pō s. gene
actua ut dt q i hō p ced ris po pt pō
mundi sz pō gnūs reale no disputatiua sba
actua g sibi correspondet pō ac et det
tua p quā pt trasmutari
cōfirma q no sp h pō ē
i actu no ē sp ro colorei
tatis ē sub roe disgrāti
sz no pōt deduci de pō ad
actum n̄ p actōz agentis
ut p se patet g pō gnūs
si sit realis ve potit trās
mutari et sic eorū euasio n̄
valet Et no forte dicet
alr ad istā roem q s. reali
tas coloris q ē i 9grāuo no
ē ipō ad realitatem disgrāti
n̄ ē 9o Sz q ar realitas
eadē rois possunt pfiq cadē
actuatē pz de se sz colorei
tas q ē i 9grāuo ē eade
rois ē colorētē q ē i dis
grāuo g h eade potes

cum illa z potit p gnis p
fici eadem actu z sic h
enasio n vo3 Sz at di
ca ultra q alitas q e
i me eade e i asino z io
no p de nono sequi a
me z ab asio poi cu sit i
utroq3 Contra ite sed
q ho z asing no hnt dis
tictas alitates q no 9so
nat roi Diceret forte
ad h q licet sit alia ali
tas i me z i asio vita ali
tas e p roem 9rie et
io amota dria e una
z eade alitas oio Cotra h
ar q ite amor oibs drns
geng possz p se existe et
sbsiste i se ipo ex q ei p
realitas gnis areate nec
q3 drie sequi z ite ro gnis
sit oio indisa no e 9tra
q ro gnis p se una sbsis
tat z ite redit opio plo
nis. d. q no e i9ueniens
gn ee p se i ee ecia sn d
dria sz q3 h alias ar9
q ad pseus diuutto Ite
pn arguo sic q geng
z dria re distacta se

ge q geng ee bis igit
ste z p gns q ide color
ee bis color gns e igit
g z ans Cotra plat q
si color eitas e disgga
i albene s2 due res dis
ticte etu e q albedo e
color p roem colorcitatis
sz z q sit fort color p alterum
roem disgga plat Sic
id inclut forlz colore
ul e forlz color q p sua
pria roem mouet uisu
tempta oi a roe sz disg
gatium p sua pria roez
p mouet uisum pz q3 p
distigue disggare at
moue e g disggatium
p sua pria roem e color
tempta roe gnis p pole
ul ipole z p gns albedo e
color p roez gns q iclut
z p roem drie q includit
et sic erit bis real
color s. p roem gnis et
drie q sit roes distacte
Forte dice ad ista roez
q albedo mouz uisu p
roez colors sz disggat
p roem disggatam Sz q

LXX

h arguo est q ite disggare
no eet p se moue q e
dissonu roi si at dicas
q disggare e moue p se
ite idem color sunt mo
uebit uisu p duas opes
distictas albedo eni mo
uebit uisu p pria roz
z p roez colors Sz forte
te dices aliqs q disgga
re inclut + tale modu mo
qui no e opa p se sz e
modus opatois z q(ua)lifica
cio sic g disggare i
clut moue z modu cleraz
modi sic disggatum
inclut colore z dinz
q(ua)lificatie colore roe
cuius debet sibi tlis mo
modi z sic appet q for
io disggatu no mouet
uisu amota roe colors
Sz q ista rn no suf
ficiat licet sat tange
dificultate oni q colo
reitas s moueret ul co
lor s ut hic color no
ut color q3 opatioes se
cda singula g ut hic
color z p gns mag mo
uet albedo sz pticul p

+ mouere et isto est roe coloris
et includit —

roem q p roem eem Ite
ar sic ad pnle si geng z dria
dicunt re tas distictas na for
eet realis simpx plo q3 9po
ne quelz forma spe ex roe
gnis z ex realite drie gns e
fim g z ans flitas gnis apet
q3 albedo e for simpx vn sm
anctos sex pn forc 9sistit
i simplit z i narrali ce Ad
ista roem dr ung q e 9po
qda pria qual e compo me
z for a e q dina qf e duar
quidatu z istas duas itent
actor sex pn exclude a for
Sz e re z re sic e 9po
gnis z drie z tali no repugt
for vo natio sibi debe Sz
ista rn i multis deficat z p q3
i compo me z for e 9po re
z re g no debet di 9. 9po
re z re Ad dcto q3 sic dixi ^ secundo
si geng sit disticta re ad
dria compo gens z drie
erit una 9po qual e ma for
cuius plo e q3 de roe me e
q sit pfabilis p multos actg
z q ex se careat oi actu
ad unu for Sz geng at erit
hoe posito q sit ex na rei
re eis gnis e pfat p multi

dias coptu e de se cauet di
dria qr n^a diam d^t ad
ut porphi^o d^t. g^o gns e
n^a vn situ sit eius realit^s
ex n^a rei distincta a drus
Cl^o difficit ista ru^o qr 9
p^o re^us r re^t est ulor 9
p^o quadeq a^a g^o impte i^a
forma nota^o sim^x q est
composita ex distictis re
alitatib; It ar^o ad p^n^le
sic si realitas gnis z dre
essent distincte ex na rej
gnis no p^dicar^o p se z i re
to de spe p^ba qr ps r gt
no p^dicatr de toto i re to
sz g^o p^ q^re z i recto de spe
g no d^t ptem realit^s vno
vno d^t tota realit^e Cad
ista rone forte videbit^r
q g^o i recto d^t totam reali
tatem spey z ut sic p^dr de
spe sz i abstracto no d^t n^i
pte ipi^9 realit^s sic al' d^t
tota realit^e hois sz alitas
d^t pte. vn h n^n al' impo^i
toti al' sz i pon^i ab aut q
e ps istius Cl^o p^dicatur e i ueritate
homo e al' sz no ita ho est
alitas Cl^o g^o hac ro n^o
ar^o sic ut al' i recto d^t actu

t toti composito si imponitur apte. sicut
sz homo alitati impo^i

^ri^c^h^t^a^d^e
z istis^ce rone dre s^no
si no d^t tota realit^tes hois
sz pte tm cohetur ^ po
sitiu si d^t realit^te dre
te al' co^stitue^o ex eade
dra ex qua co^stitui^e^o
h^o q e f^lm qr g^9 dr de
p drm ex qua co^stitu
^co^ spes z no co^stituit
p i^a; g^o gen^9 no dicit
tota realit^tes spey explicite
sz realit^e vno g^o cotrario d^t
rone gnis implicite sz ro
dre explicite. sz q^d dic
dicta^o no sufficit qr se
quere^o ut dixi q ge^9
co^stitua^o ex dra grathete
Cl^e implicatu^r z explicitu
re i ute z no i re Cl
dra d^t explicite realit^e
q g^9 dicit implicite g^o
no d^t eam implicate
Cl^t arguo ad p^n^le sic si ter
gen^9 z dra implicat re
distinctas sic colorcitas
z disgregatiuu ut idem
color q e i disgrega^o e i
cogrega^no. vel aliq distic
ti sic ide color no dis
tis g^gra^o z disgraro se
que^o q color no drar^o

p drar nec gen^9 aliq dice
p dras cohenter. vn sm hac
uiam dra aduciet de
nouo gnis si dic ipi^9 q
no vn co^nonu rei nec dus
phi z porphiry q^o oppm
dut si dicat^o q aliqr alb
color diuis^9 i diuis^9 realit^r e
s^t co^gregatio z disgregatio
realitas gnis no e^t co^s
z i dentis ex n^a rei qr color
qui e s^t co^gregatiuo erit sibi
ip^is n^c erit co^s disgrega^uo
z p co^ns tota quitas gnis
erit p n^te^m z i dra q
h ad dras cohentes Cl^n ap^l
q no erit dare ap^p co
lore realit^r co^e sz hinc ut
istu colore cum^9 oppositu
tenet adusary mi. for
te dicet q no est dare
colore separatu i drente
v^o e ac^o i spebz suis sz
i^e idem color qui e s^t co^g
gatio e et s^t gregatio sz g^o
h e q dixi qr te co^gregatiuu
z disgregatiuum no diident
rone colorum Cl^t si gen^9
z dra drent distinctas
realit^tes tm eet actius

r^at^o
realitu i spe specialissia sic ^q^t
sunt gna suora tot erunt
realit^tes in spe specialissia istud
vz absurd^o. g^o gns z dra no
dicunt re^tes distinctas i una
spe. forte dices q no e i conu
eni^s q si tot realit^tes distinctas
i una spe i hoie q^t s^t suora
ad ipm v^o e necium qr actitas
s^btitas corcitas alitas s^t in
hoie distincte re^tes z sua re^tas
Cl^o si hoc sit v^m te vlia mag
erunt p^n^a q pticla^ria z gnia
q spes q plurium qr de roe
p^n^ii e q sit p^o z q co^sti^at
z p^n^cipiet a^o z q sit simplici^o
p^n^cipiato. dra at ista de
ben^o gni v^o spey si re^tas
gnis sit ex n^a rey erit et
co^stitutiu^m realit^r ipi^9 spey
z p^9 na spe e cu sit supior
v^o at e p^9 aq no co^nditur
co^nsistendo gna erit z simplici^9
spe cu spes co^mponitur ex ipo gne
z no e^o g^o s^m ma hanc
q^to aliquis e magis vlc
tatio e mag p^ncim sz hoc
e q phm qui mouz ita q^o xez
i 3° me^e z postea ea declarat
i A. z 8. declarando q vlia no

sunt per naturam perfectum quo intellectus est
realiter sed magis materia et
forma sunt primarie res ergo etc. ut
ergo ut fatalitati quia realiter ge
nerum superiorum et specierum sic in
te distinguntur acceptabiliter quod
sic realiter distinguantur. Item
si quibus contentis superior diceret
distincta realiter acceperit.
pro amplius inferioris esse cerne
infinite realiter in actu quod est
falsum ergo et antecedens consequentis falsitas
per se patet. Sed contra declaratio
sic accepto eum realiter duarum
duarum puta realiter aggre
gati et disgregati ab istis
duabus realibus potest accipi
una [struck: ratio] conceptus puta conceptus
differentie. Unde differentia in communi differentia
quidem esse est ad eundem differentiam
sed conceptus differentie in communi dicitur
accidentaliter realiter a quo hic differentie
in quantum dicitur alia realiter a quo hic
differentie puta disgregativa et alteri
differentie puta aggregativa esse ex
hiis partibus realibus quod additur
acceptum differentie potest et forma
una generalis acceptio quod erit
communis alius et esse quod reddere de eo
communi conceptu sic patet et sic in infinitum
ulterius ergo oportebit accedere quod abe

a deo et non variata realiter
possunt formari conceptus superiores et
inferior sed ponitur ita esse realiter
in actu. Si forte dicatur quod differentia
est sui ipsius et non per aliam non est
ad infinitum quod una est
ipsius et non per aliam sit communis
duabus differentiis sed quod ab ipsis
abstrahitur conceptus communis idem
ipsi quod sit conceptus per intentionis
Contra possunt dici de duabus
differentiis quod sunt per suas proprias
rationes sit illud quo conceptus dicitur
esse quero quod ipse per id non facit
sunt ipsius aliud in una differentia
tum igitur uno conceptu communi
per se in contrariis et celsis. Item
quod hic conceptus adhuc inest per
se illa distinguntur realiter
quorum unum non per se realiter
in alteris in abstracto patet
quia distinctio rationis non tollit
formalitates sed ergo non per se differentia
in abstracto ergo esse minor
patet quia hic non est in realitas
et alitas. Item si differentia de
ceret tota realiter esse
te sufficeret ergo in differentia
quia possunt species per se differentiam
per differentiam si diceret tota
eius rationem. Item sic se habent
+ quod actus est plus quam unus et animus
est multe ad hoc quo circa addunt
quod satis neccesse (?) in dicto hoc est
probata

tota differentia ad totum differentiam sic
per se ad partem. Item minor patet quia tota
differentia dicit totam rem differentis
ergo pars dicit partem et non totum.
Item res qua aliqua conveniunt
et res qua differunt non sunt
una realiter sed due species differunt
realiter per rationem et ergo ergo et ergo
differentia non importat eandem
rationem. Item res minus simplices non
sunt differentes quia differentia est sermo
longior id est sermo compositus ex par
tibus. Item minor patet. Secundo res
simpliciter hic ergo et differentiam et per consequens
genus et differentia realiter componunt.
Item ergo minor patet omnia cum ad
a z (?) dicente quod iste ho
samit abstrahi per formas dif
ferentes convenientes materia et forma
sed constat esse quod non loquitur de
differentia materia et una forma quia animal
et albedo que non sunt composita
ex materia et forma nec differunt ergo
loquitur de principiis differentibus
quorum unum est ut materia re
linquitur ut forma. Item quod dicit dicens
distinguuntur realiter sed ergo in
natus dicunt duas naturas
et formas etc. Item quod intellectus per aliam et aliam
speciem unitur hic et alia et alia
realiter patet quia idem in speciem idem

intellectus per eandem speciem sed genus et
differentia intelligitur per aliam et aliam speciem
non est eadem species reputatur
realiter genus et differentia ergo etc. Item
que eque se penitus idem realiter que
repugnant uni realiter repugnant
alteri patet per principium primum sed genus re
pugnat facere differentias species ut differentia
per se patet ergo differentie sed hoc est falsum
ergo id ex quo sequitur videlicet quod genus
et differentia sunt omnino idem ex na
tura rei. Item quod sufficienter explicat
totam quidditatem rei aliquis potest esse
sufficiens principium differentiam
illius sed tamen genus quam differentia dicunt
totam rationem per se sibi secundum istam viam
ergo quelibet istorum potest esse sufficiens
differentiam illius quod est falsum. Hoc
confirmatur quia ad hoc quod res dif
ferat sufficit quod eius realiter
explicatur. Item sequitur quod pars
differentis adequatur toti differentie
si diceret totam eius rationem hoc autem est
falsum quia pars non adequatur toti
sed pars parti et totum toti. Item
in primo phisicorum dicit philosophus quod principiantes
que quin dicit unum dicit plura sic
quin dicat hominem album bibere ergo
genus secundum eum importat pluralitatem et differentia
speciem non pluralitatem ratio tamen quia tamen
tunc non argueret quod principiantes
que ponebat omnia unum. Ergo dicunt

pl'alite realiu(m). Ite si gñ
z dña ee(n)t idem diffio eet
nugã q2 no tollit nugõ
diu(er)sitas moi sig(nifica)di q2 s. ad
s. me(n)te e nugã. Add al'
biles huius pedes z tam e
hic diu(er)sitas moi sig(nifica)di. Add
biles huius pedes. Ite illa
q̃ dnt duas p(ri)as itentões
dnt d. realitates distic
tas. Ergo p(ri)e itent(i)o dr re
ad dñam se. s(cilicet) al' z r(ati)ale
digit d. p(ri)as itentões q2 ipe to
fu(n)dant sas d. itetões
appeitas puta itetõ ge
neris z dñe. Ergo re(alit)as gñs
z dñe distiguu(n)tur r(ea)l(ite)r. Ite
distictis noticiis corr(espo)n
dent disticta cogita s(ed) no
ta gñs z dñe s(un)t distincte
g(ener)o ipa ad i(n)uice s(un)t disticta
n(on) valet q eade res p(otes)t i
p(ri)me distictas noti(ti)as de se
ipã q2 te nuq̃ res ut i(n)
se i(n)tellige(re) q e i(n)gen(er)e gse
q(ue)ña patet q2 res p(er) n(on) e i
se e una i(n)te(llecti)o p(er)me z dio
olia n(on) q(ua)ro de i(n)t(ellectu) duob(us)
obiectis u(n)it i(n)cluda(n)t to res
ul' pars ul' n(on) sunt. Te(n)
de re i(n)tellig(er)o si p(ro)t hec(?)
primu(m) si totu(m) habe(n)t

si totu(m) g(ener)o est ide obiu(m) n(on)
duo. i(d est) te qui facit ista ar(gumen)ta
impo(n)it multa doctori mo
dno q̃ doctor no dt q(uod) uno
totu(m) opp(osi)tu(m) no curo re
citare q2 i(n) solutõe ar(gumentorum) corp(ore)
eg tra(n)g(re)ssus oia i(n)tutē ra si
s(un)t tacta. Ad p(r)imu(m) g(ener)o at ar
guitur sic ad p(ro)p(osi)tu(m) i(n)
s(un)t disticta reali q̃ hnt
distictas patoes reales
s(ed) gen(us) z sp(eci)es s(un)t hm(oi) q(uia) ge(ne)
ua(lo)r de se patet s(ed) mi(n)or
p(ro)ba(tur) q2 p(ri)o ad h(oc) e s(ecun)d(u)m tas
q2 p(ri)o hois e risi(bi)litas q̃ s(un)t
patoes disticte g(ener)o al' et
ho distiguu(n)t realit(er) z p(ro)
o(mn)is al' z r(ati)ale q2 hm(oi)
no distigu(u)nt n(isi) p(ro) reale
Ite illa distiguu(n)tur r(ea)l(ite)r
de q(ui)b(us) p(ro)ta adeo p(re)dica(n)t(ur)
s(ed) de al' z hoie p(re)dica(n)t(ur)
adeo p(ro)ta q patet q(uia) p(ro)p(osi)to q(uia)
h(oc) e ita al' e s(er)u(m) adeq(uatum)
tum. Ite ho no e s(er)u(m) ad eq(ua)tu(m) ^p(er)s(e)(?)
eq(ua)tu(m) s(ibi) z ista s(un)t v(er)a
ex na(tur)a rei, + item e ordo n(on)
s(ed) i(d est) gen(us) z sp(eci)em s(ecundu)m dicta
e ordo n(on) p(er) q2 al' e p(ri)us n(atur)a
hoie q p(ro)ba(tur) sic id e p(ri)us
alio aq(ue) no (con)u(er)titur s(ubsisten)di
(con)seq(uenti)a (quo)d sic e(st) ho g(ener)o al' s(ed) no
+ g(ener)o g(e)n(er)ali et sp(eci)ei ydo(?) s(un)t idem ex n(atur)a
rei oio. Ergo et illa s(un)t disticta
ex n(atur)a rei

(con)tra
se al'. g(ener)o homo z iste. g(ener)o
ordo e ex na(tur)a rei g(ener)o ista
distiguu(n)t(ur) ex na(tur)a rei. Ad
ista ar(gumen)ta p(ro)ordi(n)em d(icitu)r
ad p(ri)m(u)m q h(ec) p(ro)p(osi)o e v(er)a rea
litas e alitas (con)t(ra)ria ad
re s(ed) no e p(ro)p(osi)o lo(quen)d(o) n(on) ia(m)
de lo(quen)te admittit. Cu(m)
no e q2 (con)t(ra)ria distin(ct)a (con)t(ra)rio
mu(tu)u(m) alt(er)u(m) no i(n)clud(i)t. z
si dicas q (con)t(ra)ria sp(eci)ei z ge
n(er)is s(un)t duo disp(ar)ata (con)t(ra)ria
disticti z tam g(ener)o p(ro). de
sp(eci)e. p(ri)mo q al' e de g(e)ne
re sp(eci)ei z al' de gñe
r(ati)o dñe. Ergo et d(icitu)r rem
p(er) mod(um) i(n)clusi z sp(eci)es
p(er) mod(um) i(n)cludentis z
no gen(us) re z ip(s)e p(ro) de
sp(eci)e s(ed) genus z dña se
habent ta(n)q(ua)m p(ar)tiales
(con)t(ra)ria p(ar)tis at no p(ro) de p(ar)
te p(ro) se z ideo g(ener)o p(ro) se
no p(ro) de dña a h(oc) ta(n)q(ua)m
e i(n) (con)t(ra)riu(m) z sidicat q eod(em)
mo g(ener)o no p(re)dicabit de
sp(eci)e q2 p(ote)st no p(ote)st de to
to p(ro) se sic n(on) p(ote)st de p(ar)te
Ad 2(m) q v(er)u(m) e de p(ar)te in
tegrante s(ed) no est de

p(ar)te explic(an)te. g(ener)o at no e p(ar)s
sp(eci)ei i(n)tegrans s(ed) explicans dic(itur)
q (con)t(ra)ria g(e)n(er)is i(n)tegrat (con)t(ra)riu(m) sp(eci)ei
s(ed) no i(n)tegret ip(s)a(m) realit(er) d(ici)t(ur)
q no e v(er)u(m) v(er)o (con)t(ra)rius sp(eci)ei i(n) se
e ita u(n)us sump(tu)s (con)t(ra)rio fort(e)
sic (con)t(ra)ria dñe e gñs p(ro)s(ibi) hec
q2 si (con)t(ra)ria sp(eci)ei (con)po(n)itur ex (con)t(ra)riu(m)
dñe z gñs nu(m)q(ua)m posset h(abe)re
de nouo n(on) fo(rmar)i (con)t(ra)ria sp(eci)ei
n(isi) p(ri)us fo(rmar)e(tur) (con)t(ra)ria g(e)n(er)is z
dñe cu(ius) opp(osi)tu(m) exp(er)imur q2
ho p(ote)st h(abe)re (con)t(ra)riu(m) hois s(ine) (con)t(ra)riu(m)
al' z r(ati)onal' g(ener)o (con)t(ra)rius hois no i(n)
tegrat(ur). n(ec) (con)po(n)itur ex (con)t(ra)riu(m) ge
n(er)is z dñe nu(m)q(ua)m et duo (con)t(ra)ria
possu(n)t i(n)teg(ra)re t(er)tiu(m) (con)t(ra)riu(m) n(on)
illi duo t(ame)n (con)t(ra)ria p(ro) fabrica(n)t
q2 no p(ote)st ee totu(m) n(isi) p(ar)s ali
q(uo)d no sint p(ar)tes. Ad 3(m) hic
s(un)t dua z p(ro) q2 porphirius d(icit)
q dña (con)stituit sp(eci)em. Ad 4(m)
d(icitu)r q(uo)d q gen(us) z dña i(n)clu(du)ntur
realit(er) i(n) sp(eci)e. i. i(n) ip(s)a sp(eci)es
claudu(n)tur s(ed) no clauditur
sic p(ote)st i(n) toto g(ener)o gen(us) et
dña u(n)iu(n)t ee p(ar)tes ip(s)ius sp(eci)ei ^integrales
Ad 5(m) sp(eci)es resoluitur i(n) genus
z dñam. g(ener)o ex eis (con)stitui(tur)
z (con)po(n)itur. Ad 6(m) gen(us) e sp(eci)e

m̃ & dr̃ia sic forma ut phe
& porphirius dicit sed ã nõ pt̃
ẽẽ unũ n̄ 9to spẽi vẽ pdĩcã
ex 9tu gñis & dr̃ie sed his
nõ obstantibus dico ut p̃9 s.
9to spẽy ẽ ĩse simpx sicut
9to dr̃ie nẽ ualet mõrũ
qz de ũtute fors õs ĩte ppõ
nes sc̃ pñtem dr̃ de qo usu
q dr̃ia cõstituit spẽs & q
gen9 & dr̃ia iclũnt ĩ spẽ
sed de vitte ĩtes sc̃ vẽ p tanto
p tanto cũ dr̃ia dr̃ spẽm
cõstitue qz ai ea 9ũta 9g9
ãt nõ 9ũta ẽ spẽ & idõ pz
nõ cõstat .i. nõ arguit
sic dr̃ia nõ ẽ g̃ itẽ q dr̃ia
cõstituat spẽm sic pars in
teras 9ũ spẽy sed sic 9ũtale
cõstitut & punit ĩ ẽẽ 1o cũ q
9ũtat nõ sicut 9ũtale ut
ppũ qz tale ẽ acciñs sed sic
cõ9ũtale explicas cõe et
diffĩie 9ũtẽ ipĩs spẽy p
mod' ptis qz tolis diffĩo
explicat p mod' totius
Quã nõ dr̃ 2o q g9 & dr̃ia
ĩcluntur ĩ spẽ 9ũ d'o q n̄
ẽ vnũ de vñtute fors sed de
vitte ĩtes p tanto ẽẽ dicitur
icludi ĩ spẽ qz sc̃ 9to 9ũ
spẽ explicantes & q̃ ĩne

simites nõ q ĩ sẽne ^ explicãtẽ
p illos duos 9to sic tõm
explicãr resolutiõ ĩ ptes
suas sed sic si linea ũ
pedal' ĩ mensure & expli
caret p duas lineas pe
dales tẽs due linee dicãt ĩ p
bipedales nõ p ĩtegrã tes
rent ĩpam qz sõpnt
q tal' lĩea reãcat ĩ
dũsa ĩse & q eius q̃titas
notificẽt p illas .d. lĩe
as bipedales assili ĩppo
gen9 & dr̃ia sc̃ ptes
spẽy nõ ĩtegrãtes sed
notificãtes & explicãn
tes qz nõ pt̃ pfc̃e spẽ
ficari 9to spẽt p ullo
ũ istoꝝ 9tũ ideo p
ambos notificatur & ex
plicat & p tanto dicũ
icludi ĩsa 9tũ spẽs
qz ad mod' ptis ^ excluatur
se explicat & notificat
ipz licet sm̃ ũtes nõ
ppẽ icludam ĩ ipso nõ
tam ĩtelligo q sic dico
sic ĩ ppõ & ĩ ex addo
q sed ista d'o 9tus nõ ĩn
cludũ ĩ spẽ ppẽ. lo
accipiunt tñ ab ead'
re eã spẽm hnt mod'

aptus ichisẽ +

ba sc̃. animal g'o homo & iste or
do est ex natiua rei g'o ita
distĩguit ex natã rei Ad
ista aũ p ordinem dr̃ ad pm
q sed ppõ ẽ vñ realitas est
alitas q̃tũ ad rem sed nõ ẽ
ppõ logical' nẽ ĩ arte loce
admittũ eõ rõ ẽ qz 9tos dis
pari quoꝝ unus alt'i nõ
icludit & si dicas q 9to spẽi
& gñis sunt duo disparati
9to & distincta & tñ g9 p. de
spẽ Dico q alr̃ est de gñe
& spẽy & alr̃ de gñe &
dr̃ie. gen9 nr dicit rẽ per
mod' iclusi & spẽs p mod'
icludentis & ideo genus
vẽ & ppẽ p̃ de spẽ sed gn9 &
dr̃ia sc̃ hnt tanq̃ paralles
9ceptus. pars at nõ p̃ de
pte p se & ideo g' pse nõ
p̃ de dr̃ia & h ẽ ig9tũ & sidr
cat q eodẽ m' g' nõ pdr
cabit de spẽ qz pars nõ p̃o
de toto p se sic nẽ pars de
pte Dico q vñ ẽ de pte ĩte
grãte sed nõ ẽ de pte ex
plicãte gen9 at nõ ẽ pars
spẽi ĩtegrãs sed explicans
diceret q 9to gñis ĩtegrat
9tũ spẽi licet nõ ũ. p
9cepto spẽi ĩse ẽ ita vñ9

\+ et ideo nẽ de pãe pdicatur qn
nõ ultra dr̃. q pãs resoluntur
ĩ gen9 et dr̃iãm dico q nõ est ũm
de ũtute simplicis sed de vitate
ideo vñ producto dr̃ resolui ĩn
istos duos 9to q posset accipi
ab eis spẽi nõ q forte sit ĩ 9tũ
spẽi + verte foliũ et ibi invenies signum istud

simpx 9 forlr sic 9to dr̃ie
l' gñis p ho hg ẽ qz si 9tus
spẽi cõponitur 9ponitur ex
9tu dr̃ie & gñis nunq̃ pos
set hri de nouo nẽ forũ 9to
spẽy nisi p̃s formen 9to
gñis & dr̃ie eo oppm ex
pnũt ho qz pt̃ hre 9tũ hois
sn 9tũ alis & realis g' 9to
hois nõ ĩtegrãtur nẽ cõponitur
ex 9tu gñis & dr̃ie. nũq̃
eẽ d' 9tus possunt ĩtegrare
tm 9tũ n' illi duo 9to p̃mo
fabricãt qz nõ pt̃ ẽẽ tõm
n' p̃s a' mõ sic ptes Ex
hic sc̃ dr̃ia Et p'o qz porph'
dt q dr̃ia cõstituit spẽm
Item dr̃ cõit' q gen9 et
dr̃ia icluntur ĩ spẽ .i. ista
spẽm claudũt sed nõ clau
dunt sic ps ĩ toto g' 9g et
dr̃ia unũ ẽẽ ptes ĩtegrãles
ipĩs spẽy Item spẽs resol
uit ĩ gen9 & dr̃iam g' ex
eis cõstituit & 9pr̃ Dico
g9 ẽ sic m' & dr̃ia sic for
ut phe & porphirius dicit
h at nõ potest ẽẽ vnũ
n' 9to spẽi vẽ cõponat ex
9tu gñis & dr̃ie sed his
nõ obstantibus diceret p̃s. s. 9to
spẽi ẽ ĩse simx sic 9tus

dic̄ n̄c ualent motiua q̄r
de u̇tute s̄moīs oīs ista
ppōnes s̄t p̄te tam̄ dr̄ q̄
d̄ra constituit s̄pēm ⁊ q̄
gen⁹ ⁊ d̄ra icluduꝛ i s̄pē
ꝫ de b̄nte istis s̄t v̄e p̄ ta
to ēi d̄ra dr̄ s̄peȝ cōstitue
q̄r ē ea q̄ntit⁹ gm̄ aut
nō q̄ntit⁹ ⁊ cūi s̄pē ⁊ io p̄ȝ
nō cōstat. i. nō augmūt
s̄e d̄ra nō ē igitur icls
ht̄ q̄ d̄ra cōstit s̄pēm
s̄e p̄tis iuncas q̄tu s̄ta
ꝫ sicut q̄ntit̄e cōstat p̄ti
tē illuc q̄ ē quo q̄ntit⁹
nō s̄e q̄ntit̄e ut p̄nt q̄r
tale ē actus ꝫ s̄e q̄ntit̄e
explicatis ē ⁊ diffi ve q̄ti
tate ip̄i s̄pēi p̄ mod̄ ptis
q̄r totalis diffio explicat
p̄ mod̄ totī⁹ Cum nō dr̄
⁊ q̄ gn̄s ⁊ d̄ra icludūr
i s̄pēē q̄tu d̄o q̄n nō ē v̄u
de v̄tute s̄mōis ꝫ de b̄nte
itē p̄ tanto ēi dimr iclu
dī i s̄pē q̄r s̄t q̄t⁹ q̄tu s̄ta
explicates ⁊ q̄ī m̄ifestan
tes nō q̄ explicat⁹ p̄ ios
duos q̄t⁹ s̄e totū expli
ca⁹ ⁊ resolui i p̄tes sua
ꝫ s̄e s̄ h̄ea bipedal m̄
surare ⁊ explicare p̄

duas lineas pedales assu
i p̄posito g̃ ⁊ d̄ra s̄t p̄tes
s̄pēi nō itegratiues ꝫ no
tificatiues ⁊ explicatiues q̄r
nō p̄t p̄fcē notificari q̄t⁹
s̄pēi p̄ alterum istoꝝ q̄tuit
ideo p̄ ambos notificat
⁊ explicat⁹ ⁊ p̄ tanto dr̄
icludi i ista q̄tu s̄pēm q̄r
ad mod̄ ptis icluse ex
plicat ⁊ notificat s̄pēȝ
ꝫ s̄m u̇tutē nō p̄pe i
cludūi i q̄o nō tam̄ icl
s̄go q̄ s̄it oīo s̄ile i p̄p̄o
⁊ i ex⁹ adducto q̄r ꝫ isto d̄o
cōcepto nō icludūi i s̄pē
p̄pe loq̄ndo accipiunt tam̄
ab eadē re ē ea s̄pēm hūt
mod̄ ptis icluse ⁊ io v̄e
de s̄pē p̄dicant q̄n n̄ ult̄
dr̄ q̄ s̄pēs resoluit i gen⁹
⁊ d̄raꝫ d̄o q̄ nō ē v̄um
de u̇tute s̄mōis ꝫ de bo
nitate itē⁹ v̄ū p̄ tanto
dr̄ resolui i istos d. q̄t⁹
q̄r possunt accipi a q̄tu cat
s̄pēi nō q̄ forte s̄it i q̄tu
* s̄pēi Cum ⁊ ult̄ dr̄ q̄
g⁹ ē s̄it in ⁊ d̄ra s̄e for
d̄o q̄ istud h̄ȝ v̄m i q̄tu d̄ī
s̄pēi q̄t⁹ ēi diffi⁹ cōstitu
ūe ex q̄tu g̃nis ⁊ due ex

g̃nē tamq̄ ex materia ⁊ ex
d̄ra tamq̄ ex for̄ Cum ⁊ a
diffi⁹ ē alius a q̄tu s̄pē
q̄r q̄t⁹ diffitu⁹ cōtinet. d.
cōceptus ꝫ q̄t⁹ s̄pēi non
Ad 2m arm dr̄ q̄ d̄ra
licet dicat totā rē s̄pēi
s̄pēi nō dr̄ tam̄ totū q̄tu
explicitū ⁊ io gen⁹ nō su
p̄fluit. Cum ꝫ dum ē ad
d̄ra q̄ntitas ē s̄pē ⁊ dicat
p̄ine totā rē s̄pēi p̄ma q̄r
nō diffit ea suffit ad
q̄d i p̄udo q̄ io ē q̄r q̄n
res notificat⁹ p̄ diffiōȝ
debet s̄e notificari p̄ut
ē s̄it ⁊ diffilis ⁊ io poi⁹
q̄t⁹ g̃m in diffiōe. oīa
s̄ notā d̄o q̄ v̄u ē s̄i diffi
re⁹ p̄fcē. tam̄ poi⁹ tm̄
gen⁹ p̄p̄quū ⁊ d̄ra p̄
p̄qua q̄r i mediat⁹ s̄e
h̄nt ista duo ad s̄pēm
Ad 3m artu dr̄ q̄ s̄e
tota diffio explicat tōtā
s̄pēm s̄ic p̄tis diffitōis *
dr̄ p̄tem rei. dico q̄ diffio
⁊ diffitu nō debent q̄n
n adimat q̄m ad rē s̄pēi
q̄r rē v̄ra s̄t oīo ꝫ debet
q̄pari q̄m ad q̄t⁹ q̄r duo

^ p̄ q̄ cōncipit ēi s̄pē ex poi tam
q̄t⁹ d̄rīe p̄ q̄ ex diffit q̄ diffitio
debet poi i diffiōe

q̄t⁹ s̄t un⁹ implicit⁹. s. q̄t⁹
s̄pēi. ⁊ ali⁹ explicit⁹. s. q̄t⁹ diffi
tōis Ad 4. dr̄ q̄ eadē rē i
uno ad q̄tu ē a q̄ ⁊ eadem
rē differt ab eo s̄o d̄o de cōuei
ēn ⁊ disuenieñ fundat nō for̄l
q̄r cōuenieñ ⁊ disuenieñ s̄t
due rōs distincte lic̄ for̄ p̄
diaz. albe⁹ ēi p̄ eandē rē s̄pēi
q̄t s̄udamentalit cū m̄g⁹ dicer
p̄ eandē disuenit disuenit
ē ea ⁊ q̄ aliquis posset cē q̄en
disuenien̄c r̄c. cuius p̄lo s̄ic ac
cipio ēi duas q̄ntas oīo s̄ip̄ter
cētu ē q̄ iste due d̄rīe disuenia
unt i s̄e ex quo s̄t due ꝫ
q̄ p̄ idē disuenient p̄ q̄ q̄nt
appar q̄r iste due d̄rīe p̄ suas
p̄p̄ias rōes s̄t for̄l ex mō
⁊ unū illoꝝ g̃ iste due d̄rīe
plus q̄nt i s̄e q̄ una q̄at ē
n̄t ⁊ p̄ q̄ns ē s̄it oīo s̄ip̄ter
p̄ idē q̄nūt ⁊ disuenīut ꝫ
due s̄pēs plus q̄ueniūt real
cū sepe⁹ oī ope itellect⁹ s̄e
albedo ē m̄g⁹ dicē q̄ albe⁹ ē fi
gura g̃ i a⁹ 3⁹ realit q̄nt
puta i colore ꝫ i quo a⁹ q̄
ueniūt i 1⁹ nō differunt. g̃
albedo ⁊ m̄g⁹do p̄ a⁹ realr q̄
ueniūt ⁊ p̄ a⁹ realr differunt

* explicat p̄ciatr q̄m s̄pēi cop̄
⁊ diuto ē cum t̄m q̄ sicut se h̄o tota
diffitio ad totā diffitum sic p̄s ad
p̄tem ex q̄bus q̄ tota diffitio dicit
totam rē q̄ p̄s diffitōis

Ad 2m q d e gentia duor q
dam ei giunt q i ao 3o
st unu sic due spes i gnu
genus st unitae tal gentu
e p intem indualz spebus
s aliq st q gueniut q un
ad ymitam ref gen no e
i ao 3o z 1o mo res giut
adiunice ex na rei sm plo
z unu put una res a q y
mutatur z de 1a gen e
neco q 1o eadem q aliqu
distiguit ab ao couciat
e 9 eg no e q nl ppe yuni
tat se ypin z io dr q plo
ymitam se ypin z io dr q
plo ymitta plo soz q
bruellu ex na rei z ide
plo giunt plo z soz q plo
z bruello ex na rei 1a at
gencia no e i a 3o sic
dixi plo z p idem plo yni
ta brunellu q yunte
allodiem z io ista plo g
unt q illa ex na rei z
pp h q unu ymita ad
sm plo z unu ex na rei
se ypo no ao 3o pp h due
res sic Cupte nate gn a
lr ad alr itellcu q itea
facit res distictas una
itentaem pp tlem ymita

tem q uenit i eis ut q dt
xl. mete gz Ad 4. ar. dr
q res oio simpliciter z reali
z accepta no possunt diffiri
z io gto plet no possut di
firi q no possut expli p
duos gtos quor uns altu
no icludat. sile gto entis n
pt diffiniri q no pt expli
p duos tales gtos nec ex illis
ligo sic dixi q gto spex fort
i extn compona nisi illo
sm quo exposuy sup. q s.
explicat p unu gtu gpot
ex duob accepbz gnus. s. z
dre cu g mo est gto diffitois
Ad 6. dr q dr e diffio qd
phica q complete nam z
form z de 1a tractat phe
8. mete. alia e mea q sol
gsidat qitatem et de hac
lo i 1. diffio 8 mete icludt
gus tanq ma z dria tan
q form z io. Et io illa de
quib no possunt formari it
duo gto no possut diffiri
ut dixi Ad 1. dr petri
thoe q aint p tanto dr g
z drain dre duas nas q
dicunt d. accepto alio rois
alitas ea e una na i ite
q rois e hor port z asino. vn

alitas no dt tin reate hois
hois s dicat realiter tin a
uni sper suar s uno gtu
z nl plo dt reali Ad 8.
dr p itemptor una q
una z eadem res pt ite
p diusas spes ali z ali tin
z qn dr q una ut unu
peande spem intelli v
e unu ut unu eade mo
acceptu eadem ordie s
no a z a ordie acceptu Ad 9.
dr q gsm q ad id q dt ex
na rei no repugnat fu
ee diffire sper sic y re te
vn retar q dt alitas i me
e ima ptatis retar q pt im
pme itellcu spem ex q forbr
eabr gto realis. q alitas
ma z realitas ma oio
idem st z do q realitas q
e i me pt ipme mea spez
una unpfcam ex q itea
forbit acceptu gnus. z is
td declabr mag i gte 4.
Et si arguat sic fozti i
gptu e al repugnat face
spem itellcu ex q gto dne
forme s no repugnat
face spem sibi ut realis
e ex h ex na rei g alis
fort z realitas sua no

st oio idem ex na rei Ad 10
ad h q no e dare al igptu
al ex na rei z io qn dr sorte
i gptu al repugnat ex na
rei ympme itet spez ex q
forme gto dre do q nec
sibi repugnat ex na rei
n sibi gt igptu est al terad
imunado q no e dare al
igptu al ex na rei s h
illo al pti Ad ad dt. q
licet dria dicat tota qite
reali ipius spei no dt totu tn
pp h totu gtu explice z io
no suffit ad diffitoez Ad 9
h ar it petrus thoe sic in
diffitoe no e curand de
accntalibz z de gtilibz tin s de cntalibus
s gto e accns g no e
curand De acceptibz i diffioe
s de re e g dria dicat
tota re pme g suffit
potest diffire gtu spei
Ez ad h rn q gto obatis
no e accns rei s e ide
q res ut pota i ee appeq
abitat ee accns ut sit
gto ut appebit ao 8o
q res e apta nata diffiri
p duos gtos p unu sibu
dicariu z aliu dissibu
dicariu eg no sit q realiter

spēi scīsa nō uariata ē dis
similis spēi alij ⁊ ē silis sibi
siudit ꝑmit ipām realr̄ ꝑ
initat ⁊ io notificat ꝑ
9tū ꝑms quo ē silitudia
⁊ ꝑ 9tū dnē q̄ ē dissilitudia
rius ¶ Ad aᵈ dr̄ q' ꝑiu ſ ad
equat toti dico q' licet
dica adeqtur toti distīcto
realr̄ q dicit totā rē ꝑ
ipī⁹ ch pl̄e dr̄ ꝑgne
nō tam adequat sibi 9
ceptibl̄r ¶ Ad aᵈ dr̄ q'
aᵈ aᵈᵗ 9 ꝑincipe qui
negabat ac ꝑlitate ⁊
io sufficit sibi ōnde q
sit ꝑlalitas aᵗᵃ dcar
at fco q̄ ab ar̄ ⁊ alios
nō ē nultū cuand' q
frequēt aᵈᵒ 9 alios as
sumitur cōcessa ē ab aliis
antiquis ex ill' arguit
q̄ ipos ¶ Ad aᵈ dr̄ q distī
to nō ē nāgato · q 9
ꝑmis ⁊ dnē nō sᵗ 9ᵗᵃ
9nibiles sic ē lubes
⁊ hmt peces ¶ Ad aᵈ dr̄
p itemptoz matis nō
eī oz q si sit dne pᵉ itē
tōes eā una rē q sit
dne res ⁊ qn̄ dr̄ q tē
una iteno dicit rē dº

q dᵗ rem nō abᵗᵃ sꝫ ne
gata x q tē nō differūt
pᵃ itentio ⁊ sū dᵗ q nō
scᵒ sic ōnᵒ i qᵃe ubi
q̄re uera ens sit nom
pᵉ itentois ul' ⁊ ¶ Ad
id q de eadē re possūt
formari distīcte noti
i itēᵒ q sēnsus sꝫ facit
qui ē unoz ung' ꝑfuit
demū q uisus indicat
de colore uiso alonge
i loco ul'oso uno mō
⁊ alio mō indicat de
eodem colore q̄re ꝑpe
⁊ qn̄ dicitᵃ ultra q tō
iung̃ res itelligēᵃ ut
i sē dᵒ q iung̃ itelligi
ūtq ut ⁱⁱistas poita i
eē appeng sic forte alias
ōnᵃ sꝫ tamen dī ultra
q si quis istoz 9ᵗᵃ di
cat totā rem tē nō e
⁊ut duo 9ᵗᵃ adistīcti
q3 distīctos mōs 9aᵈⁱ
nᵉ credis q ego neli
dīcē q uioꝫ genera dīa
sīplr̄ loᶜᵒ dicat oīo idē
ex nā rei · al' eī dicit
pl9 ex nā rei q̄ reale
q dᵗ realitᵉˢ asinꝯ sꝫ
uolo dīcē q alitas q̄ ē ipsa
A cū dicatᵘ oīo idem dᵉ ē ꝑhy ⁊ sꝫ
h dicat̄ idē realr̄ possit eē a duo 9ᵗᵃ

ex nā rei ē oīo eadē ē rea
litate ¶ Ad aᵈ aᵈᵒꝫ uīᵒ
ad ꝑim p itemptoz uno
vel sīlitatis eā i gᵗ est
p aᵒ scā p mitēⁿ sic ali
tas i gᵗ ¶ Ad ⁊ᵐ dr̄ q
de alī ⁊ hoīe nō uīficā
pᵗa q̄ddā ex nā rei si ac
apian̄ i eā q ut sic nō
sūt ex nā rei sꝫ bñ ꝑdi
can̄ de eis pᵗa q̄ddā ig
cepta ⁊ io sꝫ ē vā al' ē
sīm adeqtū sīblitatis
q ꝑ de oī sᵇᵒ sīblitis sꝫ hō
nō ꝑ de oī sᵇᵒ sīblitis
⁊ io nō ē sīm adeqtū ꝑpi
us sꝫ tē poss' sic adh' di
uitari qn̄ aᵗᵃ sᵗ oīo
idē ex nā rei qᵃ ē q
realr̄ i uni idē ⁊ alitē
ꝑꝫ ꝑ ꝑimᵐ ꝑᵐ sꝫ al' ē idem
realr̄ ē asino ē sīmie
uolē ⁊ al' idē sit ¶ Ad ꝑ
isto duᵐ dr̄ q realē
ē idē realr̄ oīo ali sic
declaratū ē sū nᵉ de hoc
ē qᵒ q al' nō dᵗ tū
realitᵉˢ uoīs sꝫ ē hoc
dicit realitatē asini
⁊ alioꝫ aliū alitas ho
mis ⁊ realitas ipius sᵗ
oīo una res ⁊ isto itēdo

nō ad ꝑlure ⁊ tē appet q
alitas hoīs nō ē sīm ade
quatū sīblitatis 9ois q̄ ē ꝑ alitas
realr̄ oīa alia ꝑitiā i uno
eōi 9ᵗᵃ dicas adh' q eadē
alitas ē i me ⁊ i asino ad
qᵈ dico q eadē 9ceptibl̄r
alitas ē i hoīe ⁊ i asino
sꝫ nō eadē realr̄ ꝑ ē eadē
alitas i eā ⁊ alitas asini alitas uxeā
nᵉ dē ꝑ i aᵒ dubito ¶ Ad di
cetur forte ad h q tūc
hꝫ ꝑpositū q ꝑ genus ⁊ dīa
nō sᵗ oīo idem ex nā rei
¶ Ad q sufficiat dixisse
q dī sit q declarauᵉ
i quo sīu dr̄ 9cedi q sūt
idem ⁊ i quo nō ¶ Ad 3ᵐ dr̄
q h ꝑpō idētitaᵗᵃ pᵗ 9cedi al
ē idem realr̄ ē hoīe oīo
ꝑut ꝑponit p realitatē hoīs
et h ē eā q̄ ꝑᵃ al' nō
ē idem ē hoīe ex nā rei
ꝑ dᵗ aliq̄ realitᵉˢ distīctᵃ
ex nā rei ab hoīe ꝑut
ꝑponit p asino ⁊ itē tē
uᵗ q ꝑ ꝑiat ꝑ al' ⁊ tē
ꝑtatū ꝑ hoīe q̄ ꝑ de ⁊ ē
uō ꝑponit ꝑ nō uᵗ q res
9ois q ē ꝑ nō ē eā nā rei
sꝫ ꝑ itēᵐ sꝫ q ꝑ tē 9ᵗᵃ ꝑ
ꝑ ponit ꝑ realitᵉ hoīs

⁊ pro realitate hominis que est ex asini
natura rei sunt distinc
te realitates ideo in
rationes hominis ⁊ alius est ordo
ex natura rei unde sic est realitas
hominis ex natura rei secunda quod sit
realitas alius sed non secunda
est realitas alius ex natura rei
ergo est realitas. hec est quia hominis
realitas alius per plura re
asini quia aliud est idem quod
homo asinus capra ⁊ sic
de alius. Unde realitas est
aliquid dicitur prius ex natura
rei quod realitas hominis ⁊ io
in ipsas est ordo ⁊ ex natura
rei dicetur forte quod sed
in aliud est ex natura rei ⁊ per
quis vel est ex natura rei
oppositum ergo teneo. Ad q
... quia aliud est ex natura rei quod
identita est unificat per se
ponitur alius sed non per na
... ⁊ ideo ... est sicut ... pro
... non si ... ponat
sim. Sed ad hoc est inim
du... quod accessorie hominem
⁊ alius sit ordo ex natura rei
... quod ... sit ex natura
rei. Ad quod dicitur quod numerus
est ex natura rei ... put
... sunt

A ista est ... da

non potest ... per ... con
Et si dicatur ultra si tu
concedis quod inter hominem ⁊ asinum
est ordo ex natura rei ergo
iste ordo inter hec aliud ⁊ hominem
vel inter aliud in communi ⁊ hominem
non est dicendum quod sit ordo inter
aliud alicui ... sunt ⁊ hominem quia
tale aliud est capra que est leo
asinus vel capra ⁊ sic de
alius non aliud quod est homo
quia inter hominem ⁊ hominem
non est ordo nec aliquis ad aliud ... specialis ... est
aliud commune ⁊ hominem ⁊ per omnis
aliud in communi est ex natura rei
Respondeo ad hoc quod ex natura rei
est ordo inter realitates imperata
per aliud in communi ⁊ hominem quantum
dixi realitas imperata
per aliud in communi est ex natura ... ex natura rei
...re communis ⁊ idemens. non est
est ad ex natura rei realitas
imperata per aliud in communi que
attentes particulares omni
particularium aliud. Et
sic apparet quod articula non des
truunt actorum intenta
sed ut magis hoc concludo ad
clara argumenta quod ... primum
sic quando duo effectus dis
tincti oppositum ad aliud duo
ad unum tamquam ad reci

pientes ⁊ ad aliquid tamquam ad
agentes tunc tales effectus
habent diversitatem ex parte
agentium vel ex parte re
cipientium secundo sed contra
genus ⁊ differentia sunt distincti
ad invicem ⁊ non habent dis
tinctionem ex parte itemque reci
pientis cum eodem item vero
non possit esse ergo habent
distinctionem ex parte rei.
Item genus ⁊ differentia distinguuntur
conceptibus ergo realiter quia paginam
lectur quod conceptus dicitur
aptitudinem quam aut actualitatem
Ad istud dicitur ad primum
quod duo effectus distincti
possunt procedere ab eadem
causa ... in causis eque
dicitur cum primum ipsum ... me
grammatica ⁊ logica quam
secundum scientiam alterius ... Ad
⁊ dicitur quod distinguuntur con
ceptibus id est per conceptus distinctos
non per aliquid procedens
actum intellectus. Hec suf
ficiant de primo. Secundo
probatum quod genus ⁊
differentia non distinguuntur
ex natura rei formaliter

⁊ quis ... sic aliquid dicitur quod scilicet
genus ⁊ differentia non dicantur re
aliter differre tamen formaliter
⁊ quare sed quia probatum est in prima
de quod ... entis quod aliquid sit distinc (margin: A de predicatis)
ta ex natura rei ⁊ non secundum alia
formalia ideo non curo re
probare ad ista enim quam
possent adduci eadem rationes
que sunt adducte in quodlibet ...
⁊ ideo hec sufficiant de hac questione.
Tertia conclusio est quod genus ⁊ differentia dicuntur
conceptus ... quia unum non potest de
alio conceptus ... sed hec non
est ratio distinctionis ... iste (margin: A realitas dicitur et ergo hec est ratio distinctionis)
genus est ... differentia ergo dicitur
conceptus distinctos. ista ... in
ter probatione non indiget quia
per se patet ⁊ ab omnibus conceditur.
Sed numquam potest concedi quod ta
cum distinguuntur conceptus. unde quod
realitas aliquid ... ⁊ rea
litas ... tamen differunt conceptus
unum realitas ... conceptus
sunt indistincte est aliud alius
est aliud in communi nec est differentia ... ex
parte rei. hec sufficiant de hac
questione. Quarta conclusio est quod genus ⁊ differentia
dicuntur ... Contra illam conclusionem dicitur
... quorum unus dicit in se

uniam rem z unitatem eoꝝ
ab ipsis vocibꝫ alterius z al
terius vocis post generis de se ꝫ
generis z dicit solo hinc quia
cum dicat unam rem certa
ta et causat ab ipsis vo
cibꝫ alterius z alterius vocis sic
ipsius conceptus z diuidit di
ffinit rem. Et ex hoc est in
diuiduum quia ita quod ut est unum
ab eadem est procedente idem
cum ut esse diffinit rem et
conceptum. Ad quod vero p ia
est unum quia esse z esse diffiniunt
acceptibilit z non rem esse
non dicit aliquam unam rem
ut omnium est in quod conuenit ac
centus. Sufficiat de
quo. Ad quartum est quod diuersitas
conceptuum generis et differencie non
accipitur ab ipsis apparentibus
sicut aliqui dicunt diuersitates quod
diuersitas istorum duorum
conceptuum accipitur penes ex
trinseca appareñ quod aliqui sed
partes z variant ab ipsis ista
appareñ dicunt partes sic sensus
te a quo sunt conceptus esse
posse hec dicitur a quo sin
tur conceptus ergo. Vero quando iterum
concipit hominem z asinum

ut conueniunt in quadam quod
ex appareñ puta sensi
bilitate quod appetit quod re
ambobꝫ et ex unitate
istius opposite forte de eis
unum conceptum sensitiuum in
quo consistit ratio conceptus ali
tatis z sic hꝫ rem generis
circa hominem z asinum. ul
terius quod iterum indicat
quod disconueniunt in ratione
in racione ut sic facit
aliud conceptum de homine sumptum
ab ista opposito quod est
racionale z aliud de asino
sumptum a ipsa rationis asini
z ut sic hꝫ iterum conceptus
specificatos. Ad quintum
contra hunc opinionem pro
non quod hec z probatur
sic non minus est intellectus dis
tinctiua iterum quod sensus quod
iterum sequitur quod sicut in re
unica quod est ex. me
quod 3. d. sꝫ sensus pꝫ mu
tari ad diuersas operaciones
ab una re simpliciter in
tali determinata apparentium g
z iterum uniuersaliter plurimo quod
si videam leporem a remotis
ex uisu apparent ipsꝫ

leporem conuenire sensus rem corp
postea dum aliquantulum appro
pinquat apparent ipsum ma
gis distincte sensus rem aliam z
postea dum plus appropinquat
est in proportionata distancia
ad uisum et uisus apparent
ipsum sensus rem talem aliam z
iste diuerse appareñ causantur in
uisu in uisu ab eadem non
variata re aliquo assimili posse
intellectu causari diuersas concep
tus ab eadem re etc.
Dicetur forte quod in re dicit
diuersas operaciones z per consequens
diuersa appareñ. Unde ad
lectus a remotis causant
uisum z in hoc quod est in
gradie sꝫ de pre disgregat
uisum z in gradu congregat
congregare etc. z disgrega
re sed operaciones distincte.
Dicitur ad hoc quod non valet
quia non nego quin causen
tur in intellectu diuerse in
pressiones z iterum diuerse
impressiones non causentur
ab eadem re non plurimo
z per diuersitates potest sentire
diuersos conceptus aliales ex
eadem re. iste enim opera
ciones diuerse licet accu

rant ad motum iterum quod
per istas d. operaciones imprimun
tur in mente diuerse im
pressiones ex quibus mens ap
petit ad formandum diuersos
conceptus. tamen iste operaciones
non se tenent ex parte
obiecti apprehensi. Et ar sic
pro re de relatione possunt hec
dicit generis z differencie sꝫ ratio
non sed tales operaciones
diuerse ut patet g ad
Et de quanti possunt hec
istos duos conceptus sꝫ quantitas
non est forte actiua ut quod ꝫ
in 3. phisicorum g ad. Dicetur
forte quod licet non sit in hiis
diuerse operaciones sed tamen
diuerse proprietates a quibus su
muntur ista duo concepta
quod accipiuntur ista appareñ penes
quod accipiuntur ista quatenus sit
illa appareñ sed res aliqua
ut h. non sed mathematicus res
z sꝫ res possunt de eis
formari ista duo conceptus quod ab
ipsis ut ab aliis appren
tibꝫ. sꝫ ab ipsis hꝫ form
etc sꝫ ab aliis apparentibꝫ
que de illis z sic in istis
Et aut ista appareñ in su
mentum. ista conceptum generis

et dicit forte vel sic ordo ex
parte si inducitur te quod
generis et dicit sic accidentes
quod non essent quod accidens
sic actum sic inducitur
generis et dicit sic duo quod distincti
te se ipsis forte. Licet
quod quod diversitas generis
et dicit quod possunt dici de
duabus dicitur quod forte
singularis sunt idem quod generis
dicitur te quero [illegible]
te ipso ideo non sit iterum
quod te una dicta [illegible]
unus cor quod pater iterum
te tantum non accipit adim
apparentibus forte non et ait
sunt [illegible]
ex talibus et apparentibus
intellectus deveniet in cognitionem
eorum tamen per signum exterius
quod actu maxima partem
affert ad cognitionem quod quod est
Ex quo et quod diversitas
conceptuum generis et dicit non
accipitur a diversa imitatione
et conformitate que est ipso vel
fundamentum ex quibus oppositis
quorumdam qui dicunt quod dicuntur
iterum causat [illegible] et plures et
venit partem singularibus de

huius ideo forte de eis vel
conceptum partem de eis [illegible]
sor ad brunellum et sic
venit unus partem [illegible] non
forte alium conceptum et sic
singularis aliam et alia conformitas
te forte alium et alium quod
usque veniat ad illa que habent
minimam conformitatem ex qua
forte conceptum communem dicitur
at iste quod ista conformitas
non est ipso sed fundamentum
ipsius quod et quod pater iterum non
pater forte et de eadem re
ipsius quod non opinando et
re ad diversa quod illa res
[illegible] aspicitur sim
alia et alia conformitate et
hic est quod si non esset nisi unus
homo iterum non foret de
homine species sed oppositio vide
conformitatem intentionis [illegible]
sine [illegible] quod dicitur in ista
oppositio aut non sit collecta
ab intellectu quod considerat si species
de singularibus et potest ea
una intentione. Sic est
dicitur quod contrario quod intellectus fuit
universale est sunt duo
individua. Sic [illegible]
pater de [illegible] quod quod
sunt [illegible] exterius [illegible]

\+ et iste conformitates fundantur in duo individuis illis duobus et per quos [illegible] illorum quod sit causa illorum conceptuum

tuitur singularium sumptum
sicut habeat conceptum possunt habeat quod
maxime quod plus sicut iste
conformitates inducunt ista quod
generis et dicit sic quod conceptus ge
neris et dicit non sunt nisi due conformi
tates et iste due conformita
tes sunt causa efficiens istorum duorum
conceptuum. Alia est non pater in
te quod ex eis fiatur istorum
conceptuum distinctio non est effi
ciens vel forte non pater dici quod in
cludant forte iste conformita
tes nisi in conceptum generis et
dicitur quod te generis et
dicitur [illegible] formaliter relatio
quod conformi [illegible] conformitas
relationem est quod conformitas
est forte ipso non pater dici
quod sit causa efficiens diversi
conceptuum. Sed
de ea possunt forte conceptum
generis et dicit sed alium non
nisi unum individuum de uno
individuo posse forte formaliter sic et
et dicit et. Ulterius considerare
similitudines et conformitates pertinet
pertinet ad intellectum
ad [illegible] unum ad aliud quod
generis et dicit [illegible]
te ab intellectu agente et
[illegible] quod ad [illegible]

carum ab uno individuo non
monet est iterum agente ad
formandum vel [illegible] generis et dicit
non pervenit ex alia ex alia
conformitate. Ad ad tertium quod dicitur
uno modo quod [illegible] complexo
quod est primum articulum et vel
quod vel non accipitur ex uno pater
sic si videam sed [illegible]
[illegible] non ad huius
possunt vel quod [illegible]
habeat illa virtute. Forte pater dicitur
quod [illegible] investigare
vel te causam per distinctas conformita
tes potest in tales conceptus de
venire tamen [illegible] per quendam
[illegible]. Hec sufficiant de
[illegible]. Ad [illegible] quod diversi
tas conceptuum generis et dicit
sunt ex diversis impressionibus quod
eadem res est apta facere intellectus
quarum una magis per [illegible] est
altera ex ipsa causa impressione
generis et ex ipsa [illegible]
generis et dicit. Sed evidenter at [illegible]
quod non est quod iterum [illegible]
per [illegible] impressa in potentia
una et eadem pater [illegible]
[illegible] ita [illegible] quod nulla
res [illegible] impressionem facere et
te iterum [illegible] illi per res
pater et illa eadem res impressionem

intellectu similitudinem unius perfectam
qualem res est apta nata imprimere
habens aliam perfectam vel tenens primam
similem impressionem non magis assi-
milatam rei imprimenti quam illa
res que est apta nata facere simi-
litudinem impressionem intellectui et intellectum
qualis similem formabit unum conceptum
tantum obiectum cum aliis sed igitur
quod tales impressiones sunt magis
vel minus perfecte secundum hoc intellectus
format de eadem re alium et
alium conceptum obiectum magis vel minus
perfectum impressionibus et non intellectus mo-
vetur ad formandum de eadem re con-
ceptum generis et differentie ex di-
versitate istarum impressionum
ab eadem re ordine impressarum
et quod hoc sit possibile apparet quia ut
dictum est visus ex diversis
impressionibus habet diversas im-
pressiones de eadem re quo in
tellectus potest hoc habere et hoc declaratum
est supra exemplum sufficienter quia sic
se habet conceptus huius albedinis
ad hunc colorem sicut conceptus albe-
dinis in universali ad colorem in universali
sed diversitas huius albedinis et
huius coloris non est nisi ex diversis
impressionibus igitur diversitas
albedinis et coloris non erit
nisi ex diversis impressionibus ma-
nifestum ... patet quia sicut se habet individuum
unius universalis ad individuum alterius
universalis sic se habet universale ad univer-
sale modo probatum quod individuum colo-
ris aliquid alongius videtur
quod est hic color appropinquante
autem videtur quod est hec albedo
ista non diversitas non potest
esse ex diversitate operationis nisi
conformitate forme rei obiecti nisi
patet ex precedentibus igitur oritur ex
diversis impressionibus quia non apparet
a. unum oritur **Ad** hec
contra adducunt doctores ali-
quas alias rationes quod tacite
sunt superius et ideo non curo
replicare **Sed** hic sunt alia
dubia et primo quia idem conceptum
idem semper est natum facere
idem in 2o de generatione igitur ab
eadem re imprimente semper eadem
impressio **Item** secundum hoc hic propositum
quod distinctio generis et differentie
non sumetur tamen ex parte
intellectus sed ex diversis realibus
quia intellectus impressiones sunt a
res in intellectu **Item** quicquid est
causa cause est causa causati sed res
extra est causa impressionum et im-
pressiones sunt causa in intellectu diver-
sitatis generis et differentie igitur res
extra erit causa talis diversitatis

et propter non solum intellectus
Item tales impressiones
sumine sunt in intellectu conceptus autem
generis et differentie sunt obiective in
intellectu igitur iste impressiones
non sunt causa formalis distinctionis
generis et differentie **Ad** primum dubium ad intellectum
dicitur ad primum quod res est
apta nata producere ab in-
perfecto ad perfectum impressionem et
non primo imprimeret impressionem
imperfectam et postea perfectam
Concedo igitur quod idem
in eodem sed eodem modo disposito
sito est aptum natum facere
idem sed quia non est dispositum
eodem modo cum enim impressio
accepta est impressio imperfecta
perfecta est apta nata res
apparere perfectiore **Vel** potest dici
quod prima propositio est vera in ac-
tionibus que non sumuntur non
talis et modo impressiones sunt
iacet non contractum quantum ad
usum et exercitium intellectus et
convertit se ad has impressio-
nes secundum quod reputat non-
sibi quod convertit se ad ceteras
impressiones magis perfectam
vel minus perfectam et ideo
in potentia hominis est intellectus aliquando
in voluntate prout sumitur quod notitia
impartabit impressiones igitur tales sunt in
specie a forma et intellectus agente
intellectus in proprio notitia et istud non
est in se **Ad** secundum dicitur quod intellectus
cum impressionibus distinctus est causa huius
distinctionis conceptus generis et differentie causa
scilicet effectiva immediata et hoc non intendo
negare quin bene requiratur dis-
tincte reales impressiones sed non
requiritur ex parte rei imprimentis
distinctio realis et hec est ratio quod intendo
Ad tertium dicitur quod res intra existens
extra est causa intellectualis et effectiva
vel remota talium vel huiusmodi
distinctionis non intendo igitur negare
quin res sit causa prima conceptus generis et
differentie quia secundum virtutem res extra mo-
net primo intellectum ad formandum hos conceptus
mediantibus impressionibus diversis igitur
quod res est causa distinctionis talis sed
distinctio rei non est causa ut est
eadem res in uno ordine quam monet
intellectum ad formandum hos conceptus de se ipsa
sicut hec albedo eadem in uno existens
per eandem rem potest movere intellectum
ad formandum istos conceptus de se ipsa
Ad quartum dicitur quod formaliter conceptus generis
et differentie distinguuntur se ipsis propter
diversa esse cogitata hec sufficiant
de ista questione et plus de proposito ad alio
tractatus **Circa** secundum articu-
lum non curo multum immorari quia ex

pdcis manifeste appet q est
no pt ee genus C h° pz
q gz hz drias ex se ut de
dctu e supra sz ens no hz di
fferetias ut declaratu e i qone
de unitate ipi g° ens no e
gn Iste genu e ung dtia
te rois ens no e hz g° est
no e gnus ad ar^m toppm
dri qz vª diffi° no e copleta
diffi° gnus ut pt dia qp
dicam iqt pt ee dr t ppe
large pdicari igt ppe e qn
ad r^a ad itrogatoz facta
p quid ppe ro e qz quod
fcit p quid qrit de duo
acepta no entis psuppoi
oi qoi fcit. q e gtus pse
noto de oi de quo q quid
e qz quo quid e psupponit
si e ut dr i sto poslior sz p
tanto poi equid qz e cet
gtus r no acntus et h de
tota qone sufficiant
Utrum eadem na ste
sit i istis indiduis ex
natura rei Et iu qit
de sua unitate e qa dt
plie s. mee arguet qo
plone qui poebat una
eadem idus ididuis In
oppm arguit sic t soz r

plo st distict i huat i
na rei ul st i ea idistict
sit indistict hz ppoim st
st distict i huate ex na
rei sr q sor r plo no st idem
ex na rei r p ons q no
sit mags idem q sor r bu
nello q iu absurdum In
ista qone sit pcedam de p
pona duas oppiones cu co
roibz sd ponam qclones
oppoitas istis oppoitoibz
r plalo eas inplicando sit
oppoitoes qclasias sz i cor
roibz r ndo Circa pm lo
e q e oppo una q na q
e i soz hz unitate ex se r
ex na rei inore unitate
unali dicit cu iste doctor
cuq oppo e q na no e
p se sinrs sz e p se sing
sz utriusq accidit sibi n
e p se unitate singlaris
n p se plres plite oppoita
illi unitate sz e una nu
singlaris p ad sibi additu
r q h sit vm appet q h
aiucl eqtas e tm comu
q at p se no sit una nu
plra qz pt itellr sb plite
q no detiant sibi iuter
indile qz no pt itellr sb

a predicatur

a sibi

plite que oppoi sibi eade rone
appet q p se no e plres qz no
possz itell sb unitate q oppoi illy
plalitati aliq oppoitu expim na
igitur p se no e una nuo sz hz
unitate minore unitate unali p
se i b nro dci p se vn i soz e
dr unitas qda e unitas unalis
r ista qone p se aliquid ptinens
additu q i r ista unitas aca
ne r qrta alia e unitas i soz q
e minor hac unitate unali r ista
qclone n aam no q na sit illa uni
tas p se unalis sz pleras qnt
r si arguat q cos sic. l ista un
tas e eade cu omibz ididuis
l e tm i uno no i oibz idiu
is qz qcq e i distictis reali
e reali distictu n i uno i
diduo qz quicq e i uno tm
tm e unu i uno r p qns ista
unitas c' unali no dt eum
unor unitate unali r vidit doc
tor q tal unitas e i uno nuo
tm r qn ultra dr q aliqd e in
no nuo e unu nuo qcedit qz
ista na exns i ploe e una
nuo denoiatione no p se sz tm e
hac unitate hz p se alia unitas
minore unitate unali sic co
lor i albedine e unu vero de

nominatiue r tm cu h hz ex se unitate
minore unitate unali sic dicitur q
corpus e albus denoiatiue l3 superficies
e alba l' colorata p se i co° m°
sic na exns i ploe e p se una
unitate unitate q sit unitas una sz
denoiatiue e una nuo p unitates
q qsequitur ptinentem p q na sit h
sinrs Et si arguatur q cos ad hoc
qz ista positio uir ponit vle ex
alam r videt q no e vn coro
e qz vle e id q hz a° unitate
idetitate suu qua id ipm e ipso
pxia ut dicatur de quoz idio
ptate dicere hoc et h. i reclat
no e aliquid icte q sit ipso
pxia ad pdicatur de quoz uno pdi
catore dicitur hoc e hoc qz licet
na e qc i uno idduo no repugna
e qntu e de se i alia sinrte e de sto
deriuata e ad tale singlate sic
arguatur sic q ista singlite
qz unit ponit una nam i plri
bus sic i diffinit doctor
q i duis e una na i uno i
plibz sppoitis sz i eaderis na no
hz unitate unale sz minore unitate
tate q sit unitas unal Iste
qclone q no e aliquid i na q sit
deriuatio de sto ad unu idi
duu licet no repugna sibi

cẽ i alio ꝛ post ẽ declar
iste doctor qualis ẽ aut̃ i
ꝓbat plõez qui ꝓbat u
nã ideam ꝑ se exñtẽ ceu
niũsale ꝛ cõem oĩ hoĩ q̃
sim v̾itͦ oĩs sta ẽ ꝑꝑa ei
cui9 ẽ ul̾ se ipa ul̾ ꝑ aliq̃
additũ ꝯhens qͦ ꝯhente
põito nõ potest ĩ cẽ alii
licet nõ repugñt sibi q̃t
ẽ de se ĩ cẽ aliq ista ẽ oppĩo
doctor̃ sublit̾ recitata ꝛ
declarata ꝛ appet ex hui9 m
nifeste q̃ int̃ huo doc
tor̃ ẽ ꝯ huitas q̃ ẽ ĩ me
ẽ ñ ꝑꝑa ut ẽ ꝛ sitez ꝫ appa
ñ ꝑ unã capitͤ ita q̃ ĩ m
ꝛ i sor̃ nͤ est indistictũ
sm ipũ doctorẽ licet ĩ me
sit aliquid quo sũ hõ ꝛ ad q̃
sublic̃ nͤ itq̃ ẽ de mẽte ei9
q̃ nõ sit ĩ aliis adminꝯ
sic̃ appet ex dñs suis mai
fẽ ꝫ nõ repugñt huãtt
me q̃m ẽ de se cẽ sb alia ẽ
titate licet actͧ nõ sit nͤ
ĩ me tm̃ Adducit at
iste doctor rões ꝑ se q̃ s
sit dare vnitãtẽ mĩẽ
mnali. pͣ rõ ẽ hec Cum
oĩ genẽ ẽ aliq̃ mĩsa hui9 m

tatẽ reale patet q̃ me cẽ q̃
mĩsura hz rõem mĩ9 ꝫ unũ
ẽ indiuisibilẽ nõ hñs rõem
mĩsure pͣ. alior̃ istd̾ patꝫ
q̃ vnũ ididuũ nõ hz rõez
prioris pͣ. altĩ9 ididuũ nͤ
ꝑ ꝯñs hz rõem mesure ꝑ
alior̃ istud patet q̃ unũ
ididuũ nõ hz rõez prior̃ v̾
altĩ9 ididuũ. nͤ ꝑ ꝯñs habet
rõem mĩse q̃ de rõe mĩse
ẽ q̃ sit prior mĩsurato. q̃ͦ nͣ
spẽa hz vnitatẽ ex se alia
ab vnitate mnali q̃ ẽ ĩ ipsa
real̾ oĩũ ididuor̃ illi9 spẽi
Itẽ queqꝫ aliqua ꝯpant̾ ꝫ
ĩ uñã formã oꝫ illã formã
hrẽ vnitẽs reale ista appꝫ q̃
sm phm ꝛ phos ĩ gñe nõ
sit ꝯpatͦ q̃ gen9 nõ hz ta
lem vnitatẽ ꝑ ea equiuocatões
latent ĩ gñibꝫ ꝫ idiuidua
pant ĩ spẽ at hoĩ q̃ͦ spẽs athͦ
hz vnitatẽ reale Itẽ vbi real̾
reqͥt fundatũ reale pꝫ ꝑ se ꝫ
sic̃ ꝯ equalitas ꝛ similitudines spẽ
ciões reales ꝛ fundam̃ sͥ
vnitates spẽci q̃ͦ nã spẽci hz ex
se vnitatẽ reale Itẽ athi
mdeũ sup vnitatẽ spẽcẽ et
nõ sͥ vnitatẽ mnale appet

q̃ vnũ ĩ mũdo nõ ẽ idẽ ul̾ si
mile sibi ipi Itẽ mĩ9 oppi
mõis real̾ sup duo extrema
realia pꝫ de se ꝫ ꝯrietas ẽ
oppõĩo realis q̃ vnũ ꝯriũ
real̾ destruit reliquo ꝯ
septo oĩ ope itẽs q̃ͦ tal̾ ꝯri
etas hz duo extrema realia
quor̃ neutrũqꝫ hz vnitates re
alẽ ꝫ ꝯrietas q̃ ẽ it̃ albẽ
ꝛ nigredinez nõ hz ꝑ extr̃
idiua q̃ͦ hz albũ ĩ gñe ꝯri
atur tm̃ vni nigro ꝫ oĩ
nigro. q̃ͦ tal̾ ꝯrietas hz
duo extrema realia q̃rũ n
trũqꝫ hebit ex se vnitatẽ
reale Itẽ mĩ9 actõis sp̃
ẽ vnũ obiũ mĩ reale
q̃ nõ ẽ vnũ idẽ mĩ ꝫ
mĩs9 indet colorẽ nõ sm q̃
ẽ mĩ9 ĩ mũdo q̃ si mĩs9
videret colorẽ istũ ẽ h̾
color ĩ mĩsus distiguet
colorẽ hũc ꝑ se ipũ aliqꝫ
aͣ nõ tn̄ q̃ nõ ẽ vnũ pͥ ta
eadẽ vnitẽ nͤ possit ad
videẽ nͥ sm rõẽ h9 color̃
signũ q̃ ẽ sli q̃ mĩs9 nõ
distigunt hũc radiũ a
quolꝫ aͦ radio mnalꝫ dis
tincto ꝑͦ ꝯtͤ appꝫhen̾ aliã

ꝛ aliũ radiũ nõ distiguẽ
do il̾ cos q̃ͦ mĩs9 nõ atti
git hũc radiũ sm rõem
iq̃ ẽ hic radi9 ꝫ ĩ qn̄tũ
ẽ radi9 ĩ cõi Itẽm si oĩs
vnitas realis ẽ mnalis q̃ͦ
oĩs diuisitas real̾ ẽ mnat
ꝯñs ẽ flm q̃ͦ ãns flitas
ꝯsequentis appet q̃ tc̃ oĩs
diuisitas cẽt equalis ꝛ ꝑ
ꝯñs tm̃ esset diuisa sor̃ a platõe
sic a bruello Itẽm una pl̾ia
qrͥ ꝑͦ q̃ quot modis dr̃ vnũ
oppositor̃ tot modis dr̃ et
reliquũ ex ꝑ topicor̃ q̃ͦ cũ ꝫ
vnicuiqꝫ correspondꝫ sua ꝑꝑa di
uisitas sic q̃ ꝫ extimũ ẽ ĩ
se vnũ ita ẽ ab alio diu̾so
diuisitas q̃ͦ appet q̃ si aliqꝫ vni
tas ẽ vnitas ẽ mnalis aliqꝫ
diuisitas erit mnalis Itẽ
si oĩs realitas q̃ ẽ ĩ sor̃.
ẽ una mũo ꝑ se ĩ sor̃ ꝛ
pl̾o sͤ realitates ꝑͦ diuerse
sm cõem entitatẽ extnͣ
ĩ eis ẽ ĩ nullo uno ꝯuenit
ꝯñs ẽ flm. q̃ͦ ꝛ ãns ꝯña
ꝑ se patet ꝫ flitas ꝯñtis
appet ꝑ se q̃ sor̃ ꝛ platõ
se hñt sic dñe ĩ nͤ hñ
tes ẽ ꝑ se incitatõs sb una

spe. Item nullo existente ite
ignis caret igne et corrupit
et aqua sed hoc non esset quia
esset maior unitas est specifica ergo
natura specifica habet unitatem realem
Item concepto opere itens quando
usus ex igne esset unitatem sed ad
generationem unitatem exigitur unitas
specifica ergo unitas specifica est ex natura
rei Item omnis unitas proprie realis
habet obiectum reale patet de se sed
visibilitas est proprie realis ergo habet
obiectum adequatum reale sed non
potest habere pro obiecto adequato hunc
hominem vel illum ergo hominem sed
per iste sunt rationes huius doctoris
Istam opinionem quantum ad quod
impugnabo in primo et probabo eius contrarium
oppositum. at tamen quantum ad
modum ponendi non in quo hoc opposito
includitur repugnantia et cum iste
doctor quod non est in me quod sit
modo quia humanitas una in
pluribus et est una determinata in me quod
dicitur non est ita licet quantum
est de se sibi non repugnet
quod amoueatur ab una singula
ritate et ponatur in alia ita de
pluralitate dicit doctor aliter dicit
ipse secundum opinionem pluribus quod po
nebat unam ydeam scilicet unam
naturam in pluribus et quantum ad hoc

gunt. quia ista ingeniosus est
modus quia tamen est doctor
iste licet asserat sibi per ad
additum rationes at sine pluralitate
de directo quod sit una natura in
pluribus individuis et per quod consta
natura non est in pluribus quia est in sor
Eius opponit ipse dicit sic
dixit sibi alie rationes quod omnes
Item per omnes rationes suas quod pos
set plurificari quod unitas generis sit
realis unum non oportet nisi quod assignare
eadem unitatem et similia quod species habent
unitatem realem in genere sicut ap
paret quod genus habet plures partes
sicut species ergo si unitas passionis
unius speciei arguit unitatem
specificam realem eadem ratione una
plurium partium generis arguet unitatem
realem generis Item unius diffe
runt album et nigrum quam al
bedo et hoc conveniunt in genere
ergo unitas generis est realis sicut
unitas speciei si arguitur cop
aliquid quod et tamen doctor
dicit oppositum in prima ratione quod plurificari
quod unitas specifica est realis quia in
specie sit completio et non in genere quia
genus non habet talem unitatem rea
lem ergo doctor iste unitatem repugnantiam
implicite et si dicatur quod ipse non ne
gat aliquam unitatem realem in genere

sed nolunt tantam unitatem realem
esse in genere quanta est in specie nihil valet
quia de plano ipse dicit quod unitas
generis est unitas conceptus et
non realis Est at alia
opinio pluribus quam unus doctor
renovat et readherat quod dicit
quod quidditates specifice habent per se unitatem
tantam aliam ab unitate individuali
sicut quod una quiditas est in omnibus
individuis concepto opere itens
tales at quiditates a e. ex
se primo abstrahunt quantum ponitur
individualis pluralitas quia omnia in
specie per actus gerit suo secundum
Ipso abstrahunt ab hic et
nunc quam ponuntur conditiones in
dividuales individua gentes
quia quid est abstrahunt ab omnibus
dimensionibus et vero esse est secundo abs
trahunt ab omni existentia et ac
tualiter quia existere et non
existere non diversificant
sicut nec actus et potentia et sic
cum non eadem quiditas possit
existere et non existere et abstra
hit ab utroque Et existunt
a existentia et realiter quia rea
litas et ex natura est actualiter
ponitur modo in tertio adeo

tio quoque abstrahunt ab uno
istorum abstrahunt a reliquo. ver
quiditates igitur vocantur abstracte
non localiter sed formaliter quia abs
trahunt a conditionibus supradictis
Iste at quiditates sunt se non sunt
in rerum natura non in intellectu sed nullo
eo quod abstrahunt ab omnibus istis
nec sunt necessarie nec contingentes quia
non sunt per causam pluralitas sic
scientia realis non potest esse de ente
rationis sed omnis scientia est de quiditati
bus. ergo quiditates non sunt per causam
plurium sic scientia realis non
potest esse de ente rationis sed omnis scientia
est de quiditatibus vel ubi ergo quiditates
non sunt per causam at ubi sunt
posita secundum ordinem nec prius
ergo sunt per intellectum patet quia ordo nec
requirit extrema natura Item
quia ordinatio predicabilium est pertinet
net concepto opere intellectus
sed talis ordo sit singulares
per se ut abstrahunt ab omnibus
quia in se per actus ergo tales quiditates
sunt concepto omni opere itens
Item omne imperfectum reducitur ad
perfectum et omne ens per participationem
reducitur ad ens per essentiam sed
individua sunt ens per participationem ergo oportet

ponit quantitates q
sunt tales eius p essentiam sor et
ceteris p r[illegible] cum
eius sz io hois ens p essentiam Item
q e tanq forlis gnois e pp
trem sz quantitas e tanq forlis
gnois g quantitas e pp itrem.
Item complexio contrariabilis
requirit contrarios termos innata
biles. sz complexio sanabilis de
pendet ex quantitatibus no expa
alibus z tal complexio sanabilis est
icontrariabilis qz virtutes ag
ipse pont oppositum dicit q irc ad
tates no sunt i aia n exca
aiam sic i reto n Item dif
ficultates dantur de quibus sz dif
ficultates no dantur de a contin
tigenti a[illegible] deriuatores es
sent contingentes qz dependent
ex difficultatibus g quantitates no
sunt contingentes p quas no sunt
facte p aiam qz ee form pa
rma e contingens Item ista
oppones aduersus ad a quam igitur
i a oe verum dicti e pt deum
hinc p incipium sim ee Item
tam adhuc in aliqua sibi
mixto deffensus ipsa qz ee i aia
z ee cum aiam trecorp nata
sunt due ime cum ois ente
et in ipse pont mem qz d
q iste quae io sunt i aia
n i reto na Item io defic
i hoc q dicit vere ee mod
intrinsecum qz ee entitas ee
modus intrinsecus qz sim amis
ens res z aliquid sunt nota
synonima. sz absurdum e dicere
veritatem ee z mod extrinsece
g absurdum e realitatem ee
mod intrinsecum Item id q g
p de quantitatibus no e mod
intrinsecus quantitatum si res g
p. de q[illegible] [illegible] p[illegible]
ens [illegible] quae de quantitatibus
istis g z res q fides imp
tat ut dixi inysse g
vein accipiunt cum dicunt
realitatem ee mod intrinsecum g
vo ipsa quantitas sim verit
no e nisi realitas. vn
ex mo lo cum h q res
e quid ee ad omne positum
Item sim allelunt z dicunt
qmas a no ee dicas
sz quantitates sunt p se sim eos
g p se sunt res Item si at ali
accipiant rem q inuo
noiabile sonus no e tamen
qz no e disputandum e a
uocabulis inotabilis ut dicit
phe. e metaphysice Item qui dicunt
q iste quantitates no sunt contingentes
n noiat vel fantastice qz io
e notum q e impossibile alio
alius se hre qz h e forlis io
neccessario sz impossibile illos quibus
no ee i ee posse g vel sunt ve
sicut sic deus z p quis solus
deus no ee naturaliter co oppos
itum tenet fides Item deus e
creator visibilium z inuisi
bilium g iste quantitates sunt de
ducte de no ee ad esse
Item res hnt ex se nobilius
ee q a deo qz ex se hnt
ee i quantitate sz a deo hebe
ee continuale z contingens Item
de p[illegible] no ee maxie
consistere g magis consist
unt iste quantitates i se cum
oppositum dicit phe qz p[illegible] sta
e maxie sta Item dicitur prin
cipale p[illegible] z p[illegible] g
dicem oppositum Item vz ig
iste due oppones no va
lent pono istas tres g
clones oppositas eis p[illegible]
e q i sor no e ad q e
homo sic q humanitas q e
i sor accidit z p[illegible]
p illa hec entitatem z sic
ghanitate z q humanitas
hent ex se m[illegible] m[illegible]
q sit vnitas numeralis
quo pbat sic Item vel eadem
humanitas q e i sorte e no
i d[illegible] i plures p alia si e
eadem redit opinio plonis
et erit una ydea idistinc
tis cuius oppositum tenet
doctor ic qui inult nulla
mutare oppidum ploris z
io dicit qn e i me qn sit
ut [illegible] licet appareat m p
ad additum si e alia et
alia humanitas i me z i plone
g humanitas mea z humanitas
plonis no hnt aliquam m[illegible]
it se realiter n q sunt due
siles humanitates sz eius spetiis
h encitatibus p posse ut
impossibile adhuc remanent
due siles humanitates se
ipsis g ie. ethey[illegible] i nullo
requiruntur q se ipsis erunt
due z tamen h it se siles
q ac c[illegible] hec enta
tibus adhuc remanet due
humanitates omnino q annota
hec c[illegible] q e in m pono
pono q deus manteneat
humanitatem illam eandem q [illegible]
i me p illa hereditate
ut g ista humanitas [illegible]

i hūaitᵗᵉ q̄ ē i sōz ł reaet
distīcta ab illa hūaitᵗᵉ
ītō ē odm̄ q̄ trāseat i hūa
nitatē sōz de nouo q̄ tē
i sōz de nouo ess; hūaitas
mea q̄ prius nō hēbat ꝛ
hēbis ꝛ suam ꝓpriam hūai
tatē ꝛ tē hēbit. d. hūai
tates ul' vna ꝯflata ex
duabȝ q̄ ur' absurdū. g°
reauet distīcta ab illa
hūaitᵗᵉ sine hec cytate
Et ꝑ quis hec cytas nō
distigᵗ hūaitᵗᵉ q̄ sū illa
reabit distīcta ꝛ una
nūo ꝛ sīrᵗᵉ. Forte dicet
q̄ ꝓ illū ymagioz q̄ si hūai
tas mea possit separaꝛ ab
h cytate ꝑ quam m̄ appa
Co nō repugnat poꝛ eē
sū posiioꝛ ȝ hūaitas q̄ est
i me poñe s. istos h̄ cyᵗᵉ
mā g° pᵗ cauȝ ueꝛ sū
h cytatē. Itē ꝓmiȝ doc
toꝛ dᵗ q̄ nō repugnat h
uaiᵗᵉ me eē i aᵃ sīrᵗᵉ nᵉ
ꝑ q̄uis manteneret ꝛ sūoi
sigfatē i sōz. Itē si i sozte
ē aʳ ad ab romigᵗᵉ tēhō
nō ꝓcabr de ītō de sōz
q̄uis ē ꝓlm g° et q̄uis ꝯma
ꝓbat q̄ ꝯ nō pᵒ de toto

i ītō ꝛ q̄ᵉ. Itē tē hūaitᵗ
mā possȝ poi eadē i nūō
i aᵒ ꝛ amo remoūi q̄uis
ē ꝓlm g° ꝛ q̄uis ꝯliaꝛ q̄uis
ꝑ se patet. si ēī hūaitas
mā eadē i nūō posset poi
i aᵒ tē ille alius ēᵗ tē
i nūō m̄ cū hēret eadē
hūaitᵗᵉ i nūō ȝ ꝯma ꝓba
q̄ hūaitas mā nō detꝯmi
nat ꝯmag hūc cyytatē
q̄ ē de se q̄ alia ꝯm q̄
ipi dicant g° ꝑ duaȝ poᵉᵃ
poꝯit hūc ceptitē ꝛ ꝯfirᵐᵒ
q̄ hūaitas ꝯm istā mā
erit i ꝓō ad h cytatē istā
g° nō repugᵗ sibi adese
pigᵒ ab ea ista oppīo mḡ
ampliūs i q̄oe de eā i dioīs
ū ꝓbabr q̄ iōidum nō addit
aliquid ꝯhens ad ꝯsem̄a
id sᵉ sedō quo ad ꝓsens ȝ
rūdō ad arᵗᵃ ioppoitū
ꝯeā ad pᵐ oppoē ȝ ꝯm illᵗᵉ
nō ꝯcluda ad itēᵐ istiꝰ
doctoꝛ ut sup̄ declaꝛ.
Ad pᵐ q̄n nūō q̄uidē ē vn
aᵃ ꝯpēs q̄ ē m̄sa aᵃᵃ ꝯpē
sic i q̄ue coloꝛ alledō ē
m̄sa nō alledō i q̄ q̄ illis
sit ꝑ itēᵐ ȝ alledō ꝑtiⁱs
ꝛ nō hec dēꝯiate u' illa dēꝯia-

tē sol pᵗ dici q̄ dis albēᵒ
pticlaris ē m̄sa alioꝛ
pmᵒ coloꝛ q̄ ꝑ ꝯpēcȝ albē
diem pᵗ notificarl et
m̄sari ualoꝛ alioꝛ coloꝛ
ocedō g° q̄ una alledō p̄t
clīus nō est m̄sa albēᵘ
pticlariū q̄ equalis se
respitiūt ȝ bū pᵗ eē m̄
suꝛi aliquoꝛ pticlariū
coloꝛ puta ing̃dīs et
rubedis ꝛ sic ab oībȝ co
loribȝ m̄sarl poᵗ albēᵒ
ꝯ in ūnūs oīs g°ˢ sic albor
bus alledībȝ m̄sātibȝ
pᵗ abstrahi ūnus g°ᵈ ꝯus
q̄ ē ꝑ itēᵐ. ul' pᵗ d. q̄
m̄sare opus iōis et ꝑ
q̄uis nō est ignelcus m̄
ꝯm oē opus iōis. Ad
2ᵐ d. q̄ ꝯpaᵒ sit ꝯm
uītes q̄uis nō ꝯm uītē
reꝛ ꝛ q̄n d. q̄ q̄ue nō
sit ꝯpaᵒ ꝛ ēn hȝ uirtatē
g°ˢ sic ꝯpēs ꝛ ēn q̄ q̄eis
impetat sō ūtē g°ˢ d'ud
ꝯus uaᵃs ꝯpēcalꝰ ꝯhēt et
latent ꝛ iō i q̄ue latet
ꝯquocatīōs. Ad 3ᵐ d. q̄ iō nō
sit ꝯp̄ Ad 3ᵐ d. q̄ rlō
q̄ ad ꝯorᵗᵉ sit ꝑ aiam
ꝛ iō nō sit i ꝯens q̄ suīt

ꝯiōamaū sit ꝑaiam. ad 4.
dr̄ q̄ rlō q̄ᵐ ad ꝯoīle sit
ꝑ aiam ꝛ iō nō ē igens
q̄ suīt ꝯiōamēū sit ꝑ aiaȝ
Ad 5. d. q̄ opp̄iō ē sit rlō
sit ꝑ aiam ꝛ iō ꝯxma sū
sē eius ꝑ aiam. ł pᵗ dici
q̄ ȝ hec ꝯiuetas pticlaris
q̄ ē int' hūc alledīem ꝛ
hāc ing̃dīem sit realis
ꝛ ꝑ q̄uis hēat ꝯxma realiᵗᵉ
tam ꝯiuetas i q̄ ē ꝑ aiaȝ
ꝛ sua ꝯxma et sit ꝑ aiaȝ
Ad 6. d. q̄ uisꝰ uidet
hūc colorē ꝯm q̄ ē ūnꝰ
i nūō ꝛ sig̃rꝰ q̄ sīō ē pro
clariū itēᵐ uisū ꝛ q̄n d.
q̄ tē uisꝰ distigiilet hūc co
lorē a quoȝ alio colore i
tō uisꝰ ꝛ nō ē ꝓō collatia
distigūe āt ꝛ nō ē ꝓō i aliū
ꝯferre ꝛ reꝯpe q̄ ptiet ad
suꝑiorē ptatē q̄ sit uisꝰ
puta ad ꝯsm cōēȝ ul' ꝯgitaᵒʳ
ul' uītēᵐ ꝛ q̄n d. ulta
q̄ uisꝰ appheuᵗ aliū ꝛ aliū
radiū otiᵉ nō distigēdō ī
illos radios dico q̄ sic radii
m̄ant uitualis ita uisiōes
uariant q̄ quot sē radii
appheusi sucᶜᵉ tot sē ac
tus uidi ꝑ ꝓō uisiua qued

anima non distinguatur nisi per i-
deo quod sic est quia non pertinet ad eum
nec ipsius hec decaperetur quia nisi par-
ticularis nec distinguit eos
nec unit eos quia ut dixi per-
tinet ad potentiam superiorem. ¶ Ad
3. dicitur quod nulla est diversitas
in actu nec in naturalis sed in ipso est maior
diversitas inter hunc hominem et hunc
asinum quam inter hunc et hunc
hominem quia duo homines non pos-
sunt facere in intellectu dissimiles
impressiones ex quibus fierent
diversi conceptus speciei sicut hic homo
et asinus possunt huius impressio-
nes facere. ¶ Ad 4. dicitur quod
Sor. et Plato non conveniunt
actualiter in aliquo uno ex natura rei
vel seipsis sed totaliter differunt
totaliter. Tamen est hoc seipsis
apti ad conveniendum in uno conceptu com-
pleto per intellectum. ¶ Ad [illegible] dicitur
quod inter ignem et ignem est maior
ymitatio ex natura rei quam inter ignem
et aquam. Unde unus ignis par-
ticularis ymitatur seipso alium
ignem perfectius plusquam ymitetur a-
quam nec oportet propter hoc quod conveniant
in aliquo [illegible] nisi in aptitudine quia se
apti facere unum conceptum. ¶ Ad 9.
dicitur quod ad generationem univocorum suf-
ficit quod generans et generatum sint
apta convenire in uno conceptu

speciei. Unde et debet sciri quod
univocatio est conceptus rationis. ¶ Ad
10 dicitur quod naturale in genere est passio
collecta per intellectum et predicabi-
lis solum sunt et per intellectum.
¶ Non Sor. sed sua proprietas visi-
bilem et Plato similiter aliam et
sic de aliis sed hoc in communi sunt
visibilitates in communi scitur per in-
tellectum. Unde planum quod natura speci-
alis est intellectum quia nichil est
de directo predicabilis [illegible]
est sicut ea dubitatur de re
in communi sicut de ea natura speciei.
¶ Illud vero quod dicitur ante quod
communitas est tamen communitas
est intellectus quantum ad modum conci-
piendi res et sic alias divi-
sibilis [illegible] modum concipiendi et
cum hoc consideratur. Sed non est
in re ex parte intellectus nec proprie hoc
res nisi istud dix esse tantum
propter considerationem ut est in re extra
vel ut est in intellectu vel ut est
indifferens ad utrumque et
pro tanto dicitur quod quidditas
sit considerata per intellectum. Non est
una numero nec plures numero
sed est indifferens ad unitatem
et pluralitatem non quod ut sit indif-
ferens sic in re extra sed hoc est
modus considerandi. Et sic de
predicatione sufficiant.

¶ Ergo quod non est una quantitas in
diversis per intellectum adaptata in-
dividua eiusdem speciei sic declaratur
in questione hac [illegible]
¶ Post sic si talis quantitas poneretur
deus non posset adnichilare indi-
viduum sed una speciei nisi adnichil-
ando simul omnia individua
eiusdem speciei quod est falsum et
aut communia plurium quia si deus
adnichilet totum nunc oportet quod ad-
nichilet [illegible] et ideo [illegible] est
sit eadem quantitas in quibus a-
liis individuis eodem in adnichila-
bit quantitatem realitate alio-
rum individuorum quia eadem est in om-
nibus. ¶ Eadem via
potest probari quod deus non po-
test adnichilare unum individu-
um sed una speciei quin simul creet
omnia individua illius speciei quia ea-
dem est de novo facere et creare
animam quod creatur quando creatur. Aut
igitur est aliqua realitas quam anime
quod prius fuit creata et hunc anime
quod nunc creatur vel nulla. Si
nulla habetur propositum. Si aliqua, tunc
quero sit in hac anima reducta
de novo per creationem eadem ratione
reducetur de novo alia anima quam
prius fuit creata quia eadem est
quantitas illius [illegible]

¶ Et ad hec rationes [illegible] debet
forsitan quod [illegible] ad
realitatem quod est magis intrinsecum
quantitatis et non tendat ad
quantitatem. Unde quidditas non eam
nec adnichilari quia ex se habent esse
in communitate. ¶ Contra hoc est quod dixi
nam nec deum est res et ens
sicut nomina synonima dicit sed et
non est modus intrinsecus generis nec
res. ¶ Item sunt ista [illegible] de
non daret rebus nec est moda-
le vel ex se habent nobilius
esse quod deus eis possit dare
quia deus eis quia nec ex se ha-
bent esse quantitativum et in commu-
nicabile sed a deo habent esse
modale et contingens quod non
reputo sanum quia quidquid creatum
habet [illegible] quod largitur a
deo. ¶ Et vero dicunt aliqui ad
istam petitionem quod [illegible]
quod ista natura habeat unitatem
minorem in me et in Sor. quod non
est vera sed habet unitatem minorem
quam sit unitas numeralis et
quod est in uno idem numera-
liter. ¶ Sed contra non est
nisi humanitas est [illegible]
in re [illegible]
in re humanitas sed sit [illegible]
in [illegible]

suppositis ad hec remanebit v
na nuo sed non humanitas
quia licet una deitas exis
tat in pluribus suppositis tamen quia
ipse non dividitur remanet unica
numero assimiliter in proposito quia secundum
istam una humanitas non di
visa existet individuis sup
positis sicut est anima et anima humani
tas in me et in te iam ex quo
dividit eam non remanet
una indivisa. Forte idem
ut humanitas que est in petra
et est similiter est eadem est humanitate
cum ut est anima sicut est anima in me e
runt ergo una petra humanitas
erit in omnibus individuis et per
consequens una humanitas in uno
et individuis. Dicendum quod
humanitas que est in me est una
numero per heccyetatem denominatur
tamen non per se et eadem huma
nitas non est anima in platone plato
per aliam heccyetatem. Et si
dicatur quod hec proposicio quod si v
na et eadem quiditas non divisa
erit individuis sicut in divisis unum
est in tribus. Item heccyta
te dividit humanitatem et te non
remanet in omnibus una vel non
dividit eam sed hec verificat
eam si non dividit eam omnino

sicut individuis nunc modo dissimili
tudinem accidentalem. Item secundum istam una
causa hominis non erit dedic
to humanitatis de non esse ad
esse sed humanitatem preveniente heccy
tate quod est abusio ut videtur.
Item si quiditas una erat iam
ante quam esse cepit causatus tunc deus
individuando copulabat iam quite
extrinsecam quod videtur absurdum. Item
quod est primum unius non est alterius sed
sola et quiditas una est in petro quia
sola manens est vincens petri
ut dicit philosophus. 1. methaphisice. ergo humani
tas una non est in alio. Item non
quod facit philosophus contra platonem qui pone
bat unam quiditatem in omnibus individuis
eiusdem speciei sic fiat nelis esse plato
meus vel videat ad rationes philosophi
qui ducto argumento quod non est
una quiditas in me et in te ex
natura rei. Item si in duobus hominibus
est una et eadem una communis huma
nitas tamen dividificata solum
per heccyetates tunc duo homines
non differunt realiter sed tantum modali
ter per illas heccyetates quod
est falsum ergo et cetera. consequentia probatur
quia secundum hanc opinionem non erit
in uno quod sit in alio nisi tantum
modo quia variata heccyetas dicitur
forte quod duo homines distinguntur

realiter sed non formaliter quia non eadem
realitas in utroque sed bene est eadem
quiditas realitas enim est modus in
trinsecus quiditatis. Contra hoc arguo sic
sunt realiter possunt item duo
homines distincti ergo realitas non
valet ad distinctionem consequentia probatur
quia secundum eos realitas extrema exe
tualis sed modi adesse se contres
sed sunt extrinsece actualis possunt item
duos homines distinctos quod non
sed ergo et sunt realiter quia realitas esse
ex natura actualitate ut ipsi dicunt
Item abusio est ut dixi quod realitas
ne modus vero secundum veritatem modus sed
per hunc distinguntur arete quia modus
rei non est res. Item si humanitas
una esset in omnibus hominibus eadem ratione
una esset eadem animalitas in omnibus
animalibus quia magis conveniunt duo animalia
alterius speciei quam animal et lignum et sic
esset una corporeitas in omnibus corpori
bus et sic ascendendo sed hoc est ignotum
eius ergo et idem quod ad sit in eius oi
ista esse in rebus natura appetit quia tunc
una sola componeretur ex pluribus
solus homo eciam componeretur ex aliter
corporeitate et sic ascendendo. Item si huma
nitas et animalitas componunt sortem sic de
reliquis formaliter distincte deus posset
facere quod sortes sit homo et quod non sit animal
quod est falsum ergo et cetera. consequentia probatur

quia vero est possibile apud deum quod non
implicat contradictionem sed nulla contradictio
est quod distinctum separetur ab eo
a quo distinguitur sed minimum sit
aliquid aliud tunc ergo humanitas
poterit separari per deum potenciam
ab aliter ita quod sortes poterit
racione hic homo esto quod non sit
alius ad hoc eciam quod aliquis sit hic
homo sufficit quod habeat huma
nitatem et heccyetatem ista autem
duo possunt poni sine aliter
et istud autem est forte contra eos
qui dicunt aliter et aliter
esse distinctas realiter in sorte.
Item si esset una humanitas
indivisa in omnibus hominibus generat
et generandis tunc generando filius
a patre non esset nisi generacio
ceu per transfusionem sicut
in divinis hoc est absurdum ergo et idem
Item si sortes componeretur ex natura
rei existentia et formalitate et sic
descendendo usque ad humanitatem tunc
vha esset magis remota
principium quod sit in ea et formaliter quod
est falsum ergo et cetera. formalitas
communis appetit per philosophum quia lati
tudo plone quod precedit eam tunc
et humanitatem esse principium rerum
philosophus a' ot. quod vha sola est pre
cia. sed omnia quia de rerum principiis

ē esse pus ⁊ sipas coposito et
q̄ sit coposito tm̄ at erit
q̄ites vles 1ᵃ prima si pri
oponat realr̄ ul forte
ex ipis ⁊ h̄ ē io phi de pla
no forte dices q̄ entitas
sbalitas corpeitas aiatas ⁊ sic
descendo usq̄ ad hoiez oia ista
sr̄ gn̄alr̄ res distincte forte ex
na rei ⁊ cōes oibꝫ ifioribꝫ
s; no sic p̄ma coponentes re
alr̄ s; forte ⁊ q̄ dr̄. n̄a at
et for oponit realr̄ ⁊ io phe
nuplat q̄ vlia no sr̄ pri
cipia oponentia realr̄ ul for
te dices q̄ no est tenendo
phe s; plo qui fuit dotis
or co ⁊ ita uni sentire q̄
tenet istā opinionē ostendo
et se tenere opinionē plois C q̄
h̄ arguo ioez dimittendo sic
si entitas eet cois re ex
na rei oibꝫ ifioribꝫ suis
distincta a roibꝫ sp̄alibꝫ se
queretur q̄ deus eet forte opi
tus ex re q̄ua dr̄ tur et
ex re entitatis q̄ue ē fz
g° ⁊ ans C Itē io entitas eēt
for re dicitur q̄ ex na
rei fz̄ sinior ad ipaz q̄ue
ē fl̄m g° ⁊ ans C Itē si q̄lr
rep eent coes ex nᵃ rei

te vlia essent pōra pribꝫ q̄ue
ē flm g° ⁊ ans C Eitas gent
appet q̄ al' aut n̄ ē at post
erius et dicitur phr i p° de aia
loquens de vli et q̄ dr̄ ibide
q̄to. 8. q̄ vlia aut n̄ sr̄ oio
aut sicut posteriora ⁊ p̄riora
rebꝫ sp̄alibꝫ ipi si pcedent eas
ita q̄ eent cae earu no posr
semꝫ itere sbas rero sbblita
n̄ posset hiuss fide siue ce
sic ē dicendo de aliis caīs rep
eventibꝫ ī eis. s. m̄ ⁊ for h̄ q̄
C Ex q° matr̄ appet q̄ q̄ites
vles no sr̄ ex na rei cōes q̄
pcedent p̄ria ⁊ essēcia corp
q̄ ē flm sm phm ro C Itē
phe ē ī 1° de aia ponens dr̄
ū sm cō. 1 cm. dr̄ q̄ sic ē p̄mū
q̄ ī re ex s; ītē° ē vliu q̄ ē
ī aīa ⁊ q̄ dr̄ hoc ide ibide
C Itē io q̄ colligitur p̄ itēm exp
tibꝫ no ē ex na rei patet
de se s; vlia colliguntur ex
p̄tibꝫ p̄ itēm q̄ dr̄ xii. ⁊ x.
methe ergo e. g° vlia no sr̄
ex na rei dr̄ ei 1ᵃ. sic q̄
vlia apud aīa sr̄ collecta
ex p̄tibꝫ abi imaē ī itēu q̄
accepit ī ea osilitudinē ⁊ fa
cit ea una itentionē multe
rees posset addiq ad hec

q̄ s; no aīo q̄ plix eet
s; r° ad ar ta aliorum C Ad p̄m
q̄ scia realr̄ p̄t eē de q̄ tibꝫ
sbis q̄ p̄ itellēm ūnp ta
to scia dr̄ realis de no re
q̄ ē de p̄s q̄ tibꝫ no reflexis
⁊ si dicat g° scia no erit
de rebꝫ s; de coibꝫ ūni q̄ q̄ ta
ē eade ē re extra ⁊ io sc̄d
ē de re ext me q̄ C Ad s̄m
dr̄ q̄ vlia sm vitē no sr̄
pōra p̄ribꝫ ut vlia y° ut
sic sr̄ posteriora q̄ abole
aut n̄ ē aut posteᵃ ē i
phio de aīa. at tūp q̄
dr̄ q̄ rētas unptata p̄ sit
sit por realr̄ cptata p̄ i
fiō p̄ trato q̄ sup̄ ia no
dicit tm unū ifiū v° oia
ifiora sua s; uno q̄tū ⁊
io ifiū v° dr̄ oia ifiora
sua s; imo q̄tū ⁊ io sing
p̄t saluari ī uno ifiori
alio ifiori destᵒ no q̄
sit tāq̄ res idrēns adi
fiora s; q̄ no ē tm uni
ifiū v° ē oia ifiora sua
C Ad z. dr̄ q̄ coordīato
p̄dicabiliū ē p̄ idem C Ad
e. dr̄ q̄ sor ē hō no p̄pre
alē p̄ticipatoꝫ alicuiꝰ q̄di
tatis sinors v° p̄ p̄tam

enate p̄ticie ē uno hō sm
C Ad u. dr̄ q̄ q̄titas cōis n̄
ē tm forte gnōis s; unꝰ
hō p̄ret gn̄at alm hoiez
p̄tate silem sibi no eude
ut phe dicit. s. me ita
q̄ hūanitas h̄ p̄n ē tm gno
nis sor no hūanitas ī co
aīas imo gn̄ato oia gn̄a
reri C Ad 6. dr̄ q̄ nulla
oplexio ē silr ī contabilis
ī eārura q̄ oīs eata p̄t
adnari ⁊ tñ no remanebit
oplexio realr̄ earuᵃ du
oꝫ tiorꝫ eātē s; p̄ trato
oplexio silr alīs nota
cōntia ⁊ nēā q̄ uno
tio p̄ito ad p̄ri. n̄ posst
dimici realr̄ cuiꝰ ē hing
complexiōis hō ⁊ susceptꝫ
discipline uniq̄ cū ipeꝰ p̄t
dicē ipos duos tiōs edē
hō no ē suscept discipline
C Et io h̄ complexio no
eā p̄ tanto ⁊ nēcia ip̄
nēcia hēne tiorꝫ no ip̄
nō ex n̄a corꝫ q̄ n̄ ē
nēcim n̄ deꝰ s; h̄ oplexio
ē origeus hō ē albus q̄
no possit dici ire ⁊ du
te ⁊ io h̄ ⁊ nite oplexio
no ē sil C Ad 8. dr̄ q̄
difficies dan de re origiq

vni ipi attigens i abstracto
pt diffinit. tn differentes no
dant p tios attigentes i ee
diffito z io p tanto diffio no
caltur de ncctus cptu alia
q diffinit sit netia s; peti pri
ci i diffices se cesiles z itell
diffio ei nec possu p itetm se
pari ab eo io oim qi iste 9
tigens diffito z se extina
no pomit i diffice appet
igitur q zoes pdce no ha
gut 9ces vam q logice se
z ume z exnec a na rei
ut dt 9oz xij me 9po. e. qui
recitat aliquid de istis roi
bus Cattu ut nisi 9o
appeat argui 9 eam sic Ca
cu q se indistincta i ee qno
z diffil ex aiaz se iuni ex
aiaz s; os hoies se i idistic
ti i ee q vo q e ee huam
z p io ee distiguir asseq
no hoie g ee. Cite ad qo
itrogator p quid e e dar
rno idistincta illa se i uni
ex aiam s; ad itrogatones
fcam p quid te quoeq; ho
pti ditur vna rnsio. s.
q ho g ois hoies se idis
tinti i esse huao ex aiaz

Cite ois hoies qut ex na
rei i h q e facit eude esse
i iten g i h se idistincti ex
na rei z p ois ex na rei
ex a unitas it ois Cite
na spe ca exigit ad gnaz
unitate q no depende ex ope
itez g n na spe ca depede
at ex ope intez Cite e inte
i pons hac voce ho ad sig
unte opi cta unu sue
ut cta oia ut cta aliq ca
no cta unu tn patet q
licet uni sui oia q i ista
se. g cta unu ee q e ee
oi hoi istud at ee no e
scim p itetm q itez facies
istu gnu ceni ut opa cta
unu sue ut cta oia sut ia
ut cta ad ee pa duo se
ipo ia ut declatu e g teum
erit pcem q s. ite opa
cta io Cite ista e va ho isp
ho e risit s; hec no e va ho
i spcu 9to e risit. g ho isp
ho no e 9tus Cite si e na rei
no e maior unitas it hoies
pducte z pductu q it sa
tate pducta z arte mediate
a q pduca nulla et ota ite
nam z arte q affigit phe

z o ph. D. q na e pm ac
tois q e ma i na s; ars
no e pncipiu actois q
sit ma i arte sic medi
e pm medicatois p q
no acqrit ut ars s; sai
tas Cite iste cta ho no
significat hc hoiem tn
uf illu ut de se patet
g sigat ad ee no 9tu
ee z 9tm tuo z mo q
sigre e itellectu scitue
de aca re g in. sigre
nam ceni Cite pa de
inta de na cor s; pa
no debe 9cepcin 9cepts
oi hois no e risibilis g
huanitas no e 9ta Cite
mediu demratois e q
ee q e ca q pa i sto
z anl; sto 9cento se sto
s; ois scim p aiaz no p
ce ca q hic tres isit oi
tangulo g qsitas e
angli q e ca quare
pa iest oi tanglo
no e p item Cite ne
garetur iste passioes
meto meto se illa sola
se quaro e una qntas
g una qntas pt ee m

duob; multa sola adduc
s; q de solib; e idem modo
no curo recitare Cad ita
dna vnic p ordiem ad pm
q ois hoies no se ex na
rei isticti i a ee vno hu
no z o ab ipis vno i ee huao
se distincti v sed e q distic
ti i ee huao pt dr acapi
uno mo n. aliq dicut
distigui i a q vnu gtec
se illo z a no z h m hoies
no se distincti i ee huao
q te unq eet ho z aliud
no Calio mo aliq dicut
distigui i a q d e dista
z distinctu i eis z h mo ees
hoies pates se i huate
distincti q huanitas e to
lr dista z distincta i pci
hoies n reanet i eis ad
idistu i actu. vn no e dare
ee huanu idistu s; ee hu
na pticula i uncte z dista
z qn dnt q diffio e de a
vna 9cedo s; no oz q ia
unitas sit ex na rei v
acct rei q diffit existe
i re q rosa q rosa q
rosa pt diffiri esto q no
existat ut dcm e sic Cad

r. dr q ad itirogatioez factam
p quid de duobz p3 fr rn
q unu gtu coem ambro9
qui no erit uni9 u iute
iiii9 gcapi. C ad 3. dr q o3
hoies part sic st part di
ticti licet sit fudit sic
hnt distictas pos part
sic st ad faciedu iite ui di
uictas paclares ipssioes
z siles fudunt no at
no at hnt una part coez
cis ex na rei s3 sor et bru
nellus no hnt tales part
pos q possint face siles ipssi
ones i ipso ite. g dicet
ma9 silit e i sor z ploe
q i sor z brunello 9 fut
s3 no fort. C ad e. dr qn
spe coīs no requirit ad
gnoz uni s3 requirit q ge
nans z gnatu i uno 9tu
spe queint. C ad 4. dr q
ite9 impoit ista uoce ho
ad sign unu gtu fem p
cram coem oi hoi et qui
quirit a quo abstrahi ite
gtus dico q ite9 mete mi
impssioe q est tacta iite
ab a singlr z e repse
tans distincta oia sint
et pōit oia pticla i uno

oe cocepto z pfecto z io
no ite9 negociat coia
oia idistincte sz imo g
con. C ad 6. dr q ite 9cp9
ho pt respoñe uel paci
pr q dr ut p re q i
ptat te ista e ua ho
e risib si ite tal ho s
pat p re q ipat te
ista e ua si respoñat p
concepi no e ua n sel
ex h q ho impat una
re mdiente s3 suffit
q impat hoies part
idistincte s istō cōcpi.
C ad 7. dr q it nam
z nam e maior gnet
encia fudit q it ante
et nam s3 no fortit q
no gsencia q ad fortē
no dicit rem n p ite.
C ad 8. dr q ite ta ho
sigtat gtu q e ide q o3
hoies idistincte sz imo
cocpi un sigte e i qm
de re 9ta gstite. C ad
9. dr q pro no debet 9
ceptu ut respoit p se
sum s3 p ut respoit p re
9 dices e risibilitas de
mostre de hoie i coi ho
i coi e res dico q risitas

demūat de hoie ut respoit
p hoie oi indistincte no
ut respoit p uno tm z sig
tas uerū ho qui e subm ho
passiois ntas sit ex ite
dico q sic q ho no e n
ois ho idistincte 9to et io
ista pt gcedi ho ois e ri
rep na ut respoit pbr
q hic z ie ho e i recipia
ut respoit s3 no se pt h
9 ois p itēm uni i ppoe
pa e sm q ho qui denoia
ois e extra itēm s3 i sa
e sm q ho heat coīs pt
itēm sic si dice ho ite e
pt itēm h e ua z e no se
9 ho e ite9 pt intellcu
z si queritur utru ista de
beat gcedi n a spe e ex
itēm d q sic s3 h no e gce
denda unitas nesse e
pt itēm un na spe e
totalit diuisa i s. ptibz
z io nulla unitas i s.
ptibz pt itēm q e aptu
natū cope idisie i a sto
danda et si qrat ut m
i a q sto dada realitas hoīs
e cois sor z plo real d
q i uno sm pt gcedi ia

no. un ad pt ee coe mlt
p idiacz sim q idise possi
de ab ill sic unq deuiaq
e cois duobz a qbz possidē
z i to mo realitas hoīs
no e cois mlt hoibz z i to
mo sm itendo plurē. C e
m addr coe multis hoibz
qz part i ra n realitz ad
isui z coe ill' mltis z to
mo tota hois e cois oibz
hoibz qz no e ad q realitē
hoīi idiorū. C ad 10 dr
q mediu i demuratoe e
ca q pa isit s3 no oz
pp h q mitas mdy uly
sit ca h9 ithen. C ui sad
e q h realitas e ca hg
paris susceptibilit q isit
sor z sic de all idiuidui ideo
dr ideriate q realitas
e ca q suscoptas dicāc
hoi no q sua coitas sit
ca s3 sua realitas q no e ca
q oms part realites
mediu ig demuratois
e ca passiois et e ule no
tam e ca sue realitatis
op9 rois z io me m pt ee
z op9 rois. C pt ee dici q
e mediu demuratois sit

identi realis cum sto de q°
passio demonstra p medium
i demonstratione potissima
e diffio sbi ut teneo ad
psens ideo sic sm non h
coitate nr p item sic nc
medium h coitate nr p item
et tam e h remanebit ca
q pr° insit sbo roe suorum
positorum ut dixi q sic alias
declaui non e ymaginandum q
una pr° real insit oibus
i diuiduis v° sic st multe
passioes tales i diuisis in
diuiduis sic i st multe cae
reales r° illorum ptcularium
passionum Ad 2m dum q ia
p° phi e quadr q sua res q°
vni e una qualitas & ra eade
st quorum e una sba & illa
equalia st quorum e una qn
titas debet exponi q ia vni
tas e nalis seu fundamentalis
i re sz forlr p aiaz sic y
deptas silitudo et equalitas
st ee p aiam qa tu ad for
le sim. h de pa ge loe suf
ficiant Rz. ad 2m e q vni
tas specia e vnitas vnius
concepti silitur & silr v

vnitas aut h vlis e tam vni
tas gtus non vnitas vnigni
h g° pbt p phm i pdictis
qui dt q prim sba sigat
h aliquid sz sc sba sigat
quale quid g° gto specus
e qualificatio & silitudianis
Hec aut vnitas speca e vnius
rei aut vnitas gtis non e vni
tas vnius rei sic declatum
e. g° e vnitas gtus tm Hec
i. mece g° dt gto g8 q vlia
st i cap° ad ald & io g° q vle
non e sba separata r dt p tanto
q vle ee i ca ad ald q vle
e p acceptatz ptiuli q e respo
rei accepte ad item Contra co
de accepto dz q nullu vle
pdicabilium sm q de re de
monstrata sigat ca sm q
e demonstrata sm q e na sili
tudis nc g° gto speca e sili
tudianis non at e item indiu
gto speca sz qualitatius sili
tudianis accntlr sz ccnlr
vni e q° quale quid e sor
dz q ho vni le quid dicit
gt sbpositi sz hnaitas dicit
qualificatoez sbpositi Cuius ter
phi 2 gris st multe q vle

non e

non est nr p item sz g ista
gcz st multa dua P° qa si
vle exit p aiaz qa dicat re
non dt rem q sic e dici
q sm h po oim qa dicat
hac roez non dt re non pt de
re res eliz non res repugnat
nc vnum pt de alio pt Te
seqtur q diffioes non deco
de rebus Te ho non erit
de exim sor. q na eclarac
de ceu sorte Ite na pa°
ificabz de re sz de itentoe
q e fam nc pt di. q pa° qa p
bat sit fca p item sic sz
de quo plata q te sim pos
set esse sin ma passioe non
ei e iquietens hoiez itel.
et p ons sim et sin ma pas
sioe non ei e iquietens hoiez
itel sin nl ite g° h erit sin
n site ice itelleu & p ons
sim et sin ma passioe s
ntz tam sit p item Te
si dicaa q vle e itento ag
gata ex re & ex itentoe
te seco vle sit ens p accns
& p ons vle non et scia q
scia e de ente p se Ite
seco q h non e p se sor est
ho Te seqre q na sit diffio

q diffio e de ente p se Te
seqt q h non sit vera oe tot
mag e sua pte q tot non
et res sm ista via sz itero
qa dam Te seqt q non sit ad
pniu pnm q pm pnm oz ee
ex tis quorum gto st iresso
lubiles n° at erit gto qa n
sit resolubilis i rez accpos
Ad ista da rn ad pa q vlia
st eade res q ptcularia &
io va e eeda q vle dicit re
sz vnitas vlis non e nr p item
q dt re i vli dt eade re
qa dicat ptcularie sz sbalr in
sbq° non e nr p item sz eade
eade res sit ex itea a° mo
tam vni e° non nego q res
q sit vle sit ex item & ista
diffilt si bn itelligat Ad
sm dr p doctore q ista ppo
sor e ho e vera p roe rei non roe
concipi vni hic p° eade res
de se ipo s a° et alio gtu ita
q res pa i recto & ccapi i oblo
ut pot dici sic alias dixi
q i oi ppoe gto p de gtu p
ta sim q ptu st gto ut
st ptes ppois forlis & si dicat
q diuisit non p de diuiso
q vnu e nr sbponat p eade

re q̄ asinus ⁊ hō dico q̄ ista
positio parum valet quantum ei supo
nunt p rebus quarum sunt signa
sic ⁊ due voces distincte pos
sunt suponere i platone p re
eadē re q̄ significant hō at
⁊ asinus nō sunt quantum rōe significat
⁊ si dicas q̄ tunc erit p̄dicatio
equal de equali sicut sic sortes
est p̄to oratio quantum ad rē nō
q̄ p̄dicatores denotant aliis
plusquam a rebus ⁊ ideo q̄ i terminus quantum
hō nō tm̄ representat sortē s
ed ⁊ platonē ideo ista hō ypo
sor ē hō ē superior de istorum
rōe quantum qui sunt i compleribus nō
rōe illius p quo supponit udificari
[C]ad 2. dr̄ q̄ diffiniones da
tur de rebus quantum quantum ubi
ideo diffinitio hominem i con diffinitio
vera re hōis q̄ hō i quantum ē
omnis sortes quantum accipiunt sortes
nō accipitur [C]ad 3. dr̄ q̄ hō
ē de ceteris sortes predicit totum
entitatem s nō tm̄ sor s est plato
nis ⁊ oim̄ aliorum ⁊ quando dr̄ et
quando dr̄ q̄ nulla entitas itē ē
de ceteris sortes [C]preterea q̄ entia
fictitia cum ē chimera nō
sunt de eē rei ubi ā ⁊ nō ē sic
totalis sēm p intētionem vn hō
nō sit p itellectum realis s

bene ipsemet hō q̄ ē ad res
p̄t accipere p intentionem tale modo
habebit q̄ nō habebit same
ite et isto mō dicendo ubi fā
p intentionem q̄ s q̄ vlia sic
ipsemet re res tamen i
modo ceteris qui ē eē vl
et idem ad multa dic
p itēm ⁊ ideo p̄t concedi q̄ s
fc̄a 1mo p intentionem s q̄
ad modum ceteris p̄t eē de
cetera ut res ymmo nō ē ad
ut ipsamet res [C]ad 4. dr̄
q̄ p̄mo unificatio de quantum ut
supponit p re. p̄o nulla
unificatio sit ut p quantum ⁊ no
ces q̄ nō aptauimus res
s signa ut apparet q̄ des
tructis rebz adhuc sit
unificatio p quantum i mente ⁊
p voces i ore ⁊ quando dr̄ ultimo
q̄ si p̄mo ē vlis eā p itēm
⁊ sēm sic tē sēm potest
eē sicut ista particula q̄ p itē
sicut ea dico q̄ nō ē iq̄ eius
sēm eē rei itellectus sicut ista
passione i actu itellectus ⁊ tm̄
cum s nō posito actu nec ad ui
negare ab alio dedo hō
nō ē suffit cum ideo ē q̄
hō et ⁊ ille supponunt p rebz
nō p quantum et ideo q̄ ire hō

rei. utrum aut s uā distinctio
hoc nō curo nec p̄sertim
sit aut hō utrum ⁊ ille supo
nunt p conceptibus rōe concepto
rum tē ad q̄ hō nō ē ne
vn p signo ē uā nō pro
signo [C]ad 6. dr̄ p doc
torē q̄ res et accipi pas
sivum faciunt idē p modo
indistinctorum nec unum p̄t ab
alio p̄tendi ⁊ ideo nō faci
unt unum p actus licet
nō sit unū i recto [C]con
dr̄ doctor res nō se hz ad
accipi sic passio ad actū
s ista visio ē imediata
aut ut sic idem q̄ ē ex se im
diens q̄ iformē a quo ⁊ nō
iformetur ideo ē i p̄o ad
id et ē ab illo p̄t separe
et p quantum facit compositorum
cum ideo s res ex se ē im
diens ad concipi ⁊ nō
concipi patet q̄ nō s
ē sō concipi nec sō co
cipi g̃ res et accipi fa
ciunt compositum [C]item q̄ separati
nō sunt oīo indistinguibilia
s res separatur a concipi quando
nō accipitur g̃ res ⁊ accipi
nō sunt oīs distinguibilia

[C]item ideo idem ē q̄ ego nec accipio
p̄t transferri de mea acceptione ad
conceptionem tuā g̃ ē nō acceptione
indistinguibile dico nec valet si dicat
q̄ doctor itelligit q̄ res sic co
cepta nō p̄t separi a acceptione
nō quando bñ possit separi quantum ē de se
h si quando de nō valet q̄ tunc dicas
q̄ signum albū nō ē unum p actus
q̄ signum ut albū ē nō p̄t ab
albedine separi ⁊ p quantum signum
⁊ albedo nō sunt distinguibilia
nec faciunt unum p actus q̄ ē
falsum aut tm̄ itellectum doctoris videtur
nec ad h q̄ s. res ut obiectum i
itellectum nō obiectum ut unum co
positum s magis ut unum simplex
q̄ intellectus nō distinguit illas conceptiones
⁊ rē ⁊ ideo imo quando dicitur ē uā accepto
doctoris in tamen ut q̄ nō ē signa
ens q̄ quantum sit ens p actus ⁊ tm̄
adhuc erit quantum de conceptibus ut
supponunt p rebus p quibz sunt apro
nati supponere q̄ ipse res sunt ens p
se ⁊ nō ē illa res alia q̄ oia
predicta [C]ad 7. dr̄ q̄ h ē p se
sortes ē homo rōe conceptuum quantum
sunt distincti [C]ad 8. dr̄ p idē
q̄ h quantum diffinitio sit composita ex co
ceptibus pluribus ⁊ i diffinito tamen dicitur
de ea rōe rei [C]con sic dixi
nō possumus accipere re ut. vi tē

ostu · z vni q̄titas hoīs nō ē q̄ (tas)
om̄m ptīclaiū hoīm ut ph̄e
z q̄mtator dn̄t · s · metre ad q.
dz p ītem. Ad iō dz tū pims pū
nō st resolubiles ī duos tīos sic
ho ut al' resolunt ī duos tīos
genus z drīam nō aūt ē ignotū
ens q tūs pims pūs icludat re
z ceptīoem pālīs vo ē īdeo man
fā q aliquis tūs sit tūs z alios
ppōnm z q ille tūs nō sit ceptus
z sic ē conceptus oz q icludat co
ceptōez pālīa si aūt uelis sic dec
tor solue dicas q ceptus nō
pt resolui te icst in duo ī ceptus
pālīa qz unū fatiue ut resolut
z idistīcte tamē q̄ ūna ē distīt
ūo indiu ad tertiu. Ad iii dz q
oclō nō le' · ps' ista tamē adhe
monetur q diffīcl' ces q ita oz
z po qz dt aug sr gn ad litz q
deus sessauit vii · die ab omī
ope q porat qz tē fecit g nō
fecit qz tē opā qz ut dr xo
pat usqz mō opat q ite q̄ adm
dicta g' gna rex sr fcā adhet
nō p ite m. Ad iii una fides om̄z
z nō pute g' ex na rei intea
silia possit adduci. Ad ista
rn̄o ad pm̄ q deus ipm̄ fecit de
quolz gn̄e unit idiuum z iō ex

tē nō fecit aliq re q
fecit nouū g9 sz suo
intra idiuia siliz g'nis
ē pimus z h intelligitur
nū q nuq deus ponit
hoīem cōem ut al' dr
q cratio dica tīlia ad
ptē. Ad sm dz q fides
om̄ debet eē unū ī nuo
obiē qz om̄s hoīes tent
eē eodē actu obūs nō
diudsos z iō una ē fides
om̄ nō dīsa obiē sz h'itu
fides q̄ ē ī me ē tolr dum
sus forlr ab h'itu q̄ ē ī
petro licet sit ide z siler
ī spē fidet ex na rei
h suffīciant de toti spē

Utrū ens ī tota sua
latitudine sit 9ceptus vni
uoīs q attingit vnica
itellctōe patz qz ītrus cū
sit simplr simpl' nō itet
nisi vnū sz ens ī tota sua
latitudine attingitur vnica
itellectōne patet qz dō ens
itelligo totū 9ceptū entis
g'o ens ī tota sua latitudine
est 9ceptus vni9 uoīs. Ī
oppm arguitur sic ī nō
dr vnā rōem q ī metre

vz q ap̄s
id ē vni
uoīs

impter · x · predicamenta patet de
se ens ē hui9 ut ph̄e z 9'
dicunt viii metre g° ens
nō dt vnam rōem. Ī ista
qōe p° declarabi tītul9 z °
dicetur ad q̄sitū ēta pm.
scd° q̄ ite tūs ens pt acci
pi uno mō ut est cōe
ad oē id q directe cadit
ī a° predicto z ad deū z ad
lic nō accipio ens q dīce
nō cadunt directe ī pdicto
sz reducuntur z tamē forlr sc
ens ē sint forlr eē. Alr ac
cipio ig' ens ut ē cōe
ad oē primū itelligibile 9ceptibile
z noiale de quo ē viii dicē
q ē aliquid z nō ē ulr
p eodē aūt accipio hīc ens
res z ad z q qz ita exp
mut istū cōīsium 9ceptum z
sigīficant oīo eandē itentionē
ut dt auic p° metre sue
z pt plures qz h'nt easdē
drīas z eodem mō dcūnt
sic eī dr ens ī actu z ī pō
ita res z aliquid ī actu
z ī pō z sic de aliis dictis
ent. Ī ite ista exprimit
ītēcō p° ipīsoē ut dt auic

ī metaphisica sua · plerat aūt 9ceptus nō
possunt p° ipm̄ sitē pīm
ipsissioē. Ī 2° qz ulr nō ē ens
z nō aliquid equipollet.
Ī 2° scd° q 9ceptus pt accipi 1°
mō p itentione impssa ī itellectu
z sic nō accipio h 9ceptum q
nō ē dūm qn totus 9ceptus ē
accipiatur vno actu itellectus. Alr
pt 9ceptus accipi p obo 9ceptus q
icludit rem q̄ cōcipitur z co
ceptōez pālīa z sic accipio
hīc 9ceptum entis. Ī 3° scd° ē
q h un' iō aliū accipitur p
vi aie distictiua z qsi distiue
cogitatiua · vni iō distīte ih
ab ītellectu q addit ad ipm
distictiōem z q · distīctum · vni
inde dr · vocauuz q idē ē
q distīcte z distīctere sic
nō accipio hīc vocē a° m
accipitur aūt mēti vocē iō n' sic
accipio hīc vocem. Ī 3° m
pt accipi iō p obo idicit
distītīue z addit ad 9ceptum
z itellectōez q̄dā distictōz
z distictōez z h mō accipio
hīc vocem · vni · s · ens ī toto
suo abitu clem distīcta
z distīcta vocem impter

quod distinguat et distinguatur
ab aliis rationibus de quibus predicatur
sicut ratio substantialitatis dis-
tinguitur et distinguitur a ratione
divine convenientis impertitur omnes
rationes sunt indistincte vel dis-
tincte ut qualitas. Contra
quod de ratione unius rationis est quod
sit in se indistincta et distincta
a qualibet alia ratione ut aptum
ut aptitudine quia ut dixi hoc
sonat hoc notabilem ratio
impertitur eius distinctionem et dis-
tinctionem quandam ex hoc concluditur
quod si omnes rationes possunt poni
in uno esse confuso et indistinc-
to non per aliquam rationem quia
in se distinctam et distinctam ta-
les conceptus non poterit dici propter
unius rationis quia non impertitur
tales conceptus unam distinctam
et distinctam rationem sed tales conceptus
erit unius unitate indistinc-
tionis. Contra sic totus mundus
est unus per rationem quia non
est divisus in duos mundos tan-
tum et est unus per distinctionem
aliorum quia mundus non distin-
guitur ab alio mundo cum non
sit mundus nec distinguitur
ab omnibus partibus mundi tamen
ratio distincta et distincta a pa-

aliis rationibus mundi quia non est
ad hoc omnes particulares rationes sed
et omnes simul. Sed non sic dico
similiter de mundo et de ente.
Declaro igitur tertio pro
tertio dico ad assumptum. Contra primo quod
per istam questionem. Secundo intentus quod
Contra secundo quod conceptus entis non
dicit actu et distincte plures
rationes omnium disjunctive. Quod opinio
quorundam dicentium quod conceptus
entis dicit actu rationes plures sicut
aliquis per dicit rationem subiecti et pre-
dicatorum ad ipsum dicit
rationes omnium accidentium et dicit quod sed
ratio prima non sed alias est ratio
in qua generatur iste terminus quod
quia secundum istos disjunctio com-
platus. Contra cum concipitur de
aliquo quod sit ens stante quod est
sed ut qualitas et sic de
aliis. Quod ista opinio non
concludam. Contra tertio quod
conceptus entis non dicit unam rationem
obiectam actualiter prime rationem ut
est supra declaratum. Quod opinio
illorum qui dicunt quod entitas
est una ratio in se distincta a
qualibet alia ratione quod convenit per
alias rationes additas sibi
existentes ex ratione entis for-
maliter secundum aliquos ut modali-

secundum alios. Alii etiam dicunt
quod dicunt convenientes ens sunt intrin-
seca entis non formales
alii dicunt quod sunt formales concordant
tamen in hoc quod non sunt formaliter est
sed denominative sicut rationale non est
per se et formaliter animal est tamen
denominative. Quod haec autem opinio po-
no declaratum. Contra quarto quod conceptus est
quod conceptus entis dicit omnes rationes in
pluralitate non distincte sed unico conceptu
confuso. Contra quinto quod conceptus entis
non est pure equivocus. Contra sexto quod dico
est quod conceptus entis est analogus. Secundo
quarto est quod sic existens quod ens non est
genus ad decem predicamenta. Contra primo quod probatur
sic si conceptus entis diceret actu
et distincte plures rationes omnium tunc
dico isto vocabulo ens conciperem
distincte et clare omnes rationes quod
est falsum quia tunc omnia perciperem
sed falsitas consequentis apparet quia cum
concipio de aliquo quod sit ens sicut
de lapide statim concipio dis-
tincte rationem deitatis et aliorum
omnium quod est falsum quia tamen
conceptum entis non tamen concipitur
distincte deitatem etc. et aliqui
scientiam. Contra item si conceptus entis dice-
ret distincte omnes rationes qui con-
ciperet ens conciperet et ista istorum
quod est falsum quia tunc falsitas

entis patet de se. Contra secundo quod
quod impressionem in intellectu per impres-
sionem non impertitur distincte
omnes rationes patet quia tunc omnia
imprimentur in intellectu per impressionem
clare quod est falsum sed causa impressionis
in intellectu impressione ut dicit avicenna
ergo non impertitur omnes rationes in
actu et distincte. Contra item primo quod ex
auctoritate intellectus sed ipsi rationes alie
non dicit actu omnes rationes prout sunt
sed intellectus oritur de possibili alie
quod sic aliquid et ens et tamen
ignorant eius ens sic veritas
ut qualitas. Ergo conceptus entis
non impertitur in actu omnes rationes
nulla impertitur actu. Contra sed
quod hoc arguitur ab aliis sic dico
impertitur plures rationes in actu et dis-
tincte quod potius equivocum de
hiis de quibus prius patet quia dico
equivocum non dicit unum conceptum sed
plures sed ens equivocum prius de hiis
de quibus prius ut porphirius
dicit secundum etc. Contra item id quod primo
dicit decem predicamenta impertitur actu
plures rationes patet de se sed
ens secundum commentatorem super philosophum unum
decem modis dicitur impertitur decem
predicamenta ergo etc. Contra item si ens non
dicit actu decem predicamenta sed conceptum
est decem predicamenta non contradicit aristoteles
ut primo metaphysice sed conceptus dicit secundo metaphysice

q pta sit p intellaa, et porphi
q sit altissia go ens n dr
unu gtu gnale sz dicat
ad .x. roes distictas. Ite
si ens diceret unu gtu gez
te .x. pta no cent sipta
qz copotur ex gtu entis
et ex ao gnente sz go dicat
viii me q pta sit siplias
sima g re. Ite id q sic se
hz ad sua sigtata sic ean
ad sua no imptat una
roez e sanite .i. al'diete
et potois et urine no alte
hnt ung cotr cois sz ens
sic se hz ad x pta sic san
ad sua gteta et phe 2o
dnt .e. me g ens no
dr unu gtu ymo dr ples
gtus et id apd plone hr
bat una ydeam q hclat
unu gtu sz phe dr i p ethi
q plato no debuit pone
unaz ydeam i ente go sz
metemphi ens no dicat
unu gtu. Ite nullu q
sigat una roem coez dr sig
care i illora sua adr et distic
te patet de se sz ens sm
phm i p r et v me sigtat
stam qlitate et sic de al' g
no sigtat una roez coez

Item go dr .e. me. q sic
qlitati et qtitati n e coe et id
dicat .z. phio g ens no dr
eadem gtu sz dr imete oia
pta. Ite si ens diceret unu
eadem gtu esset geng .x. ptis
phs h negat .3o me gre
no valet si dicat q dicat
x pta p p3 et postq et id no
e genus qz no alis p p3 dr
de hoie q de asino. Ite q e
anlogu no imptat unu
gtu sz ples sz ens e anolog
ut p3 .e. me g re una
ypo appet qz anologa nec
sunt equinoca n quod n q no
sit eadem nom .i. canis casua
li impositu e et lat bli et
marino qui ei imposuit
nom canis latrabili no ha
buit aspectu ad pisce mari
nu et nec celeste syds et tn
canis sigtat utruqz i ano
log aut qui imposuit no
m san diete hnt aspect
ad sante alis ex quo p3 q
anologa nec sit eqca quo
ad psa sigtr. Contrat at
qz aqca sit eadem impoit
ill plibz anologa at hnt
do aspectu ad unu et id dr
phe p ethi q anologa n

assimulat eam equiocis. Ad
ista dua rnd ad pm q dr est
equiuoca qdam patres ut
canis patent psa sigtat
no sb una roe coi tal' equo
no est i ente. Alia e equo
latens et h e dx qdam e qdo
ples roes imptan sb una roe
coi tam qfuse et ista e igne
qz geng imptat spes qfuse
et hmo equiuocato latet
i genibz ut dr .7. phis. ao e
equiuoca lates qn psa ipta
tur sb uno gtu g no tam
sb una roe obali et ista eq
uocato e i ente et de hac i
telt porphi. Ad 2m dr q
ens sigtat imete .x. pta
qz no sigtat ea mete u
na roe coi tam sig at ea
cofuse et idistincte. Ad .3. dr
q .x. pta dnr altissia qz
no coponunt ex roe entis
et ex ao ne ppria gnente qz
ens coicadit ide e quosz
applicat. Ad .e. p idem
Ad .4. dr q ens sehz sic ad
sua sigtata sic san ad
sua qtu ad ad qtu ad o
sic ei oia sana dnr sana

p attributoz ad sanitate alis
sic alia entia a sba dnr etia
p attributoez ad ypam e tam
dna qz n est sanu forle n
ei sigta sam coaruit ad unu
gtu qfusu sic coaruit oia etia.
Ad .6. dr q hz e una ydeam
apd plone eat hz e una roez
distictam. Ad .7. dr p ite ptoz
nuoz qz ens no dr sigte .x.
pta distincte sz p tato sigtat
ea imete qz no mete uni roe
coi licet ea sigtet sb 1o gtu g.
Ad .8. dr q .x. ptc no e coi
aliquid q sit ing rois et
gr iteit sz bn e eis cois vn
contus. Ad .9. dr q ens eet
genus si diceret una roem
qhiblem p alias roes. Ad
.x. dr q patet anolo g reg
distictoz ut sigta sz no la
tens qlis e anologia entis
Hec sufficiant de pa qone. Ite
go ptur q e q ens no dicat
una roem i se q qhat p alias
i fflores roes. ex ntes ex roz
yng agstat illa ro coicadit
i ide e oim roe nullo ad
dito no dr una roez coez
ill e qz coicadit sz gtus eet

est idem ē omni vōe nō peito
addito g° gtus entis n̄ dicat
unitz determinata vōez ma° p
batur qz si omis vōes eent
idem alicui nullo addito
īt° se eent idē sic oīa entia
eent una vō īnt° se nullo
addito qz q̄cūqz uni z eid
sc° eadē nullo addito īt° se
sc° eadē nullo addito ¶ Minor
pbat° qz da q sit eadē alic̄
addito g° ente addita qz
ens ratā idem sc° ut declat
ē sit z tē c̄s addetur ente
hāc vōem poit phs 3° me
tā° declat eadē ibidē ¶ Quarto
e. d. q si oīa entia adun
ren i una nā ¶ Ad ista
vōez dī n̄ p° ostando q̄
vōez qz uir q se ipaz destat
qz ie gtus quī est idē oī
vōi nullo addito pz pp̄m
pum ¶ Uz dd ad h gtū ente
ē aliis a quoz a° gtū sic
ista declabitur z tē ē h nō
dē vna distincta vōez oīa
lem z io nō valet ¶ Ad
istat° qz soz z plō sc° idem
oīo vōi hois ēē qz ut ad
dunt ad hoiez nō sc° idē

oīo īnt se s̄z dd3 ad h q y
soz z plō sc° oīo idē īt° se sic
īt° s̄z īmatīr differant
s̄z quō pt ēē distinctio nīal
illoz q oīo sc° eiadē vōis
declabi al ¶ Ad z ē ad vōz
q ens ē idē oīo oī vōi n°
addito q sit formle ens
s̄z aliq° addito q nō ē formle
ens s̄z denō vn̄ illac
dnē nō sc° formle ens s̄z de
noiātie ¶ Ut q i° ta rō
nulla sit appet qz phs in
9° dicunt q ens nō ē
gen° qz nō h̄z dnās q̄ he
tes cu at dūs sibi dnās
q̄ sc° ex vōem ipīs g° potē
ēē genus vn̄ q ita dit
de directo lo° q̄ plura
gnē quī nt q nt effugit
vōem ent z io dt q ens
nō ē nō est gen° ¶ Ut
iste dnē sc° quid g° sc°
aliquid g° sc° idē ei sc°
quid et aliquid et ē
nisi q quid dī illo ne
z aliquid nisi me sidicā
q nō sc° formalr quid
valdunt mās s. si ei dicā

q°licet sint formlr aliquid
nō tamē sequit° q sint formli
qz implic se h̄z aliquid q̄ ēs
s̄z li sunt i pōe° qōe ut pla
cuit z io nō aiio ¶ Unde p
eodem accipio aliquid z
ens sic aiio z accip° z oīs
nōx coīs z oīus h̄z alic° nō
lutatie nō accipiat p eo
dem ens z aliquid esto
q concedatur ens idē am
remanz qz q° ma q° de i°
g° gstīo qui formlr clau
quicqz ē ex vl vn̄ exp
ma° p aliquid f p ens
nō curo de uocabulo s̄z dere
qz certū ē q qñ dico aliq
nō dico determinatā aliquā
vōem z de isto q° aliquid
q°. q° ma ¶ Ut de i° nō pt
sari aliquid de q° nō pt
sari sic et qz ē pz qz q3
si ē psupponit alias qōnes
s̄z de ist ultis dcūs sciat
q hnt distingue z actua
re sm istas g° de essa
q sc° s̄z de nullo sa° qz ē
n° de ente g° dnē ultis
sc° ens nō curo adducē
vōes suus adductas
¶ Uz arguo z° ad partes.

sic si ens dicet vna vōez
vōez cū distinctaz a q̄cūqz a
vōe ut i° a vō eēt abta f
respā eēt abta ut respectiva
si sit abta nō potest dd
ī respectiva si sit respectiva nō
potest esse coīs ad abta q̄simo
qz qñ aliq vō coīs diuidit
p pe p dnās talis vō dz ēē
ī dnīs ad utrūqz diuidentia
n° at ē vō q° si sit abta ut
relativa. g° ens nō dt una q̄ta
vōem z si dicat° q y° pt ēē
idiens ad ēē abtū z respectiū
vō ent q° f tal vō ē ad se
ut nō ē ad se pz qz q̄dnt
qz nō est ad se abta ē. si
nō sit ad se ē ad ad z p oīs
respā forte dicet° q ad h° q
vō pt ēē abta f gñie sic
lapis dr gtrarie corp° insibile
qz n° m° pt recipe s̄m f
pñatie qz i se formalr nō
īclut respectū pt tamē respe
ctiuari z i° to m° ens dt vōez
abta ¶ Uz tal vō nō valz
tū qz tal gnatio pñat sic
vna vōez ita pñat relig
z io nō dz mag uocari abta
q° respā. tū z qz īpple ē vōez
abta respē ¶ Ut si dicat°

adhuc quod idem argumentum potest
fieri quod non dicat unum conceptum quia
ut erit absolutus ut respectivus
Ad aliud quod talis relatio est similiter absoluta
et respectivus conceptus ad rationem
obiectum quia dicitur tamen eadem ratio
absoluta quod relativa licet implicite
et confuse sed non una ratione communis
si dicatur adhuc quod conceptus communis est univocus
in hoc autem quod habet aliquid communis
univocatione oportet quod sit declarate absolutus
ut relativus ratione quod dicitur unitate
univocus accipi quia dicitur declarate
habitudinem ad accipientem Contra conceptus
communis si est relativus est quia
accipi est relatio ad accipientem Ad
aliud quod est aliquid ad istam rationem
quod ratio entis non est ad aliud
nec proprie habet se ita quod sit ad se Ideo
habet coincidentiam non est ad ad propter
hoc se ita quod sit ad se. Unde hoc est
accidentali non est ad ad sed non ita
est non est ad ad quia habet bene
se ipso ita quod esset ad se sed quod non
valeat argumento sic ad propositum
secundum philosophum quo ipse non negat ad
venientem de predicto fixo se afficere
de predicto isto et constans sit
quia ens est substantia hic ergo sic habet
non est ita de non est ad ad

hoc assignaturum erit necessarium esse et non ad
ad Item pono si conceptus entis esset
univocus rationis contrahibilis per differentias
tunc conceptus predicatur non essent conceptus
simplices quorum est falsum ergo et antecedens
falsitas consequentis apparet per contrarium univocum
medio conceptus quem dicitur quod x predicamenta importat
conceptus simplices et irresolubiles
in alios priores contrarium contraria autem
patet quia componentur ex ratione
entis et ex ratione addita contrahente
Item si ens diceret unam rationem
deus esset compositus ex illa ratione communi
et ex propria ratione quod est falsum ergo
et antecedens forte diceretur quod est compositus
ratione non realiter Contra deus est in suo
simplici ergo nullum gradus habet
compositionis. quod etiam est in suo tunc non
gradus est de opposito vel forte
diceretur quod entitas est proprietas deitatis
et tamen est deus in ratione non ad in se
et ideo non est compositus Contra quod tunc deus
ex se non esset ens sed per additum Item
item deus omnibus perfectus quia ad causatum
tamen sed causa est ens in se modo
ergo et deus quia ens secundum eos dicitur perfectionem
simpliciter Ut forte diceretur adhuc
quod ratio entis et ratio deitatis non se
habent sicut actus et potentia quia entitas
non potest ab entitate separari Sed hoc

ratio quod contrahens et contractum
deitatis et deitabile se habent
sicut actus et potentia ergo si ens conceptum
ad deum per rationem additam
deus esset compositus ex ratione contracta et
ratione contrahente Ad hoc iste sequitur
processus a causa priori ratione deitatis
quod reputatur in ente sed contrarie
conceptus arguunt quod tenet contrarium
oppositam propter sic Dico quod conceptus
certus et dubius non se
univocus conceptus probat per primum principium quia
idem esset certum et non certum
dubium et non dubium sed conceptus ratio est
dubius quia aliquis dicit quod hoc est
non propter contrarium de substantia et aliquis
non contrarium autem entis et certus
quia nullus dubitat quin substantia sit
ens ergo alius est conceptus entis
et alius conceptus substantiae et eadem ratio
de aliis predicamentis Item quod primum in
primo in isto est maxime unum
quia primum in unoquoque genere est
maxime unum sed ens primo in primo
in isto. secundum autem in suam materiam
ergo ens est maxime unum Item
univocus potest unum et obiectum et sub
una ratione formaliter quia potest distinguere
differentias per actus et actus per obiecta
ergo de anima deus intellectus est una
potentia et sunt obiectum est ens ergo

univocus rationis Item univocatio est unum
subiectum et sub una ratione formaliter probatur quia
una scientia est unius subiecti partes et
proprietates habentis per posterius
Sed metaphysica est una scientia cuius subiectum
est ens ut dicitur ergo metaphysica ergo
ens est univocus rationis Item conceptus quod
nugatio dicit idem non importantes distinctas rationes est nugatio
sed deus est lapis non est nugatio
ergo ens et lapis dicunt distinctas
rationes Item deus deus est ens aut
per se sola non et hoc non quia deus
non est non ens aut per conceptum dei de
deo et tunc idem de eodem non erit
predicatio artificialis aut per conceptum
omnium rerum et hoc non quia deus tunc
esset formaliter omnia Item per causa
non communis omnibus et tunc habet propositio
quod ens est conceptus univocus proprie rationis
Item quaecumque cadunt sub unico conceptu
contradictionis talibus habent adaequate
univocationem et ex re natura Item
quia contradictionis non fundantur
contradictoriis sed omnia entia cadunt sub uno
extremo contradictionis realis scilicet quod sit
ens et non ens ergo habent aliquid
adaequate univocationem et ex natura rei ad
univocus entia ex natura rei sic deus
et creatura Item possibile esse et impossibile
esse sunt contradictoria sed non certe

sēdaria sicut equiuoce et un
qz uniuersa pdicatoe posset tem p v
no ia^{ca} p a^{o} g^{o} ens ē g^{tus}
uni^{9} rōis Item qn q̄ de
a^{o} sic el' q de ppa rōe u'l
de gnali et cū nō quitur
de ppa rōe vn ē q^{a} vt tōsit
nō q^{a} ut^{m} rosa sit rosa g^{o}
q^{o} de aliqua rō cōi Itē
in phm .s. me^{e} sba ē m
g^{o} ē q^{e} actus aut g^{o} sit
cpato i ordīe ad nomē sol'
et li nō qz n^{l} eēt dcā aut
q^{e} ad c^{9} ppa et tē idem es
set aut si dicē^{o} q sba ē
mag^{o} sba q^{e} actus q ec^{o}
n^{l} eēt dcū aut sit cōpa
i ordīe ad rōez cōem sbe
et accītn et tē h^{z} ppōm Itē
c^{9} q^{o} ica ḡuint et c^{9} q^{o}
diuīt nō sb^{o} idē sz hō et al
bedo ḡuīt i ente et diuīt p
p^{us} ccceptibz g^{o} tē Itē ar
guit sic a'qui uari^{do} na
lē rōes alioꝝ nō tam rali
arguit Ip^{o} sic q̄cq^{z} cadunt
sb eode exīmo ḡcōis ceilr
p^{o} hnt una rōez cōez et
cēlr p^{o} cadūt sb i^{o} exīmo
sz deus ē catā actus et sba
cadūt sb eode tali exīmo g^{o}

hnt aliq^{e} rōem cōem ma^{or} p
se patet minor nō pba^{a} qz eē
n^{l} p cōm nō eē n^{t} p eē^{n} ḡdi
cat. Ro^{9} at et q^{z} catā cadūt
sb i^{o} exīmo q ē nō eē n^{t} p
cōm Itē q̄cuq^{z} me^{e} pse aliq
una ppetas ex nā sua ill' ie
aliq^{e} eēl' rō p q^{e} illa eēl' ppet
i ē ei^{9} pz qz pse ppetas req
aliq^{e} una rōez i me^{e} p q^{e}
i ē omībz quibz i ē sz oībz ētībz
i^{u}ē pse multe ppetes sic bōitā
uitas g^{o} i omībz ē a^{ca} vna
rōo cōē Itē illa hnt a'o
cōē it^{o} qz ē ordo eēl' depēde
sz uit^{o} deum et catāz ē eg^{o}
ordo et it^{o} sbāz et accīus g^{o} tē
minor de se pz Itē m^{or} pla^{o} qz
i p^{o} le ē ordīez tale rōe n^{o} i
tellco a^{o} cōi i^{o} aug hnt
ordīez Itē q̄cq^{z} distīcta
nō p cōm rōez i eis hnt
a^{ca} rōez iclusā pz de se
sz deus et catā sb i se ētiadis
tīncta nō p cōm rōez iclu
sā i eis patet qz cū icl^{r} i d^{o}
et icatā i quo nō distīgnt^{o}
aq^{e} cadent sb ḡdēo^{e} ens
Itē oīs rō q sup^{t}ta p p^{o} ē
rōe a. supta p sb cāt euidēt

cōplexiōem ē una et ē a^{a}
ab oī rōe q̄ supta ē pdīca
rōe a. nō p^{t} cāre h^{a}
cplexiōem euidentē patz
p p^{m} p^{m} sz rō ētit^{is} supta
p p^{o} ē rōe a supta pro
sb cāt euidentē cplex^{o}
qz nō p^{t} fc^{i} sb rōe sb p
accīu^{s} g^{o} rō entit^{is} ē a^{ca}
vna distīcta a q̄cq^{z} a^{a} rōe
minor ē euidens qz ista cō
plexio ē euidens. lux ē
ē nō tam ista lux ē sba
Itē i^{d} a quo p^{t} abstrahi q^{a}
rō iclusa q^{e} ē ea. h^{z} a^{a}
rōez cōem ē a iclusam
ceilr i ut^{r} q^{z} h^{z} a. catā
p^{t} abstrahi a^{ca} rō iclu
sa ceilr In d^{o} g^{o} catā
h^{z} a^{ca} rōez iclusā ceil
lr i d^{o} ma^{or} pse patet
minor eē apet de ente
q abstrahi a catā et i
ceilr i d^{o} Itē pbat q e
rō sit a^{a} vna formalr q^{e}
deus et catā ex uā rō
Ip^{o} sic. oīs tīs distribuit^{o}
p aliquibz plibz ut i
a^{ca} pla sigt^{at} a^{ca}
for^{r} cōez eis sz ē tīs

eius distribuit i deū et cā
tam sbam et accīus g^{o} sigt
a^{ca} rōem cōem ma^{or} de se
patet et minor p phm q^{o} dt
oīe ens ens^{q} alia cpatū ē
idem v' diuisū e^{o} me^{e} h^{t}
distribuit eius p omnibus
Itē oīs tīs hn^{s} sin^{re} et pla
le sbponēs i plali p aliq
sigt^{at} i sin^{ri} a^{ca} rōez c^{o}
eis sz h^{i} tīs ens h^{z} plale
et sin^{re} et i pli sbponit p oībz
g^{o} dicit i sin^{ri} una rōez
omībz cōem Aliq at ar
guit sic q c^{o} pdcāz q^{e}
ē unū ccep^{le} ē una rō pz
qz rō et ccep^{le} idē sb sz ens
ē unū ccep^{le} et itell^{le} ens
at ē unū itel^{le} qz rōo
a^{o} intellc^{r} g^{o} ens ē una
rō i se Itē reduplicā^{o} re
duplicat a^{ca} unā rōem sz
reduplicā^{o} ē q e me^{e} g^{o}
ens ē unq rōis Itē i^{d} q e for
lr rō aliquibz dt a^{ca} rōz
sz ens ē formalr rō oībz q
sit ens h entia g^{o} ētitas
ē aliqua rō una Itē q̄cq^{z}
distīguīt rōe q sz illoꝝ e
a^{ca} rō de se pz sz c^{9} ētis

distinguitur ab aliis conceptibus
saltem ratione conceptus generis entis est conceptus
unius rationis. Item conceptus conceptus
specifica conceptione habet in se speciales rationes
sed conceptus est transit et huiusmodi gradus
et cetera. Item id quod habet speciales
intentiones patet quia intentio et
ro tamen sed sed prius habet speciam
intentionis quia fuit aut quam
eius est intentio equa quantum
aliquis per prius et per posterius generis est
entis conceptus speciale rationis. Item conceptus
entis est unius rationis non virtute
confusionis quia est unius virtute unius
speciale rationis autem probatum verum prius
sic quia aut esset mera equivoco
aut ad ad a confusione de
nominatum sed non est unitas con
fusio quia aliquid est tamen
confusio et per quas non est unius si
ta confusione non cum per dari. quia
quod sit quid compositum ex confusione
et aliquo priore quia tamen intentio
conceptus esset eius per actus et si
dicatur quod quidditas est omnia. Sed quia
est omnia quod quidditas non est ad ab
omnibus quod est formaliter sicut quod dicitur
conceptum entis esse aliud ab aliis
ab. Item tamen predicaretur omnia
de deo deus deus est ens si est est
quidditas omnia. Item et quod arguitur
instat quia rationes adductas. Ad

hunc conceptorum intentam sed quia
sue instantie omnes ipsi non
itere opinionem ipse autem
recitare quia in virtute eo
tetigit eas. Ad ita quia
rationem ad primam dicitur quod conceptus est
est aliquis aliquorum aliquis conceptus
non tamen secundum quod sit unius
rationis. Ad secundum dicitur quia id
quod per impossibile intentio suf
ficit quod sit unus conceptus et sic
dicas quod numquam unus conceptus
et una ratio idem sed unio
quod unus conceptus dicit bene
in se unam conceptionem et conceptus
particulares et sic conceptus entis est
unus ab una conceptione par
tamen id quod conceptus per hanc conceptionem
particularem non est una ratio in se sic
ratio possibilitatis est una de
ciata ratio obiecta acceptio a
ratione non solum per conceptorum
particularem vel formaliter et per se con
tra quod conceptus entis dicit
unam rationem denominative quia una
conceptio particularis sed non dicit unam
rationem obiectalem acceptam per ipsos
conceptorum particularem. Ad 3. dicitur
per intemptorum maiorem quia
possibile non intentio in omnibus mente
una ratione formaliter unum visio
non tenet in albedine mente

colore cum non per se et in mente
fertur ad albedinem sic in mente
intellectus fertur per se suum
speciam rationem aliquis entis
non per rationem communem quam media
et sicut color mediat in
lignum et visum illa autem ratio
intentionis debet per unum in mu
tandis positus unum ens est
obiectum adequatum intentionis per predi
quia prius de omnibus quae tamen licet
moveret intentionem sed non quod
mediet in intentione et alia dicta
particula. Ad 4. dicitur quod ad
unitatem sui sane sufficit u
nitas analogie ut dicit in 4.
methaphisice. Ad 4 dicitur quod ad
totalem inugationem sufficiat
distinctio conceptuum. Ad
5. dicitur quod deus dicitur est ens sed
non per aliqua ratio dictam
nec omnis rationes in actu sed per
conceptus quam est omnis ratio indistincte
et quam dicitur quod ratione predicatur et
formaliter quia deus non est omnis ratio
indistincte quod esset formaliter si
supponeret similiter per se toto
non tamen supponit nec pali
sed per entitate dei et si dicatur
ultimo quod non est predicatio sim
plex si supponit tamen per entitate

dei quia entitas dei idem est omnino
quod deitas secundum me. Respondetur quod est
predicatio simplex quantum ad id quod prius
quia prius entitas dei concepta
conceptione cum ad eam est ta
men habet prius esse simpliciter
supponit per equalitatem. Ubi est
secundo quod in platone nox deus nomine
et unum profundo homo est autem non
profero nisi has duas voces
homo scilicet aliud et tamen ipso veniam
una licet voces intentione sit de
in se per signo et non per signi
nox per re signata. Assilli in conceptibus
conceptus predicantur de conceptibus.
Item nec esto quod sit conceptus distinctus
quia tamen et accepta per re supponit
non proferre se sed per re signata
alias omnis ipso esset falsa. Ad
6. dicitur quod sufficit ad fundamentum
conceptus unitas conceptus. Ad 8.
per idem. Ad 9. dicitur confusio sit
aliquid est quod sit de conceptus et ipso
non ipso sed secundum quod est dicatur
unam rationem. Ad x. dicitur quod est
de deus est magis quod tamen
non sit conceptio per eam voces
nec penes aliquam rationem conceptus
in eis per ad addit sed sit et
in conceptum entis quod est principalis
conceptus. Ad xi. concedo quod conceptus

q9 entis ē aliq ab aliis
ꝑ aliā conceptōēz ꝑuatā nō
ꝑ unā rōēz conceptā. Ad
3m ad rōes ī° arguebatur
Ad p(ri)mā redd(itur) eam oca(tionem)
oppīōēz eorū nō ipi dnt
qd dīce contrahent(ur) ens nō
conueniūt ī aliq(ua) una rōe
cōī z tamē h(ab)ebāt corp(us)
nō si tamē habēbat aliqs ar°
ea sic concip(it) cadere s; dce
ultīe cadunt sb uno z
eodē cōīo conceptis unde
q nost(er) cōcedit n(on) g° ec. d°
g° z p me et p eis qa
conueniūt ī uno g(ene)re possunt
cadē sb uno cōīo conceptis
licet nō cāant ium cōi
rōe cōi z sidicāt q hcadē
ex nā rei ut ē dicē sūa
ꝑ entitas q ē oīō idē nō
q ole cōm sit unit idīst
ꝑ mtē. Ad 2. dr redd(itur)
eo ratiō z q eos sic cōe
q ie p se z c. s; dnt ultīe
ie p se ꝑtas ent(is) q ū
tas ē quedā dīā sic ī se
idīsa z formal(ite)r idīsa aqe
q; a(liqu)a rōe z c ip(s)e eis uenit
q; possunt mouere itē. et

bonitas q; possunt mouere appe
titū q° hnt unā rōēz cōēz
cōīle z si dicat(ur) q dīce ul
tīe nō hnt talis ꝑtātes n(on)
pentes q ut distīguit(ur) ab
enti(ta)te hebunt aliq(ua)m rōēz
cōēz s; ar(gumentu)m pbat dico q°. z
p me z p eis qa ī eis ꝑ
ī est oībz entibz v° vitas
passionis ī ulti ē p aliaz sic
unitas sōi. unī ī qualz ent(ita)te
sc distincte ite passiones. q;
alia ē vnitas bōis z a leo
nis cont(ra) tamē oīa etiā p
suas ꝑtas rōes nō p rōēz
mediā. 2° sōm ꝑtātēz ipz
Ad 3. dr redd(itur) ar(gumentu)m q opiōēz
eorū sic illa hnt a(liqu)a(m) ūtēz
ita q ē eadē cōīs s; itē ꝑtas
entis q; una h; rōēz hnta
z p q(uod) ē por et a(liqu)a h; rōz
ꝑuationis z p q(uod) ē posterior
q° dīcē ultīe hnt unās cōēs
rōēm ūta s; ar(gumentu)m pbat z
nō d° z p me z p ipis q n(on)
oz q ordo sit aliq(ui)s rei tal(is)
s; post unū hrē ordinē ad aliud
p se et nō ī a(liqu)o cōī 3°. sic ar°
dicit 4. me(taphysi)ce ē de ꝑori v(el) dt
q ꝑ origie n(on) nā nō ē ꝑori

in quo sit ꝑoritas ī loco v(el)
tempore. Ad 2. dr reducendo
de plane rōēz q eos ipi ea
arguunt q si deus ē eaedes
sent distincta p rōēz ent(is)
ita q nō includant(ur) ī eis ca
dent p se sb opposito ipi9 e
contrariis. s. ūo inch; si tamet
arg(umentu)m 9t z nō dico z p m
z p ipis q n(on) a(liqu)a iclusio aliq
sit ... ē ex nā rei sic al(ter)ū
s; p intēm z h ē dx quā q n(on)
sit iclusio p rōēm cōhente
expitēz q(uo)rā rōēz icluse z
tal(is) nō est iclusio entis q;
n(on) p(otes)t addi entis. Quod dicitur
ē supra alia ē iclusio s;
tamē 9° dlq debeat q; s;
... ipa locu° ē. q(ua)n(do). s. ī
plicitū explicat(ur) p solū mo
dū acc(i)d(ent)is explicit(ur) z sic ē de
ente z si dicat(ur) q ie modi
acc(i)d(ent)is fm h addi entiq
cōbluo imitare q; n(on) ad
dr enti p(ro)p(ri)o q ie modi
acc(i)d(ent)is ē p se z formal(ite)r ens n(on)
add(itu)r enti n(on) q(uan)tū ad rōz
aliam v(el) iste modi acc(i)d(ent)is
capi ī 9ū entis cōfuse sic
et certe rōes s; add(itu)r ei
q(uan)tū ad modū acc(i)d(ent)is ē q;
conceptus ꝑuatīa z q cōcipit ei
nō p(otes)t p se de conceptione ꝑuatiua
q cōcipit deus s; bn id q cō
cipit p conceptū ꝑuatīū eius

p(otes)t p se de conceptione dei z sig
nas adhuc de conceptione ꝑuatiua
q cōcipit ens utrum sit aliq
ut n(on). Dico q ē ens for
m(aliter) z q nec z si ipsas q ipsa
capit z ē nō acc(i)d(ent)is ꝑse rōēs
q ipsa cōncipit ole cōfuse z
entis h ē nō acc(i)d(ent)is ꝑse ī h
tiens repūto sic z acc(i)d(ent)is
ite(m) acc(i)d(ent)is quo a(liqu)a ꝑ(r)iet rōēz igit(ur)
cont(r)a ē concepta i distincte z
cōfuse z ī h appet fals(a) oppīo
h9 ymagiatōis z oppiōis
q nō oms itelligunt. Ad
4. dr sic dēm ē sū(pra) q 9ūs
entis ē 9tū sic causat em
dente cōplexiōēz q; cōfusa
ē nob(is) magis nota z q;
9ūs entis ē cōfusissimus ideo
euidentissima nō q dicat
una ꝑtātem rōēz. Cont(ra) p ca
de rōēz p(otes)t p(ro)bari q dīce
ultīe hnt q° aliq(ua)s rōes
cōēm eis ūn dīce ultīe
sc formal(ite)r aliquid alias es
sent n(on). Contra ita q ē em
dens h cōplexio n(on) velis ne
gare p se nota z tamē
nō ē nota h cōplexio dīce
ultīe sc formal(ite)r sūt. Ad 6.
dr p itemptōēz mōrū q
ab omnibz nō p(otes)t abstrahi
una cōis rō s; bn un9 9ūs.
Ad 7. dr p itemp(ti)oēz mdi
q; n(on) p(otes)t distribui ī pla hiz

non sit unius rōis dum tam dicat unum cceptum. vnd p idem potest pbari q ultiē diuē hēant unam rōez cōez ceclz eis qz hic cius formaliter l modalitas qualitēcūqz uocēs distribuunt sic i plā i has fōz licatis qz sc plēs fōzlicites

Ad 8. dz p itemptoz maris qz tiug potest hrē plare z sigtiē si sit unus 9tus sz n dicēs unam pprium rōem. Vn pi dem potest pbari q ultiē diuē hēant unā rōez cōem qz hic tiug fōzlitas ul modalitas hz plale z sinic sz fōz litas fōzlites

Istic rō ad in 2ōm arguentum ad pr'e dugēdo argumtū g opiōez coz ar ei sic q p ē unū cceple ē una rō sz duē ultiē sc conceptales p intēm al' intēm nō cognoscet eas g ducunt in lz q est ēē conceple vn ē d' cceptile non dico n vnā rōem ad cē cceple pt itelli dr vno mō ab una rōe olā li a° mō ab una ccep pa po m sta ē unū cceple z m ens ē unū cceple denoiaē ci unū ab una ccep pa gapi z si dicat q sic hz ppom qz ens dr unū cceptoz z per

cuis unam cceptoz z una rōnē. Ad q dr una cceptoz z p cuis una rōem idistincte tam et denoiatiue qz denoiatiue ab una cceptoe z lz nō itē do negare qn. s. ens possit dz una rōem denoiatiue n p iā rō sit ens denoiatiue sz qz ens denoiat ab iā rōe z iō nō ens dicat una rōem qz una cfusā cceptoz q est cois omī entj nō p ceniaz sz qz oia entia possunt capi p ipam idistincte vo ipam capit se ipaz sunt ē alius idistincte. q° ei q vtm sit unū cois rō p cenaz omībz entibz z si dicatur ultra q tē 9tus et erit ens p actus qz icludit istam cceptoez padā q ē rō z cois rōnes idistincte dz q istud capi nō ē unū ē rōibz omībz entibz z dicatur ultra q tē 9tus ent erit ens p actus qz icludit istā cceptoem padā q ē rō z cōis rōes distincte dn q istud capi nō ē ponēs i unū ē rōibz oībz ita captis qz nō pt pcedi ab ipis ē p itēm. Vn eidē distincte ē eis sicut nō sit rōe dnecte z ip° nō dd p se sz mag i rō

Iste valet istanc aliquoz qui dnt q rōe nō pt ftūj sibi ipī sz rōes oīz entiū ftituit ista cceptoi g ista cceptio ē ad ponēs i unū n eoz ē ipīs

Iste ista habent distinctaz itelliblitatē g° distincte tam ccepibliter

Iste si qd nō valent ccedo ei q rōe oīō nō ftituit sibi sz aliquid pt ftim alterius cu nō ē rōe ip° nō sz i iso nc tam poit i unū n ē eo qz nō est distinctū n distinguibile z p intēm

Ign z dnt q ista hnt distinctas intelliblitates fundnt ÿ vico actū simplr capiunt vn tā q q ē reliquū tam q° padē nō pt unū ab altō pcesandj

Ad z m du m dz q re duplicato pt ferrj ad un 9tū esto q nō sit vnus ppe rōis

Vnde idem posset pbarj qz dz entis quas ipi ponūt hnt unā rōem cōem q possit dr dria entis ipīa dua cnt ens z tē iā rō cōis 9tra hēe p aliquas drās z sic i istitu

Ad z. dz q aulz en ptēa sua ppa z ptēr entis ē sibi rō q sit ens nō entis cōis qz nō d dne iaz cōem n p intēm.

Vnde p rōe pt pbarj de drūs et tūs q hēant rōem cōem qz dicēs qd nt nt nodant mas suas sitq g° ptitas ē eis rō q sit quid z p cuis hnt ptitatē pro una rōe cōi

Ad e. dz q est dz ccedo cōd nō q° rōe distiguit ab alūs. cōdē nō dr una rōem nō. distiguit ab rōe eenth et olith sz distiguit rōe distincte cceptōis

Ad q. dz p itemptoz maior qz 9tus ccepl ppa cceptoe nō oz q hēant aliam rōem ppā una i se n tiū una poria ccep°z.

Vnde p rōe pt pbarj q dīnē entis z modicet dē ccepte hērent una cōem rōem qz oīa possunt capi sit vna cceptōe qd plo ē ei d° oīne ccepte ccepio sunt vnica cceptoē oia ē bīa sit ccepna

Ad. 6. dz q ens hz unicā i tentoez qz hz unicā ccep°z nō p alia una rōem

Ad dz p itemptoez antecedent na 9tus entis ē uno solū vitate cfusiōis. 1. vnius cfuse cceptōis

Ad pbatoez rnō q 9tus ens nō dr una cfusioez

CIII

in abstracto sed dicitur prius confusio in actu et quiditatiue secundo dicitur ad ad confusionem secundo quod dicit aliquid quod non est idem omnino et ideo confusione vnitatis sed propter non sit aliquid sed non idem et quando ista secundo dicta habita vnitatis ab ultimo confusionis nego quia id non quod dicit ab abstractione non habet vnitatem nec propter confusam conceptum et si dicatur de illa confusa conceptione est sit quedam entitas quomodo erit non eadem est entitate respondeo quod ipsa in sua propria forte non est formaliter omnis entitas et non potest esse non idem illi omnino quia est omnis entitas ymmo est non eadem sibi ipsi ut indistincte accepta est aliquid omnino vnde sequitur ex hoc quod conceptus entis sit entis per actus licet idem sit et conceptus et res omnium quia ut dixi non ponit in nullitate est eius. Nec in videtur magnum inconueniens quod omnis conceptus entis per actus quia conceptus resoluitur in conceptus et ideo quare resoluitur nec propter hoc tollet proprietates per se et ceteris quia conceptus non supponit in propositione per se sed pro re que concipitur aliquid omnis propositio esset falsa similiter de ista

nota cum dicat distinctos conceptus vnitas in propositione attendi penes id pro quo terminus supponit non penes terminum ipsum. Aliter in ista propositione nihil propter nec nox de nocte ut dicendo homo est alius ita nox alia predicatur de ista nocte homine non esset apta res sed noctes in propositionibus pluralis et dicit prius clerico et tamen vera et cetera ut in ista propositione homo est alius sed nox diuisa. Et dicendum de nocte diuisa quia noctes non supponunt pro se secundum pro re quam significat aliquid conceptibus conceptus in propositione mentali non supponit pro se sed pro re quam concipitur quando argumentum quia si conceptus esset quod ens ergo non esset quod aliquid ab omnibus conceptus quia ens non ens quod ad ab omnibus licet et ens non sit quod omnia distincte sed est omnia indistincte et quod dicitur quod est ultra omnia secundum me ad ad quod dicit aliud conceptum dico quod dicit aliud conceptum propter alia conceptiones propter quod alia est conceptio qua concipitur deus et alia est conceptio qua concipitur ens et similiter ultra quia ista conceptio entis non erit de ratione entis ista est implicat pro ens sub omnia entia. Et ideo et quod est implicat ista conceptio indistincte est alius

et implicite. Vnde implicat illam conceptionem in actu in quantum hec ratio quod et implicat eam indistincte in specialibus rationem quod. Vnde in secundo quod ens implicat ad ab omnibus entibus includendo ista conceptio procedit quia ipsa est de vno omnium sed bene implicat sub ratione entia a conceptione ipsarum conceptionum per quam habet vnitatem. Quam et dicitur quod tunc deus est ens omnia prius de deo et vltimo totus quia non est totum integrale sed non potest per se toto quia tunc procederet completa sed respondet per entem deus quam sit cum alijs implicatio per conceptum entis. Et licet arguatur vltra quod ens erit infinitum ad omnia est sit actu omnia dicitur quod non est actu distinctiue omnia et explicite et non quemlibet non propter accepta in conceptum entis confuse erit ipso quod concipiatur distincte. Et per secundo quod conceptus remanet integra ratio si bene intelligatur quod conceptus entis non est vna propter rationem obiectis communis per essentiam omnium et est hec distinctio ab omnibus propter rationibus. Et sed ut melius ista quod videatur aliquid in speciali quam eam adhuc secundo et hic tertia difficultates et prima difficultas est quod ista non dicit nec vnitatem

vnius actus. Secundum me quod pono quod est in re quod non nec vnitas maior et tamen sicut est vnus rationis secundo assimilatur ens cuius est vnius rationis est dicitur vnitate vnius conceptus sicut sumatur. Sed difficultas quia quod vnum non intelligitur nec intelligitur ut dicit philosophus et iterum secundo iterando eius nec intellectio est non intelligatur vnum. Sed difficultas est quia conceptus et non idem videretur esset sic distinctio et distinctum differre accepto et differre non secundum idem sed conceptus entis dicit vnum conceptum et distinctum prope secundo vna ratio distincta. Ad istas difficultates respondeo ad primam quod licet conceptus sic habeat vnitatem ab vno conceptu tamen pro id conceptus accidit vnitate vnius rationis id est vnius distincte et distincte obiectis apprehensionis. Vnde sicut sic est in se distincta et vna quod distinguitur ab alijs ut prius de omnibus communibus entis aliter licet dicat vnitatem vnius conceptus tamen pro id conceptus non accipitur intellectus talis rationis distincte et distincte non aliter ex in nobis distinctionem implicat ita dicas quod vero secundum me accipitur distinctio pro id conceptus quia est conceptus vnius distinctus ab alijs ut dixi. Respondeo quod bene accidit pro id conceptus distinctum et distinctiuum expresse

maiori concordantia sed non ex parte illius quod
concipitur sic ratio sue obiectalis est dis-
creta et distincta et aliis rationibus
obiectivis sicut accidentiis et con-
creatis convenientiis. Ad 2m
dicitur quod intellectus sic intellectus unum in-
diviso et ratio communis quod ens est unum
per indivisionem in se sed non per divisionem
ab aliis quia ens a non distinguitur
ad hanc quod sit una ratio proprie repre-
sentative distinctorum et diversorum quia
ut dixi et hoc necessario ratio et si
dicas quod sicut omnia entia dis-
creta per se statim ad hoc sequitur de-
cet una ratione et tamen ancillo
distinguet. Ad 3o quod hoc distinge-
re [illegible] in aptitudine ab accidentibus pos-
sibilibus producere et a ratione diverse
convenientes sed non potest dici in quo re-
rum in actu omnia clamant. Ad
3 dicitur quod realiter dixi impertat
virtutem communem quod dicit discretionem et non
potest aliquid impertare unum
communem rationem unius maioris concordantie sed
obiectalis non sit proprie unius rationis.
Unde bene conceditur quod conceptus entis est
unius rationis hoc modo scilicet ex uno
modo concordantie sed illi modi concordantie non
est ratio communis omnibus entibus per se
sed per denominationem quia omnia possunt
capi per unum. Hec sufficiant de
hac questione. Circa presentem 2am questionem
que est quod conceptus entis dicat eam

rationem simpliciter secundum modum conceptionis
an etiam sic quod forte una ratio
prima forte simpliciter communiter de
illis proprie patet quia non forte
proprio non formant suum conceptum sed
ratione forte nec habent proprie et ens
est forte ex non ego formant de
ente unum communem simpliciter aut
ego forte conceptum suum tamen et hoc non quia
alia et ponunt ex non aut ac-
cidit et hoc non eadem ratione et sic in
omnibus inducendo ergo forte hec
non communem de omnibus identitate et
identitate. Ideo item potest ponere
unum conceptum quamquam habent aliquam
similitudinem patet per quem 10 metaphysice
qui dicit quod ultima species apud
item quin consideratur naturam multorum
et ponit similitudinem istorum entium quod
velit dicere quod nulla item est ista
quod similitudo possit adunare et po-
nere unum conceptum sed omnia entia
habent aliquam similitudinem hoc modo
Unde omnia possunt facere similitudinem
et impressionem in intellectu ergo omnia possent
sumi in intellectu sub uno conceptu puta
sub conceptu entis. Ad hanc conclusionem
possent adduci rationes adducte
ad primam questionem sed non eodem sensu tamen
hic ad duo et primo quia sed hoc conceptus
entis est concretus ex aliis
entibus et per consequens non predicabitur
de aliis quidditative. Secundo quia conceptus

haberet unitatem certam ex quo est
omni distincte sed omnia individua
cuncte 3o quia tunc omnia predica-
bunt de eodem dici de eo est ens.
Ad istam dicitur rationem ad primum dicitur
quod quoddam est totum quod est eiusdem
ordinis cum partibus sicut totum quod
est domus vel linea et sic est totum
integrale quod respicit partes scilicet
non ut sub se sed ut ex quibus
est totum quod non est eiusdem ordinis
cum partibus sicut universale non est
eiusdem ordinis cum suis partibus ut
dicit commentator 3 de anima d. quia
tres intentiones que erant partes
facit universales sic quod tunc suffit
eas de ordine et tale non res-
picit partes ut ex quibus sed ut
sub se per modum cuiusdam explicationis
per eas et tale totum est ens et
non est totum universale et non integrale.
Ad 2m dicitur quod unitas
entis caret actu omni distinc-
tione obiectali et non est unius per ca-
rentiam omnis distinctionis sicut
maius licet differat a minori
quia prius non est realiter et identice
tantum. Ad 3m dicitur quod hoc
totum conceptus entis predicatur de
eo non tamen sub se ponit per se totum

Circa presentem 2am questionem que est quod conceptus est
non est prius equivocus et licet hec questio
ponatur ab Aristotele potest sic planum de
prius equivocus non est una scientia patet
ex metaphysica sed de ente est una scientia ergo
et cetera. Et ratio huius equivocum non
dicitur proprie de significatis suis de uno per
prius et de reliquo per attributionem
patet de se sed ens dicitur per prius de sub-
stantia per attributionem ad ipsam dicitur de
accidente ut patet 4 metaphysice
ergo et cetera. Et si dicatur quod Porphirius
dicit ens omne equivoce respondeo quod
accipit equivoce large pro
omni eo quod opponitur proprie univoco.
Hec sufficiant de hac questione. Circa
presentem 4. conclusionem que dicit quod conceptus entis
est analogus et licet hoc non ponatur
ab philosopho in aliis locis potest tamen
ratione planum et hoc sic ille conceptus est
analogus qui dicitur de suppositis
suis de uno originaliter et de
reliquis per attributionem patet de
se sed conceptus entis non est proprie equivocus
nec proprie univocus ut planum est sed
ergo est analogus. Et hic est
unum dubium quia conceptus analogus dicitur
de uno formaliter et de aliis per
solam denominationem ut patet de
sano quod dicitur formaliter tantum de animali
et de urina et potu denominative

tuum sed ens dicitur formaliter de omnibus
inferioribus ergo non est analogum
Item quod non potest esse quanto nec a-
nalogus esto quod formaliter predi-
cetur de omnibus et tamen dicitur
per prius radicaliter et de aliis
per attributionem. Item aliqua
ratio analogie est ut ait philosophus
licet utraque sit vere ana-
logia. Hec sufficiant de
quarta questione. Sequitur probo 6. questio
an ens ut ens est genus et licet
hec questio ponatur a philosopho 3. et
11. methaphysice potest tamen hic declarari
Dicunt enim genus habet differentias
extraneas extra rationem ipsius id est
extra eius sed ens non habet differentias
extraneas extra rationem ipsius ergo
ens non est genus. Item de
genus dicitur una ratione vel
intentione patet id est totum ens non
dicitur una ratione ut probatur
est supra ergo non est genus
Forte diceretur quod sufficiat
ad hoc quod aliquid sit genus
quod differentie sint extra rationem generis
comparatum ad modum generis quia sic
est genus et differentie non distinguuntur
realiter sed accipiendo
ens aliter habet differentias idem modo
quia aliqua entia addunt ad esse

proprium modum contrahendi ut dicitur ergo
ponitur esse genus sed hoc non valet
quia genus dicitur sic est extra differentias
generis quod non solum est extra quantum ad
modum generis sed etiam quantum ad
rationem obiectam generis et idem est hic
quod si acceptis differentiis per quam
accepta differentia potest ita li-
esse rationis non recipit predicatur
per se sed quod non est formaliter sua
sed esse res differentie sit formaliter
sua solum loquendo in genere sed
non autem est sic de ente quia omnis
conceptus ens est ens est formaliter
ens nec addit entitatem nisi per
conceptiones entis que est alia ac-
ceptione propria hoc entis et sic de
aliis quod eadem ratione dicitur quod
species est extra rationem generis quia dicit
modum alium contrahendi a modo
contrahendi generis ergo sic ex alia de-
monstratione accipiendo totum predicabile
generis de differentia eadem ratione
tollere predicatio generis de specie
Item quod non est simile de specie
et de differentia quia differentia accipit
per modum qualificantis et quale
tamen sed species per modum constituti
non species claudit genus
sed differentia non et hoc magis apparebit
quando dicetur de distinctione

generis et differentie. Et hec suf-
ficiant de tota questione.
Utrum entitas et unitas
sint distincta penitus ex
natura rei. Dicitur quod non quia sic
illa non sunt distincta que signifi-
cant eandem naturam patet de se
sed unitas et entitas sunt huiusmodi
ergo etc. Minor patet per philosophum quarto
quarto methaphysice. Item quia de unitate
per quid est una in se quia vel dis-
tinguitur a non ente vel per se ipsam
vel per aliam unitatem si per se
eadem ratione vel entitas
est una per se si per additionem quam de
ipsa et sic in infinitum nec valet
si diceretur quod unitas non est un-
iuscuiusque sicut non albedo est alba
sed est ratio essendi unum. Item hoc
idem est unum in se quod est in se et
distinctum et albedo distinguitur ut
patet 10. methaphysice quia in tantum
sed unum in quantum sed in quantum sed
non unitas si ponatur distincta
ab ente est in se distincta
quantumque alio modo distincta forte
ergo est contradictio. In oppositum arguitur
quia unum potest unum esse et non
sed distincta. Item ita
quod potest unde est qualitas quia
habet unitas quia quantitas est ente
et unitas que est principium numeri.
Ideo videndum est qualiter se
... quo ... habeant

habent ad ens ubi due ... est
de primo sunt duo opiniones.
Dixerunt enim aliqui quod unum
quod convertitur cum ente dicitur una
dicitur quod consequitur omne ens quia
sed unum quod est principium numeri est in
divisio quod consequitur quantitatem quia
per quam unitas inventa in quantitate
pro sua tamen repertum in spiritu quia
sed quod ista opinio non possit stare
probatur sic. videlicet non inveniuntur unus
ibi vel inveniuntur unitas que est principium
numeri sed in angelis est vel unus
ergo in angelis invenitur unitas que
est principium unum et quantitas non re-
peritur tamen unitas que est principium
unum in quanto quantum ut ista
ymaginantur. Minor patet de se
minor probatur quia in angelis est
pluralitas et quantitas sicut in
lapidibus. Item numerus est principium unum
vel est numerus quod principium quanto non potest
separari sed in angelis est pluralitas
que sunt proprie passiones unum ergo
vel est numerus. Item numerus est una sua
et clausio distinctorum ut
distincta sunt vel numerus patet
quod habet formalis ratio unum quantum
declaratum est sed in angelis est una
et sua conclusio distinctorum
ergo vel est numerus. Minor patet
quia sicut 10 lapides sic 10
choros. Item si potest esse species a numero

aut^a ibi e ut mis pz q2 a
ista speculat ce unu
tum z passioes corp sz ce
anciles p^t ce specla^o an^a
pz q2 ce. iiii. lxxvij. i oct
ligu^o quas posuit an^s
possz ce to osidao an^a
g. i angl^u e ne mis q^d
e de gne quatis discte z
p ouis e v. vnitas q e p^m
vnu. Item ar^s x. me^e ed^t
un q e p^r n^a mud q vnu
ot^a g. vnitas q e p^m
mu no e ide q vnu ot^m
Item 9° x. me^e g^o vij d^r
q vnu i gne se e p^m
mud i gne colorz e sic de
al. g^o vnu q e p^m mud
p^t i quocz gne reperi
Est at alia opio q vn
q e p^m mud addit ad
unu q ouit^o e ente ce
pte a^o tam sz q i^a opio
stare no possit pba^o p sic
nullu p^s tn ce forl^r p
positio patet de se sz ce pte
a^o ta e q^a denoiato
fca a uno posterio vni^te
naq^z pars aliquota e q
aliquociens supta redde
sint totu g^o zc. Item un
tas e no ab^ta sz aliquoti
ens sit e esse z h^n aliq
ens ea d^r z forz sic mult^x
somx et h^a. g^o intat^e q e

p^m unu no osistit i ce
ptem aliq^ta. Item id no e
form no vnitat^s q 9^t no
uno patet q a^a id vnitas
q 9^t no uno pz q a^a no e
vnit^s z a^a mud sz ce pte aliq
ta quect no uno ut de se
patet g^o zc. Item id no p^t
rndi ad itrrogatoz fcaz p q^o
no e no vnu q e p^m int
Vnu ei q e p^m unu p^t
rndi ad itrrogatoz fcaz p
quot ut quot s^t i edmo
p^t rndi unu sz ad itroga
fcaz p quot no rnde^t p^s
aliquota ut pz de se ig^a
zc.

Pro 2° articlo. ie. q^or
p^a e q no vnitatis q
ouita^o e ente e form ne^a
2^a e q no intatis q e p^m
unu e forl^r po^a. 3^a e q vi
tas q e p^m unu e pdiale
fidatu vnitatis q ouit^o e ete
e ex mam. 4^a e q vitas q e
p^m unu forle e ab aia. 5^a
e q intas q ouit^o e ente
no e actus forl^r n^e sbal.
6^a e q intas q e p^m un
e forl^r actus. 7^a e q in
tas q ouit^o e ente no e
dncte i a^o p^to x. q e
reductie i p^to z forz. 8^a
q e vnitas q e p^m unu

debetur p^o no usure. 9^a q e
reductie i p^to q^tit^s. 10^a e
q vnit^a q e p^m unu debe
p^m no usure. 11^a q vit^a
q ouit^o e e no debetur p^mo
no uise ex hus 9ibus apcbt
p^a ar^s q^ois p^ma 9^ez p^o
Pro 2° ar^lo pono 4. 9^oez p^a
e q intas q e p^m unu se
hz ad ens sic i^fiq ad sing
2^a e q vitas q ouit^o e ete
se hz ad ens sic p^o ad sbm
3^a e q vitas ista et eitas s^t
no ide ex na req. 4. e q n
s^t distincta. 5. e q no q
ulta^o e ente forl^r. 6. q ult^e
p^o oclocz p^o ar^li p^o p^o anc^te
s^t rotibz anc^bz q2 ph^e 4.
me^e a^o de uno reducit
oia q dur unu ad una for
le rocz q s^t ult^e. q e q^z no
h^nt dicez i q^m no h^nt dicez
sit unu dz ut si i q^m ho no
hz dicoz v^a ho z silr. x. me^e
d^r q unu z multa opponitur
p^uatie sic divis^m z i divis^m. Item
9^oz e. me^e 9°. ctio d^r q e
dicimus i^te ho e iste ho unus
unu signat i co negacem
z p^uo e dilsiblitatis z i x.
d^r q unu opponi^r multo s^m
tn z p^ucoz idiusiblitas q de

e p^uato divisiblitas tua et ide
sbdit q unu opponit^r plu sz
q opponitur p^uato h^itu. Et
si dicat^r ad istas rocs q vi
tas exp^mnt p^uatie p^s sua
pfecto^z. hz sit i se forl^r p^a
sic i corpori exp^mnt p^ua
tie i ordine ad nos e sic nigo
p^s^o q corp^s caro z no e q^a
r^lia no cognoscet^r a nobis n^i
p^ua^te p^s sua pfcoz. hz expo^i
e de directe q nicte corp. q2
9^oz x. me^e 9°. 9. dicat q ar^s
induxit ea q duxit. 2^a ne
aliq^s dicat q ultu e p^uo
vni^te z patet q tot id 9^a
aufert hac expoem. Item
9^oz ar^s q si vnitas dicat
distincta rocz ab enti^te seq^re
q eet processus i infinitu q2 seq^re
de 1^a intate z sic i infinitu.
Item seq^ret^r s^m eunde 9^rem
q ais eet vnitu sua vni^te z
si no intatis z id entitas
z no entit^s s^t due distincte
roces poi^te q^a pse supta i i.
e sit i se forl^r indiuisa ab
alia forl^r divisa z sic etitas
ut distincta ab ui^te e forl^r
una q e ondo clara. Et si
dicat^r q etitas p^t intelli s^n
ne ne e sit p^ror ea z sit e vni

siue unitate dico quod creatio est in te
rem quam sit intelligatio in illa
eo modo quo est res una specificata
ligo in diuise et ipsum in di
da obiecte sindicatio ultra quod
hic est per se in 2o modo ens est
unum hic autem in primo unitas est
una et non ibi est status quia uni
tas est per se una in primo modo
sed entitas in 2o. dico quod hic non ua
let ymo confirmat propositum quia
quando aliquid predicatur de alio
in 2o modo 1o per intentionem separato
sicut non dicitur tale. amota
ei ratione ab homine per intentionem ¶ Et
non dicitur risibile sed non entitate
est potentia et distincta parte alio
ne unitatis ergo est in se formaliter
una sine illa unitate et per consequens
illa superfluebat ¶ Et quando
autem in est non potentia unitas autem
est non unitas ut dicta est et
distincta a se et per consequens ut in
una est quia quod est indiuisum in se et ab
alia distinguo diuisum. unum autem
est non entitas ut tantum non
distincta id a ratione unitatis et hoc
est impossibile quia tunc idem intelligeretur
esse sibi ipsi et indistincta a se
ergo necesse est quod non entitas per
sit una quod igitur in sit quemque
non potentia distincta ab ea et
per consequens id non est unum per rationem

additam potentia ¶ Hec quod constituit
dualitatem habet partes unitates
sed iste due rationes constituunt par
tem unitatis. ergo queritur: habet partes
unitates per se et sic entitas est
una per se per suam partem unitatem
sine illa distinguitur potentia ¶ Et
probo consequentiam per mixtas rationes per
sic ideo quod ratione sua formali non
includit alicuius excellentie aut ele
uationis non potest percipi nisi ut
carentia et negatio alicuius formaliter
importat habitudinem priuationis
sed unitas non potest concipi ut de
in se sed precise ut negatio multitudinis
et tamen unitas est multitudo non ex
cedit item uerum est sic de
sensibilibus quibus de anima ergo
unitas dicit priuationem ¶ Hoc
ualet quod dicit quia unitas excedit
intentionem propter suum actum et non
concedit ambas priuationes. sed si quidem
non ualet est certe perfectiores sunt
tria scilicet sapientia et iustitia non
sicut inferiores unitate et tamen in
telliguntur potentia ¶ Et idem est formaliter
non aliquo quo posito id ponitur
omni quo remoto et quo remoto
remouetur omni quo supposito sed par
ta idem esse ad quocumque ac
remoto potentia statim est unum
necesse et per consequens ut unum per se
est concipere indiuisum quam concipiatur

unum quia idem sunt amotio diuisionis
a se quocumque nolueris autem posi
to statim remouetur unitas
et ponitur multitudo ut experientia
docet ¶ Hec unitas consistit
in priuatione actus et multitudo in
positione nam multitudo est re
ductio ad actum sed reductio
multa ad unum est transitus
de actu ad potentiam sic patet
indiuisionem quam partes eius in toto
sunt in diuisione et tamen diuidunt sunt
unum in actu. 1. 2. 9. metaphysice te
autem sic non ens in actu se habet
priuatiue proprie autem sed unitas
consistit in actu priuatiue ut patet
ergo unitas est formaliter priuatio
¶ Et unum in quantum unum idem est quod
indiuisum ergo unitas est indiuisio
per locum a coniugatis ¶ Et
hanc consequentiam autem in. per sic
philosophus et 9o metaphysice dicitur quod
eius est unum significat eandem
naturam sed diuersis modis aut
ergo intelligitur sed de uno
ratione formaliter quod est ens et huiusmodi
quia non est ad idem nisi quod ens
et ens idem significat aut sub
formalis significatio et sic habet propositum
quia primo non significat eandem naturam
quod est ente ¶ Et nullum

loquitur habet autem ante in
tellectus ondere nugationem te
rendo ens unum. si dicent
eandem intentionem ¶ Constat
est quod si priuationem importat u
num sic ens nulla nugatio
apparebit sed nunc dicendum homines
esse sed ergo dicitur multi id tamen
appendit habens ergo unum non
positum importat ¶ 1o sic ergo
quod metaphysice 9o 3. dicit quod ens
et unum non sunt tantum idem sunt
sed dicunt eandem naturam sed de
uersis modis sed si unum addet
solam priuationem addens esset
unum sunt sic actus et actu
igitur. id quod prius. ¶ Et eius species
sunt priuatiue magis est positum quod
id cuius sunt species priuatiue sed
species unius sunt idem simile et huius
quod sunt potentia species autem multitudinis
sunt diuisio et si dicens in
sensibile quod omnia non esse importat
ergo unitas est quid positum for
maliter multitudo pars priuationem
¶ Et philosophus 5o metaphysice facit distinc
ta capitula de ente et uno
ergo addit unitas ad ens
¶ Et philosophus idem dicit quod contrarium est quod
dam species unius sed contrarietas
non importat priuationem ergo etc.

Ite .x. me^{o} pbat phs q aliquid pbat i opposito q
n e electu n^{c} est ex elect
q3 manete b. z mane
te .a. no manet song
sille ba. s3 id tale fm ph3
no e a^{d} q^{o} unitas z qitas
ipi^{9} g^{o} unitas e ad poi^{m}
z no indo sola. Ite sic
i tractatu de vitate z
uno dt boe^{9} q for e vi
tas m^{c} s3 for e ad poi^{m}
g^{o} z^{o}. Ite si p id pens
adueniu res manet i ce
e mag^{o} poi^{m} q p id p
q^{o} dissolui^{9} s3 res q^{o} diu
manet una ta diu qs
na^{o} i ce z qn^{o} no ma
net unitas res no ma
net v^{o} corrupit g^{o} unitas
e mag^{o} po^{ta} q^{o} ued^{o}
Ite n^{o} repugnat sibi a^{d}
pfco rne pfcois n q h3
aliq poitiu z de rne co
repugnat sibi ipfco r.
s3 multi^{do} repugnat pfcoi
s3 n^{o} repugnat multi^{n}
n^{o} unitas g^{o} unitas et
i entib3 poi^{m}. Ite simpli
tas e qda unitas s3 simpli
tas no imptat puita
pricoz e sit pfcois simp^{s} gre.
Ite hi^{9} no pflunt a pnce

n^{c} e post dz ca. s3 multi^{do}
pflunt ab entitate g^{o} re
Item co oppin e negao
e i se aliquid poitiu
s3 dio e ne^{o} g^{o} idio e poito
ua^{o} p3 q2 ne^{o} no opoit
negoi inior plu^{o} q2 niglie
e dide dusa g^{o} nego e dio
z si dio e nego sc quia q
s. a^{ca} dio e nego z sz a^{cle}
ade rne z ois ans e no sit
maioz ro de una q^{o} de a^{a}
Ite pbatur ide si dio e
aliquid poitiu distictu
a diisis sc actual istas
i rebus q2 qua uttia dis
tictio p qua distigui ipa
distictio for^{s} ab ex uius
distictus sit aliq z sic i i
fitu. Ite arg^{o} ad pnle si
i^{o} q desinit ce ullo po^{do}
adue^{te} si sola ne^{ne} e ad
poi^{m} s3 i dio desinit ce so
la dice aduente q. dio at
ne^{o} e g^{o} ur q i dio sit ad
poitiu
Ad ista r^{n}o ad p^{m} q phs
dicit qd e dice e z unu
sin^{te} eande naz itelligit
de h q signat unu ge^{ti}e
z ec dz q ec e un dz sic
si diq^{o} ens z es signat ea
de naz Ad sic dt 9^{oz}. idem

q unu no signat re expsse
p pralatoz s3 tm s3 tm p 9
signatoz sic n^{c} sce expsse
signat acciu s3 tm no hui
mu sic unu signat idioz
h3 i^{d} no e ens z io r. no e
inugao z ridiclm q2 no im
ptat^{z} idem p utruq3 ma^{te}
z pralatoz qfis ei ridiclu
sit dz e q acculs z acculs v
deu signant no tam q
acculs e dee. Ad z. q aute
ymagiale^{o} q n ens z un
imptaret diusas nas uide
batur inugao ddo ens un
ad q dicit 9^{oz} q n sol inu
gao tollit^{z} p^{o} diusite ne
s3 p diusa signatoz e i9de
n^{c} ut deu e. Ad 3. dd m
q 9^{oz} itellit ens z un no
ce ide s^{do} sic actus poi^{m}
z s^{m} s^{e} unu ut albedo
z ligu sic ipem3 c^{o}ficat
i^{o}. Ad e. dd3 q sile z esse
s^{e} hitudies fudate s^{r} ide
n^{c} s^{e} for^{r} spes idetat z
io ro no pce^{r}. na dio ung
p sile z equale n e dio ge
nis i spes e unu sit de pa
toib3 entis elemens oia x.
p^{ta}. p mod patois z n p
mod ge^{n}us. Ad 4. ddm

q phs facit de uno ad de
clarad^{o} quale i^{ta} idio q e
unitas fudat^{o} i diuiso sic^{e}
Ad 6. dd^{r}. q 9ta^{m} dz ing
na^{c} spes q 9tinuitas e fudal
idio^{s} z unitat^{s} z no spera
hoqui unu no esset pa^{o}
entis s3 respicit i a q se
i p^{t}us qnta^{te} sic ens. Ad
7. dd^{r}. q i^{d} de quo pbat phs
q n e electu n^{c} ex elect^{s} e
ipa forma corp^{9} aq e vit^{s}
z idio no q sit for^{s} ro vi^{t}
Ad 8. dd^{r}. q for e unitas
fudamitali na e ca idioi^{s}
9poiti vn ro ista 9for^{e} ^{m}
na si ro i^{ta} n eitas se^{o}
q unitas no imptat ad
poi^{m} ab enti^{te}. Ad 9. dd^{r}.
q p illa rne3 pluc^{o} q q^{i}
e dicit rnem po^{ta} z uno
t9 p^{u}uatiam e mot^{9} sit
ca corrupcois z qes 9suadis
z io dd^{r} q unitas e ca p
manen^{e} rei g^{o} at ca no
p se for^{r} e pcu 9ungit^{e}
for^{e} q e ca p se l i q^{m} p^{u}t
corrupcis. s. in sta n^{e} z h q de
q form fudat i dia3 i se
se^{o} q q^{o} diu manet idio
manz res pea^{o} q for inu3
Ad x. 9do q pfcio e ad

positiuum uel contra repugnat sibi
infinitudo quia sua realitas positiua
est. Dico quod non repugnat infinitati non
unitas dico quod non est formaliter sed uir-
tualiter et causaliter repugnat infinitati
omne id quod est cum fundamentali in-
determinationis sicut forma ignis repugnat
fundamento non quidem formaliter sed uir-
tualiter in quantum generat in calore
caloris quod repugnat formaliter
frigori et sic intellectus est im-
positio quod perfectius repugnat
infinitudo per suam positiuitatem indiui-
dualem in quantum est cum fundamentali
indeterminationis repugnat infinitudo for-
maliter. Capitulum xi. Dico quod simplicitas
est perfectio simpliciter uel contra
non uel formaliter. Capitulum xii.
Dico quod infinitudo fluit ab unitate
accidentis [illegible] per contractio
quia res infinite fluunt a re
una sed accidentia in abstracto
non non et sic est in prima equiuo-
cationis quia possunt accipi pro
concreto uel pro formali.

Ad secundum decimum nego
maiorem quia aeternitas et
non aeternitas opponuntur cum
tamen necessitas sit formaliter. Nego
Capitulum ad minorem dicitur ad quod
dico est [illegible] reale ut
[illegible] ut dicitur [illegible] est [illegible]

in rebus quia diuisio et distinctio ita
sunt reales sed diuisi et distinguendi quod
ipsa non distinguitur ab existentia
per additum ad ab ipsis in tantum solum non
placet in quantum omne ens est
aneque comparatiuum est idem sed
indiuisum sed diuisio sunt sicut a in
positiua non est idem existentia quia existentia
sunt abstracta ergo diuisa ab existentia
et per eius per alia dicentem et
sic in istum et ideo uerum in quantum
diuisio quod idem contrarium ad id quod
dicit ex natura rei sunt notes
ita quod una est abstracta negatiue
alteram sic aeternitas et non
aeternitas negationes quando uni
alteri repugnet et sic dicitur
quod dicitur philosophus quod oppositum et priuatiue
est neutrum dicitur ad positiuum
diuisio quod in diuisio est accepta per mo-
dum [illegible] et contrarius quia habet extremum
positiuum et non contradictio sed in diuisio accipit
per modum priuationis non per modum
relationis quia non habet extrema di-
stincta positiua. Capitulum xe. Dico
per temporibus maius priuationis
cum desinunt esse non solum per
aduentum [illegible] uel per destruc-
tionem sui sic aeternitas non
solum destruitur per [illegible]
per destructionem [illegible]
[illegible] sunt [illegible] quia aeternitas

est priuatio et sunt apta nata
assimilari in diuisio uel destruuntur
nullo positiuo aduenientem sibi sed
destruuntur formaliter et [illegible] in
unionem nam per diuisionem licet
non sit in se quid positiuum quod
mutantur aliquid positiuum
quia actualitates extremorum

Nunc pro tertio quaestionis quae est quod
unitas quae est principium numeri
est formaliter positiua. Capitulum sic
illa sunt positiua ex quo resultat
positiuum per se patet quia ex ni-
gationibus non potest resultare
positiuum sed ex unitatibus re-
sultat numerus quae est quantitas positiua
ergo talis unitas quae est principium
numeri est formaliter positiua. Capitulum Et cum
debet prius per se non in se et
formaliter positiuum pro quia neque
non mensurat mensurare. Men-
surare enim est certificare neque
enim non significat est non cog-
nostatur nisi per positiuum sed uirtute
debet positiuo mensurare etiam
et pluralitatem ista ergo dicitur ad
positiuum in se. Capitulum Et id quod est mediante
summa et clausio actus positiuum
uel esse aliquid positiuum patet quia
res non sumat formaliter nec clau-
datur summatione per negationem

sed unitas quae est principium numeri
non est aliud quam summum et clau-
sio unius rei in se indistincte
a quaelibet alia re distincta ergo
et est. Capitulum Et esse scilicet quia non uia
consistit in esse indistinctum suam
sed pluralitatem uel sic id est formaliter
non unius quod est principium unitas
per quod numerus ad integrationem
eorum per quot quam unde
unus sed ad integrationem eorum
per quot est numerus unus reddi-
tur indiuisibilis summa unum est quot
integrat de summa id per quod
numerus debet significare summam
ergo unum formaliter dicitur indiuisibile
summam. Omnis enim summa per est diuisibilis
indiuisibilis unum autem non dicitur summam
indiuisibilem ergo indiuisibile. Capitulum Et sic
sed habet unum pertinens quod est principium
quantitatis ad ipsam quantitatis sic se
habet unum quod est principium summe ad
summam sed punctus quod est unitas
posita quinto metaphysicae non est ad quantitatem in-
diuisibile positiuum ergo unum quod est principium
summe non est ad quantitatem indiuisibile summe
ut quod summa indiuisibilis. Capitulum Et dicit
philosophus quinto metaphysicae quod unitas est in
prima indiuisibilibus sed mensura idem est
quod summa. Capitulum Item tempus est mensura
motus quia est summa motus ergo et cetera.

Sz hic sũt duo dubia p° q̄ sz hoc p° unũ nõ potest itelligi sine alio sic nec punctum sine linea q̄ sm h sic se hz punctus ad lineã sic unum ad unitatem sz punctus nõ intelligitur sine linea g° nec unũ sine uno. Item sm h unũ qd ẽ p̄mum unũ ẽt ratio principii ut ut

Ad ista ad p̄mum dico quod unũ qd ẽ p̄mum unũ ut sic nõ pt intelligi sine uno sic nec punctus sine linea tñ ẽt unũ nõ sit ad qd idealiter sine aliis qd nõ pt intelligi sine suum ẽt contrarius unius sic etiam cunctũ indivisibile sine nõ absolute sz p modũ p̄mi sine unũ unũ qd convertitur ẽ ei dicit ratione absolute. Unũ aũt put ẽ p̄mum unũ ult' indivisionem aspicit ad aliquod q̄ distincte sumitur cuius ẽ p̄mum. Unũ si nolo nũc insistere p° capio unũ aliter et tũc hoc unũ qd convertitur ẽ ente tũc attribuo ipsi unitati rationem ĩdivisa et ĩ se indivisa et sic hoc aspectũ ad suaz disibilem cũ ẽ unitas p̄mum

Ad 2ᵐ qd unitas ẽ sentũ rationis p̄mi nõ qd sit formalis ratio. Nõ sic punctum ẽ formalis ratio p̄mi sz fundatur sic unitas utriusqz tamen tñ punctus qz unitas sunt p̄ma limitantia et dato aliqua. Et h de 1ª q°ne.

Nunc pono 3ᵃᵐ q̄ ẽ q̄ ẽ p̄mum unũ ẽ paale fundatum unitas q̄ convertitur cũ ente m° sic d qd ẽ idisũ formaliter et nõ ẽ ce idesũ ẽ ptiale fundatũ unitas q̄ convertitur ẽ ente sz unitas q̄ ẽ p̄mum unũ ẽ idise formaliter idistincta ut de se patet g° ẽ paale idisẽ dem ẽ et nõ si unitas q̄ ẽ p̄mum unũ g° ẽ totale fundatũ idisis sz ptiale.

Nunc pbo c. q°nẽ q̄ dicit qd unũ qd convertitur ẽ ente ẽ totale et ule fundatum unius qd ẽ p̄mum unũ.

Ad hoc sic unitas ẽ clausio idistincta et idise ĩ se ut idivisũ est g° unitas q̄ ẽ p̄mum unũ fundatur ubique ĩ uno qd convertitur ẽ ente. g° unitas q̄ ẽ p̄mum unũ sit clausio et sua idesi ut idisũ declaratũ ẽ sũ.

Sz hic sũt dubia p° q̄ clausio rei ĩ sua divisione ũz ce idẽ qd ce idisũ sic lignum claudi ab albedine idẽ ẽ qd ẽ albũ sz ce idisũ ẽ unũ qd convertitur ẽ ente g° unũ qd ẽ p̄mum unũ et unũ qd convertitur ẽ ẽte idẽ ẽ.

Item nullũ privatiuũ fundatur ĩ privatiuo alt' esset maioris entitatis fundatũ qz fundatũ sz unitas que est p̄mum unũ ẽ pᵒⁿᵃ et illa q̄ convertitur ẽ ente ẽ privatiua g° et c.

Aliquo eĩ sic idisũ et indisũ ẽ formaliter pt aĩam.

Ad ista ad p̄m qd aᵈ est item claudẽ ĩ sua realitate ꝑ divisionem ab alio et ĩ divisionem ĩ se et aᵈ ẽ rẽ iam ĩ disiam et clausã ꝑ illam duce negationem ĩ illa distinctione metali concludẽ ĩ sua re ꝑ divisionem ab alio et indivisionem ĩ se et aᵈ ẽ rem iam idisã et clausã ꝑ illã duce negationes p° eĩ rõ ꝑ negationes tũ 2ª debet rei ĩ se absolute et h ẽ rõ unius qd convertitur ẽ ente sz sub ratione q̄ debet rei ut sic negata ẽ ꝑtinet ad unũ qd ẽ p̄m unũ.

Ad 2ᵐ qñ ens ab aĩa cuius ẽ unitas q̄ ẽ p̄mum pt fundari ĩ ente privatiuo et qñ dẽ qd tũc fundatũ esset maioris entitatis qz fundatũ ẽ dico qd nõ qz qñ aĩa fundat ad sui ne° tã fundatũ qz fundatũ attribuit ce ratione conceptũ qd ẽ quid positiuũ et sic ẽ de c. q°ne.

Nunc p° 4ᵃ q°nẽ q̄ dicit qd unitas q̄ convertitur ẽ ẽte ẽ formaliter p̄ aĩaz pz de se cũ nõ plus qz posito effectu formali posita cã formali.

Sz hic sũt dubia p° qz qd ẽ p̄ aĩam ẽ ens et res p̄ aĩaz sz unitas q̄ convertitur ẽ ente nõ ẽ ens nec res qz ẽ nĩ ne° g° nõ ẽ extra aĩam.

Item quicqd ẽ ex aĩam ẽ idisũ ex aĩaz sz unitas nõ ẽ idivisa cum sit pã idio g° et c.

Ad ista ad p̄m qd ista sũt ex nã rei et ex aĩam q̄ nõ sũt res nec ens nec negationes ratio ut ce citas licet ꝑ dicere qd nisi nõ ẽ extra aĩam qz dicatur qd aĩa est ex aĩaz.

Ad 2ᵐ dẽ qd negationes nec sũt dise nec ĩ dise. Unde disũ et idisũ sũt dñe entis posĩ.

Et si dicatur qd idisio fortis ẽ disa ab indione ploris qz sunt due distincte idiones dẽ qd nõ sũt hec dẽ sz nõ sũt distincte nec dise.

Non dices qd unitas ẽ ratio rõis et ꝑ qñs ẽ quedã ratio ise in disa ab al' entibz disa g° et c. qd unitas ut ẽ concepta ẽ idisa aquacũqz aᵃ rõe qz ut sic dẽ aliquid posiũ sz nõ ex nã rei et si dicatur g° illa unitas concepta erit idisa ꝑ aliã idionẽ et 1ª ꝑ aliã et sic ĩ ĩfinitũ dico qd ĩ conceptibz pt ce processus ĩ ĩfinitũ et h de 4. q°ne.

Consequenter ponit 6. conclusionem quae est quod unitas quae est principium numeri non est formaliter extra animam. hanc probat sic. sua divisibilitas quae est numerus non est formaliter extra animam, ergo nec sua indivisibilitas quae est unitas quae est principium numeri. probatur quia quaerendum est de numero an sit extra animam, addico tamen ad praesens unam rationem evidentem quia si numerus esset formaliter extra animam, esset res inventa in actu circa animam, sequitur esse falsum, ergo et antecedens. consequentia probatur quia si dualitas ... [illegible]

Duorum hominum est res alia a duobus hominibus et tertia res alia, et sic habebo 3 res duos homines et dualitatem ipsorum. tunc quaero utrum dualitas istorum trium rerum sit extra animam a duobus hominibus et dualitate ipsorum. si dicas quod non, eadem ratione nec dualitas est a duobus.

Et si dicas quod sic habebo 4 res, et tunc quaeram de quaternario istorum et respondebis sic ut prius et sic in infinitum. quia apparet quod unitas quae est sua indivisibilitas [illegible] sicut dictum est ut numerus principium divisibilis sunt. Item nullum positivum existens extra animam fundatur in aliquo negativo ut negativum est, sed unitas quae est principium numeri fundatur in uno quod convertitur cum ente quod est aliquid negativum ut declaratum est.

Ergo unitas quae est principium numeri non est formaliter extra animam aliquid positivum. sed de hoc satis.

Consequenter ponit 7 conclusionem quae est quod unitas quae convertitur cum ente non est substantia nec accidens formaliter. ista probatur quia omnis substantia formaliter est positivum, sed talis unitas non est formaliter positivum ergo etc.

Eodem modo probatur quod non sit accidens. sed de 7 conclusione.

Consequenter probat 8 conclusionem quae est quod unitas quae est principium numeri est formaliter accidens. sed probatur sic. omne positivum formaliter est accidens vel substantia formaliter, sed unitas quae est principium numeri est formaliter quoddam positivum ut dictum est, ergo est substantia vel accidens, sed non est substantia ergo est accidens. quod autem non sit substantia apparet quia nulla substantia fundatur in accidente, sed unitas quae est principium numeri fundatur in accidente quia in quantitate continua et non separatur ab accidente [illegible] et per consequens non est substantia quia separatur a accidente numeri nec unitas ergo unitas non est substantia.

Item nulla substantia fundatur in privatione, sed unitas quae est principium numeri fundatur in privatione ut dictum est ergo etc.

Item accidens autem rei quod consumitur sua indivisibilitate sunt accidentia autem rei quod consumit suam divisibilitatem ergo sua indivisibilitas quae est unitas est accidens et consequenter probatur per quae est media 9 conclusio quae dicit quod unum quod est principium numeri est accidens unum autem quod convertitur cum ente non est accidens. sed de 8. 9. conclusione.

Consequenter ponit 10 conclusionem quae est quod unitas quae convertitur cum ente non est directe in aliquo praedicamento. sed probatur quia quodcumque est directe in praedicamento est formaliter accidens vel substantia ut de se patet. sed unitas quae convertitur cum ente non est formaliter accidens nec substantia ergo non est formaliter directe in aliquo praedicamento. sed de 10 conclusione.

Consequenter probat 10 quae est quod unitas quae convertitur cum ente est reductive in praedicamento relationis. sed probatur ad id quod reducitur praedicamentum in quo est habitus. sed dico est in praedicamento relationis quae est quaedam relatio ad unumquodque quantum ad nostrum modum intelligendi ergo idem quod est praedicamentum [illegible] et reductio in praedicamento relationis. sed de 10 conclusione.

Consequenter probat XI quae est quod unitas quae est principium numeri non est directe in aliquo praedicamento. probatur sic si esset in aliquo praedicamento directe esset in praedicamento quantitatis patet quia non est substantia nec qualitas et sic de aliis praedicamentis, sed non est directe in praedicamento quantitatis ergo non est in aliquo praedicamento directe. quod autem non sit in praedicamento quantitatis directe apparet quia quantitas est pluralitas ut ad numerum est mensura pluralitatis, sed unitas nec est pluralitas nec est ratio pluralitatis ergo etc. et sic ideo ergo etc. sed de XI conclusione.

Consequenter probat XII quae est quod unitas quae est principium numeri est reductive in praedicamento quantitatis. sed probatur sic sicut se habet punctus ad lineam sic unitas ad numerum quod reducitur ad genus quantitatis ergo sic se habet unitas ad unum quod reducitur ad genus quantitatis discretae in quo est numerus.

Et ideo omne accidens reducitur in aliquo praedicamento accidentis sed in nullo praeter quam in genere quantitatis. sed sufficiant de XII conclusione.

Consequenter probat 13 quae est quod unitas quae est principium numeri [illegible] per rationem mensurae sed dicitur de plano [illegible] e. mentis non dicitur quod ex uno quod est principium numeri [illegible] ratione mensurae in quolibet genere.

Item ratione prima mensurae est quod consistat et certificatur sed prima ratione suae certificationis stat in uno quod est principium numeri ergo prima ratione mensurae stat in uno quod est principium numeri. maior apparet quia per [illegible] in quantum [illegible] non reducitur [illegible]

Et ad distinctum et distinctum ultimo
ad unum sicut alia reducuntur
ad primum et primus ad di
gnitum et ideo dicit Philosophus quod mensu
ra habet rationem minimi vel simplicis
vel equalis ad secundum et si dicatur
quod Deus est mensura omnium entium
et tamen non habet rationem minimi
primo maxime. Dico quod albedo est
mensura colorum et tamen non
habet rationem minimi. Ad tertium dico
prima mensura omnium entium ergo
unitas non est prima mensura tamen
addit ad primum quod mensura habet rationem
minimi in quantitate. Deus autem est
minimus in quantitate quia est simplex
et non sit compositus in se neque a
liquo alio compossibilis. Dico autem
compossibilis vel in se compositum
vel aliquo compossibile per idem.
Ad secundum ad tertium dicendum quod Deus est prima
mensura omnium in essendo sed in ratione
unitatis et sic intelligendo quod
debetur sibi prima ratio mensure
quantum ad notitiam mensurarum vel
potest dici quod unitas est prima ratio
mensure quantum ad notitiam mensurarum
vel potest dici quod unitas est prima
ratio mensure illorum que mensurantur
per replicationem sed Deus est mensura
aliorum per accessum et recessum
ab eo quia quanto accedunt

ad eum tanto nobiliores sese
[illegible] sed sufficiant de ista questione. Ad
probationem ulterius quod est unitas que convertitur
cum ente non debemus probare rationem mensure.
Hec probatio quia mensura est aliquid
positivum sed unitas que convertitur
cum ente non dicit formaliter ad
positivum ut probatum est questione precedente.
Ex hiis iam dictis possunt e-
licitari duo dubia. Et unitatem que
est principium numeri et unitatem que convertitur
cum ente sicut apparet arguendo
contra G. quod probatur quia si unitas
que convertitur cum ente formaliter diceret ens
esset negatio formaliter quod falsum est
sicut dictum est. quia apparet quod unitas
est formaliter negatio sicut declaratum est supra.
Ad secundum probatur quia omne ens est formaliter
indivisum sed omne quod est indivisum est formaliter
unitas quia unitas et indivisio idem sunt
ergo sicut [illegible] unitas que convertitur cum ente
et sic debet intelligi dictum commentatoris
quod s. ens et unum convertuntur quia
quicquid est indivisum est ens et omne ens
est indivisum et propter hoc unum in-
telligitur converti cum ente. quia unitas que

Prima questio est utrum unum
per se habet ad ens sicut inferius
ad superius. Et arguitur quod sic quia unitas
que convertitur cum ente se habet ad ens
sicut ad subiectum probatur. Et secundo
quia unitas que convertitur cum ente

se habet

se habet ad ens sicut passio ad subiectum.
Secundo quia unitas et entitas sunt non
idem ex natura rei. Tertio quia non
sunt distincta. Quarto quia unitas
non convertitur cum ente. Quinto quia quid
est manifestum.

Utrum passiones convertibiles
cum ente distinguantur inter se
et ab ente. Et arguitur quod sic. Ideo distinguitur
ab aliquo quod demonstratur de eo patet quia
nichil de seipso probatur sed passio-
nes entis demonstrantur de ente
aliter medium non esset scientia demonstrativa
ergo passiones entis distinguuntur
ab ente. Et secundo quia habent ordinem
inter se distinguuntur patet quia nichil habet
ordinem ad se ipsum sed ens prius est
passionibus et est prior eis et probatur de
ipso et est causatum ab ipso passio
causatur ex principiis subiecti ergo
ens distinguitur a passionibus. In
oppositum arguitur quod distinctio requirit
extrema positiva et sic non est ita sed non
positivum potest esse ergo et passiones
non distinguuntur formaliter vel
realiter vel ratione vel connotative
non realiter quia quecumque realiter dis-
tinguuntur dicunt diversas realitates et passiones
quia ens et res et aliquid sic nominant
unum sicut aliud [illegible] non autem
potest dici diversa entitates ab ente
non formaliter quia quecumque formaliter dis-

tinguuntur habent formalitates distinctas positi-
vas sed unitas que est passio entis non
habet formalitatem positivam est sit privativa
ut declaratum est in precedenti questione. ergo non
distinguuntur ab ente formaliter nec ratione
quia nulla ratio est ex natura entis ut
dicit Philosophus 3o et xi metaphysice nec connotative
quia distinguuntur connotative est distin-
guere per extrinseca vel aliter est ex-
trinsece entis. Circa istam questionem primo
est de passionibus convertibilibus cum ente
quam rationem important formaliter. Secundo
videndum est de distinctione earum ad
invicem et ab ente. Circa primum
passiones scilicet que debent omni enti
sive disiunctive sive copulative sicut ens per se
vel in alio et omne ens est ens in se
vel in alio. Habilitas esse in ipso vel in actu
esse enti ens vel est ipsum vel in actu
similiter esse necessarium vel contingens similiter
esse finitum vel infinitum esse idem vel
diversum. Iste passiones convertuntur
cum ente sicut disiunctive sumuntur
neutra tamen per se convertitur cum ente
non enim omne ens est per se nec omne
est in actu et si dicatur quod actus ipso
universaliter esse magis dicitur [illegible] passio-
nes. Dico quod ens non habet diversas
species sicut alias omnes. Unde
dico quod iste passiones dicunt ens
sicut unus dicitur per prioritatem vel
posterioritatem quia omnis unus [illegible] est par-

Ubique patet

quod distinguatur ab ente dicit ei ens
positivum est ens et non distinguitur
ab ente

nl' impar et sic al' dicitur p'ncipium
et finium q' sunt passiones
ipsius alius non dicit celes de
talibus g° passionibus non e
aliqua ad p'sens. Sed at aliq
passiones entis quando aliquid p
se sumpta q'uertitur c ente
et debetur omni enti eo sicut vi
tas veritas bonitas ista et
g'petunt omni enti qz quodcumque e
ens est unum ens et e q' verum et q'
bonum et de quocumque predicatur est
sic tamen sunt ista et eo° et non
q'uertuntur c ente et de iste
q q° ad p'sens. tamen hic e
unum dubium et videtur q' unum non
q'uertatur c ente qz quando aliquid
dividitur p a^m duo nomina dicitur
aut q'uertitur e diviso sed ens di
dividitur p unum et multa. g° unum
non q'uertitur c ente. Ad h'
dicitur aliq' q' dicit e unitas
quantitatis q' dividit ens et ista non
q'uertitur c ente quantitas a q' e
p'io et ista q'uertitur e ente
Sed ista evasio non valet
qz unum et multa opponuntur sic
dictum est et ideo e ens
g° unum q' opponitur multo et
q' dividit ens q'uertitur c ente
et non remanet difficultas et
p^t q'suetus sic. nl' q'uertitur e

ente q' sed q' oppositum sub ente
sed unitas sed multitudo op
posita sibi sub ente g° unum
non q'uertitur c ente. Et non
dicitur e q' divisio entis p unum
et multa e divisio eius p unum et
multa sicut si diceretur album
p album et album unum non e
divisio p suum et p'sale ut di
citur e. metaphysice. Item p eadem
ratione possumus p'bare q' ens non
q'uertatur c ente qz ens p^t
dividitur p ens et ens non ad
formam dicitur q' sequitur e de
opp'oc unius et multi et op
posito dividitur sub a^o q'
ditur. nulla et divisio repu
g' q'ctic ecligat tot g°
et opposita dicitur non omnino
totum al' dicit. Ideo at
i qua q'sistit non unitas
eciunt tot ens et sunt
opposita q'ctive non multitudo
sic e aliqui e a^a res ideo ista sic
et divisio sic e aliquid e a^a
non ideo ista sic ita q' dicitur
e suum ideo. Et sic
eius q' oppositum non p^t
suo opposito fundari. Et
p'cio non fundatur ita q'
p'nat qz fundatum p'sup
ponit fundamentum et non p'ua

p'fundamentum. Et ad i^a q'
dicitur ideo oppo'itio dicitur
dicitur sed non quia dicitur oppo'i
aliqui dici. Item ideo homines op
ponitur dici homines s^a dio
sic a^a dio et non e fundatur
alteri ideo q' nec e ideo
homines qz illi oppo'i sed e ideo
sunt et hoc non oppo'ituntur y°
e fundatum ipsius. Item de iste
g° tribus passionibus unitate s.
veritate et bonitate et g° p'ser
et non modo e de tribus passionibus
ipsarum passionum quando s.
formaliter imp'tatur de unitate
dictum e et q'd p^m qz im
p'tat formaliter indivisionem rei quod
vocatur a q'e x. metaphysice i
dicitur ab^a q' e ideo rei a se
nl' i se. Unitas g° imp'tat
formaliter p'vationem. Item de vi
at dicitur a'q' q' e formaliter i
dicitur q' intelligibilitas rei q'
e ens abstracta intelligi.
Ista p'batio patet p'o de
aliqui dicit q' ens et verum
tell'i e ibi non. Item i' de
rei unitas aquo est iam
t ffa dicitur sed ex h° eo
dicitur vel unitas ita ut
e intellectus unde dicitur e
et sic q' res. Item intelligitur

ut e intellectus. g° intelligibilitas
e unitas formaliter. Item p'o q'ra dicitur
aptitudine sed intelligibilitas dicitur
aptitudine ut de se patet g° e
q'ra p'a entis. Item s'o metaphysice
sic se habet res ad esse ita ad
intellectum et ad ueritatem g° intel
ligibilitas vel esse rei unitas
Item ista oppinio stare non p^t
q'vbo sic nulla p'g hz esse for
maliter p posterius pz de se sed unitas
rei e prior intellectu rei g° i
telligibilitas non e formaliter non ut
in ore plurimorum e res ita ab extra i se
q' i r^a ad intelligibilitas ab^a a quo potest intelligi
nisi i r^a ad intelligentem. a re
Item quandoque p^t exponi q' ex h'
res e et intellectus qz e in sens'
non ex h' e ita qz est ite
g° veritas non potest intelligi
bilitatem. Item q' de ista i
tellecte ad intellectum dicitur
ad aut ab e ut ut si
dicas q' ut. g° entitatis
p se non addita e ipsam
unitas si dicas ad ad form
aliter p'ma potest intelligi
entia habet aptitudinem ad intellectum
et sic et dicitur p alia ratione
a se et sic ista ut videtur
dicitur q' intelligitur e unitas
ab istis et e status. Item video

i° e unum in actu q e itele
r pt fundare aptitudine ad i
ted sz omne potentiam de modo
pt intelli r fundare aptitudine ad
ited r p ons e itele i acto
g° oe potentiam et unum erit oz
i acto suo formaliter veritas di
cat aptitudinem ad itellid r sicut
ens q itelligitur non pt ite.
qz e tantum ite dico q hz
e qz ite e ipo reflexa que
flectit se sup res ited sic
sic itellector r id no ited e
itellis i acto p actum refle
x Nec valet motiua iop
pri pm nd qz licet ens sit
itele i r° mo non p h sed
q itellitas sit formalis ro vi
vim color e visibilis i r°
mo g° uitas coloris e in
sibilitas no sed r ro dico
q itellitas fundata sic ens
mete unitatem sic ista ondet
Ad r. d°. q licet oro dicta
na ex h q res itelligit
ut e itellis tantum d° q n
p° v° istud reducit ad d°
prius Ex h a res e ite
qz vi r io p° r io ex h oro
dict vi qz res itelli i
sua unitate pite q e fatum
itellitas Ad z. d°. q n

ois pri° dt aptitudinem ad aliq
actum alias unitas eet dt
aptitudo q no apparet n° r
h e tres anglor dt aptitudinem
dt aliqua aptitudine ad ali
q actum Et ai° e i sa
ex fris assumit Ad e. d°
q sic res se hz ad ee ita
ad unum ee r itelligi quantum res
hz de entitate tantum hz de pite
i quantitatem gsistit unitas ut dicit
Et quantum res hz de pite
tantum de itelte qz itellitas
sed rei pite Est aa oppio
q dt q unitas rei idem e q
idio rei eius q e sic unitas
hois idem e q idio ee hois
a suo q quid e Sz ista o
pio stare no pt r sim eos
stare no pt ro unitatis ^ q alia
e a° ro unitatis sz idio ee
et eius q e idem e q rei unitas
g° ista no e ro unitatis unde
plas qz idio ee r eius q e
idem e idio rei a se qz ee
id q e idem sibi sim eos.
Alia e oppio q dicit q
unitas rei idem e q no ee
rei sic unitas hois e idem
q humanitas re ac ee unitas
e ipz sequitur assequitur sua
cem Sz ista oppio no

dicat q e ro formalis uni
appet qz unitas e pri° ce n l
g° no e idem oio q ee unius rei
Dico g° q unitas aliquando acci
pitur p re formali ultimate
abstracta aliquando accipitur
p re fundandi id formaliter
sic solum aliquando notat aliquid
unum dictum q albedo e solum
duorum alborum qz e ro fun
dandi similitudinem sup alba
aliquando vero accipitur solum
p ro formali fundato sic alba
assimilantur do i proposito de ista
unitate si accipiatur unitas
p re formali ultimate abs
tracta d° q idem e q in
pitas r segregatio ab oi
extranea re ita q no ad
dit ad re nisi negatione
ois admixtionis alicuius ex
ne Si no accipiatur uni
tas p fundato hoc negationis
d° q sic unitas idem e q
rei quiditas ex se i ite
ole ut quotat ista
negatione Cum unitas sic
accepta idem e q quiditas
depurata r segregata
ab omni extraneo Et zo
d° q re ee unum idem e q i q ido

dum praeparare quiditate sic pa
Ista pa plo p ordinem p p. sic
i r° gsistit formalis ro unitatis
quo posito eta ad quilibet a°
concepto res dr una r quo
remoto quocumque a° posito no
dr una pz ex se sz posita seg
gatione ^ quocumque a° posito id ^ ab oi extraneo
no dr unum r remota seg
gatione quocumque a° posito id
no dr unum un° gradio ^ p ad q ^ est q
itelligatur depurata actu ab oi
extraneo r q id no sit unum Et
gradio e p aliquid itelligatur
unum r q id no sit purum admixtum
o extraneo ^ et h expit ro oppositis
g° h e formalis ro unitatis s.
segregatio ab oi extraneo Et id
e formalis unitas eo oppin e
formalis simplicitas patet qz n°
quantitas unitas n° simplicitas gratia
simplicitas rei idem e q no ee ip
mixtum ab oi extraneo Unde
de a° to dr q e simplicem angelum
quem e i°. ad de stagno ut
plumbo g° rei unitas idem e
q eius puritas Unde h appet
ex com usu loquendi qz dr de
auro pro istud e unum aurum
r quod no e purum dr istud e
simplex aurum g° unitas idem e

q̄ eius ꝑitas. Ergo hoc sic
ꝑ sic nulla negō dr ꝑfcōz
simpr s3 unitas dr ꝑfcōz
simpr g̃ nō dr totalr necessa
Si deus ē totalr unitas ꝑ tc̄unt
Ego ipse sum maxima unitas & unita
s3 deus nō ē neo g̃ etc. Item
nō erit aliqua unitas icātis
q2 nō est ac̄ta cātiua qn̄ sit
admixta ē accīntibz s3 h ē i
queniens oī enti compōitu
ē dcm g̃ etc. Ad h̄ dicendū
ad pm̄ q2 unitas dr ꝑfcōz q̄
ad accīntia nō qntū ad
totale sic unitas. Ad sim
q̄ deus ē pura unitas totalr
actu totalr ꝑ roē sui sudz
ista nēo un̄ deus totalr
ē pura ētitas & nā aliqua
cāta & deus ē pura unitas
& nā ac̄a cāta ꝑ q̄ sit
totalr ista neo q̄ segregā
ab oī cōnea roē. Ad 2.
dr̄ q̄ nō ē ꝑ unitas tea
ꝑs s3 tm̄ ētitas pncipua
& ideo dicitur h ista un̄ ūir
sed cōem entis s3 nō esse.
Sic ꝑbatur indz q̄ acci
dz ꝑ totali roē sui idē ē
q̄ roe ꝑitas nt ignorat
ipsa negōi. Secūdo arguitur

q2 in ac̄ ꝑ sudat n̄ ipe
nō ē ꝑ sudatur ē de̲ et ideo
q̄ i ac̄ du admixtē ē ē
accntibz s3 sic ē ncis
Ita ideo ut ē admixta ē
negōe aliqua cōp ꝑfcōz n
dr. un̄ sit nō ē pura
bnitas q2 te ē totā
bnitas & tc̄ ꝑitas sit
sites g̃ ista negō nō
ē deus ꝑ sua b3 ꝑ sua ipz
pura ꝑitas & res et sic
appet q̄ i solo deo ē ꝑa
unitas q2 deitas ē tota
entitas ē ꝑa ꝑitas. ^ [illegible] dicitur
dicta i diuini. nulla ac̄
ꝑitas cāta ē q̄ nō sit
ꝑfcta & nō nō ē deus
sui ui. icātis n̄ ite
qui ꝑ cōpe sui ꝑitate
sit oī cōnea roē. [illegible]
icātis nō ē unitas illi
ex aiaz n̄ ꝑitas. [illegible]
dicitur. Et b̄ sic ē [illegible]
ꝑ deus ē admixtus entis
ex negōibz q2 ē sicut
unitas & unitas q̄ sic ne
gōnes g̃ deus nō ē ꝑa
unitas. Si ꝑitas ite
ē admixta ē intellige
g̃ nō ē ꝑa unitas ꝑitas

[Margin, left page: a pte te unitas ignpe teet]

[Margin, left page: acquisita ab]

[Margin, between pages: + [illegible] dicitur [illegible]]

ex̄us iite. Item sic res se h3
ad eē ita se h3 ad intellm̄ itate
res h3 uni eē ex aiam q̄ ite
q2 extra aiā h3 eē simpr g̃
aiā sm quid & diute. g̃
res h3 plus de uite ex aiaz
q̄ i aiā & ꝑ q̄ns ꝑitas i
aiā ex̄us nō ē ꝑa unitas.
Si ꝑitas i aiā ex̄ns obē
ē admixta ē negatōe al
terius ꝑitatis sic bnitas
ē negōe equitatis. g̃ ꝑi
tas i aiā ex̄us nō ē ꝑa uni
tas. Ad i. q̄ ꝑitas ēchi mo
intellectoz ꝑ se ꝑ mor & io dim
i sua totali roē ē pura un̄
nā cāta ē itellctā ꝑ oīo de
uindaz ab oī cōnea sic
dūs ē denudūtez & io nō
ē ita unū sic deus ē unus.
Ad 2. dr̄ q̄ ꝑ tāto ꝑitas n̄
te. dr̄ uior q2 ꝑior q2 ite
separat q2 nō se separata i eē
hēt esse ex sit in g̃ & nō
bl̄g esse ex eē iite. Ad 3 m̄ dicendo
oēndo tam ipa gen̄ ꝑ g
cepta ē uior & ꝑior eēn
q̄ ꝑ te sit eēn. Item bū ē
un̄ q̄ sito eēn possz cōsiste
ite & ꝑitas i te ꝑsistit obē
te esse uiore eē i re ex̄ n̄

[Margin: a re extra]

Ad 3. dr̄ q̄ ꝑitas iite
nō ē admixta ē ne
aliqz ꝑfcōis ꝑtinētis ad
illā ꝑitate q2 & io ꝑitas
& io ē i aiā ꝑitas s3 illz
ꝑt̄e dicat. tota ꝑfcōz ꝑa
s3 ꝑtē tm̄. Con ad hoc q̄
aliquis sit unitas hois
sufficit q̄ dicat totā
ꝑfcōz hōis sit eius ē bnā
tas ex̄ns i aiā obiue
h de 2o. Tertio modo
ē de roē totali bnitas quid
ipra totalr bnitas aliqui
oīe q̄ bnitas idē ē q̄ ap
petitas. s. aptitudo apedi
Ex h et res dr̄ bona
q̄ ē apta apperi s3 sic diui
de ui te ista nō ē un̄ ꝑ
oppositū. s. q̄ res ē apta
apperi q2 bona & nō ecō
g̃ roē bnitatis nō ē
appetas ꝑ roē ipz. Aliqui
dicunt q̄ io bōi ē io uir
ista bnitū ꝑ se dicitū al
dr̄ q̄ ē de diuinis nobz
q̄ io bōi i unitate cōsist
Et g̃ q2 te bnitas & unitas
nō essz n̄ una ꝑ eius
ponit dt dūe passides
entis. g̃ io totalr ē bōi

no e ro vnitatis. ad dyom
dcm q ro boi 9sistit i vite
9dicatie q3 qd e bonu 9
q sit vnu p. Et si dicat q
eade roe porit di. q vitas
i boite 9sistit q3 9dicant
dri q no e sile q3 vnitas
vitas bitas. pa tam e vitas
sa vitas. 3a bitas ad ming
qm ad mod nim itedi. vn
pa 9dito cuiqz obi e q sit
idiuisu. Ex hac q iā itell
manifesta pt itē. ut via q
itellitas e pro q 9se vitate
tem itelliō ut bona ex h q
pt mouē appetitu no posse mo
ve appetu sit formalis ro boi
s3 9seqō bitate dei. Aly
dut q ro boi z ro fins ide
se. aly no dut q ro boni
z psa idem se z dicit ars
4 meθe dicens bonu z psez
idem. Et iste due opiniões n
differunt n notalr tam
q3 ro finis z completi z p
fci idem se q. meθe. Iste
opiniões no sic explite dicit i q 9
sistit bitas i abstrō s3 i
9creto q3 fis z bonu i 9creto
se ide. Et ido e aa opio
q dicat q ro boi e ro diffu
siuy q3 dicat dyo q bonu

e sui ipsius diffusiuu s3 q ista
no sit ro adeqta pba q2 dif
fundere se no compet n enti pfco
Dico ergo q bitas si accipiatur
p formali roe sua ultiate abstracta
ide e q 9ueniencia su 9uenta
si accipiatur p fundato formali ide
e q totu 9cm e entis ut 9nōt
ista 3m. bonu vo i 9creto ide e
q 9ueniens z 9ueniens. Ista pbo
p ordinem pº pmo ide e formalr bi
tas quo posito ceca ad oi ao
remoto id di bonu z qo reo
to quocuqz ao posito id no di
bonu s3 posita 9ueni eca aliq
re quocuqz ao circūscripto statī est ens
id e 9ueniens bonu z remoto
id 9ueni quocuqz ao posito id
no e 9ueniens n p 9ns bonu
ut expresse mostrat go formalr
ro bitatis 9sistit i id 9uenie
z 9gruence mior apper q2 ue
nenu e bonu serpenti q2 sibi
9gruit z no e bonu hoi q2 si
bi no 9gruit. Et id e bonu
i uno tempe z malu alio q2 uno
tempe 9gruit. alio no no. Et
loqr no e bonu i vigie q2 sibi
no 9gruit s3 e bonu doctori q2
sibi 9gruit go 9ueni vr ee formal
ro boi. Et hic se dua pº q2
sm h ois actus no erit reflex
q2 9ueniens est sm h formalr obm

uolutatis s3 ferri i 9ueniens z ac
tus 9cupis e ei id velle p alte
ium z sic e actus reflexus z
p 9ns n amabit p se s3 p
altem q e plus q2 bonu hones
tum e q dilige p se. Itē
te bitas no erit de transce
dentibs s3 erit tm i pdto rois
q2 9ueniens e formalr rois. Itē
te bitas no est ex aiam
q2 sm te ois ro e formalr
ab aia s3 phs di. vi meθe
q bonu z malu se i rebs
go te. Ite sm hec bitas
accipie p rm ad appetitu q2
oia q 9ueniunt appetitui
uidetur 9uenire. Ad ista
pmo ad pm nego 9sequetiam
q2 ria q 9ueniunt roi appe
titui p se. Ad 2m di q bi
tas no e transcēdens formalr
s3 moralis e ei formalr i pdto
rois licet possit fundary
i oi ente. Ad 3m. no repu
to i9ueniens q ite rns 9plea
ab aia licet sit i re funda
ctm pnq. pº. ad phm do
q loqr de bono fundali et i9
cto s3 nug e ab isto dr q
bitas no sit aliquid ex
tra aiam. dico q si bitas eet aliq
additu enti ex gna rei+

+ est i 9uenis =
9uenit ista i aci. q2 querere de eo
addito utru sit bonu at no. si
dicat q no dr. q2 pt allicere appetitu
vº allicit appetitu illorum q pont
id go e quid formalr bonu si dicat
q sic ut pse ut aco addito si
pse eade roe z entitas erat bo
p se. si ao. addito qra de io addi
to sic pus z sic i infinitu. dr e go.
q bitas n addit ad entitatē. i un
rm rois i entibs at rois no e
i9ueniens ponere i infinitu et si dicat
q rr rois e queda entitas z
sic no addr enti q2 ens no ad
dr enti. Rno q ite rns no ad
dr ei sumpto simplr s3 addr ei
plr sumpto pric. s. suppoit p
quo3 ipsoru q2 quo3 ens pt
fundare ista rm. Ad e. dr q
no accipio hic 9uenis prm ad
appetitu tm s3 ad quodcuqz ens vn
sic appetit bonu e id q 9ga sibi
ita bonu lapidis e id q sibi
9gt. Et uno accipiatur bitas p
formali roe fundandi istā rm go
q ide e q totu 9tu est ex plo e
q2 i quocuqz pt fundari ite rns
sit quedam entitas e quid bonu
go p aliā rm et sic i infinitu dr q
no e i9ueniens i respectibs rois
procedere i infinitu. Et uno accipiatur
bonu i 9creto dico q e ide q ens

+ sp ab actu quam quilibet est in parte ... possit separari ... ab entre ... bonum q est ... [illegible]

ut connotat istum terminum sed hoc est unum
dum quod iste terminus non est intrinsecus
enti est sic quod entitas sed conno
tatum idest quod ad extrinsecum imposita
re ergo ens non connotabit istum
terminum est intrinsecus sit dicendum quod
quod iste terminus est extrinsecus enti quantum
modum accidit et ut sic est primum istum
terminum connotare quia modus accidit prius
terminum est extra modus accidit ens sicut
et iste modus accidit non sit extra eius
quantum ad id quod accepit intrinsece eius quod
et iste modus clauditur istam
quantum entis quantum ad rationem obiectam
non sufficiunt de primo articulo De
secundo articulo pono quod actiones prius
quod est quod iste et passiones accep
te formaliter non distinguuntur formaliter
ex natura rei sicut ratio actionis ab
quod opinio quorundam Circa quod est quod non
distinguuntur formaliter ex natura rei quod
opinio quorundam alia Secundo quod ex
ex natura rei sunt non idem inter se
et ab ente Tertio quod quod put se
absolute distinguuntur formaliter inter
se sed non distinguuntur ab ente
formaliter Quarto quod actio est quod put ac
cipitur in recto scilicet bonum ...
nisi sic importat totum quantum
entis in recto et passiones ex in
et in obliquo Primum quod probatur

idest quod ipsum esse ex quo se composit ac
aliter identitas in rebus patet quia pro
posito idem nulla sunt ipsum
sed si iste passiones essent accidentia
realis sequeretur quod essent ista
actus ergo et cetera maior probatur
quia quere de illis accidentibus
per quid scilicet quod hoc est unum bonum
verum per non per se ... accidentia
sed per se ... et per ... entitatis
tradita est quia ... necessitate
intellectus Secundum quod probatur
verum quod non distinguuntur ex natura
rei inter se formaliter et ab ente
quod opinio illorum quod dicunt quod
sunt una realiter et et sunt
formaliter distincte Probo quod
generaliter quod est ipsum est eadem
res simpliciter plures formalitates sunt
plures modus ... sunt plura
... realiter ... postea in speciali
de istis arguo primo sic quod ...
... sunt omnino idem plura uno
plurificato et reliquum ... patet
prima ... alias idem plurificatur
et non plurificatur sed iste res
aliquid ens et esse omnino idem
sunt ergo plurificato uno plu
rificatur et reliquum minor
probatur aliter et ... Cau
... de decimo ... art

quia nulla res est omnino non est ... a
... de ternario ubi
... est dicit quod solemus ... dicere
quod ... non dicamus esse ...
... primo ... sunt et quod
dicit quod aliquid et ens et similia
significant eandem intentionem
et philosophus dicit 3 metaphysice quod sola
non effugit rationem entis
... ... est 3
... quod sic ab eo quod est sapiens
... est sapientia et a scire scientia
sit ab esse ... est ... ...
impossibile est quod aliquis sciat
et non habeat scientiam quia im
possibile est quod aliquis sciat et
non habeat ... quia sciat
... ... ad
hoc non curo adducere ...
impossibile est ... ...
... sine ... ...
de se sed ... entis ...
... formalibus si ponantur
quia quilibet ... una est ...
... erit et ... est possibile
... ergo ... est ... enti
tas et per ... sunt plures en
titates si sit plures for
malitates et si dicatur quod sunt
ens ... sed non for
maliter ne ... quod sit non

sic patet si fictiones est formaliter alba
aut formaliter non alba assignent iste
formalitates non sunt formaliter eius ut forma
non quod sunt formaliter quod ... sunt for
eius quia eadem acceptio quod ...
... et si aliquid dicat quod
non sunt formaliter quod talis ...
sibi ipsi quia non est ... ...
... ... non est sic
de fictione ... albi formaliter ut
formaliter non albi et de ente et
non quia non ... ... sic pa
... non sic ... ... quale
est non album ... ista non est
formaliter non ... hinc est for
maliter aliquid ... duc ... est
... ...
aut id quo iste formalitates non
... ex non formale est ... ...
et ... distinctio ... ...
... ... istum distincta rea
... ...
plures modos reales aut rationes
... aut formalitates ... ...
de ratione ... ... ponat
plures essentias et rationes ...
non plurificata essentia dicendo quod
modus essentie ... plurificatis non
plurificata essentia ... realitas ...
est modus essentie ... ... sic
... abstrahunt ab ...

... distinctio ... ... formalitates ... ... formaliter ... ... formaliter ... ... formaliter ... ... formaliter ... ... formaliter ... ...

... ... distinctio ... ... reliquum ...

z ab eius opposito nō ē idē ē eo
a quo abstrahit z p ons pt
plificari vo nō plificato s3
s3 amic 4. me. c. po qitas
abstrahit ab eē q ē modo
z actu eē z a quo eē. vn
eqlitas ē tm eqlitas ut n̄
sit ē una t plēs eqnt. go
qitas ē eqlitas nō sic idem
z p ons pt plificari qitas
nō plificata ex nā sene
Ite constat q de eade re simplr
possunt eē plres ostus obuiq ēes
go ostus aut tiam ad ide per
tinet aut ad ad z ad aut ad
ad scm pimam nō pm qz eē
eet inuga z alt otium sit flu
eret nc 3m qz eē eent fl hic
tieu illi ostus ē nt eis corri
teret distictio go nēe ē po
distictio z p ons eē de sic
sic plres rēs oales q se tener
ex pte rei Ad ista dua
rña ad pimi q s3. 3. pe idcon
sit 3. een dic s. 3. distates
sic nō. 3. tres een rle n. h
ō i 9ens Ad ē q qitas abstra
hit ab eē z nō eē scdm osidao
nō sm re sic eē ee pt capi
ut idens ad eē z nō eē Ad
3. q de eade re possunt form̄ dua
si ons eē dura qz sic claru
eē anni detiatu z identiatu

psem z ipsum z ad istos go
rēs ex se capta. nuc istā
pbo de unitate boitē z vnte
q n̄ distingt forme ex nā
rei it se nc ab ente Ad
id ē ipsoie ad q sco q aliq
sit bonū sui boitē vnu sui
unitē vn sui vntē p3 p p
pm de quoz rē Ite si p dca
distinguen ex nā rei it
se z ab ente sco q aliqs
actum sui vntē bonu sui
boitē sui vntē. go nō
distingūt. oiore pbo sic
accipio rōem entis ut
distinguit ab aliis vntē bo
nitē z vntē vs go rōe entis
capta distincte ab aliis ē
una vel nō si dicas q sic
hz ppom q s. erit una sui
vnitē ex quo capta z ut
ab uitē distingui z ut sic
ē una, p q ut sic nō ē vnus
nc forte fundamentalr idistu
z ab ao fundat z denoiane
Ad id ē formalr unu q ē ī se
formalr indistinctu z ab ao formalr
distu p3 qz ī tm ao se vn
capitu sic idista. 4. mecc s3
rō entis sic distincte accepta
ē ī se formalr idista qz nō ē
ī duas ēes rōes disa z ē
formalr disa ab altis rōibz sic

go ut sic erit formalr vna z
p ons erit vna sui vitē Ite
q constituunt dualitatē hnt
distictas vnitēs s3 rō entis ap
ut dualitatem ē rōe vnitatis
qz sunt rē sic due rēs distincte
go queqz istaz rōnu et p se
una z sic ens et vnu sui vntē
silr pbat q et bonu sui boitē
qz ut distingr a rōe boitatis pt
mone appetitu. oē aut q monz
appetitu ē bonu go et bonu
sui boitē qz ut distinctū accipit a rōe
boitatis monz item go ut
sic et vnu sui vntē qz ut distinc
te acceptu a rōe vntē monet i
tem go ut sic et vnu q oē
monens item ē vnu Ite seqre
rac ista qz qrere de vitē
p quid ē vna verū p se ut
p aliu ut deductiū ē ipso
qd Ite distictio ex nā rei
suppōit extrema eē p ōnā ex
nā rei s3 deū ē ex p3 ao
q vntas z vitas formalr ipta
negocs go nō distinguit form
lr ex nā rei Ite hic sic ca
dua z v3 q distingu ex nā
rei ex h sic rēsut distictio ex
nā rei s3 deū ē i p3 ao de
qs p3 qd dō ex ex nā rei p dca
tam p3 p p pm s3 ista sic hz
go rē pbao mor qz ens ē

sōm istaz pacōnū vnu
go nō ē sōm nc vnu n bōm
eē sōm z n̄ eē sōm go dr
Ite ide nō pōet se s3 ens
pōdit istas pacoes sōme
cnud pōet pacoez go z tage
tiguū Ite q demostr
de ao distiguit formalr ab
eo p3 qz nt de se ipo mostr
s3 istē paces demam de eē
go rē Ite plēs q distiguūt
formalr it se qz va distiguūt
it se it q est ordo qz vntas
pōet alias paces pōet qt
passiōes ut dem ē sic go dis
tiguūt Ite oliaz distic
taz pōp sic distictta s3 bo
nu ē obin vōes vu at
ē obin itez Ite tas a et idē
sic po distincte go istē pal
nes sic distincte it se Ite
id distingui ab ao q ē idō
pcēus ad id z eig opposituū
p3 qz nt ē idens ad se
z sum opposituū s3 es ē idens
ad vitez z mitone qz id
q nc ē vnu p ideacz p ea
sit pla p diō. go ens et
vnu distiguūt Ad ista
dua rndet ad p p ite qz
mass qz de ente z nto p
dicau p dca q ddonia ut
de se p3 z tm es z nt nose

distincta ex na rei sz ingressu
no eadem sic e i ypo^to sic
dixi. Ad sm dr q ens
poet istas passioes n^o ex se
se q sit distincta. hm eni
poet pnatoez zetam ro sic
distincta ex na respectu sic
ide. assili i ypo^to sz eis poe
dur istas passioes qz e ca
eas no se q sit distincte
ab eis sz sufficit q sit no
ide ne^o eni no distingu^r ab
a^o sicut dem e. Ad z. dr
q no hnt aliquas distinctioes
qz sola pxs distinct^o sz hnt
notificatioes et descriptioes
no easde qz no sc formaliter ide (sz form.)
(no ide) no tam distincta ex na rei
Ad e. dr q ad hoc q aliq
de aliquo demrer sufficit no
identitas ul forte suf
ficit distinctio i q^{eu} qz de
mrare e opus roms. unde
puto q equalitas triu an
gelor no e aliquid distinc
tu atribz anglis ex na rei
Ad u. dr q il istas pxet
e ordo i m^o capi z io i q^{eu}
distingui^r int se z formalit sic
a^r sit ordo ex na rei qlis
e il negoes quarp innaal
ita poet suffi^r no ydeptitas
ne^o no distingua^r ab aliquo sz e
bn no ide. Ad d dr q i
tes z notas no distingui^r

vnu et unita ii sicut n
A istm^{ae} sic alias fuit dcm n^o e
hnt obiecta distincta qz pla^{do} quite
e po supior q cognoscit obiecta
aliarp potentia^{rum} unde eq bn intel^r
cognoscit bonu sic vm alias
no poder no ydeptitate (nl distincti)
tieter. Ad n. dr q eius no e i
differens ad ens e indifferens ad
ens et entia z qn dr q ide
q e unu sit pla p dicoz dico
q unu no sit pla ratione ado
unu y^o e quadam manifesta
sz bene ex uno fuit pla idi
ffens g^o ad q^{am} duo remanet
sic utroqz z io dr q ni e ita
ffens ad aliqz forma qz p^r manie
sic quali forma sufficiant de
z^a colae. Unc pbo z^{az} q^{az}
q e q i^{e} z. passioes sic no ide
ex na rei i^e se z ab ente q at
sit no ide i^e se pba^{do} sic inte
p^r nattoes sc no ide quorp hm
sc ponat sc distincta pz de se
sz dio q oppoi^{ao} i dioi ut hm
puoi z pmnetio ul agga^o e
extraneo q oppoi^{ao} i pmixtioi
z segregatoi i quo distat forma
litas. cent hm i^e se distincta
si essent posita i essen g^o coi p
natoes sc no ide. Sz i^e e. Dum
de bonitate vnu impte aliq
negatoz ul ens ex na rei ad
q dici^o q bonitas rei ide e (ep forma^{is} ipi)
no ogruum l^e disquaciente rei

sz conueniente z ogruente z io p^r
conceptu q addit ad ens
ne^{oz} disconueniens ul repugn
ul otrariu q e ide q ee
conueniens z ogruum rei sic
dcm e z sic appet q i^e p^r
nes hnt no ydeptitate ex n
rei i^e se sz q q sit no ide
enti appet p se qz n^e e
eis sc no ide ex na rei
sz i^{ta} i^{uo} impetrat ne^{ce} sn
eis g^o ze. Sz hic sc
q^{ce} du^a Et p^o q i^{ta} i p^r tat
p^r fcoz sz n^a ne^o impetrat ne
g^o z ze. Sz ar sic (A p^r fectoz)
gradatoz sic q fcere io (A hopoz)
ei e i p^r ole ad q sic qa
liquid sit unu sn vnte sz
z sic i ypo^to sc g^o z ep (Ab^{us} subiectis sn vitate)
unioz qz e p^r gn^{ri} sine
negoe unt i^a ei neo
p^r q apt i p se g^o hoc z
duos q^{eus}. s. g^{eu} ee et
g^e unt g^o eis e i se id
unu z dist aq^{ta} unt
g^o eis e unu sn vnte sn
eis p^r mone i^{te} sn il
la negoe q poit ee vites
formalit g^o est u^a. sn vite
q io e unt q p^r mone
ite. Ad e p^r argum q sit
unu sn bonite. Ad i^{ta}
(no) d br^a ad p^{am} q impetrat

p^r fcoz q i^{ce} sc sitam no q ad
formale. Ad z. q ep no p^r
gn sn vnte qz i dio e q
dio angh obi na q^r unu
no itert ut itell^{ar} forte
dicq ad mita arg q no e
idio y^o e ad. g^r ut uidetur
ar sn illa i dioe ul e un
(n^{ti}) no e ad q no e no sic
pla si dicas q sic g^o et u
nu sn vnte. Sz u^o q ep
argum sn idioe e unu
g^o fudambr no formalr dis (dicas q idem dicit si sic for. h.)
tincta qz ep ct unu fuda
p se d^o q no valz qz si sit
distincta formalr oprebit q
utruqz sit formalr positum
z q utruqz sit formalr idistincte
z ab a^o disti zz q^r q u
truqz sit forte unu. Sz si
accipiat entitas sn nulla (sua)
idioe n remanebit formalr
quid unu sz fudamen
tum q^{ce} dr q ep magnitude
sn illa neo q pi ce inde
tas d^o q magnitude sn i^a ne
qz illa neo no e ca p se
mocois ite sz tm gouit (q)
i^a un res hz de p^r sz hz
de itellec^{te} z si dicas q u^{tr}
e ca p se mo di ite. Qn
d^o q unu e fudam no fore
eade m^o dr. de bonite. sz de z^a

gclõe sufficiant Nunc pbo e
gclõem q̃ ē q̃ ut ite pdicat̃
hnt ēē gnāi i ite distiguit̃
for̃lr i se ȝ nō distiguit̃
for̃r ab ente q̃ nō ut sic
i se for̃r distigant for̃
pbat sic ia for̃lr distigt
q̃ se r̃o alti rōis pȝ de
se ȝ unitas uitas boitas ut
se i ite. se rōs alti rōis
go ut sic for̃ se distīcta
unoȝ pluo qȝ unitas r̃o ē
qe me vn idio sim a se
ē r̃o rōis ⁊ te ite vno mi
ut duobȝ q. me seggata
⁊ ab oī exntia rōe i quo ut
dcm ē for̃ gsistit uitas ē r̃
rōis boitas ⁊ rius ggen. ct
tat aut q̃ ita rōs se alti rō
nis. go i se for̃lr distiguit
ȝ q̃ ut sic for̃ nō distigant
ab ente pluo sic io nō dis
tiguit for̃lr ab ēte q̃ ē
for̃ ens et de q ens for̃lr
p. pȝ de se. ȝ ita rōs se for̃
ens alias ceūt ita nece ut
sic sic qn nō gsipuit rius
⁊ ut rōs quid pri im ē go
ē for̃lr ens Dice h q̃ as
pt ēē rōs rōs prium q̃ nō ē
for̃lr ens ȝ denoiate ȝ hsup
is mpbatū cst et io nō ēo. ac

cipio oī ens eg for̃lr p oī co
q̃ for̃lr oppoi ut ⁊ p oī eo
q̃ obicit item nō p ente
gcto ad ens reale exns ex
itam nc p ente gcto ad ens
fixum ⁊ fixu Sȝ hic se
dubia ⁊ po qȝ te pȝo nō dis
gui for̃lr a sbo qȝ iti rius
se passioes entis Et iti rius
distiguit̃ for̃lr a quoȝ ēte
pciali qȝ unitas angli ⁊
boitas anli distiguit ab a
glo ⁊ sic i alus idiuido go cadē
ea rōe distiguitur a toto gtu et Ad
ia dubia rn ad pm dr q̃ se
ficit q̃ sim ⁊ pe distigan
q̃n ad mod gadi ⁊ io nō dis
tigi ens a quoȝ istoȝ suo
Ad 2. negao gma nō ēsi
rius distiguit a quoȝ abco ip
soȝ se q̃ ab ente i q distig
ga ȝ de e. gclõe Nunc
pbo. 4. gcl q̃ ē q̃ prut acapi
ut i gcto dēo unui ūu boit
ut sic dnt i rcto totū gtū ne
entis ȝ i obliqo ⁊ gi qno
iptat nōes vt rs rōis p
dcos hac pbo sic modus i oībȝ
vgut ē id q̃ ē idsimo ide ges
g unū iptat totū gtu et
Eode mo vna id q̃ ē i sua
rōe pmū qcaȝ sit id cōu ē
+ scet idq est idisuiz est

q̃ i rcto nō acci do aliqua
pcialem rōem ȝ soli gtū
entis eodē m bonū ē id
q̃ ē ogruū qsq sit id cōu
ē q̃ nō accipio stam del
unate t actus deriate ȝ
solū gtū entis ȝ gnotat
⁊ istos rius i obliquo qȝ
unū idiam ē vnu segga
tam ⁊ deputatāȝ ab oī
exneo ⁊ bom genciā ut
ex se apet Sȝ hic sea
dua ⁊ po q̃ id q̃ ē itna
⁊ for̃lr ens go nō gno
tant nc extinsece iptat
p ens Ite isti rius si
se for̃lr distīcta vng ab
alto ⁊ aȝ ē ise idistīcto
go queȝ ē for̃lr vng et
p gnūs rōs q. iptat vnu
ut boitas et vnus for̃lr
sū rō q unitas iptat
⁊ sic et vng sū unite q
Adest intiue eodē mo
pt pluri. q - gvitatis
et vnis for̃lr sūr rnt
qȝ ut distiguit pt mo
ue iter Ite qro de rū
unu pquind ē vng q
p sent p aliū rm sip
se sū ao rn eadē rōe q
libȝ ēitas et vna sū ao

r si p aliū rm gnt de i o ⁊
sic i istu Ad ista dua
rn ad pm p itemptoēȝ
maiore ad. vnū ȝ ho for̃ cti
sit al ⁊ extinc cu ho ē
extin al sic i ppoo dico
q̃ ē ens ithen ist rius
ut gtis tantum alta rg st isti
extin enti ⁊ io possiut
gnotari p ens qbȝ ē sup gnūi
extinc entitr suo istoȝ
ȝ isti nō ithecqt entitr
suo stoȝ yo accit sibi
Ad sm dr q̃ qlȝ istoȝ
rm stati qn se p ite
reduceri ad acm se nona
idio aqnullg pt separi
nr arguide ⁊ io qlȝ ē
for̃lr ung ⁊ for̃lr idus
⁊ for̃lr bong nō p pma
unite q gapicl qȝ io
rat idio ē p po ocepta
sep nona idioȝ q ora
qn de nono p ite pdu
cut i eē Ad 3. dr q̃ q̃
ē tgens i respc abȝ rōis
ȝ eodē iisfitu ⁊ hsuffici
ant de tota questioe
Utrum ens sit a nob
po cognitu et ut
q̃ non sȝ dea qȝ id p qd
alia cognoscuntur ē oibȝ

alius paginet sz lux et ha
e id p q a cognoscet ut
docet aug de vera religio
ne de prim g ista e p no
In oppositum sic id e p cogitu
q e mag confusu pz p
phm sz et e mag confusu
o a g e ens p notiz
In ista q sit duo videt
et p e de obi intellect q te
pm e de eius primo Pro
p primo distinctioe de
tor dicentes q quadrup e
obiectum eius p apphendere
s. obiectum motivum q mo
net et actuat po sic aliz
color pri monet visu
z obiectum denoiatiuu z sic
visibile d obm visu de
noiatiue et d obm ade
quatiue eo q p de oibz
obis motis sic color e
obm adequatu visus q de
obis oibz monet visu
p io d obm adequat
q adequat in sua po
obiecte Quanto d obm ter
minatiuu z h mo colore
fieri st obm visus q in
sit tamen licet no mo
neat Ista distinctio p
nulla ponit e. g. p est
q qlibet p se entitas rea
lis z actualis e formal ro
obiectu motiua intel mu
Li gcls e qdiu q e inte
q e obm intel denoiatum
Li g e q est sua la
tione e obm intel adequat
p predicatoz Li g e q
tactu intel e vnu exnsi
ua obie Li p g pbat
e. p sic id cui oz p mone
ite n d p actus n p ad
e formal ro motiua intel pz de
se sz qlibet entitas p se
monet ite no p ad pz
q intel no p pone intel i
ouis entitates n qz p se
monet ite g qz p se en
titas e formal ro moti ite
z sicitas q g no monet
ite n mot pmo rnd
no valet q hic loqm
de motoe ad actu simplice
no de motoe q e ad actu
cpositu f discursum Tunc
q primi no e ro efficina
g. ut moneat sz e ro g
ple z qi formal Tunc sic co
lor z lux s vnu cplet
motiuu visus sic z lux e
ca formal colors ut moneat
ca tam cplea z pfana q

cu h color mou p p a roz
licet diuite sic entitas q
nis se ipa monet diuite
ite cple at p entitate
prim z h p. hnt roz vnia
intellt p se Ite visus mo
ne apps z ptibz colorz
p roes ptas z pares. no
p roes spec p toez tam
nes sic sicut figura g
metas miro mag mo
uebi a ptis entibz reap
no p roez aliqua coiz
alz pa entitas mone
bit p sua ptia roes Ite
scis a ro cois ptia qua
intel monetr ab illis quibz
monetr h eciz ro entis l
nerit qui h expi q ite
suis monetr a re ptia a
li no sb roe entis l uera
g ab oi ratoe imete
mone Ite d psc z de
ma q intellectu oz ee de
nudatu ab oibz eo q oia
intellit g pm cu pt p
omnia actuari z moui
z sic patet p a g Contra
ptia z g q erat q
obm intel denoiatiue dom
e v exis in ite et ad
cius euidenciaz sciend est
q sic visibile e obm vi
sus sic ite mtes i ite
at p ce actus erroneus q
no debet d. intellxio sz
deceptio e z i ite actus
recto z ite recitet g actus
intellectionis. vndes et q
res q st apte nate visu
vl ite decipe appellat
fte sic aurum vl argentu
sophisticu res at q talis
se exhibet ite qles sit i
re ex dicuntur vere z pprie
nl ad e fim q ce intelle
actu deceptois z cet v
nl ad e q ce i intelle actu
recto Ite formal ths ro
ite e obm denoiatiui
ite sz vm ide e q intelle
recte g e obm vm ite
denoiatiue Ez hic e int
dum q pm h mod q for
lis ro vitatis sic intelligens
cius oppm al' fuit dcm
ad q d q formal ro vni
no e p intellitas sz pprs
q res e vn intellie sz h
q vera e seclude Pz tato
vn z intellil intelle q se
gsequi no e q intel tal
sit formal vitas sz e p g
ouis vitates z sic patz z g.
Ulte phat z. arlo q erat
q eius e obm adequatu

intendit 1° contra quia prius dicitur [illegible] et formaliter et adequate de omnibus rationibus formalibus motivis a[illegible] cuius prius dicitur obiectum illius potentie per predicationem et non alio modo non enim calor dicitur obiectum visus tamen quia visus fertur aut in colorem universale aut quia mediante calore attingit particulares colores in quibus color ut universale est per eam moveat visum sed pro tanto dicitur obiectum adequatum quia de omnibus motivis rationibus predicatur dicitur quidditative sed ens predicatur sive de omnibus que movent intellectum et intellectus ad non ens prius de omnibus ergo ens est obiectum adequatum quamvis patet ita. Ad secundum hic dicitur ad primam dicitur et prius quia conceptus entis non est quidditativus et prius conceptus non prius in quid de omnibus obiectis motivis intellectus quod autem non sit quidditativus conceptus entis probatur quia conceptus quidditativus vel est per se primo vel ergo conceptus entis non est quidditativus materialiter probatur per prius, minor autem probatur quia quod in se est primo quod est diffinitio vel pars diffinitionis primo potioris entis autem non est aliqua diffinitio nec est pars diffinitionis cum non sit genus nec differentia. Ad idem probatur secundo per eminentiam prius [illegible] predicatum [illegible] ex quibus accipitur per rationem predicamentorum ut quod non prius enim sed tantum genus et differentia. Item nullum signum prius quidditative de suis passionibus entis habet passiones ergo non prius de omnibus quidditative. Item nullum dictum prius quidditative de suis differentiis patet de se sed habet differentias quia dicitur per actum et potentiam per unum et multum ut apparet intuenti ergo ens non prius quidditative et omnibus. Ad ista dicitur respondetur ad primam per rationem suppositionem entis est conceptus quidditativus qui prius quidditative de de quod de omnibus conceptibus quod est formaliter conceptus ut et quantum dicitur quod conceptus entis non quidditative per se primo modo dicitur quod verum et quantum dicitur quod omne quod prius in quid primo modo est diffinitio vel pars diffinitionis dicitur aliquid quod verum est de predicatis quibus limitatis non autem de transcendentibus sed quia ista ratio non sit bona apparet quia species prius in quid de individuis primo modo et tamen species est quedam limitatio non transcendens. Et ideo est dicendum quod conceptus predicatur per se secundo accipi uno modo eo quod constituit quidditative ipso dicitur per modum partis explicative quod quidditative ipso modo conceptus et contra specificatum conceptus quia ad interrogationem factam per quid de quidditate specie est respondetur per genus et differentiam. Alio modo

conceptus dicitur quidditativus eo quod importat totale conceptum explicative ipsius conceptum speciei et clarius ad interrogationem factam per quid et isto modo diffinitio est conceptus quidditativus et quia species solum habet quidditatem isto modo explicabilem et notificativum per conceptum confusum et obscurum ideo ad istum conceptum philosophus dixit quod diffinitio et partes diffinitionis predicantur in primo modo. Alio modo conceptus quidditativus potest large accipi pro omni eo quod est essentiale rei actualiter sed est essentialiter inclusum in subiecto ut est idem essentialiter cum eo et isto modo ens prius in quid de omnibus et per se primo modo et species de individuo et sic reducitur ad primum modum. Ad aliud ad dictum quod aristoteles in primo topicorum enumerat predicata solum de quibus formantur problemata conceptus autem entis est notissimus et ideo non potest formari problema de eo problema enim unum respondetur et quantum ad dictum et si dicatur quod conceptus dicitur quia inest quod de entis potest formari dicitur problema scilicet de genere in quantum predicatur quidditative et de accidente in quantum predicatur et cetera. Respondetur quod communiter loquendo large de problemate non [illegible]. Ad 3m ad probationem dicitur quod ens

prius quidditative de suis passionibus dicitur aliquid quia forte aliqua passio entis negatur sicut alias fuit dictum et non dicitur quod si sit aliqua passio entis que sit positiva illa passio non est entis ut secundum [illegible] simpliciter sed est entis specialiter sumpti scilicet et isto modo et non potest dici quod sufficit partem esse extra rationem sui conceptus ad modum generis et isto modo passiones entis non est inquantum esse extra ens conceptum scilicet ad modum generis non quia et omnis modus generis sit ens quidditative sed quia aliquis est modus conceptus contrahens entis et hoc fuit satis declaratum in precedentibus quibus. Ad aliud probatur dicitur quod ens non habet differentias proprie differentias sed quia esset genus. Sed contra sic arguitur et ita quod ens habeat differentias quia est dare differentias primas et ultimas aliter in infinitum procederetur in istis. Item oportet esse differentias ultimas differentes et simpliciter simplices aliter non essent differentie ultime sed requireret aliquo et alio differret differentie sed si conceptus esset essentialiter de conceptu quidditativo ultimarum differentiarum tunc differentie ultime non essent simpliciter simplices quia non includerent tamen genus est sed tamen ut [illegible] rationes quod differret oportet quod devenire ad differentias ultimas de quibus ens non predicatur quidditative. Item quod habetur in dividua aliquo ad dicto contrahitur probatur quia ut habetur

scīpm̄ s; ens qualit ad x. p̄ta
g° ē° addito Alie ꝗ qualifi
cat ad° ⁊ nō ē nugatorīe
additū illi ꝗ q̄lificat ē dā
illiq quafficati sic ⁊ tale
ē dī; alias q̄ cāllificat
ipm̄ ⁊ nō ē nugat° dd
al' ualē s; psentas q̄lifi
cat ens ut q̄n dr̄ q̄lecs
ē sit ⁊ u° ꝗ p se ⁊ nō ē
nugat° ddo ens p se ḡ° ē
h; dicas ꝗhentes Ad ūa
dua ⁊ r° ad p.ᵐ dicit° ꝗ
dēcē p̄ta se p̄ diuisa q̄ i
nulla una uoce ē ēlj d̄iūt
licet dant i uno q̄ta ꝗfuso
q̄ iq° o° ꝗile p̄ ce eīs.
Utrū ē diuid̄ sit suii simp
⁊ se totis ꝗuenit ⁊ ꝗr̄ent
nō ꝗ ḡant i a° uno u
nuicē s; q̄ una alt̄i ū
nuitā° eo ꝗ uerā: ē fōr'
ꝗ nᵃ ⁊ p ꝗuis uerā; ē
fōr' ens Hō ē icē° ꝗ d̄a
possunt duob; mōis q̄re
i° uno mō ꝗ idē ē uē
at ad ꝗstit° corp p mod'
p° a° addito ⁊ h uō st̄er
conueīt ī q̄ue q̄ gene
neīt ad ꝗstit°; siti p
mod' p̄is abstracte Ad
dicā tam̄ dicā eū uoc;
d̄ius exntē S; a° n° queī

ut aliq̄ i° nō ꝗ istē tu
ueīat ad ꝗstitutōe; corp
s; q̄ se h; ad 1ᵃ sic ad do
ꝗplicitū totale ad a° ex
plicitā ꝗualia ⁊ h mō
oia q̄iūt ī enti ⁊ io d' aute
q. me° ꝗ ens nō ē p̄ut
ꝗit° ꝗstitues ꝗ d̄ēs s; ē ꝗi
tas q̄ d̄re ⁊ nō t̄cēt ꝗ sit
ꝗditas ꝗ ēnee q̄ sic eē
actus s; d' p̄tāto ꝗ ens ē
ꝗditas q̄ ens ⁊ q̄l; p̄ᵃ ē
titas se h̄it. p mod' expli
⁊ impli Ad ⁊. dd'. q d'
ē ꝗtio q̄da ē p additō;
alt̄9 uois eū ē ꝗtrā ꝗm
p dicas al' ē p sol' modū
ꝗcipi° explitū sic ꝗ cade
ro explicat° qui p; ipl̄a
sufficit ⁊ istalis ꝗtio ē
p solū mod' ꝗcipi aliū ū
p uocem olale addicā ēn
Ge uius at explicat p uo;
aliā nō p solū mod' ꝗcipi
sic i p̄cē° q̄cē extitit de
clarat Ad fōrā; ḡ° ddm
ꝗ nullū eē° eodē t̄cūe
dit i ipsiora s; tam̄ nō
oz ꝗ i° nō ꝗdep° tas sit
olalis p° aliā ⁊ aliā uo;
s; sufficit ꝗ sit p̄ncis aliū
mod' ꝗcipi Ad z°. d' ꝗ

q̄lificato p° eē ex solo mō
ꝗcipi° Non eē explicita
lignalis qualificat in
plicitū si at tal' expli
cato fieret p uo; addi
tā uōi implite eē t̄le
implicitū ul' explicare
p dicas additas s'. si at
si at tal' explicat° fiat p
mod' ꝗcipi explicīt nō p
uo; aliā olale eē tale
implicitū nō h; dicas p
se dicas ⁊ i° nō solū fit
explicat° entis ⁊ alit̄ d
ligent° q̄ i° mōꝗ ꝗcipi°
ē exns fōr' et ꝗtide ꝗ
nō addr̄ ꝗtū ad uo;
olalē entis s; nō ē fōr'
⁊ q̄ mōꝗ ꝗcipi entis u
se duo mōi distincti i se
⁊ alt̄o ꝗdis. h dē; ꝗ
Utrū p̄fis. ꝗ. actūm q̄
eē ꝗ uē existit i aīa
obie ē obm̄ trātum ip̄i°
itē° ad ei° euidentiā
ē sc̄ieꝗ actu ītē° t̄lat°
ad re p̄uā dē fōrō ⁊
diuinē nō ad rē ut exn̄
tē eē ꝗcip°. ⁊ q̄ res sit p̄ri
ta apellā rei uirtus q̄
rei uirtus idē ē q̄ rei p̄ri
tas res at i solo itē° Ih

p̄u eē totale q̄ tantū q̄
i reb; nō ē s̄cā ꝗitas s;
ꝗitas p̄nāpata p̄d° q̄
ido q̄ ē tō ꝗitas dēit
⁊ io nō ē uā p̄itas n̄ i i
tē° p̄t q̄ in deo ⁊ h fuit
declaratū nūq i q̄ē de pa
trib; Et fuit nūq decla
tū i q̄ē de patrib; ē
ex huīs ḡ° p; ꝗ q° ītenta
sic p̄bat Idē ē obm̄ itē
tātum ad ꝗ ad p̄ītē itē
tiā° ad ueā ap̄entiā ḡ°
ad actū nō ꝗceptum
tas at ap̄en idē ē q̄ ūi
tas ut ūu i ꝗcēto exns
i aīa obie ḡ° ūu exns
i aīa obie ē obm̄ t̄latu
ip̄i° itē° Ex h̄ ce se ꝗ
duo q̄ itē° t̄lat° ad nō
q̄ nō se ūitas ē n' sic
p̄ri nūt Jt itē° t̄lat ad
chimo. chimera at nō ē
quid ūu It itellect°
t̄lat° ad itellectū; sās
q̄ nō se n'. quid fictū
ḡ° ūᵐ nō ē quid fictū ḡ°
Ii uᵐ nō ē quid fictū ḡ°
nō ē obm̄ t̄latū ip̄i°
itē° Ad istā dicit° ⁊ u°
ad p̄ᵐ ꝗ ꝗstat negādū

Cyt ab alio suo mult. et quo plaimus
capit multis capit ergo quitas rei mat
non est obm solum nisi itee

re. Item mea sm deum p alio
ad ex librum meae ergo sola
quitas rei mat non est obm nisi
itee. Item nam po pt elevari
p cheq pecani ad ad ex sunt
forte obm ut pz q deus n
posset facere q auditus audiz
colore sz itee pt elevari ad
modo stas sepatas ut tenes
ex fide ergo sola quitas rei mat
non est obm nisi itee ut eade
est po i aia sepata et quncta
qz po non possint ab aia sepui
sz itee at sepure non dz p alio
solum quite rei mals ergo etc.
Item itee pt nuere seipm et
sum itee reflexive et sum
velle ista at malia non se
ergo etc. Ista ergo oppinio stare
non pt. Nec valet motivum
corp q licet itelli geneto ncce
sit fantasia spectari qospda ds
eptoem tum itee i mite ubia
assurgit ab aq imma augit
tam qz forte n itelligimus
directe n mle sz bn argo
et sic itelligatur oppinio tholo
qa est. Ex oppinio est q vm est
alsz adeqtum itee qz ut dr
po phs itee corp est. Casus bm
est obm notis ergo nil ur esse
obm itee qz at non differunt
ab itee et notis ut p qns po

sunt entia vois po qui
vm licet ex aiam non sit
quid vm. Ad et p idem qz
sz chimia non sit a ea vera
entitas realis i quatu tum tulat
itee capit ee p itee qz i
tee ponit quodqz itee i ee
spicuo et apenti sic forte al
omnes. Ad z. p idem ad z. itentes
qui hunt de eiu te tum hunt de
vite. Sz suffiant de est. ge
Istis oclosibus sic platis ex
cludunt hic. e. oppinies de itee
obi quite prima oppinio est q quitas
sola rei mat est obm itee
nisi qz ut dnt ita phe
dt quoqz itellite ncce est fan
tasia speculari sz sola quitas rei mi
tal hz fantasma ergo etc.
Sz q ista oppinio stare non
possit appet qz itee nisi fort
i stas et mles ut pz 8. phs
u plut q primis motor est se
patus ab oi magne et mle
et multa a a planit de stas
sepatis q oio possit fd n itee
itelligeret eas ergo quitas rei
mlis non est obm cade quitu
ut itee. Itm na po exteri
ad obm alterne q sit ro
obi sui. Sz itee itee it ens sepa
q est altius quite rei mat ergo

sunt entia vois po qe
vm licet ex aiam non se
quid vm. Ad et p idem qz
sz chimia non sit a ea vera e
titas realis i quatu tum tulat
item capit ee p item qz i
tee ponit quodqz itelt i ee
spicuo et apenti sic forte al
omnes. Ad tertium p idem qz
et itentes qui hunt de eiu te
tum hunt de vite. Sz suffi
ciant de est dictoe. Istis q
clusioibz sic platis exclu
ditur e. oppiniones de itee
obi quite. Prima opio est q quitas
sola rei materialis est obm itee
nisi q quoqz itellite ncce
est fantasia speculari differunt
sz q prima oppinio non stet appet
qz sm pcognoscitivis potentiis
bus ens est obm vnum ergo est
pcognoscitivis. Sed itee pont
discernere inter bonum et malum
ergo cognoscat bonum et malum
et non tum vm. Nec valet
motiva primi non qz itee est p
tato corp qz reposita i ee
pspicuo et apenti est obm
tatum ipius itee. Res at
sic posita dz veritas sic
extitit declaratum. Nec
valet qz licet po disspa

te sz at obta varia tamen po se or
dinate ut itee et notas so non est
notata n velit n pos cogitet sm
angli est tum adtendendum nec miri
i deus repugnat q ista oppinio vino
mo itentat gcordat est alia oppinie
qz si itelligatur q vm est obm se
rone vitatis non se a a rone sic oblz
motivum sm dicit y quelz ppa
ro pt movere itee nisi est et ultio
a domino dum quer cum tulet aspe
tum itee non tam tulat solit se roe
vitatis y o ee se roe bonitatis. Cum
bonitas accepta est quod bonum i gcto
vm iste due passiones. s. vitas et
bonitas sic se habz q vitas accepta est
quid bonum et bonitas accepta i als
tracta est quid vm i gcto et io se est
3m ens obm itee tractum. Ita opio
est q ens i actu est obm adequatum
itee qz obm movet potentiam nullum
at ens pt movere n sit actuale.
Sz q ista oppinio non stet appet q
entia i potentia itelliguntur. Item ne
gaciones itelliguntur itellnt et tam
non muerent. Item res sepate itel
liguntur hic i via et tam non mo
vent. Ita opio est q non pt assignari
aliqd esse obm adequatum adequatione
quitatis q nullum esse pt icludi
quitative i sepe sumpti. Istis due
ultie ens et non pt sm quitative
de passioibz suis ens i actu sua

dicent si q̄ ista oppinio n̄ staret ap
pet q̄ sūm sognosceret n̄ valet. Et
intellect[us] posit dicam id bonū
z malū z nō tn̄ v̄m. Et nō valet
motiū p̄m nō q̄ itelc[us] ē p tm̄
to ulo q̄ repetitai ē eē cōs
picio z apenti ē obm̄ ūlat
ipsū itel[us] v[er]i at sic potita d̄
v̄itas sic exitit declatū
Ille sm̄ valet q̄ lz p[ri]o dis
pate lz at obt̄ nana tn̄
p[ri]o s̄ ordiare ut itel[us] z nō
tas a° nō ē nō n[ost]r[u]m sit
n[ost]r[u]m p[ri]ncipia cognitū. sm̄ anglice
tam̄ adiutend' ne indeā
ī d[ic]tis repugnan̄ q̄ ista op
pio uno m[od]o itenta cōor
dat ē n[ost]ra oppioē q̄ si itelli
ga° q̄ v̄m ē obm̄ motiū
s[ecund]m d[ic]t[u]m v° q̄ lz ipsa vō p̄ mo
ue itelc[tu]m n[ost]r[u]m z z ulti[m]a a
d[ic]to d' q̄ lz v̄m tūt assūz
itellectū nō tn̄ ūlat solū
s[ub] roē v̄itatis v° z s[ub] roē
boi. Lōn bonitas q̄ta ē q̄
v̄tus i c[on]creto. Lōn iste due
patates. s. v̄itas z bonitas sic
se hnt q̄ v̄itas ac̄cepta ē
quid bonū z bonitas accept[a]
ī abstracto ē quid v̄m ī
c[on]creto. v̄n iste due pas
s. v̄itas z bonitas sic se hnt
q̄ v̄itas accepta ē quid bonū
z bonitas accepta ī abstracto
ē quid bonū z nō s[ed] v̄ ē ens
obm̄ itel[us] tn̄ātn̄. Ex. oppio ē
q̄ ens ī actu ē obm̄ adeq[ua]t[um]
n[ost]ri itel[us] q̄ obz mouz po
nūll' at ens p̄ moue nisi
sit actuale. Lz q̄ ista oppio
nō stet appet q̄ entia ī p[ote]n[tia]
itellĩr at negotis itelli[gi]t[ur]
z tn̄ nō mouet. Ille se
sepate itellĩr h[oc] ī n[ost]ra z tn̄
nō mouet. Le. oppio ē q̄ nō
p[otes]t assigni aliq̄ roē obm̄ ade
q[ua]tū adequatoē q[ua]ditatiue q̄
nullū roē potest includi
q[ua]ditatiue ī suū[m] simpli. Lnō se
dnē ulti[m]ē ens z nō p̄ p̄ri
q[ua]diue de patonib[us] suis ens ī tō
sua latitudine sue denoiatonis
d[ic]r obm̄ z adeq[ua]tū n[ost]ri itel[us]
p[ri]o q̄ itel[us] p̄ attigē ad oīa
ētia z nō ad a[lia]. Lōn ens q̄
tinet oīa itellia l' for[mal]r
l' v[ir]tualr z deno[minati]ue sicul' sic
c[on]tinet passiōes s. l' deno[minati]ue
tn̄ sic c[on]tinet d[iffere]ntias ultias.
Lz q̄ ista oppio n̄ stet
p[ro]ba° sic. Illud q̄ lz ī se
p quid moueat itelc[tu]m lz roz
for[mali]bz obi itel[us] s[ed] ultie
dnē p suas p[ro]prias roēs p[ro]
ap[ro]te nate moue itellcm q̄
p[ar]ticipat for[mali]r roēz obi itel[us]
Lte si dicat[ur] q̄ pates ea
ēt ultie dnē nō moueret
itelc[tu]m s[ed] nō valet q̄ ideam
remanet. Lthr ei q̄m p se
crat itelc[tu]m p[ar]ticipat roz
obi itel[us]. Lite l' p̄ app[re]he
dē p[re]scindendo ip[s]m a roē
dn̄ ulli[u]s p[ri]o app[re]hende v[el]
sus ei nō p̄ app[re]hende n[ost]r[u]m
excludo colore. g° n[ost]r[u]m p̄
app[re]hende p itel[us] p[re]scidendo
ip[s]m a roē entis. Lhc itel
ligo p h q̄ ens h[ab]eat unā
c[on]ditiom roēz s[ed] unū c[on]tū q̄
tatiue p̄ de omib[us] sic al[iu]d
ex[emp]lite dnē ultie disti
gūnt sm̄ eos ab ēte for[mali]r
z nō realr q̄ de distic
ta dn̄ for[mali]a itel[us] g° dnē
ultie s[ub] for[mali]r obm̄ z p[er] c[on]s[equens]
p[ar]ticipat for[mali]r roēz obi itel[us]
s. tamē obm̄ itellc[us] sit
una roō oīat q̄ nō ē ut
dixi. Ite oē q̄ oē apt[um] nat[um]
sibi assilare itelc[tu]m p[ar]ticipat
for[mali]r roēm s[ed] oīs roō for[mali]s
p[ro]p[ri]a ē apta nata sibi as
silari itelc[tu]m p sua p[ro]p[ri]a v̄n
s. p. ip[s]a for[mali]s ponit q̄ dnē
ultie cēt sepate a[b] ēte p
alia roē adhuc possit sibi
assilare itelc[tu]m. nā itel[us] oīa
z° de aīa g° roē. Lappet
g° ex p[re]dictis q̄ p[re]dicte oppioēs
nō dicunt v̄m p̄t p[ri]o q̄
expositū z h sufficiant la
de p° ar[ticu]lo q[ue]stionis. Ltī sm̄ ar
s[ecundu]m p[ro]posito q̄ deus ē p obm̄ itel[us]
sm̄ ordiez p[er]fectoz ē ip[s]a sal
ue[tu]s p[er]fectissime rō obiua itel[us]
n[ost]ri pono q̄cl[usi]o[ne]s itentaz
q̄ s. c[on]cl[usi]o. ē p̄m obm̄ itellcū
n[ost]ri ad eundem q̄ ē sec[un]d[u]m q̄
q[ua]ditatē c[on]cl[usi]o indiget inestione
z roēnatoē eo q̄ se c[on]cl[usi]o ge
nū z spēm z i[n]d[ividu]a nō ip[s]u
inuit p̄ z naltr i mte ut
c[on]cl[usi]o trascendentiū eo q̄ se
res ens aliquid z s[im]ilia v[er]o
de quolz stati c[on]cipi q̄ ē
ens ut d[ic]ti h dubitat[ur]. Lista
oppio c[on]firmat[ur] p̄ anctorite auic[enne]
qui d[ici]t i[n] me[taphysi]ca sua q̄ res
ē sūa quid p[ri]o ip[r]imit n[ost]ro
na itel[us] c[on]cl[usi]o vigorat[ur] q̄
a p[ri]n[cipi]o debilis ē s[ed] c[on]cl[usi]o ex
exigit m[aio]rē uigoriatē
i itel[us]. Lz c[on]cl[usi]o facili[us] ap
p[re]hend[i]t ut pz p° ph[isicorum] v̄n
p[ro]u[er]bi i ph[isi]co ex[tr]a[h]ant c[on]s[eque]n[s] ides
p[r]ies z ē m[ai]or[is] uigoria
i eis cognoscere distincte

partic sum g° 9tus gozes ipsius i
ter. Item 1° 9tus qui natur ipm
i ite sm 4a inestigator p ipm
quoqz a° indigente inestie
sz 9tus entis e huius z nullus alius
sic dixi g° 9tus entis p° impm
i ite. Et 9tus alioz tioz se p°
noq itellectu quorum ppes se p°
nate itent qr noti tioz sz
ppes q 9ponunt ex ente z ad
zsilibus se p notie sic e p° pm
de quolz zc. g° ens e p° notuz
p eodem at accipio ens resa
aliquid Item itei mr e ap
tu natu pcede ab ipso ab p
fectu appet qr nra cogno icap
a 9fessioni ut appz i p° phis
Sz 9tus qsto se vhozes tanto i
pfectores qr tanto potencialiozes
g° 9tus entis e sit 9fusissim est
p° itei nro Ite q e facilis
e prius sz 9tus entis e facilioz ad
cognosc g° e prior. Ex hiis qur
hic z. oppiones. pa oppio e q deus
e pm obm itei no sb roe deit
qr sb roe entis ideatu nega
no pnadr qr deus no e ens i
declaratu pnatie qr possz detia
qr pnao relinquid aptitud i
sb sz e ens ideatu negatu
z 9ne qr no mo pt detiat z
sb deus e pnatu sb roe entis
ideatu negad. qr q e magis

indetiatu e p° notu sz deus e
magis idetiatus q ens q e e
idetiatu negative e magis i
detiatu q i q pnative. g° zc
Ite ignota ca ignot effus
sz deus e ca oim g° zc. Sz q
ista oppio stare no possit p
bat sic q si deus eet idetiatus
eet implicatu z p 9ns possz
expli. Ite e magis idetiat
z magis 9fusum q deus e deus
clauditur i ente zoia q i
distincte g° e p° notu. Hoc
valet motiua corp pm no vz
hz aliqd si i detiat negatie
sic q detiatu no possit iph
cat 9dicoes e de ratoe ipsi
sic q valeat explici et ideo
sb isto 9tu deus no accurit
sz clauditur r. 9tu entis oia
vlr 9tient. Ad z dr q ma
e vi de ca forli no e de ca effi
ad actu noti. Ia oppio e q de
sb roe dei e pm obm itellectus
cu no e qr deus precipit mxe
roem e sbm adequatu itei sz q
ista oppio no possit stare o
sic ois nra cognitio oni assm
sz deus no cadit sensu g° deus n
e p° cognitus. Et de 1° q p° cadit
i itei no dubitac utru itei
accurrat sz 9tus 9. me disput
tent vz possit pm obm itei

Q XXVI

Ie oppio scoti dicitis q i ozne
idistincte cognicois pm obz
itei nri est roe speciei cu sint
forcius mouz sm sz i ordie
e distincte cognicois ese pm
obm ista oppio declaratur
sic quida ei e 9tus distinctus
z alius e 9tus 9fusus. 9tus 9
fusus e ille qui no resolui
i ptes eeles z ite impta
noie diffinitou. Ia° g° aliq
idistincte pm q accipi sic e
spes spalissima. Omis roe e
qr ca nalis agit ad effe
sum sm ultimi sue pos si
no sit impeta sz suire aq
sus moue z sam na zite9
agens q se agentia suf
ficien ad cand itellcon
se agen nalia no uolu
g° inducent effcm pfectm
tipo e. sz 9tus spei spalissie
e pfectioz quocqz a° 9tu g°
impmi p° itei 9tus spei
spalissie. Ite si ens p° ipo
ne itei te i oi diffitoe z
ulceie optet nos discurr
p oia media a spe spalissia
usz ad ipm nc itelligemus
ad n° ac. recurrendo ad cr
cu oppo expm. Et sca
ca° q p° itelligemus mg
9fusa sic p°9 sentius zri qr

obm no est te debite apxiat
In ordie no distincte cogicois
est e pm obm itellectus cu no
assigna qr n° pt distincte ga
n° 9cipia° omis ei9 ptes eeles
e diffic hea° p ma dissima
z io no pt ho distincte oa n°
resolua pfce usz ad cotu ee
z addit q e contus indistinctus
sit prior distincto p eo q inita
e nob ma ab impfectoribus
ad pfca ideo p° cogint ioz
die cogicois idistincte e p° cog
tum sum. Et si obicia 9
eos q diffendo unu qoz no
ponimus oia supiora usz ad
ens z tamq 9tus diffitus e distinc
tus z p 9ns 9tus distinctus pt ee
sn 9tu entis. Rndet q thes
9tus no se sint distinctus vn
colligit q aliquis 9tus etia
9fusus ut ho allis e tam dis
tinctus qui sit resolio usz
ad ens. Ista e oppio aliquimx
tur ut qu stat resolio usz
ad ens. Ista e oppio scoti z
sequacium suoz fidelr de
clata. Sz q ista oppio sta
re no possit apet qr e q
amot qui dt q ens alis
z sba i p° itei p° ipsiloe
Et sm eos inata e nb ma
ab impfectoribz ad pfca sz 9tus

cretis simpl[ici]us est prior. Item omnis q[ui] p[ro]
ponit quorum si est g[enus] omnis cognitio
p[re]supponit cognitionem quorum si est
Item quorum sim[ilitudo] cor[um] conf[us]a et i[n]distincta est c[on]fusa et
p[ri]o nota sunt sed confusa et indistincta
sunt et carent omni actuali distin[ctione]
et est confusissima ergo confusa est p[ri]
notius. Item quod est p[ri]m[um] i[n] constitutione
ultimum i[n] resolutione sed ens est p[ri]m[um] i[n] consti
tutione aliorum c[on]ceptuu[m] i[n]feriores sim[plicite]r
qui ponunt quod ens continetur per
differentiam additam sibi ergo ens i[n]
ultimum i[n] resolutione conceptuum et per consequens
non est p[ri]o notum i[n] ordine conceptuum resol
uentium et explicantium quidditates ipsius
sicut ipsi dicunt. Item confusa entis non
ingredi[un]tur conceptum aliorum per modum partis
constituentis quia tunc a[liqu]a p[er] esse[nti]a ut et
ergo confusa generis g[ene]ralissima non
resoluntur i[n] duos partes confusa sicut
ipsi supponunt. Hic videtur notitia
ipsius opinionis istius quidem non credit
quia accidit quod cum natura non conceditur et
debita approximata agit sim[p]l[icite]r ul
timum sue potentie est quod p[ri]o in[ten]dat
effectum et quod procedat ab imp[er]f[ect]o
ad perfectum sicut videmus ex aliis
agentibus naturalibus et ita est exi
stens natura et i[n]de intellectus agens est
potentia fantastica p[ri]us causat notitiam i[m]
perfectam postea intellectus et postea perfectam.
Et non potest quia non oportet nos
discendere per omnia media ad hoc quod
sciamus conceptum specialem de a[liqu]o p[ri]n[cipi]o

ipsius vel ad hoc quod difficilius
conceptus specificus v[e]l concre[ta] accidens sit
generum statim post cognoscere ergo
ipsius puta quod est aliud ignotum
sicut p[rin]cipium. Non ignoto intellectu
non oportet quod confusa [con]ceptu [ex]primatur de
nouo quia iam impressa est in
p[ri]ma impressione. Unde non oportet quod con
cipio homo est quod ipse statim con
cipiam ens sed numquam concipiam
hominem secundum rationem propriam nisi prius conce
pisse ipsum ipsum esse ens. Unde
p[ri]mum quod imprimitur de quacumque re est
ens sed postea sunt ita impressi
one ita non oportet ad conceptum intel
lectum redire ad conceptum eius
postquam intellectus fuerit ingnotus
remanet ergo vera conclusio doctoris
quod ens est p[ri]mo cognitum.
Sed ut magis istam conclusionem discer
namus arguo contra ipsam sicut natura
cognitionis incipit a sensu tunc sic
quod est p[ri]o sensatum est p[ri]o cognitum.
Sed particulare est p[ri]o sensatum ergo particulare
est p[ri]o cognitum. Item quanto aliquid
est vilius tanto difficilius p[ri]o
monstratur in philosophia sed ens est vilissimum
ergo ad cognoscendum difficillimum
et per consequens non est p[ri]o cognitum. Item
quanto aliquid est magis distinctum
tanto est ad cognoscendum difficilius et i[n]
cognitione posterius sed ens est conceptus
distinctissimus et ad ipsum stetit re
solutio omnium conceptuum ergo est ens

in cognoscendo difficillimum et per consequens
non primum. Item quanto aliquid est a sensu
remotissimum tanto ad cog
noscendum difficillimum in p[ri]o
modo sed ens est a sensu remotis
simum quia particulare solum sentitur
ens autem sunt distat a particulari
ergo ens est ad cognoscendum difficil
limum et per consequens non est ad cognoscendum
difficillimum. Item quanto aliquid est
simplicius tanto ad cognoscendum diffi
cilius patet quia ex hoc conceptus specificus
est facilior quam conceptus differentie con[ceptu]s
est et est simplicior omni a[li]o conceptu
et sit conceptus simpliciter simplex et omnes
alii conceptus sunt resolubiles
in conceptum entis et conceptum proprium dis
tinctum ad minus non est dicendum
de conceptu specifico qui resolvatur
in d[ifferentiam]. Taliter conceptus. Item quanto
aliquid minus habet de entitate
tanto minus habet de intelligibilitate
sed prima materia in p[ri]o physicorum sed ens
minus habet de entitate quocumque
a[li]o conceptu et sit potentia[lis]
minus actualis quocumque a[li]o
ergo habet minus de intelligibilitate sed
quod habet minus de intelligibilitate est
difficilius ad intelligendum ut apparet
de materia p[ri]ma ergo etc. Item quod est
sine dubio non est p[ri]o notum
sed conceptus entis est sine dubio ergo
conceptus entis non est p[ri]o notum

maior patet quia quod est p[ri]o notum est p[er]
se notum et per consequens nullo modo dubium
sed minor apparet quia doctor ipse sunt
dubitant utrum conceptus entis sit uni
vocus vel plura. Item medium quod est
de communi ut omnibus sunt in p[ri]ma quod
est posterior in doctrina quia difficil
limum ergo ob[iectu]m sunt eius p[ri]us
in notitia et difficilius. Ad p[ri]mam
dicendum verum ad p[ri]mam quod id quod est p[ri]o sensa[tu]m
est cognitum p[ri]o ab intellectu sed non p[ri]
mo quod est sensatum quia non p[ri]us sen
titur sed minus n[ot]o p[ri]o intelligitur. Unde
non est necesse quod si particulare sentiatur
quod nisi particulare res p[ri]mo non ab intellectu
cognoscatur. Ad 2[am] dicendum quod dicitur est
vile quedam est vile i[n] cognoscendo tamen
sicut sensu separate et potissime de gra
vile vile est difficilius aliquid est v[i]
le i[n] p[er]fect[i]o[ne] et tale vile est facilius
ad cognoscendum quantum ad simplicia intel
lectualia ut dicitur i[n] p[ri]mo physicorum sed est con
fusa quantum ad notitiam imperfectam
ipsius ut dictum est in medio. Ad 3[am]
dicitur per interemptionem minoris quia non
enim est ens conceptus distinctissimus hoc i[n]
distinctus non et confusissimus et quid dicitur
quod ad ipsum stat ultimata re
solutio dicitur quod conceptus alii non resol
uuntur i[n] conceptum entis sicut i[n] conceptum par
tialem et explicantem sicut resoluntur
i[n] genus et differentiam et ideo ergo est conceptus
distinctus conceptus specificus tamen est identicus

z i pō ad q̄pes dūtas. [A]d 2ᵐ ꝺ͞r ꝙ aliquid pᵗ eē assu remotū uł ꝗ nᵒ m pᵗ sp̄ nᶜ i ēē nᶜ i aqᵒ pᵗ ūōne sē sepate z i ᵗᵒ mᵒ q̄ assu remotissīē ē sīpᶫ ad cogᵈ difficillim⁹ aᵒ mᵒ ad ē a ssime motissīē ꝺ̄tu q̄ ad mōd sic ēē ē remotīmᵉ assu ꝗ vlissīē z ē le remotū assu licet i ēē s iᵒ m nō ꝯ̄ trat tū sentᵒ i suo p tīm z idens ē ad cogᵈ difficilli m q̄ ad suas p̄ieᵗᵃ z sic phē itellexit tamē h ē facilliū q̄ ad simplicē itellncōez. [A]d 4. ꝺ͞r q̄ ad simplicē itellncōez licet cū illa q̄ sᵗ simplitᵃ iōᵘ sū i mᵒ ocᵈ nō oz ꝙ difficilis cognoscant. [A]d 6. ꝺ͞r p [illegible] ma na gūs ē h psō de ētē q̄ ad aᵒ ens z tamē h ē ad cogᵈ difficillimū. [A]d 7 ꝙ aᵗᵃ de diffīh cognoscēō ꝗ z tellcm excedut ut sbē sepa te ab itēᵃ aᵗᵃ dᶜ sᵉ difficil lima nr̄us deficiūt ut m pma entis nō modis h de itel lᵗᵉ i ēē h i suis effōn hmt tū de itellᵗᵉ nᵒ oz ꝙ p itelli g ꝙ applab de itelᵉ hō sic quō posito ꝗ ites p̄ocᵗ ab ip̄sō ut fom ut dūt [A]d 8. ꝺ͞r ꝙ 9ᵒ ētᵒ nō ē sumē

dubiū q̄tū ad itellcᵒ simplicē h q̄tū ad illa q̄ sibi attribuūt ut itᵉ sit vnūᵗᵉ equocū. [A]d 9. ꝺ͞r ꝙ meᶜᵃ ē difficma q̄ ad illa p̄re cū ꝯ̄trahat de sbūs sepatis nō ex h q̄ ē de ente. [A]d ultim ꝓpōm sicut ē solutū icoz ꝗōis z h de q̄ne sufficiant.

Queritur utrū nūs sit ētitas abᵗᵃ forlr ul for re. [E]t ur ꝙ nūs sit quātitas ētitas is peᵗᵃ ꝗ i ēē respectus nō pᵗ fūdari for abᵗᵃ. [I]t nō ip̄libz s̄lr h̄ra p diaz ꝗ ūt multiplicatiō. g nō nō ē entitas abᵗᵃ. [E]t h tota ē ꝗ ē īp̄ō ꝗ̄tatis ꝗ ē ꝯ̄tat abᵗᵃ. [I]n ista q̄ne sᵗ 3 aᵗ pncīᵖᵃ pmᵘ ē i quo ꝯ̄sistat forlr rō nūi. [S]cd utrū forlr rō nūi sit ēē diaz. [3] ēē ē nūs sicut pᵃ arᵗᵒ quo g. gelas se nūmeris ut una ap sibᶫᵃ pᵃ. 9ᵒ ē ꝙ nūs nō ē i forlr ītiᵗᵃ aducens ꝗ ꝯ̄ op̄ quorda. [A]ᵃ 9ᵒ ē ꝙ nūs nō ē forlr nūitas sed ēē distanti adᵃ. vnūᵗᵉ 3ᵃ alia q̄da opide. [I]ᵃ 9ᵒ ē ꝙ nūs h̄ nūitate i ēē ab vnᵗᵉ ꝯ̄tinua adq̄ tatur 3ᵃ alia opīoz. [E]t ꝙ ē ꝙ nūs nō ē forlr q̄ da tota

CXXVIII

litas distictoz resultās ex ptibus actu diuisis q̄ q̄da aliam opīocūi. [C]ū 9ᵒ ē ꝙ nūs nō est forma idem ꝙ semolitas ut dᵗ alia oppīo. [G]. 9ᵒ est vł nō est tū vnitas replicata dᵗ alia oppīo. [A]ᵃ 9ᵒ ē ꝙ nūs nō ē sola distctō ut dūt q̄da. g. q̄do ē assīr ꝙ nūs forlr idem ē q̄ sūa z nūta multitudīs. [E]t 9ᵒ plantᵒ p ordīem z pᵒ pᵃ 9ᵒ ē ꝙ nūs nō ē forᵉ zᵘˢ mētuᵒ aducens ut dūt aqᵃ z plant roib. [E]t sic ēmē ꝙ ē aliqᵒ ꝯ̄uias ē respti totu h nūs ē aliqᵒ vnitas rō nīs forlis ut dᵗ anūs a. de sūᵗᵉ gᵒ nūs ē for reᵘˢ. [E]t pᵉ respectus nō pᵗ fūdari a liquis forma abᵗᵃ sic i actūe stā h nūs fūdat ip̄ibus sitūs. gᵒ zcᵗ. [E]t anᵗ nō pᵗ cāre sua itē aliᵗ forāz abᵗᵃ sic dedi catur ab augᵒ sᵗ gū 9 m mchros z tamē ē possit om̄ i fūge pᵗ minuit cāre. [E]t omīs forma abᵗᵃ acailis pᵗ p diam pᵗᵃ sepam a sbō nō at possz nūm ab oī m sepāre. [A]d oppīm at

ista q̄ eᵉ zᵘˢ qual ē nūs ē ītās aducens z potius eximus ucō poī sic potius. v. hny italis hōnū ucō ip̄sᵉ est q̄n p̄gat quāuis nūs uit exᵃ dūt z plexmiᵒᵉ zᵘˢ nō solū z gnē exūs h et nās ꝺcemus qᵉ ē ī gnē exūs ut cū q̄titatis ex diaz ꝗtᵃ 19ᵘˢ z pᵗis suptisit ut z nūs z ut sic ē ūnsedgs. [A]d aut 2ᵒ ꝗ ūᵘ zᵘˢ fūdat ꝯ̄ pncipiū distictiōs aliqᵒ cōis h nūoz ē idē sᵉ sit fūdamᵗ distic tōis z ut plalitᵃ ētiaᵉ ad vna illa roz sizale ꝗ eiᵉ ē pallitas sicᵉ dualitas hōm ac. [E]t ꝙ sit nō ē ip̄o hōis plalitas ꝯ̄ ista oppīo onᵈᵒ ꝗ oīs zᵘˢ ītiᵉᵒ aducens ē ītō nūs nō ē ītō ē sit q̄titas gᵒ zcᵗ. [E]t oīs zᵘˢ h̄z unū eximū p fūdatᵒ z a p tiō nūs nō h̄z nᵗ fūdatᵃ unū nūs q̄ntz hōun respicit. omīs q̄tᵉ hōmes p vno dotali fūdā nō sᵗ respicit vnū p fūnū alut p tiō ē nō sit magᵒ h de vnō q̄ tcᵃ. gᵒ nūs nō est zᵘˢ z pᵗ dūt ꝙ h⁹ iste zᵘˢ h̄z fūdatūᵉ z tū ꝗ fūdat ipūᵘ distictōis zcīāᵃᵈ ad roz vnᵉᵘ p̄lū dūt nā accipio illā roem vnīᵉᵃ z rōs distic illa rō vnᵉᵃ ē distictā s̄m cōs

a rebus distinctivis et ponis facie est illa unum. Et quero deinde secundo modo quid respicit per modo si dicas equalitas vero unitatem accipiam illam scilicet rationem unitatis. [illegible] illa est facies unitatis est probus rationem et contra de isto modo sic primus et sic [illegible] quod erunt iste rationes unitatis in actu ex natura rei sed secundum eos [illegible] sed secundo ex natura rei [illegible] secundo quod natura sit ratio simplex, accipio ex parte duas [illegible] ultimas [illegible] due [illegible] et si iste [illegible] ad unam rationem unitatis [illegible] ad rationem [illegible] inclusa [illegible] iste due [illegible] non [illegible] ex quo [illegible] in actu unitatis natura includunt in rationem unitatis [illegible] distinctas. [illegible] sic dicebat [illegible] accipiendo istam rationem [illegible] est in duabus distinctionibus [illegible] unum [illegible] ad quod [illegible] unus [illegible] [illegible] quod licet non sit [illegible] procedit [illegible] et tamen in [illegible] possit [illegible] ista in actu quod [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

+ et predicatur quod non est in genere [illegible] perdendo in [illegible]

imponit [illegible] ratio una [illegible] quia distinctio [illegible] unum unitatis quod una ratio [illegible] et non [illegible] sic si linea una [illegible] ex [illegible] de novo [illegible] ratio [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] ratio una [illegible] [illegible] est eorum quia distinctio est [illegible] ad eandem [illegible] [illegible] distinctio [illegible] [illegible] ad rationem [illegible] quia [illegible] respicit omnia distincta [illegible] [illegible] rationem [illegible] non accepta [illegible] omnia [illegible] [illegible] tres homines [illegible] non [illegible] [illegible] rationem [illegible] hominis [illegible] plures homines [illegible] non [illegible] quod unus [illegible] ex dicere [illegible] in genere [illegible] unus quod [illegible] est transcendens [illegible] [illegible] [illegible] variatur [illegible] non variatio [illegible] constat quod unus quod est [illegible] ad quantitatem [illegible] in rationem [illegible] ex dicere [illegible] [illegible] ad [illegible] [illegible] [illegible] licet

ratio repugnantia in genere [illegible] sicut equalitas [illegible] et [illegible] [illegible] qualitate non tamen ex [illegible] quod ratio [illegible] sit transcendens [illegible] dico quod licet unus repugnat in [illegible] quorum [illegible] [illegible] quod non [illegible] [illegible] ratio et [illegible] non est [illegible] transcendens [illegible] igitur quod si unus non [illegible] adveniens diceret [illegible] [illegible] non [illegible] quidem non [illegible] quia [illegible] aliquod quia [illegible] non [illegible] entia [illegible] quia entis et non est [illegible] quod de ratione [illegible] est quod sit duorum [illegible] [illegible] et [illegible] unus non est aliquod [illegible] quia [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] unus est non ratio [illegible] [illegible] non [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

communie acceptus sit [illegible] tamen talis unus [illegible] [illegible] bene ex dicere alius [illegible]. Sicut [illegible] ex [illegible] dicere secundo [illegible] non ex dicere [illegible] secundo et [illegible] unus [illegible] et ex dicere [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] ad [illegible] quod in se respectus non potest fundari [illegible] ex natura rei [illegible] [illegible] [illegible] est unus [illegible] dicendo quod angelus non [illegible] [illegible] dicere [illegible] ad quod ex [illegible] unus licet [illegible] non est [illegible] quia non solum angelus [illegible] [illegible] [illegible] corpus [illegible] quod [illegible] quod unus sit [illegible] ex natura rei [illegible] [illegible] [illegible] hoc de [illegible] sufficiant [illegible] [illegible] quod est quod unus non est unitas [illegible] distantia ad [illegible] unitas [illegible] [illegible] [illegible] unus [illegible] [illegible] unus non est unitas [illegible] est unum [illegible] quia [illegible] et unitas [illegible] ad [illegible] quod unus [illegible] non est unitas [illegible] [illegible] [illegible] quod [illegible] unus sit unitas est [illegible] distantia [illegible]

Sicut in philosophia bonitas [illegible] bonitas est sicut in philosophia ista bonitas est [illegible] [illegible] distinctio [illegible] unus est

r de h i° q° sufficiant. E° q°
e q numerus h alia unitate ab
unitate q̄ti a q̄ causatur · tunc
· opposita aliqui opinantur. E
q° pluraliter sic numerus e sua
e q̄titas no e sua. g° numerus
no e summa g° numerus no est
compositas y° ad. I° E illa
no e unitas formalis alicui
q constituit speciem q̄posita e formaliter
dicam q° id s̄ q̄titas
constituit speciem q̄titatis q̄te
q e spes opposita uno q e
q̄titas distincta g° q̄titatis
no e ide q numerus. I° E sequeretur
q omnes numeri essent eiusdem speciei
e possit causari ab eodem q̄tuo
q̄us e s̄m g° r̄ans. E° h
e unum dicitur na phs dicit
e · me° q sic se h albus
ad album no dicit aliam
formam q unum album g° m̄ldo
no d̄t alia formam q unum
illius m̄stratis. I° Ad istud
dubium dicendum q multa m̄li s̄
una plater sed multitudo formaliter
q̄ est numerus e a° ab unis sue
formalitatibus unitis. h de z° q° de
I° q° e q numerus no e formaliter
q̄dam totalitas distinctorum
resultans ex partibus ac° dulis
sic aliqui opinantur h q̄pla
sic si numerus eet formaliter q̄dam
totalitas resultans ex actu dulis

unitas nunc no esset nisi unitas ac
in na actiuus dicit unitatem constitutam
ex actu distinctis q q̄us
numerus no h unitatem p se q e s̄m
e ponant p sei p̄positio q̄stitutis
h de e q° cl̄o. I° li° q° cl̄o e q numerus
no est formaliter idem q semel
tas ut dicit alia oppio · q · s · formaliter
ro unum q̄sistat i quoda semel
na numerus senarius no e bis ter
s̄ semel sex. I° Auctoritate g° in
q formalis ro unum stet i quoda
semel · s̄ q° i̇ta oppiones por° q°
q · q sit pluraliter i° no e p̄ma
ro formalis unum q qui e or forte
s̄ or forte e q° q sua ro q̄sistit
e quadam unitate sui semel ubi te g°
h no e p̄ma ro unum. I° li° phs dt
q senarius numerus q̄sistat i semel
tate s̄m q e semel sex ex q° itelt
q sex e q̄dam sua indiuisibilit sic q
no e due simul · un unus aut
no i̇g dicitur aliud formaliter h de q°
q° I° S. q° cl̄o est q numerus no e
unitas replicata ut d̄t a° a°
primo h q° patet qz q̄ te q̄ zte
plicat unitatem dd° unum un on
n° simul no heret speciem alius
unum. I° Item locus d̄t q numerus n
e unitatis unitatum na unitas e
repetitio eiusdem · numerus at e sua
distinctorum ut i on. I° A. q° est
q numerus no e sola distinctio ut dicit
quida q sic i q̄tu te q̄ta formaliter eius

q̄tinuitas sic i q̄ntu te distincta forte
eius e distinctio · s̄ q hec oppio no
sit una apparet distinctio e hi° ut
sonat uocabulum · numerus a e formaliter
abstracta ut ostensum est i p° cl̄e
g° numerus no est formaliter distinctio. I° Item q̄t s̄ unitates i nuo
tot s̄ distinctiones · g° q̄h unitas
erit numerus si distinctio sit ide q numerus
h de A. cl̄e. I° A. q° e q numerus
formaliter ide q sua et extensio distinctorum
· h cl̄o platur m p̄ sic
inducitur t̄initas e q̄da sua p
s̄r q̄tinuitas e sic de alus.
un e d° t̄initate ut q̄tiue
no distinctorum sq az m̄tiue na h s̄
d° cl̄a m̄sura z m̄stram g°
ois numerus e summa m̄stronis. I° It
id ur ee formalis ro alicuius
q i-nde ad i̇nterrogatores factam
p illud · s̄ e q° de nuo alic°
m̄strarum g° ois numerus e summa
m̄stronis. I° Itē i° ur esse formalis
ro alicuius q rnde ad
i̇nterrogationem factam p id · s̄ e
q° de nuo alicuius m̄strarum
dd° quota e i̇ta m̄strado no
rnde m̄strado abte s̄ rn°
ad sinctum cl̄a m̄stronem q°
ut e a° q sua cl̄a m̄stram
ut significat quota e ista
m̄strado rndet tantalitata

Tantitas at no e ad q q̄da as
signatio m̄stronis q experimentis i̇ stalis
p t̄initate ul quantitate e sic
de alus g° numerus ide q sua ma
p̄o patet qz s̄ pe° ro no e
a° q ro q̄ numerus e sic de̅tuta
p dicunt. I° Itē illa e spe° ro
num q i̇nterrogat h d° q̄t
qz quot q̄rit de nuo s̄ e
q° de m̄strarum e aliquorum ddo
quot s̄ isti hic le quot no
i̇nterrogat a° q etiam suam
m̄stitudinis · g° numerus ide e formaliter
q summa z i° te iste modus placeat
ua° sufficiat tamen ide m°
est q̄uis na ars frequenter ut
e placente p i̇nterrogationes e
responsiones qui uolunt inuestigare
res formale q̄ cuius i ignota
h m̄stram° q no s̄ apta
nata alr placeri e tamen ad
id° q le quot e nomen q̄tu
r ro q° no tm de forma num
s̄ e for° m̄stratorum s̄ si accipiat
significat q quo testate te no
q° n° de forma unum p q°
testate. I° Itē p loc° agm
gestis sic significare ide e q
m̄dare e n̄mare ide e q
s̄uare g° sua ide e q numerus
e numerus ide e q numerus e numerus
ide e q sua. I° E h hic s̄ta° q̄a

et p9 q nūs ē mēsurat9 ex vnitatibz a
ggregata v. metaph. Item nūs ē
mēsurat9 ex vnitatibz aggregata
dicit lincoln9. Item ad iterroga
tionem de nūo rerū mēsurato
sum h nūs ē formal mēsurat9. Ad
ista dr rerū ad primū r 2ª q
phs r lincoln9 describūt nūz
p mēsurans siue p fundamētū mag
notū q sit rō nūi. Ad 3ᵐ dr
q alia mēsura nūs p sum
fundamētū sicut tempus tamquam mē
sura9 p motū licet debeat
scl'e9 r rō rerū p mēsurās ad
interrogatōz faciz de nūo rerū
p fundamētū mag notū q
sic formalis rō est. Est et sa
q mulcū nō ē n̄ vna uel u
nū vnū unit. ita q dicat
indiccem formale q subiectalr
impetat de eis r io ē dico
mēsurat9 nō hēo adh᷑ nūz n̄
i cptū addit sibi assumptas
q̄dam ut addo duo ta f q̄
r sic de similibus. Appet g°
ex predicis q nūs ide q sūma
Et ut despme nominatum
formalis rō nūmi dicat q
catur dicta q nūs ē for
mali rō po r simpl clau
dens atq; mēsuras formalr

Nūmbra vnū vnū idiq; forb.
i parte .

districta i cptū districte
exīs i cā obiectiua tum
clausio dubitatōp q forte
imaginatur ista descriptō po
nit a doctore modo no ī
suo p° ordīmo q sic de
claratur quia ad oms partes
r p° q sit rō formal qz vnū
r mēsura otonatur sic parti
tores r hitus vnū ei dicat
pnatōem r mēsurando hm
ut d̄r ī ē° meta. q sit
rō simr est v° me v° dz q
semel sex sit sex n̄ bis tā
r dicit 9ᵒᶻ 9to. iq. q sunt
angl'z unū ē id q ē solū
vn̄ eīntas nō hz ptes q̄ᵃ
ad formale r sic de quolz
nūo nā nūs vnus nō
ig d̄r formal unū formale
aliq̄ mūd. Et q sit rō
claudēs formal patet nō
est eīntas q claudēs z. hec
effatiue s; ē formal clausio
eorundē. Et nō sit formal
mensurans appet qz clausio
idē ē q mēsura r mēsura idē
ē q clausio intas nā
mēsura dcā ē a mētiēdo me
tiri. Ratio at nō ē a
q mētē ad tiare tiat

ar vna q̄z res qm claudit r h sz
nō ē ad mēsurā aliquorum
q clausio eorundem. Et ut
oñdam° q mē sit accipiēd
p clausiōe de qua loq° r sic
mēsura ē nūs ut p 19 quo de
ret numerus tunc talr ad
hac clausiōez r sic vnitas
ē mēsura i cptū mēs nō sit
clausioes aliquibz distinctis
impōne p dñe et vi
mē r hīc ē q vnitare h ē de
nare ad cētā mēsurā phs at
tribuit v° x. metaph. Eius
q'e r forl nūs sit mēsura p°
mō licet p vitā dñeaam
rōnā nō aūlz mēse
Ad at nūs sit clausio dis
tictorum i cptū distincta p
mīª q. de quibz cp nō sim
nū sciat. mel q̄r gt
r investigat deue hac
clausione. Ctā corp Ad
at sic i cā obie appet
qz q distincto sic cuas
bilia mē ndis tres nā q
lapides possūt claudi ī
apud ab imo ut ab a°
ut anima. Unde formatio
istius clausiōis ē no ī a
ad placitū z p q nō ē
i rep nā aliquā i. esset
processus in infinitum. q̄ neco ite

suaret r tam districtus p 3°
ad mētas clausiōes unū lo
neplacitū opputatis. Et
nō sit nūs quo nūamq
apet quibz ei apud se hz tas
clausiōes s. i dualitate tu
r sic de alijs r 1ª qm plēs
hz plā sit ōputare istas
ad clausiōes ī mēte rea
net r abstrahimg ab oīm
oputās at aplicat hō clau
siōes diūsis materijs dicit ac
cidunt ps q d idē nūs ē
x. hoim r x. canū e ph?
Hic g° ex predicis apet q̄lr
sic forl rō nūi r h de p°
articulo sufficiant. Quāt
2ᵐ articlm pono 3. oclōes
p° ē q nūs fundat ē rerū
nā. 2ª ē q numerus formal
nō ē nō ē rē ex. 3ª est
q forl nūs ē ab ite. P°
g° ex se appet. nā nūs nō
ē ad q res unate sic nūs
x. hoim fundat ix. hoibus
etiā ē at q x. hoies nō de
pendet ex ope itco. 2ª
si nūs fundamt nō eet i re
eet nūs eet fictum qūs
ē fflm g° r aūs oña appz
qz tūc n̄ inueniret ire sicut
nūs ē. Est at actū q
licet p fundamt nūi sic irarū

na no e tam intelli^o q̄ sit
data pnquam unu sit ab aia
na mentib^z fcas p aiaz pt
fundari unus sic ipso onde
sec se^o ex h q tal unus sit
ens fictum q^z sufficit q fu
dament imarum sic i rep
na. G^o q^o plex sic r p
ancto na si aia uniaus
no fuerit unus no erit d
phe i e. phys r q^o ibide g^o
t. xxix d q unus e actio in
uidans i unato. IE ro ib^z
sic. Et unus est forte ex i
re erit tate reat tat. q
sequs e fsm g^o r ans oina
plura q^z si unitas e i a^o res
alia aaib^z lapidib^z erit e
res ab ipis r te quent de
isto actuario istum r sic i isto
tu. Et si dicat q unus n
dicat alia re ab unitatib^z
a quib^z integra^o n^c point
i numa e eis q^z tenat no po
i numit e sunt pab^z ex q^o
resultat. It q h eia
nulla e et p^o desicit e d
q unus opont ex uniq q^z ulla
for opoi ex sua in s^z vi
de in nua e unus no opoi
ex unus. Ite unus e totus
totasusio unitatu s^z exm
notabili apet q clausio
no resultat ex ill q clau

g^o r to. Ite vm^ter possunt
compni p actum r tam
no h^euus ex h eam car
unz g^o opo unu no e ide
cumus. Ite denarius cum
r denarius lapid sit duo de
narij. Ita q h e dualitas
denarior s^z no e ibi d
alitas unitatu v^a l no du
sic due unitates v^a l ur^a g^o alig
A. e unus unus p^o r ali
e unus unu g^o unus for
unus g^o unitates. Ite
phe. s. me d q unus
sit ne ma ifor i opoi
g^o esto primus est quinq
punct i numa g ptes. It
unus x. capiti e actuus e sit
ipso q^o tat. x. at calnes
sit sia. Ite ar sic pm
nulla forma exus i rep
na pt sunt sibi ipi l for
ciade rois ut superfies re
flex no et albedo sufcc
pit albedinem s^z unus sup
serpm recipit albenem re
flexio ut duo binarij et
tres ternarij. g^o sit mu
no e i rep na. Et si dicat
ca q e dico tres ternarij
illa unitas ternario v^a l no
e alius unus a novenario
r ita no sit reflexio sr
pore mu^z. Ce bis ea no

st sex a unit^s g^o assit et ea
non sunt nouem formalit^r
Item possum capere vnitatem
denarior talis autem vni
tas non est idem qui nuunq
Item 3° principali nulla for
simplex existens extra aiam
pt esse in distinctis reali^r ac
etiam in distinctis realib^z
sicut vnitas lapidum est
in tribus lapidibus g^o nuus
no existit forali^r i re extra
Sz 9 hanc oclom ar sic
q h^z partes reales alias
a toto est a^o reale a toto
s^z nuus h^z ptes alias a toto
e ptes sue sint^distincte reales a to
tanno ptes no toti sit toti
g^o r c. Item ulla sit distinc
ta reali^r i quorum uno inue
nit^r plus reali^r no inuento
i alio s^z dista q^n^tte tota i p
tes ples no erit r. plo q
ad q^ntte dista q^z sit ibi
ples ptes q^a ante g^o r c.
It ille q^ntates distingnt
reali^r i q^o plo r nuus diui
siode a^nt s^z i q^ntte toti
attendunt^o h^s sm logis ut
latius i dista no sm pla
t pantora g^o r c. It id
e reale cu nile r sorte sit

realia. s^z unitates q^e sit in nuu
sit re^ter r hi^o vlac unitates ad
preter que sit forma nuu^er real g^o r c.
Ite ipes p^tn realis e realis. s^z nuus
e ipes q^nta^tis q e p^tu reale g^o r c.
It relac^o real exigit fundamentu
reale s^z duplu et triplu r plex
mgis sit relationes reales q^r e su
da^tu e nuus g^o r c. It sm
ne sayre e realenuus e sm aute
q e scia real g^o r c. It fatuu
e dic ut ur qui centu denarij
sint i archa p^e ite^m It plus
h^z diues ex na res q pup
plus at dicit nume. Ad ista
dun^a rn^o ad p^n pm tenu dico
q ut placuit. n^a q q^ntitas q^n
no e q^ntitas distincta s^z no
placet q dista q^ntitas sit p^e ite^m
Ad e dicit p uidemp^s innor^a
q^z ro formal nua no e h^a
vlac unitatis ad precedentes
Ad a. dr q nullu p^tn sit
rce qua e p^tu e ex aiam
v^o ro ceruq^z p^n e p aiaz et
ro voces fct p aiam possunt
poi i p^so r si dicat q^e p^tn
reale rn^o q dr reale rn^a
q dr reale denita^te q^z a
re sint no^c exco q sit for
i re ex r isto mo intdc q
reale denota^te. Ad q dr
q nulla r to e for^lr p^t aiaz

Ad .1. dz q̄ sciu scīe real ē r̄ale
denoiat q̄ īmēte sunt ac̄ ⁊ ihoc
differt scīa realis a scīa r̄oāl r̄al
no dr̄ q̄ ē de p̄s obus. r̄oālis at
q̄ ē de oībȝ reflexis tam̄ ē sm̄
anoīȝ scīe sit vl̄e sm̄ anoīȝ scīe
ē p aiam. Ad .2. .29. dz q̄ c .⁊
nulle sꝰ ⁊ indiā nūl p̄t itē
lȝ actꝰ no possit a talibȝ edu̅c̅
d̅ ic̅ de eis actu loq̄mur. sic dico q̄
diues plus habet q̄ paup qꝛ hȝ plu̅
de matia ex qua p̄t mat̄ nūs
fabricari sic .x. lapides excedūt
qnq̄ p̄t itē qꝛ .x. vnitates vn̄
abblāco p diuim poam. nūo a .x.
lapidibus adhuc corpis ī extes
si p̄t ad qnq̄. Et si dicat
ulia q̄ nūs ē obm̄ p̄sessꝰ ut
dictū ī ꝯ. de aīa q̄ est ex aiam
Ad q̄ aꝫ accipit .1. nūm nūl
p reb nūatis no formal̄ qꝛ lȝ
sꝰ apprehendat pla ꝯstitutio nō tn̄
claudit ea inip̄o eis ēēa nūal
ut sicut p̄t ⁊ dig q̄ mēta applm̄
sꝰ q̄ nō sꝰ ex aiam sic appet de
fractoē baculi ī aqua et sȝ decē
ꝯcloē. Tercia ꝯclōe pbat sic lȝ
nūs no sit ꝯnexio vnitatū sꝫ p̄t
tam̄ ꝯnexiōe corp sȝ ad itellctū
ptet ꝯstitue vn̄ tali ꝯnexiōe ahs
ad nūm ꝯstitꝰ q̄ nūs ē ab aīa
Et si nūs eēt p̄t itē ī .x. lapi
eēnt actual̄ tot denarij quot

modi possunt lapidꝰ ab alijs
lapides hinc ulterius .x. lapides
ꝯputans ab una pte sc̄a
sua binariū ⁊ sua binariū
⁊ sic de alijs usȝ ad dēnariū
⁊ p ꝯns usȝ ad aliū denariū
ita vn̄ iste vnitā habeat ro
nē post alterios tn̄ aliq̄
hȝ aliū binariū ⁊ aliū bina
riū q̄ p̄mꝰ binariꝰ eēt
necē aliꝰ denarij possit ^sic q̄
facē multos denarios ita
a quacūqȝ induero. q̄ro igr̄
ꝯs. Et oīs ꝯn denarij sic
actu est .x. lapidibȝ ul unus
tm̄ ^nullus no p̄t dici q̄ nullꝰ
nc q̄ unꝰ tm̄ qꝛ no ē magꝭ
nō de uno q̄ de alio. q̄ oīs
sꝰ .1. sȝ h no pōt eē nͥ p
aiam ī unua formalis forma
ꝯsidiqȝ vnitates vnien
sꝰ de nūs formal̄ eēt ex aia
nō possȝ sm̄ variari q̄n for
variare. Itē nūare ē ꝯgrā
g nūs ē ī aīa ꝯnā pbat
g nūs capit eē p nūare
Lȝ q̄ hoc ꝯcedm̄ ar sic si nūs
eēt ab aīa eēt fictiūm ꝯns
sꝫ .2. ⁊ ꝯns. Itē ab aia
nō formal̄ formalr̄ nͥ eē gnā
ita q̄ acceptō possꝫ solū forꝫ
ab aīa sȝ pat̄ accep̄ ē r̄lo
q̄ nūo. Lȝ ē sȝ r̄lo q̄ fact+
^ita ⁊ tn̄ itelligūt eundē
+ itꝰ meq̄ no p̄t facē tunc sȝ meꝰ h

ī nūo nūm q̄ nūm no
ē ab itē. Itē idē nūs ī
nūo ē hodie ī .x. lapidbȝ
q̄ erat eri sȝ n̄ ē ī eodē
effectꝰ itēꝰ hodierna ē
ꝯstituꝰ ē actꝰ sit distīe
q̄ ⁊ adistīctꝰ accidēse
effectꝰ distīctꝰ q̄ reꝰ. Itē
ꝯpato effectū formali p̄ua
tā sȝ ꝯceptō itellgūt
tres lapides sꝫ .3. q̄ ē
.1. vnitas qꝛ tā ē effectꝰ
vnitatis. Ad .1. dūa
rōnē ad p̄m q̄ nūs no ē
qnd ficti ei q̄ ē q̄ ē ī
aptitūe ī re ex ē lȝ for
lr̄ ꝯpleat ab aīa form
ei ex aptitūe rei qꝛ sunt
nile ē ī re. Lȝ q̄ hac
plurīꝫ arguunt aliq̄
qꝛ sm̄ me formalis ro
nūs ē alterꝰ p̄t a sua
m̄a ⁊ id q̄ ē alterꝰ p̄t
no igr̄ ꝯstitē ꝯputare al
tiꝰ et sic tota ꝯputas
ꝯputatis distēc̄ īmāȝ
ꝯsōali ⁊ ē tal̄ rōis sic
dextra ⁊ sinistra ī colup
na reali. Lȝ q̄ ad hec
no sic bona appet q̄
dextra ^et sinistra colupe
no oriūt ex nā et ap
titudie colupē sȝ nūs fit

p itūem coaceruata alterbȝ q̄ sꝰ ex
se apte monē itellm̄ ad nūȝ
formād. Ad sm̄ dm̄ ^q̄ ab aia ^dr̄
no solū formr̄ accep̄ pata
q̄ ē r̄lo sū pa no aūo q̄ q̄
sit vꝰ mēte acceptoē pata obȝ
capit eē ꝯstītū ita q̄ tale
eē acceptū dicit acceptō para
mꝰ formli ⁊ id q̄ accipit m̄ nūȝ
⁊ io dico q̄ nūs formal̄r̄ it
ē tm̄ acceptō pata vl aliq̄
fabricatū mēte accipe pata.
Ad .3. dr̄ p itēptō magis
itēꝫ ei oīȝ possunt ponē idē
ī nūo ī eē itēꝰ alias ego ⁊
tu no possemꝰ eandē ꝯtitez
vel se itēte si itēꝰ meꝰ ⁊ tuꝰ
no fforet eandē rōeȝ ī eē
apentꝫ. Lȝ hic ē una difficul
tas sm̄ ei facē nͥ ē facē
sꝫ si ego fecim vnū p itēm nūstatē
sꝫ ista itēne tu no posses
eundē nūȝ facē ē sic fortꝰ
Lȝ ad h̄ q̄ p̄mꝰ qm̄ itēt
nūȝ deducit eū de nō eē
ad eē sȝ aīa eē sꝰ itelligūt
nūȝ statē p̄ itētoē non
deductū eū de no esse ad
eē abte sȝ tm̄ deducit eū
de no eē ad eē ꝯtra se ad
eē ꝯtra se. Et si dicat
q̄ cessātē itelletoē p̄ q̄ de
duxit ^de no esse ad eē aliꝫ ^nūm

itelligere unum g° deducit eu de
no esse ad ee di q si no fuit fca
i tpe ex quo fuit deduct pp
de no ee ad ee p aliq no deduc
de nono sz obvia iee si at fuit
fca i tpe iteo ex quo pma
cessauit. si at aly itellnt de
nono unum deduc e de no ee
ad ee sicut pma itelligere. Ite
nusq si oms sunt itelligat un
um oms deduc eu de no ee
ad ee z m q no qz ide no p p
duc ad diuss agentibz. dz ad h
q no e idens i entibz vois q
ide i uno iee itentoali a diuss
agentibz pduca. Ad e. dum di
p ide na ide i uno pt h° dic a
cri p ite pduc p diusos actio
tis dicd q ide i uno no pt ee
n p dicam posn repan q dr q
vn e i ee reali sz bene iesse i
tentoali. Ad 4. dum dr q i v
na h res q itelligu no sz ea
formali sz m tm sic si dc
eam itellm e i rep na. hr hoc
q itell licet no sit i rep na
formal itellcta in r te effeus
qui e ee itellcm. Ite i rep
na ut appet ex eod hde
artlo suffiunt. Circa. 3.
artlm pono una ordem duas
oclus. pa e q nus pt ee sic i
quoz pito. Ite 2° q nus pt
ee no p i dd p 9° pha sic
^p dicato

q ceta nus p'i posse repiri p doc
ouus patos ita bn sicutos
e vn sua z clausio distinc
p e vn nus sz i quoz pto
e na sua z vd oputa
vn e i. thus nus sperit
z diusp. Ite ubi s pa fer
nus i. est nus qz passio
no pt ee formal sn sbo
sz i quoz pto ue repiut
pates nus cy s pitas
inpitas oputatu t ang lap
sbm t z silia. g° nus e
i quoz pto unoz patet +
qz ceta num lineaz lapi
d ex his ipo q nus q e
opitas discta ve repit i
sbis separatis qz i e uidpa
nes. Ite 2° ipo q nus pt repi
ri i entibz vois qz pt ibi
ee sua va. Ct hac ordem
arguia p qz no opto n
pt ee opitas sz. sz nus
e opitas angli at no s
opitu g° i anglis no nus
Ex de no plan pt q nus
no e i a pto. Ite nus ^ nugat
no separat a dioc gti. 3. phs
g° nus z a no e n. i co
tinus. Ad ista uidea
ad p q angli s qua
opite discta discta no
gti. qz ee opitu opite
discta ide e esse tot opitas
.n. discta no e n tocius
Ad 2m dum dr nus no

separat a dioc gti. sic nez al
separatur ab hoie qz puta dio
ne gti s poi nus licet pos
sit z poi sn dioc gti sic al
pt poi sn hoie sic i asino
z ro i arto e fla ontis. Ite
g° e q i dd no e nus ppe
dus h g° pbat sic vepre
pit ro sic ma sua no
iclu i u mori nocco oplurs
ci no iclu nocco i clu te
sz i dis e capio una pa
stati capio nocco os tres
pas p3 ctuatione p3 vn
pdo una pa pono tota
tm te g° m dis no reps
nus qui e sua distictoy
ut districta s. Ite 3° pz e
ro nus i. e ro vnugz e
pncim vmi z clausio di
stictoy ipp distiicta s sz zs
pe no possit claudi ne
infinitu s sua distictoe
qi sunt claudin s sua
unde z idistice i con
g° i reb psotis dis no e
nus. Ct contra hic 9° ar
sic vb e tnitas i. e nus
sz i dis e p tnitas ut
tenemus ex fide g° ic
Ite ubi e pa modop i e
nus sz i dis e pson tnitas
g° i dis e vd nus Ite n
e vd sua i e nus pz p d
ffirioez datam de nus sz i

+ alicuiq i se z disptet ab a° dysi nou
ci vna psona pt claudi distincte sua°
hab° sit districta g° i diuinis no est fort
nus tro illhs no pt ee nus q no posse
gti et claudi s sua distictoe quin sunt
claudant s sua vnitate pz qz nus est
clausio.

dis p3 ve possit suam g° posse
claudi s sua distictoe. Ad
ista dua rnd ad pm q i d
nus tnitas q e ibi no e nus
ubi sed e q vn tnitas q e
nus duo dicat vnu po e z
ad pria sic tnitas lapidu
respicit tres lapides p mod
claudentis z po e z respicit
alias lapides quos excludit
et sic e ro pna m n° i dy
n° i diuis e tnitas et sua
ad mod sarut pnarum qz
i dis tnitas exclut oplure
z deinceps sz no e ibi ro e
nus z suc pnt sua dicat
po claustone distictoy i
q sit districta sic q ma ez
i modo no iclud a t z ro i
dis no e pe sic ro z vnu
Ad 2m dum dr p itemp ez
modo no ei i dis no e ppe
pa vnu tres et pe no s ex
ad una pa no gti vna
p tota tnitas z ro i dd ppe ^ agcipi
una pa no e ipitas q e pato
ro modop. Ad 3m dum dr
q i dis no e sua pme sic
dixi. Ad 8m dr q licet
pe sunt districte tam e sic
idistincte i una eeu qualis
smiliz eia dro no possunt distic
te claudi i opitu districta
sz. Ite hic e una difficultas

qr idiuus sic in ista qo de quot quot at quare de nuo. s ad h dictu q sic i duus no e rō sic q ad rōem po s pnarias ut declatu e sup i dus no e quotitas ppe s large nc totitas nisi p rōe pn tia qr p totitate exclu i dus maior plalitas sz no iclusio clausio distinctor ut distincta sz z h duo respicit ad rōem unit ppe dca h de tota qoe suf ficiant

Utru de ente i qtu e ens possit ee scia demra q no scia demra e p pn sa s ens iquatu ens no hz pna ut de se patet g re sce ois scia e p pora p pciora s ens no habet pa qr n e phente. Ite oe id de quo e scia hz patere nec p posteriora s ens no hz patere pz qr p s e ex rōe sui s n est ex rōe cuius sui g re. Oppm e aus eo metae qui dicit q unius sce e specialis ens i qtu ens z que ei isr sin se. Ad ista qoe p' istendu est cea tres qnes. Sco edm e ad qsitu ad pmu. qr ista reduplicatio i qtu facit nullu dubiu

qr ignoribz oca vius sedo p edm e aliquid de na eis zo de ipo toto ens qui se tem ex pte sbi. Ho de isto tio scia demra. Ad euidencia at p hius reduplicatois i qtu edm e de eius diffinitionis forlis zo q est na ppins redue zo edm de eius vtute. Ad ad pmu dico q replicat p se diffin seu descri redupli e edito dmnacia pcu de sbo ut aso gfirio eade quo dedicata ut a quo re dit pcat p se z p denoie pcut p se ad dicitz eius qe p accus un utriqz e fla ho i qtu ho e albus ho i q no e albus nc edm qz i utriqz retinet affirmo redu plita iste e pmu albz no du p se de hoie nc rōne p se ab hoie at ho no est inheret ad albu z nalb addit et i diffice ista gdo p

Ad scd q ita gdo p glis tit iquada adequatoe p ti e sbo ita ut nouarit alicu excedit ita sic q n p ca de sbo no gnit aliq s gra sui ymus dicat de se et de aliis de quibz dr qis ee de aliis z p se p' qad

lrez. anglor quia quis dicat de natte figuranda z eql [illegible] tu no p nec gra sui s gra triangli

Ex h infert conlius q no oia q p se isunt prio isut h est eni p se i p' mo ho e risibl ut risibile capit p de cet aialis dca ab eon ue risibile no pnt capi p passioe alis dca a pos [illegible] z tam risibile p no iest hui s alt z h e p se i' e mo equilatus hz z. no p' hz tres iest equilatro s equlato a triangulo. Ad scdm at q vle z i eo q ymu ide sit ut dr p. p'iora p eod aut accipiunt re [illegible] q z s quod z i q ca ex h istoz idemunt est reduplicatois no z hec sufficiant de for redu ms

Ad zm dico q i redu plica ppoe s z. ut scla sin rōem z no redums s. tio petrarii z tio ens gra [illegible] eius gra e addit reduplicatois no ut si dicat a. i q b. e c. c. e tio de quo d a z tio eius gra dr de a. c.

[illegible] sb est [illegible]

z h de ui sufficiant. Ad ms ad z. dico q ad vitdz ppris reduplicato exigit vitas ve ppoms qre z. constant ex tio. Ex quo gra [illegible] sbo alia quoz ex tio q p' [illegible] g

a due no ex tio de q sbo [illegible] [illegible] ex tio [illegible] quo ex tio q p bo

si h e ua a i q b. e c. requi q ois ue sint ue et p b. e c. b. necco e c. b. e p c. a. e b. a. est tm ut necco. Ad [illegible] est at unu nond et due insfende p' nond est q no e idem ppo reduplica et de sbo reduplicato qm hac gu ee vaum iam no ypole na e nulla sit vle iqua vle vle a affirmatiua supptu p' pdicato [illegible] ponis na e affirmo iqua sbtu vle sup tu pdicato.

Ex h si h e fla ho iquatu ho e sic at hec ho i qtu ho est sic e tamen si istud sbtu i qtu ho no sit ps pti s gdo pti [illegible] at ex dcis. d. z as p [illegible] e q res tasb reduplicato nichil i clud nc se contit e ya

a affir q [illegible] ita et hec est fla ho i qtu ho est ho

Ex regla est q n exclu sb hac gditoe nisi sint oppo [illegible] e supptu z za q gidun e sno gtradiccio sicat a a qaut [illegible]tan

Pima regla tem ex h q ee i q i cl z tio sb reduplic supto idu i eo

pro ut dicitur est rationis quod includitur pro
tamen, sed reduplicative sumpto contradictionem
numerum et ideo hec est vera homo inquantum homo
est rationalis et tamen ista est falsa homo in-
quantum homo est albus quia albus non
includitur per rationem hominis et adequate et
eodem modo ista est falsa homo inquantum homo est
est ens. Sed hec homo inquantum homo est alius
tamen sed vera homo inquantum
homo est albus quia albus est homo
inquantum homo est aliquid ens hec
inquantum homo est alia ista quia hec
ista tamen albus ista ens non contradicit
cum homine tamen ad ens contradicitur
cum homine. Item regula apparet ex hoc
quod sit nullus terminus ex suo significato
includit nisi illius oppositum
contradictorie sumptum in suo significato
includitur. Item sed reduplicative non
excludit nisi oppositum contradictorie sump-
tum ideo sic sumptus est redu-
plicative excludat quod autem sump-
sit verum videlicet quia terminus ex suo
significato non excludit nisi eius
oppositum contradictorie sumptum in suo signi-
ficato includitur. Probatur. Probatur primum
accipio istum terminum a. si ergo a.
ex suo significato excludit b.
et per consequens impossibile sit a esse b.
et in suo significato non includitur et quod
est oppositum contradictorium ipsius b. et per
consequens non sit necessarium a. esse b.
sequitur quod a. possit non esse sub b.
quod contradicit et sic non est necessarium al-

Aliter contradictionem de quolibet
ergo eadem ratione terminus sumptus est
reduplicative includitur et sic ap-
paret quod ista non est concedenda
equinitas inquantum equinitas
est non lignum quia contradictorium
lignum non includitur in equinitate
nec ista est concedenda equinitas in-
quantum repugnat ligno esse
non lignum nisi quod repugnat
ligno et eadem ratione non erit
non album nisi inquantum repugnat
albo quod est manifeste falsum quia
multa sunt non alba que tamen
possunt esse alba et per consequens
non repugnat albo. Item
magis apparet album
... que dicta sunt de reduplicative
autem contra posita in regulas
et ideo quod homo inquantum homo est
aliquid album ergo homo inquantum homo
est de albo sillogistice et sic de
quod est aliquid album est albus
homo inquantum homo est aliquid
album. Ergo homo inquantum homo est al-
terum quod est aliquid est
est aliquod ens sed homo inquantum
homo est aliquod ens
et similiter potest argui de similibus.
Item arguo sic per sillogismum con-
tradictionis omnis equinitas inquantum est
equinitas sed equinitas inquantum
equinitas est ens ergo equinitas
inquantum equinitas non est quinitas

Ex dicto ad argumentum quod ista duo non
sunt opposita omnis equitas est
equitas inquantum equitas non
est ens et ideo est non sillogizare ex op-
positis non enim oppositum sequitur. Conse-
quentia contradictionis non sequitur nisi
ex oppositis. Dictum autem sol-
vuntur sic prima et secunda sunt
... ibi ... ut ipso et hec suf-
ficiant de natura reduplica-
tionis. Ista autem que dicta sunt
erunt necessaria ad modum con-
cretis inquantum entis sunt pa-
qualiter non et ideo primitus ea.
Dicta sunt quod est sciendum quod ens
potest dupliciter accipi. Uno
modo nominaliter et pro modo habitus
et quietis et isto modo ...
de re concepta ut rosam
existere realiter. Hec est vera rosa
est ens sicut hec rosa est flos.
Secundo modo participialiter et per
modum fluxus et sic participium
principium et significat per modum
fluxus sicut verbum et isto modo
non predicatur nisi de rebus realiter ex-
istentibus. Unde rosa non existente
ista est falsa rosa est ens si ens
accipiatur participialiter et ideo
hec sit vera si accipiatur
nominaliter et abstractive et ideo hoc

est quia prius est et prius modo ... ipse
et ideo est necessaria et immutabi-
lis. Alia est contingens nec est in se-
cundo modo dicendo per se et ideo prius eo
usque falsa. Est autem sciendum quod
est pro modo ... est ens dictum ab
esse et adiacens secundo modo est ...
non entis est in diversa ...
rose non est vera rosa non
existente quia ... non entis ...
in re rose dicendo quod rosa ...
est ens est vera. Item autem pro
prior est sensus quod rosa fluat
realiter et esse et ideo est vera ...
rosa non existente. Item est
sciendum quod ens primo modo acceptum
potest supponere nominaliter formaliter
sic quod ... sed si suppo-
nit materialiter potest esse ut pro voce
tantum ut hic ens est monosillabum
vel pro voce in relatione ad signum
ut hic ens est nomen vel pro voce
in relatione ad modum ad significandum ut hic
ens est similiter nomen. Item notandum
supponat formaliter hoc potest esse dupliciter
vel supponit pro proprio vocabulo
autem supponit formaliter quando terminus
supponit pro eo ad quod imponitur
ad significandum. Item supponit autem pro non
... quando terminus supponit pro ...
... de quo ... per ex. p.

[illegible]

ut hic est spes. Iste tn homo
respondit pro ma i con e tlug est
posita ad signand. ex[m] sedi
ut hic aut no respondit ho
p ma con ß p a[o] istor vel
imo ḟ plibz. ex[m] i ppositio e
est vniversalis tuc essup
posit sub ß dd eius cun
te eius respondit p[a] C[on]ue
z[m] notabilem respo[do] q scia
demra[ta] hic p demra[o]
pductenda. set tu[n] sambla
sp[us] e q deg[ne] demra[ta]
z scia demra[ta] no eiudem est
C[m] e q me[m] demratois
alia est effectus alia ca C
e q ois demra[o] e i a[a] fi
so c[o] yrator quoddam
cointiu q demra[o] poti[ma]
e i e fi D[uum] patet q
si scia deg[ne] demra[ta] z scia
de demratoe eent ide
tc eade scia z ois scia essz
hoc docet demrare ois
e s[i]m q[o] cau[s]a B[ta] io sad
e q ad sad hita p de
mratoe[m] acqrit z hitq
de sitti z alte pois. s. no
ticia pmissarum z hitq
hz noti de pmiss noc
itellens seu habitus p[n]o[co] ois
z e alius habitus ab hitq
q pmisse cognosc ex

tis no p me[m] ß q[o] cag[re] sit
p me[m] C[on]venit z hitq
quo cognosc[o] i[a] ca sillo[a]
re. cuiq sic z io lo[ca] e
scia q[a] q conuenit ad ca
a[a] sciam. Iste at hitq no
e idem cu hitu ecloys scire
at q[o]. no e ad scire q q
e scire. pp hoc. s. q[o] pp me[m]
ß at no est ide q scire fo[rz]
sillo[z] e e bona C[m] e p
amblam pz na i demrato[e]
q effectus e me[m] z i demra
toe no pp quid qrat ca[z] ...
cae ca est me[m] C[on]st at
sed q a[a] demra[o] reddit pp
quid cam effu[te] z ta ca effi
tiens e me[m] ut si demrare
eclipsis de luna pp i[n]positioz
tre. C[a] at demra[o] reddit
pp quid cam fiale et sic
ca fialis e me[m] ut demrare
q bonu e amblare p[z] bo
nu e esse sanu. C[a] reddit
pp quid cam mle ut si de
mratur q ho e corruptibilis et
mortalis q hz corpus cpoim
ex ctrariis. C[a] at reddit
pp quid forma cam z h e de
mra[o] po[ma] q fo[rz] maxime
facit scire. et accipit r. fo[rz]
ca p fo[rz] cui a e p[er] oppiq
ß p roe q[a]ta[ti] z ideo i demra[o]e

q[a]ta[ta] est me[m] C[u]z utrum q[n]
rō expssa p diffitoz sbi ul pa
tois du[m] est m. tam vz q n
ß u[n] illud v[el] ß i[o] alicuius
passionu diffio sbi z[o] alicuius
diffio patois. Ex eo passio de
beat ee pse nota de me[o] et
me[m] de sbo. se at aliq[e] pas
siones q se p se note de dif
fitoe sbi ut susceptibilitas
disciplie de aial rali ex h
eo q at e ad rale p se
notu est q potest suscipe
disciplinam z ideo tal pas[o] de
mrat[or] p diffitoez sbi aliq at
passioes q se p se note de dif
fitoe passiois no aut de dif
fitoe sbi z eo diffitoes se
p se note de sbo sic visibli
tas. no eo appet q al vole
mole e visile nisi q[a] q ho
sit visibilis z ideo tal pas[o] se
demrat[or] p diffitoez sbi est
petit[o] pn[ti] demostrado ig
tu p ignotu. forsit tam
visibilitas e p se no de sua
qua descripcoe z sua descrip[o] de
hoie q[a]z sit v[o] z si ita sit
p sua diffitoem pbabit de
hoie si a ita no sit retie
du e de hoie ad a[a] cam
ptem. C[on]sit at nota e ig[o]
ta no ime[ta] p q[a] visitasie

hoi licet tam aliqualit e
cusebit z dicat sic ri tas
e cordis dulc[o] z leta apti
tudiat delectac[o] e sibi gau
diosa delectatoe i multum ...
ista eo descriptio e magis
nota de hoie q[a] i visiblitr
ut appet ex tis erit visi
bilitas de ista descriptoe ex
de hoime z ee potit p ipaz
aliqualit demrari. C[on]sto
at sad q v passioes hnt o[z] ne
me[ta] pato de sbo potit p
ime[taz] demrari sic forz
ime[ta] p passioem mle
pauies pnt. C[m] at sam
blem appet videz q ois de
mrato sillo z ee no dem
trunis e neca i a[a] figura
figuris nc e plus e figa
q ponit aliqui pp igno
logi[ta]. C[on]a eiudem e
sad[u] q ois sillus hz tres
tios z duas ppones sic dedu
cit ois at pp hz duos
terminos. s. sbm z p[m] e ein
i sillo sunt due ppones oz
q ibi sit. C[o]sta z duo
pt[a]. C[on]cl[us]o se siles i ma[io]
tio ut ambe dissiles ut
i a[a] siles ut i a[a] dissiles
si albe se dissiles i ma[io]
tio ee ut ad ppom q ex

cp sola

sillat at

at cau[sa] fo[rz] bo[na]

eis non potest fieri sillus. si
ambe sint similes in utroque tamen
esse potest quod est in prima oz g°
quod sint in a° similes et in a°
dissimiles et hoc non potest esse
nisi aliquod situatur in unaquaque
sumatur in alia et istud variat
medium et per istud varian
figure ut apparet ex descriptione
figure nam figura est dispositio
medii sillogismi per relationem ad extremitates
sillogismi secundum a°
dispositionem vel in quam resolvitur
propositio. Haec autem conditio non potest
esse nisi dex. s. predicati et subiecti. sed
ergo medium reti[n]et dispositionem
subiecti et predicati ut neutrum ut
alterius tantum si neutrum nisi
ad propositum si utrumque sit est
prima figura si alterius tantum hec
dicitur quia ut subiectum ut predicatum si predicatum
sic est secunda figura si subiectum sic est tertia
figura. Pluribus modis non possunt
variari medium non potest
esse plures figure quam est in prima
figura medium predicatur in una et subiicitur
in alia et ex hoc ideo quia hec
modus medii predicari in una et subiici
in alia et ex hoc ideo
quia ex hoc habemus medium duas
extremitates quarum una predicatur
de alia et alia subiicitur medio

Illa autem quae predicatur de medio alia est equalis
ambitus et medio alia maior et utique
minor quia utique predicatur de eadem medium
universaliter. Illa vero extremitas quae
subiicitur medio alia est equalis ambitus
est medio alia minor et utique maior
quia utique predicatur de medio universaliter utique
autem in magis ratio minor necesse
minor extremitas id vero quod subicitur
medio vocatur minor extremitas quia
minus se habet in plus quam equaliter
ut in minus vero accidit sibi quod se
habeat equaliter. maior autem propositio ap-
pellatur ubi ponitur maior extremitas.
minor vero ubi ponitur minor extremitas.
In prima ergo figura est talis ordo quod prius
cogitur figura et istud est quod
est ordo figure postea vero figurantur
potest esse talis ordo medium vero predicatur de
utraque et ideo quando est de ratione
non habemus propositiones per hoc quod sit maior extremitas
talis ut minor et similiter est in tertia quia
medium subicitur in utraque. Est
ergo advertendum quod ad hoc quod cogitur et minor
in secunda et tertia figura quod secunda figura fiunt
affirmativa per conversionem maioris sic
si fiat talis sillogismus in prima figura.
omne b est a. omne c est b. ergo omne c est
a. sed figurata maior est casu sed si
si minor tertie fiet non sit conversa
utilis. Illa quae est maior propositio in secunda
figura quae conversa est dispositio per figure

^ ma[ior] ... no[n] p[er] conversionem

alia autem est minor et tantum
qui capitur in maiori est medio
est maior extremitas alia vero in tertia vero
minor quae conversa est dispositio per se
secunda autem est maior propositio hec que
sit maior extremitas et quae minor
et istud est vel in modis qui re-
ducuntur per conversionem in illa vero quae
reducuntur per impossibile sic baroco et
bocardo est alia ratio et est maior
propositio in secunda figura quae sumitur maior et
opposito conclusionis minor est propositio
figura in tertia vero prima est minor
propositio quae sumitur minor et sic ergo di-
ce denotatur est quod impossibile est contra
nisi tres figuras quia impossibile est
esse medium nisi tribus variari. Nec
valent quod dicunt aliqui quod denominatio
potissima non potest esse in tertia tamen
sic tantum cum non est quia sola
complexio quae forma in tertia sola
complexio est passionis de dif-
finitione quia est conceptio prima non
est per se non de sola est de ipsa de
invenire sed bene de diffinitione
et postea secundum tertiam minorem per prima figura
et hic est ergo non in secunda nec in tertia.
ut de se patet. Ergo est in tertia
quia medium potest quadrupliciter ordinari
aut quod bis predicatur aut quod bis subi-
ciatur in tertia est predicate aut ergo
confirmat quia varia situatio

^ aut ... in prima subiciatur

CXXXVIII

medii distinguit figuras
Dico ergo quod hoc non valet quia
maior propositio denotata in prima
figura a maiori extremitate minor
autem a minori qualitercumque
propositiones situentur nec dicitur
propone ut postpone nisi pro-
cessus loco primum est vocatur
prima et prima propositio maior. Sum
a minore non est autem sic in re
sicut declaravi et quod dicunt quod varia si[tuatio] ...
quod varia situatio medii
in predicato ut subiecto extremitatibus
ut de extremitatibus variat figuras
Propositio autem ... medii propositum
non variat medium in predicando de
extremitate maiori et minori ut
subiiciendo. Est autem addendum
quod in denominatione ponitur maior affirmativa
ad ordinem ... debet poni
minor quia prius subicitur et forte ...
nec ex hoc amittit quin sit
minor. affirmativa vero quod medium abit
... quia minor affirmatur
de maiori sic extremitas de ex-
tremitate usque huc dicit prius poni maior
ideo locus affirmativo ad ipsum
ordinem ... postponit
maiore et licet non esset
magnum inconveniens facere ergo contra
cum in temporibus ponitur primo maior
et hec sufficiant de primo libro

De 2° articulo ponit .4. conclusiones
prima conclusio est quod de ente ut
habet simpliciter suppositum non est
scientia demonstrativa. Secunda conclusio est quod
ens dicitur ab esse existentie condi
visum quod ens vere non est subiectum
adequatum in metaphysica sicut aliqui
dicunt. Tertia conclusio est posito quod esse
commune ad esse acceptabile possibile
quod est commune ad ens vere et ens re
ale est subiectum adequatum in metaphysica contra
oppinionem dicit aliquis. Quarta conclusio est
quod tale ens non est subiectum scientie
vere. Quinta conclusio est quod non est subiectum in metaphysica
et principaliter in logica ut alii dicunt
.1. conclusio est quod tale est est subiectum in logica
quod factum et vanocum formaliter
conclusionem plus sit. Omnes 1° dicit quod 2° est
scientia demonstrativa habet passiones que sit
extra rationem ipsius. Tertia quia idem non
demonstratur de se ipso sed ens sumptum
simpliciter non habet passionem que sit
extra rationem ipsius quia per idem non de
monstratur de se ipso sed ens sumptum
simpliciter non habet passionem ergo de
eo non est scientia ut sic minor
apparet quia ens sumptum simpliciter non
eo habet quod addit ipse esse intelligibile
et possibile nisi ad est extra rationem entis
quia dicitur quod sit aliquo unum idem quod
dicitur sit intelligibile et nominale et si
sit non est extra rationem entis sumpti
simpliciter quia ut dixi nomen ens se

per sumptum cum ambiguum nisi
fugit nec ymmo nisi. Forte
dicitur hic quod sufficit
passiones esse idem realiter esse de
ipso differant formaliter differt
dicitur contra quod sufficiat
quod sufficit distinctio quia non
contra. Ex ista duo non
valet primo non quia ista formaliter
quod tu ponis nisi est aliquid
acceptabile in sua propria ratione
nisi non teneat vias suas
si sic iam non est extra ens
simpliciter sumpto non est acci
pio hic est contra ad ex
fundale et primitale nisi pri
vativum et privatam sed nomen
ens simpliciter est acceptabile et
nomen expressive. Item de ista
ratione formali ut precedit ab
ente nisi est unum dicere quod est
nisi non si sic ergo ut precedit
ab ente est ens sicut idem sicut
lege et legens nunc dicit nisi
gramatice tamen. Item dicatur
quod ut precedit ab ente non
est unum dicere quod extra rationem dicere quod
est distinctum ab ente quia quod
ab eo distinguitur per se est ipse
quod ab eo distinguitur et si dicas
quod ut precedit ab ente
est ens denominative. Item nec de
nominatur ab eo a quo precedit

et ut precedit ab eo ab eo
et si dicatur quod talis ratio non potest
precedere ab ente totaliter cum
denominetur ab eo nec quod ut sic
non denominat. Item illa ratio
quod tu ponis puta ratio bonitatis
verificatur de se ipsa ita quod est
verum dicere bonitas et bonitas est
bonitas ut precedit ab ente
ut non si dicas quod non abusio
est si dicas quod sic quod ens ut pre
cedit ab ente quia bonitas in
propria affirmativa est esse quod est sig
num est vera bonitas est bonitas ut
precedit ab ente bonitas
est aliqua entitas quia verum est ut
dixi esse quod est. Et si dicas
quod eadem ratione probatur quod chimera
sit ens quod hec est vera quod chi
mera est chimera et ens vere
ut posset dici extra rationem sed bonitas
per se est ratio positiva que non est
simile. Item secundum augustinum .1. de trinitate
omne quod vere dicitur per se est ad
ipse quod sumpta ratio bonitatis
dicitur vere ad rationem entitatis
quia est quod distinctum formaliter ab ea
ergo distinctum est esse realiter
quod prius est ad distinctum in se
et in sua ratione formali et per
quod ens est ipse quod precedit
ab ente quod est secundo. Item ratio
bonitatis accepta precise ab ente
et ipse formaliter indivisa et ab

ente formaliter divisa quia est una
si esse quod ens unum est ens quia u
nitas est primo omnium entium quod bonitas
ut precedit ab ente est ens
quod est contradictio. Et confirmatur quia
de quo est primo et 2° modo de eadem dicitur
subiectum in primo. Item bonitas est formaliter
in se indivisa et a ratione unitatis
formaliter divisa quia magis dis
tinguitur vel equaliter bene bonitas bonitas
tas ab unitate sicut ab entitate est
sunt due passiones sed esse quod est
formaliter in se indivisum et ab alio
formaliter divisum est unum formaliter in se
quod bonitas formaliter est una in se pre
cisa ab unitate quod est contradictio. Item
dicit clarius deducitur quia a
retur quod dicitur de distinctione
istarum passionum. Forte di
cetur hic quod de ratione bonitatis
precise accepte non verificatur quod
sit indivisa nec quod sit divisa nec a
parte contradictionis verificatur de ea
ratione precise accepta. Contra confirmatur
quia tunc supra est reducunt ne in
cludit nec se ipsam et contrarie est
ipso nec per consequens bonitas ipse
bonitas nec est una et non unum
nec divisa nec indivisa. Contra ratio
bonitatis ratio bonitatis distinguitur
a ratione entitatis sed quod distinguitur
distinguitur secundum rationem precisam. Bonitas
etiam non potest distingui ab ente
nisi ex hoc quod precedit quia idem

ncco p̄scinde̅ ꝛ distīgui g° de
boīte p̄sse accepta ab ēte
īdificat h̄ q̄ ē distīgui Et
p̄ argūi vmt̄ n̄ ualet q̄
dr̄ de reduplic̄ne a° ē cū
accipe tm̄ ē p̄ssōe alto
tm̄ ꝛ a° ē ē reduplic̄ne p̄sa
de et tm̄ a ro ē ipm̄ accipe
cū distictōe ad alt̄ tm̄. ſ3
ipm̄ accipe ē reduplic̄ne ē ip3
accipe sb̄ reduplic̄ne fr̄al
sū oī distictōe ad a° alt̄
ꝛ io ut lōītas capta ut dis
ticta ab ente p̄scin̄ ab ēte
ſ3 nō p̄scin̄ a distictōe qua
distīgui° ab ēte Vlō nalr
ē istan̄ de g°dōis q2 oē q̄
notatū est ens istā ens sim̄
sumptū Lz hic ē vna diffic̄
tas q2 g° ens sumpt9 sipl̄
ē ise sit̄ idist et aquoā
alio disa ē isesit ēius tal̄
dubiī g° ē in se sit̄ vn9 ſ3 v
nitas est passio entis g° ens sipl̄
sumptū h̄3 passionē Ad h̄°
q̄ oceptus entis est disticte ab
alius ocep̄ r°ē ocapi q2 a°
ē concipi quo ocapit̄ ens sic
oce° q̄ ē vn9 r°ē vn9 oca.
ſ3 nō est vn9 q° ad rōem q̄
ocptiblem q2 iste ocapi nō sit
tn̄ vna rō ob una h̄ de
p̄ma oclōe Sunc p̄lo ē3
conclōez q̄ dicit q̄ de ēte
ut suppōit p̄sonalr p̄ esse

scia demōstra° Lz et sic de
2° potest eē scia demōra° q̄
h̄3 passiōes demōrābiles de ip̄o
ꝛ cas p̄ quas passiōes īsūt sibi
ſ3 ens ut h̄3 p̄ale sippoem est h°
sibi g° 2c. ma° patet de se
mnor p̄bo q2 ēt iq̄m et sic
passiōes q° me° ſ3 nō ut h̄3
simplicē sippōez ut p̄batū ē
g° h̄3 p̄sonalē Lz hic se
d° p̄mo q2 ista redu° ē
q̄ m̄ q̄ reduplicet p̄mū
sig° tm̄ ꝛ p̄ ons q̄ faciat
ipm̄ stare sim̄ ſ3 p̄hē dicit
q̄ entis iq̄tū ens sic passiōes
sim̄ q° me° g° ens simp̄
sumptū h̄3 passiōes Ite ex
rōem entis p̄ale sumpti n̄
ē g° n̄ h̄3 p̄ale sippōnem nō
h̄3 passiōes ē sippoat vl̄r p̄
omnib3 istiōīs sim̄ ꝛ p̄ ons oz
q̄ oīs rō sit īsiet ens p̄ale
sumptū Ite i suppōe p̄ale
p̄ ferri desēns9 ad q̄h3
istī9 si suma tāq ē reduplic̄ne
g° sic ens iquātū ens ē sb̄m
i a° scia q̄h3 ens et sb̄m i
scia illa sicut h̄eat p̄ale sip
poem Et g° sit° q2 q̄ ope°
alic. i quātū tale opetit oī
tali i p̄metis It sic ens iq̄m
est sb̄m n̄ i a° scia ide ē
scia ꝛ sb̄m q2 q̄ro de illa ut̄
sit ens aut nō nō ē dubiū q̄

nō g° est ens ꝛ sic totiēs s°
uno s°o As ista dr̄ q°
ad p̄mū q̄ reduplic° iq̄m
nō solum reduplicat ēs
p̄ut h̄3 simplicē sippoem
ſ3 ꝛ p̄ut h̄3 p̄ale Lm v°
dubiū q2 i quātū ip° ꝛ
adequate m̄ esse id ite
at determīes p° ꝛ adeq̄te
faciūt stare tm̄ sipp°
ut cōt° tene° Et io
m̄ m̄ alr dicend° u° q̄ v. dich
h̄ ip̄o ens h̄ ē sb̄m ī me° p̄
h̄ dr̄ ite m. ꝛ i uno ē
v° et ia° ſla Ad q̄ cū
ē sa° q̄ ad ē eē sb̄m i me
ꝛ a° eē id q̄ ē sb̄m ime
sic ad ē h̄e albenē ꝛ a°
ē h̄ns albedīem q2 h̄ q̄
ē eē sb̄m i me° ē q°dam
p̄tīle ens n̄ q°dti° ē t°
o ente Idem ē at sic
q̄ tū sumpt9 ē redune
ut icht̄ n̄ q°dtile ē ip̄o
g° ens i q̄m ē nō idut h̄
q̄ ē eē sb̄m i me° ē isto
p̄tu q̄ ē eē ime° nō q°d
tat° ē ente Pōt at p̄
dcā p̄o h̄ē alit item
ut expat sic ens iq̄m ē
ē sb̄m ī me° h̄ ē dū
ē iq̄m ens ē id q̄ ē sb̄m
ī me° ꝛ eē ē v° q2 id q̄ ē

sb̄m ī me° ē ens sic ide oio
ꝛ isto mō vificant p̄poēs phi q̄
q̄ entis iquantū ens ē scia
i. ens iq̄m et est id de quo ē
scia. qn̄ eē d° ent i quātū
ens sic cāe ꝛ p̄ua i. ens iq̄r
ens ē id de quo ē scia qn̄ eē
d° ent iquātū ens sic passiōes
i. entis i quātū ē id q̄ h̄3
passiōes ꝛ sim̄ entis. i quat
ens sunt cā ꝛ p̄ua ꝛ sic q°
q̄ i istis p̄poib3 ens h̄3 sic
sippoez n̄ tam p̄p° h̄ sc q̄
n̄ sit sic sb̄m i me° s̄n
sic ē id q̄ est sb̄m i ita p̄poē
ho ē. At ē ē ffa ut q̄ ho sb̄m
ciatur i quātū ho ꝛ eē ē
sb̄m sb̄m Ad 2m dū dd.
q̄ passiōes entis sic ex rōem
entis p̄ale supti nō totali-
sippōito p̄ se sic q̄ una rō pat
p̄ eē p̄° oīū aliorū a se Et
si dicas q̄ qn̄ aliqua pa° ē
p̄libus oz q̄ p° isit rōi d'cū
cōi ꝛ q̄ p̄ illā rōem cōez isit
omnib3 alus. d° q̄ v°ē ē de
passiōibus particulib3 q̄ deti-
nat sibi aliquod p̄tiale sb̄3
nō de p̄libz cōibz ꝛ g°nalibz
q̄ sibi nō determant s3 oīt° ad p̄tiale sb̄m
g°nalr oē ens ꝛ sic q°ia g°nal°
utrū ite passiōes h̄eant pa°
ē sint q° eē cītia i se ꝛ sic

quod obiectum metaphysice ... proprie metaphysica
non ... scientia que considerat ...
sub uno rationis

infinitum dico quod non addunt
ad ens nisi negationes vel in 1° to-
nis in quibus respectibus non est in-
venire precedens infinitum. Ad 3m
dubium dicitur sicut ad primum. Ad
2. dico quod non est idem ens quod scien-
tia que considerat passiones que insunt
omni enti considerat et passiones que insunt
sibi ut dictum est in 2a conclusione. Hinc probo
3am que est quod ens dictum ab esse et
adiacente quod dicitur contra ens rationis
non est subiectum in metaphysica adequatum. Ar-
guitur sic nam prima propositio reperitur ex terminis
sumptis patet de se. Sed passiones
metaphysice reperiuntur in ente rationis cum
moris sicut unitas et depromptus divisi-
bilitas in ente et passiones metaphysice reperiun-
tur in ente rationis sicut enti reali
ergo ens reale dictum contra ens rationis
non est subiectum adequatum in metaphysica.
Item etiam idem videtur metaphysica logica
et sophistica considerant circa ens in-
differens ad ens rationis et reale ut
est dictum illi qui ponunt oppositam opinionem
ponentem ergo et metaphysica considerat
circa reale ens. Item nulla scientia
intromittit se de parte entis ro-
nis et reale ut est dictum in me-
taphysica ut apparet de se ergo etc. Et hoc
de 3a conclusione. Hinc probo 4am con-
clusionem que est quod ens dictum ad ens
rationis et reale vel ad omne intelligibile
est completum subiectum metaphysice ens rationis
quod ens reale ideo ens ad dictum

ad subiectum est reale. Item quia
ambiguum est primo tamen est subiectum
sed unitas que est primo est communis
ad ens reale et ens rationis
ergo est subiectum. Et hec sunt
dicta que tamen metaphysica non est
scientia realis est considerat de ente
rationis. Sequitur ergo scientia quod
... 3o de anima intelligere
et ... ad ens reale et ens
rationis. Ad ista dubia veniendum
ad primum quod metaphysica est scientia realis
quia principaliter et primo debeat de ente
reali licet et debeat
de ente rationis minus principaliter
tamen et signitum ut attri-
butum ad ens reale.
Ad 2. quod ad unitatem scientie
sufficiat unitas in modo considerandi
ut apparet in 1° metaphysice et
quod dicitur quod sequitur scientia
quiditates rerum dico quod dico
et secundo scientia considerat intellectus
... ... distinctam
abstrahendo et ista scientia
sufficit in rebus nec oportet quod
unitas sit unica ...
et hoc de 3a conclusione. Hinc
probo 4. conclusionem que est quod
quod est subiectum in metaphysica non est sed
sit una ... ...
... ... quod est non ...
partibus metaphysice pro una

Aliud metaphysica et logica de sophistica

Aliud de Veritate opinio

Aliud metaphysica hec ... ... contrarium
non est subiectum

ratione generalem vel specialem
quantumcumque sit etc. Item quomodo ens
vel talis non esset specialis vel
generalis ad omne ens vel speciale
ut de se patet nec generalius
quam sic passiones metaphysice insunt omni
enti per rationem entis metaphysica
et probat immortalitatem de deo
et necessitatem que non insunt deo in esse
sed ut tale ens ergo etc. Et si
dicatur quod metaphysica debeat de ente
in quantum ens et de primis
que insunt enti in quantum ens ut
apparet 4. metaphysice. Respondeo quod licet
metaphysica considerat de partibus que in-
sunt omni enti non tamen solum ymmo
in speciali considerat de partibus
entis que est deus et de substantiis
separatis et de hoc facit specialem
tractatum ut apparet ut ultimo
et ideo licet ens sit universale tamen
in metaphysica tamen de eius et hec se
parate sunt principale subiectum quia principaliter
intendunt. Et si dicatur
quomodo metaphysica est una scientia dico
dico quod per unum modum speculandi
abstrahendi potest de eis esse una
scientia et hoc de 4. conclusione. Hinc
probo 5. que est quod tale ens non
est subiectum proprium et immotum in metaphysi-
ca. Hoc probo dicitur primo quia tale loca
non esset scientia similis sed esset

realis quia esset de omni ente tam
reali tam rationis tamquam de
subiecto proprio. Item tene metaphysica
et logica non different est sicut
idem subiectum omnino et hoc de 6.
conclusione. Hinc probo 7. que est
quod tale ens indifferens ad ens
reale et ens rationis est subiectum
remotum et quasi immediate in logica.
Hoc probatur dicitur primo sic ideo
est subiectum sub proprio loco est
subiectum in logica remotum
patet de se sed tale ens
est subiectum sub proprio loco
ergo tale est ens subiectum proprium
in logica. probo minorem quia plu-
ribus in metaphysica non expressa
quorum est subiectum hoc per satis
esse ens tam reale quam rationis
est per nomen expressibile et significabile
et consequitur quod passiones logice
cum morisse aut et contra opposita
aut contra veri et falsi
sunt omni enti ergo oportet quod subiectum
proprium istarum passionum
insit omni enti. Item est eadem
scientia metaphysica logica et sophistica
ergo metaphysica et consequenter exponit quod
considerant in subiecto non in subiecto
proprio ut supra est ergo etc. ideo
de subiecto sic medius quod ens est
subiectum immotum in metaphysica sed remotum

in loco. Et de suo loco sed
est quod fuit in oppidatum de
suo loco sed est quod fuit in
oppidatum de suo loco quidam
dicunt quod sillus est solum
in toto loco id est est solum in toto
loco cuius partes sunt solum in his
particularibus loce patet de se
sed partes silli sunt solum in par-
ticularibus libris loce sicut in
partibus est solum cuiusdam in complexo
quod est pars recta silli in libro
priorum quod est pars principalis
integralis silli. In non
esse est solum sillus ut in libro
priorum et in libro posteriorum sillus
denominatur et sic discendendo
per omnes libros loce quod sillus
est solum in toto loco adequate.
Item toto loco est ipse sillus quod
non esse est solum totius loce alii
autem dicunt quod ens rationis est solum
in loco quia ex hoc dicitur rationalis quia
est de ente rationis. Alii dicunt
quod modus sciendi est solum in loco
quia loca vocatur modus sciendi
ab aliis non ex alio nisi quia est
de modo sciendi ut de suo ut
uir. Contra oppinio stare non
potest quia id non est solum in loco
quod est finis loce patet quia solum
presuppositum sed fit autem non sed
sillus est finis loce ad hoc et

loca ordinantur ut in aliis scientiis sed
sillus quod non. Item nulla scientia
docet fabricare suum solum quia
fabricando ens quod aliquid non
clatur sicut videmus quod ars fa-
brilis non docet fabricare ferrum
quia est solum suum sed docet fabricare
artificiatum ad quam finaliter ordinatur
sed loca docet fabricare sillum ut
in libro priorum quod non est. Item nulla scientia
extendit se ultra solum suum
sed loca consideratio de pro et contra
quod non est sillus quod in maiori parte
quia sui consideratione adequate sed
minor de se patet. Et si di-
catur quod deciat de istis in quantum sunt
partes silli dico quod hoc est falsum quia ap-
paret quod tota ars priorum re-
manet esto quod non esset sillus
et posito quod non esset sillus esset
verum quod sed per aliquid et esset ordo
propositionum in priorum et quod propositionum haberet
suas conditiones et clare patet. Nec
valet neutrum eorum. Primo non quia
loca non deciat de principiis nisi de
ordine ut sunt partes silli sicut de-
clarari in principiis. Apparet esse de
ordine esto quod numquam esset
sillus adhuc esset consideratio loce
de mensura et de propositionibus et catheg-
Et confirmatur quia amota ratione
silli non remanet consideratio scientie.
Non tamen valet quia ex hoc quod loca ordi-
nantur ad sillum sequitur quod sillus
sit finis loce non tamen solum. Tertia oppinio

Non autem stare non potest quia ens rationis
excedit considerationem loce et non significat
et partes orationis et argumentum et argumentationem
quod considerat gramatica sicut entia rationis
similiter esse re consideratur entia rationis
quod ens rationis non est primum solum
in loco. Nec valet motivum
quia loca dicitur scientia rationalis quia or-
dinatur ad ratiocinandum non quia sit
de ente rationis tamquam de suo.
Item et oppinio stare non potest quia
modus significandi non est aliud quam mo-
dus demandi conclusiones et demonstra-
tionum principia assignantur hoc autem est
una pars loce tradita in libro
posteriorum et consequenter quia loca tradit
modum disputandi et cetera sed
non sunt solum loce. Nec valet mo-
tivum quia loca dicitur modus sciendi in
quantum est utilis licet sit vera scientia
in se sicut et doctrina. Pono quod
est contra doctorem quod nox expressiva
conceptus in mente significativa conceptus est solum
in loca ita quod et signum conceptus est
formale suum loce et id probo quia id
est solum in toto loca cuius partes sunt
solum in particularibus libris patet de se
sed partes nocis expressive conceptus sunt solum
in particularibus libris et nox autem est expres-
siva conceptus simplicis et conceptus complexi est solum
in libro predicamentorum ut apparet ex eodem
et sic omnis singularis complexi
autem significat scientiam aut perfectionem
ratione. Non autem dicitur singularis complexi

aut scita autem qualitas sed expressio
significativa secundum aut quantitatem
quia de noce significativa est item nomen et verbum.
Et hoc dicitur simpliciter in primo nox
autem expressiva conceptus dicitur sillus est
solum in tota loca nona quod
apparet quod nox expressiva conceptus
est solum in toto loco. Item sed conse-
quentur denominari a solo sed
sicut autem nunc dicitur ars a
lira armonica a sono sed loca
dicitur specialis quod ut esse de sermone.
Item iste iam dicta patet quia sermo
est de noce significativa quod non uti
differt a loca. Loca prima
est sermocinalis quod eadem ratione
cum sit de sermone. Item quod si
homines possent discernere loce
cum invicem et signis significa-
tiva et statuerent sibi quod
signa non vocalia quod ars
loca potest esse sine noce. Item
ideo patet dispositione est se ipso sine
omni verbo. Item passiones loce
non debent neque sed ratione forma
quod nox non est solum autem partes
quia autem quidam oppinionem quibus
et incedentes non debent
neque ut de se patet est hoc sicut
passiones loce. Item autem dicitur
quod loca est de signis intentionibus
admittatur propter quod non est de noce.
Item quod si forma et laicus non habent esse
ad dicendum necessario habent esse
ante loca et ideo solum in loca.

i g(ener)e (et) latio q(uod) vox no(n) e(st)
s(ignu)m i lo(gic)a q(ui)a voces vari
a(n)t no(n) variato s(igni)f(ica)to ad
ista d(ici)t(ur) C(ontra) p(rim)o q(ui)a vox ex
p(re)ssa n(on) (con)t(ra)(ri)e s(ignu)m i(n) lo(gic)a
C ad 2(u)m q(uod) vox exp(re)ssiva
ornata (con)t(rari)a e(st) s(ignu)m
i(n) re(tori)ca s(ed) vox exp(re)ssa (con)t(ra)(ri)e
s(ignu)m i lo(gic)a. C ad 3(u)m q(uod) te
acc(e)p(er)i(t) u(n)o p(er) voce(m) (et)
signaret i(de)o u(n)o ess(et)
varia(t)o (nomi)n(e) ad r(ati)o(n)em (se)c(un)d(u)m f(or)male
sig(nu)m s(ed) (com)p(ara)t(u)r ad m(ate)riale
e(st) q(uod) signu(m) (con)t(ra)(ri)e e(st) f(or)male
i(n) s(u)o lo(co) C(ontra) q(uod) istud
exp(ri)ma(t) p(er) voce(m) m(ateria)le ut
p(er) aliud accept(um) p(er) voce(m)
istud e(st) m(ateria)le C ad q(ua)rtu(m)
p(atet) i(n) disputat(ion)e i(n) se lo(gic)a
acc(e)pit(ur) i(d) p(ro) signo (con)t(ra)(ri)o
C ad q(uintu)m d(ico) q(uod) h(uiu)s passio(n)es
debe(n)t no(n) tam(en) sig(nificata)
(et) ut sic (e)s(t) de (con)sid(er)at(i)o(n)e
lo(gic)e ut (con)cernit no(n) tam(en)
sig(nificat)o C ad 6(um) q(uod) lo(gic)a acc(i)d(it)
de (er)r(or)e i(n)t(er)ro(ga)t(i)o(n)ibus ad m(od)u(m) co(mmun)is
p(ro)p(ter) q(uo)d e(st) de voce sig(nifica)t(iv)a (et)
exp(re)ssiva (con)tra(riu)m q(ui)a i(de)o (con)t(ra)
ut s(ic) p(rim)o it(e)r(um) ut (et) C ad
3(m) d(ico) q(uod) h(ab)et i g(ener)e (et) lat(io)
narret voces m(ateria)les no(n)
tam(en) variat(ur) f(or)males ro(ne)
sig(nificat)o (et) p(ro)p(ter) q(uo)d n(on) variat(ur)
f(or)males ro(ne) s(u)n(t) lo(gic)e s(ed) m(ateria)l(e)

tm i(de)o est sig(nu)m certo i(n) latio
q(uia) certos i(n) g(e)n(er)e i(st)i dic(unt) q(uod) te ro(ne)
f(or)males s(u)n(t) lo(gic)e et tale no(n) re
pugnat i (con)t(rari)is. C ad ar(gumen)ta f(ac)ta
i(n) oppo(situ)m s(un)t (e)s(t) soluta i (cor)re
q(uo)d (et) h(ec) sufficiant de tota
ista q(uestio)ne certitudine (et) certa.

Explicnt xiiij q(uesti)o(n)es
te(r)tiat(e) i(n) studio g(e)n(er)a(li)
p(er) ve(ne)rend(um) magistru(m)
Gualterum farinerij sac(re)
teulogie

Deo gra(tia)s

A m e n

Conuetus. S(an)c(t)e. M(ari)e. No(ve)lle. de flo(rent)ia
.or(dinis). p(redicatorum).

XVIII

I Utrum corpus de genere (pro)p(ri)e sit s(ubiectu)m i(n) scien
cia naturali siue esse
Utrum aliquid est preter deum huiu(s) p(ro)p(ri)e in
Utrum celum (et) dimensio sunt due hitudines ex
nimiam existentes
Utrum i(n) quanto (con)tinuo sunt p(ar)tes i(n) acte existentes i(n) acte
Utrum actio (et) passio sunt realitates distincte
Utrum actualis positio infinit(e) i(n)cludat rep(ug)
nantias (et) inno(m)
Utrum eius sit genus diuisible p(er) d(iffer)e(nti)as (con)t(ra)rias
Utrum eadem nat(ur)a specifica sit i(n) istis i(n)d(iui)duis
ex naturi rei
Utru(m) eius i(n) tota sua latitudi(n)e sit (con)t(ra)ria (con)tra eius
Utru(m) entitas (et) unitas sit distincta (pro)p(ri)e ex na(tur)a rei
Utru(m) passio(n)es (con)uertibiles (cum) ente distingua(n)t(ur) i(n)t(er)
se et ab ente
Utru(m) eius sit a nob(is) p(rimo) cognitu(m)
Utru(m) i(n)timus sit entitas ab(solu)ta formalis ul(tima)
forma relativa
Utru(m) de ente i(n) q(ua)ntum eius possit esse scie(n)tia
demonstr(ati)ua
Isti sunt tituli q(uestio)nu(m) reuerendi patris
magistri Guillielmi farinerij sacre theologie